

Handwritten letters 'X' and 'A' in a stylized, multi-layered font.

$$\frac{31,5 \times 3,14}{2}$$

$$h = 12,5$$
$$s = 34$$

Handwritten letter 'R' with a vertical double-headed arrow next to it.

$$h = 12,5$$
$$s = 34$$

Handwritten word 'Oximoron' in a stylized, multi-layered font.

UVODNIK

E, moj narode, toliko sam vas moljakkala, kumila, preklinjala, ucjenjivala, prijetila i vrbovala da sam se posve osušila. Zato mi je oslabio imunološki sustav pa me, dok ovo pišem, trese neka groznica, viroza, što li... Ali, rokovi su rokovi, nema ni vremena ni sućuti - list želi, poput djeteta kojemu se bliži termin rođenja, ugledati ovaj lijepi veeeliki svijet (malo pate-tike dobro dođe u ova sumorna vremena, je l' da?). Hvala svima koji su me zatri-pali disketama (čak i onima čije se diskete nisu dale otvoriti), hvala i onima koji su mi svoja škrabanja dali na papiru pa me tako pretvorili u daktilografkinju, hvala kole-gama što su se sjetili, uza sve svoje obveze, donijeti mi svoje fotografije... Zahvalju-jem očevima dobročiniteljima - tati gosp. Mikuliću, tati gosp. Čurkoviću, tati gosp. Tudoru i tati gosp. Nosiću -

koji su financijski pomogli da se ovaj list tiska. Ispričavam se svima čiji radovi zbog tehničkih ili cenzorskih (ha, ha) problema nisu objavljeni. U list smo ponovno udrobili sve što nam je došlo pod ruku, ali nema veze, kreati-vni nered uvijek je dobro došao. Eto, to je to. Koliko god bojkotirali svaku inicija-tivu da nešto doista napravi-te za taj list, on je opet, zahvaljujući malobrojnim entuzijastima, izišao (tužili su mi dežurni koji su nosili oglasnu knjigu po razredi-ma, a u kojoj vas molim da se angažirate, da ste ih naglavačke izbacivali). Neka. Mi ćemo vam se dru-gačije osvetiti - nostalgijom koja će vas u zrelih godina-ma uloviti kad na tavanu nadete stare brojeve Oximo-rona! Pozdrav svima do slje-dećeg broja!

Ivana Babić

IMPRESSUM

oXimoron
školski list XI. gimnazije
Zagreb, veljača 2003.
nakladnik: XI. gimnazija,
Savska 77, Zagreb
telefon/telefaks: 61 77 489
glavna i odgovorna urednica:
Tamara Pavić
uredništvo: Mia Bebek, Sara
Stanić i Luka Kedžo
voditeljica: Ivana Babić, prof.
prijelom, grafika, design:
Damir Babić

oksimoron (grč. oxys - oštar + moros - glup, blesav)
Prema *Rječniku stranih riječi* Bratoljuba Klaića, oksimoron je stilska figura u kojoj se duhovito spajaju dva proturječna pojma, npr. pametni glupan, pošteni lopov, marljiva lijenčina itd.

NEWS FLASH

Profesor Sesar napokon definitivno pospremio svoj kabinet! Radnici Čistoće odahnuli jer se odvoz smeća naplaćuje po kvadraturi pa nisu ni slutili da će tako mala prostorija kao što je školski kabinet iznjedrili toliko smeća. Profesor Sesar doima se tužnim. Kaže da se u kabinetu osjeća kao na vjetrometini.

Profesor Kovačić odlučio da više neće nositi kutu. "Prešao sam pedesetu", rekao je, "vrijeme je da započnem novi život i malo se otkvačim".

I spremačica Đurđica donijela je dobre novogodišnje odluke koje je javno iznijela na prvoj sjednici drugoga polugodišta. Naime, odlučila je ukrotiti temperament i bez puno buke i dreke nositi svoj križ.

Profesorica Sesar, friško udana za mladog gospona Babića, viđena je kako na koncertu posvećenom pokojnoj Đurđici Barlović, prvoj pjevačici *Novih fosila*, roni suze od nostalgije u zagrljaju svoje prijateljice. Upitana za ko-

mentar, rekla je: "Nije mi to bila prijateljica nego rodica".

Prof. Nataša Babić Bogdanić rodila malu Luciju! Čestitamo!!! Živiiii!!!

Tiha i simpatična spremačica Željka odlučila je u drugome polugodištu profesorima kuhati jaču kavu. Odluku je donijela sama, primijetivši jednoga dana da neki učenici jutarnjeg turnusa urlaju u učionici dok prof. Hančević, poznata niskotlakašica, spava za katedrom.

Školski domar Marijan promijenio je žarulju u zbornici! Taj neočekivani i hrabri pothvat možda ga okuraži da i ubuduće pokuša koju sličnu vratolomiju - zabijanje čavla, podmazivanje vrata itd. To ne znači da je naš domar odustao od marljivog proučavanja svakojake literature. "Znanje je moć! A tko ima informaciju - ima vlast!", upozorio nas je šeretski se smiješeći i navevši ime autora citata.

Opet prof. B. Sesar! Kompjutorski izvučen da sudjeluje u kvizu "Tko želi biti milijunaš", izgubio je navedeni milijun zbog banalne prepreke zvane "najbrži prst".

Prof. Močan, zgrožena neznanjem trigonometrijskih funkcija u 3.c razredu, u naletu bijesa slomila je veliki drveni trokut preko koljena i od očaja ga poejala!

Na oproštaju od prof. Kurnik, učenici Bingula i Savić koji su joj na domjenku u zbornici odsvirali jednu *Falu*, fino su omastili brke. Savić je, naime, na gudalo violine neprijetno nabo jednog od brojnih pečenih piceka koji su bili na tacni.

Školska tajnica poremetila stanku svog nebodera porušivši neke nosive zidove. "Šta ima veze?", prokomentirala je.

Gospođa iz računovodstva odlučila se prestati baviti brojkama i odazvati zovu muza. Svoju ljubavnu liriku čitat će na *Jutrima poezije* koja se održavaju svakog petka u 11 sati u boemskom *Potepuhu*. Aktivirala se i na mirenju Društva hrvatskih književnika s Društvom pisaca Hrvatske. Njen računovodstveni posao preuzet će prof. Šoljan.

Školska pedagoginja gđa Špoljar nada se da će Eminem uskoro nastupiti i u Zagrebu. "Veliki sam njegov fan", izjavila je, "kod njega i sebe nalazim istu dozu vječitog bunta protiv nepravde o kojoj se ne smije šutjeti!"

Prof. Šoljan odlučila prestati pušiti. Đaci, pazite se, negdje mora puknuti!

Prof. Harak primljena u ansambl narodnih pjesama i plesova Hrvatske "Lado" zbog jedra stasa i gromka glasa.

Prof. Stričević uskoro će svijetu podastrijeti rezultate svojih kemijskih istraživanja. Naime, svih ovih godina proučavala je kemijski sastav suza isplakanih nakon negativne ocjene. Istraživanje je provedeno na 34.659 učenika.

Prof. Maja Krčelić dočekala trojke (iz tjelesnog), a rodila samo jednu - prekrasnu curicu nazvanu Nomi! Mala, navodno, već svladava sve aerobne zadatke.

Prof. Naglič udala kćer. Trenutno radi na tome da postane baka.

U osinjem gnijezdu našle su se i četiri

novе profesorice - abecedom: Ana Bačić, Ana Lončarević, Maja Sečić Kopinč i Dubravka Vlaičević. Tu je i novi bubamara: Stjepan Arnuš!

Svi su se odlično snašli i uklopili u kolektiv. Iduće subote jednog od Ana svi skupa idu na pidžama party.

Ekolozi pitaju: Gdje su vrane iz školskog dvorišta?

Autopraonica *Zagrepčanka* također vapi: Zašto auti ispred škole više nisu posrani?

Direktor *Zrinjevca* odgovara: *Mea culpa*

Sanitarna inspekcija utvrdila je perje nađeno u *Sladinim* hamburgerima nepoznatog porijekla (nisu vrane).

U predvorju dvorane TZK gradi se luksuzni VIP WC, jedini takvog tipa u regiji.

Mrvoje Gradečak u žalosti: *Tek mi je sad sjelo da se SSSR zaista raspao*.

Prof. Mazal u svibnju udaje kćer! Zetom je, kaže, prezadovoljna, ali ZET-om nije.

To da je prof. Šoštaric postala Stockinger prošlogodišnja je vijest. Sad je, eto, obznanjena i u službenome glasilu.

Baby boom: profesorici Schmidt roda je donijela još jednu bebicu! Jupiiii!

Čestitamo

Rodendanski dar seki

Tata Darko Bogdanić, djelatnik EPH, dočekao je suprugu Natašu Babić-Bogdanić, profesoricu likovnog odgoja u XI. gimnaziji, i njihovu drugu kćer Luciju u Petrovoj bolnici. Lucija je rođena 20. siječnja, bila je teška 4400 grama i duga 54 centimetra, a ime joj je odabrala 5-godišnja sestra Jelena.

Jelena je ostala kod kuće s bakom Lucijom. U Dubravi, gdje stanujemo, ima puno Lucija, pa je inzistirala na tome da se seka baš tako zove - rekao je tata Darko Bogdanić. Mama Nataša je dodala da je seka rodendanski dar Jeleni kojoj je rodendan bio 26. siječnja. (Z.G.)

SIJEČANJ

- euro postaje jedinstvena valuta u Eurolandu! Talijani lire pretvorene u konfete bacili sa zvonika Sv. Marka u Veneciji; Nijemci marki priredili tužan sprovod...
- u novogodišnjoj noći zalutali metalni usmrtnici pjevača iz HNK Damira Novaka
- Australijom haraju požari - gori i predgrađe Sydneyja
- Nakon Dolly, klonirani i prašćići
- Izgorio hotel *Ambasador* u Opatiji - čuveni pijanist Ivo Pogorelić zahvalan policajcu koji ga je izbavio iz vatre vrteći ga «u sumanutom valceru»
- Gradonačelnik Bandić pijan skrivio nesreću, a onda bježao od policije. Tvrdi da nije pio nego je uzeo osvježivač daha na bazi alkohola.
- Gotovo 400 godina nakon prvog izdanja izišao novi *Don Quijote*
- 10 godina priznanja Hrvatske (15.1.)
- Račan predstavio program «S faksa na posao». Udruga

Roma Hrvatske također želi bolju budućnost za sebe sloganom «Sa semafora na posao»

- **Gvozd, vila M. Križe, otvorena za javnost**
- Požar u zagrebačkoj Vinskoj gradskoj bolnici!
- **Bankrot Enrona**
- Zarobljeni Talibani prevezeni u strogo čuvani zatvor na Kubi
- **U mirovinu odlaze Yves Saint Laurent, Jean Paul Guerlain, Stephen King...**
- George W. Bush umalo se ugušio percem

VELJAČA

- Budiša ponovno izabran za člana HSL-a
- U Egiptu izgorio vlak pun ljudi; potres u Turskoj, srušio se iranski avion, ...
- Trijumf Janice Kostelić!!! Četiri medalje na Olimpijskim igrama!
- **Jose Carreras u Zagrebu**
- U Haagu počelo suđenje Miloševiću!
- **Oženio se i nizozemski princ**
- Ademi privremeno pušten na

slobodu

- **Kriza u našoj koaliciji - HSL-ovi ministri dali ostavke zbog neslaganja s Budišom**
- Srđan Mladan, sisački ubojica, ubio policajca

OŽUJAK

- umro hrvatski kardinal Franjo Kuharić
- **nastavljaju se žestoki sukobi između Izraelaca i Palestinaca**
- i Švicarska pristupa UN-u. Očito su ucijenjeni da nitko neće kupovati čokolade i sateve koji nisu iz Ujedinjene Europe
- **Ivica Kostelić, najbolji svjetski slalomaš, dobio kristalni globušić**
- Skandal u Riječkoj banci - panika u Hrvatskoj
- **Nizozemska vlada legalizirala eutanaziju**
- Neraspoređeni policajci na zagrebačkom Markovom trgu nastavljaju protest!!! Vlada ih ignorira.
- **Halle Berry - prva crna vlasnica Oscara!** Još jedno lice-mjerje - njena je uloga u navedenom filmu bijedna.
- Afganistan pogodio još i stravičan potres. Poginulo 2000 ljudi

pobijedio Pašalića

- Picula otišao u Beograd na pregovore o granici na Dunavu
- U Dubrovniku održan Porin - Gibonni odnio 8 nagrada
- Mesić landra po Moskvi

SVIBANJ

- Počinju radovi na autocesti Zagreb - Split! Bogu hvala!
- **Zagrebačka banka prodana Talijanima. Što nam je još ostalo?**
- Nogometasi Zagreba prvaci Hrvatske lige
- U kinima *Spiderman* obara rekorde. Ipak, teško da će ikad doći do koljena *Gospodaru prstenova*
- U Dubrovniku svečano otvoren Most Franje Tudmana
- **Rusija postaje partner NATO-u!** Svašta...
- Čiro opet u Dinamici!
- **Na kairskom aerodromu najveća zapljena Viagra**
- Martić i Mrkšić, srpski ratni zločinci, predali se Haagu
- **Mišja groznica, zarazna bolest glodavaca, proširila se Hrvatskom**
- U Savi se pri pokušaju ilegalnog ulaska utopilo 14 Kurda
- Na Euroviziji u Estoniji pobijedila Letonija. Još jedna farsa. **Vesna Pisarović jedanaesta (ko naša gimnazija)**
- Carla del Ponte opet hara Hrvatskom

TRAVANJ

- Izraelci blokirali čak i Betlehem! I papa moli za deblokadu.
- **Kod Sinja nađena okrutno ubijena djevojka Anđela Bešlić**
- Kamion bomba u Tunisu, učenik pobio 18 ljudi...
- **Smijenjen glavni državni odvjetnik Radovan Ortyński**
- Nizozemska vlada navodno pala jer je postroba plavih kaciga iz te zemlje gledala dok su Srbi ubijali Srebreničane
- **Sanader na izborima za predsjednika HDZ-a za dlaku**

LIPANJ

- engleska kraljica Elizabeta proslavila rođendana više nego Tadijanović
- **Račan u Bijeloj kući: di si bio - nigdje; šta si radio - ništa.**
- Pašalić kao svjedok obrane Tuti u Haagu
- **Štrajk hrvatskih carinika**
- Zagrebačka *Esplanada* prodana Austrijancima

- Mesic u Haagu svjedoči protiv Miloševića
- Biljana Plavšić navodno priznaje krivnju. Opet neka igra...

LISTOPAD

- Talačka kriza u Moskvi. Ne zadugo. Putin ubija Čečene i 130 talaca iz kazališta. Brzo i bez puno sućuti.
- Bobanov oprostaj u Maksimiru - veličanstvano i spektakularno
- Otvorena Aleksandrina - Hrvatska poslala 200 svojih najvrjednijih naslova
- Zbrka na HTV-u. J. Ulaga Valić: tko će koga?
- Prosvjedi zbog strujnog šoka
- Ž. Antunović otpušta ljude iz MORH-a
- Izručenje Bobetka!?!
- Lusteri iz kockarnice u Las Vegasu dar zagrebačkoj katedrali?
- Washingtonski snajperist uspaničio sve građane DC-a!
- Eksplozija na Baliu - ubijeno 180, a ranjeno 300 turista
- Tzv. Republika Srpska izvozi oružje Iraku! No, no, sram vas bilo!
- Potres u Italiji - a gdje drugdje nego gdje su Hrvati - u Moliseu
- Zločin na zagrebačkom Laništu - silovana djevojčica.
- Carteru, nekadašnjem ame-

ričkom predsjedniku, Nobelova nagrada za mir? (ha, ha)

- J.Lo. fura s Benom Affleckom!
- E. Iglesias olajavao Anu Komukovu
- Večernji list vam daruje priglog: 99 savjeta kako uštedjeti. Sramota. Kao da već ne štedimo do apsurd.
- U Zgb. stigli Cranberries, ZZ Top

STUDENI

- Svi sveti...
- Afera mala Ela privela se kraju
- Severinina karijera pred slo-mom? (daj, Bože...)
- Japanska princeza uživa u ljepotama Hrvatske
- Oženio se Cro cop Mirko Filipović
- U pitanju čak i prodaja INE!!!
- Radnici željezare Sisak u štrajku s gaćama na štapu
- I admiral Domazet u Haag? Sudeње Blaškiću iznova?
- Markač i Korade također u Haag?
- ...a Vukovar obilježava 11 godina užasa...
- zaostale mine u Škabrnji - opet stradala djeca
- štrajk radnika Croatia busa
- policajci dobili naredbu da zaustave radnike Željezare. Grozne scene. →

- Eksplozija u kineskom rudniku, sudar vlakova u Tanzaniji...
- Hrvatska se oprostila od SP-a u nogometu - Brazil je prvak!
- Rezultati popisa stanovništva u Hrvatskoj
- U Zagrebu prodefilirali pederi i lezbe u Gay paradi

SRPANJ

- raspad koalicije - Budiša napustio Vladu
- Sinjani prijete blokadom Alke zbog odnosa prema generalu Norcu, alkarskome vojvodi
- Svada Račan - Tomčić
- Kovačević rekao Pusićki da ona nije za mudraca nego za madraca. Saborske feministice osupnute primitivizmom.
- Pošast crnih udovica u zardarskoj okolici
- Dalaj-lama u Hrvatskoj
- Branka Vlašić i Ivana Brkljačić najbolje atletičarke na svijetu!
- Bushova administracija ne priznaje haaški sud kad su u pitanju zločini za koje bi trebali odgovarati Amerikanci
- Barić novi izbornik hrv. reprezentacije
- Amerikanci «greškom» bombardirali svatove u Afganistanu. Ubijeno 120 ljudi...
- Iznad Švicarske se sudarili avioni - 70 mrtvih, od čega 52 ruske djece koja su išla na odmor u Barcelonu
- Jugoslavenska vojska puca-la na Hrvate u hrvatskom Šarengradu! Vlada kaže da je riječ o manjem incidentu na granici...

KOLOVOZ

- velike poplave u Europi, osobito u Češkoj (kamo ćemo na maturalac?); životinje u ZOO ubijane iz sućuti
- poplave i u Hrvatskoj - Dunav podivljao - razbježale se životinje iz Kopačkog rita
- požar u zagrebačkoj spalionici smeća PUTO na Jakuševcu
- uoči SP-a naši odbojkaši u štrajku

- vrhunac turističke sezone u Hrvatskoj
- pijavice poharale hrvatsku obalu
- pošast komaraca i skakavaca, kao u Starom zavjetu!
- Na zagrebačkom Rebru u operacijskoj se sali srušio strop
- Olić i Balaban u Dinamu
- Šef NK Hrvatski dragovoljac Spajić priznao mito
- Kad će Čačićeva POS lista?
- Amerika i dalje prijete Iraku
- Vlada odobrila poskupljenje struje - prijete mnogi štrajkovil
- Nastavlja se afera Piranski zaljev - Slovenci i dalje ribare po hrvatskome moru!
- Oženio se Giuliano! Oženio se P. McCartney!
- Matija Dedić dobio kćer i nazavo je Lu; a kći J.Lokasa Noa proslavila prvi rođendan (majko mila, koja imena!)
- Thompsonov bum!
- Večernji list daruje čitateljima najbolji hrvatski kreditni vodič! Kakvo poniženje...

RUJAN

- Haag optužuje i generala Bobetka! Hrvatska u nevjerici.
- Obilježena godišnjica napad na WTC u New Yorku
- Dražen Petrović ušao u Kuću slavnih
- Karizmatični vlč. Sudac održao misu i molio za generale
- Pašalić osnovao stranku - Hrvatski blok
- Naši veslači braća Skelin brončani na SP-u
- Kod Krka se nasukao 13-metarski kit
- Zbog prekrcanosti potonuo senegalski trajekt - 1000 utopljenika
- Invalid Domovinskog rata Mario Filipi preplivao La Manche
- Direktor Privredne banke Božo Prka pretučen palicom
- Thompson trese Poljud i hrv. vlast
- Za miss izabrana Šibenčanka Nina Slamić
- Opet startao kviz «Tko želi biti milijunaš?»

- • Missice u Nigeriji izazvale pokolje i proteste
- Janica prva u slalomu
- Oproštaj vaterpolista Perice Bukića
- Potonuo grčki tanker - španjolska obala grca u tonama nafte - ekološki šok
- General Bobetko u bolnici

PROSINAC

- ružna utakmica Hajduk-Dinamo i pokretanje akcije »Stop nasilju u sportu«. Nama Hrvatima ne treba tuđin kad dovoljno mrzimo jedni druge.
- Zubar Babić u Haagu optužuje Miloševića za rat (šta li su sad njemu obećali? Zalazak sunca na Havajima i novi identitet, baš kao i Plavšićki?)
- Nevjerojatno! Oslobođena «zločinačka organizacija» s Knežijel Još jedan debakl hrvatskog pravosuđa
- Još jedan uzaludan štrajk profesora
- Vraćena Prevlaka, ali poklonjeno more!!!
- Hrvatska za ovaj Božić Vatikanu daruje najljepšu smreku
- UN ordinira po Saddamovoj palači. E, moj Saddame, nema toga što te može spsiti od Amerikanaca. Potrebno je negdje utrošiti nagomilano oružje...
- 44 hrvatska vojna policajca u sklopu NATO-a moraju u Afganistan
- Pijani SFOR-ovci nogama srušili Zid boli u Selskoj ulici u Zagrebu. Vlada uložila protestnu notu (brrrr)
- Iduće EP u nogometu u Australiji 2008.
- Uspjesi Ane Sršen, G. Kožulja, M. Miloševića, M. Španje...
- Janica proglašena sportašicom Europe
- Predizborna obećanja pune naslovnice hrv. tiskovina
- Gradonačelnica V. Pavić u zagrljaju sa Severinom završava promrzle i osiromašene građane u novogodišnjoj noći na glavnom trgu naše metropole...

Što ostavljamo, a što nosimo sa sobom

Poslužiti ću se Mijanim bilješkama i «ukrasti» Tolstojevu izreku: «Ono što je prošlo - više ne postoji, ono što će biti - još nije došlo. Pa što onda postoji? Samo točka u kojoj se sastaju prošlo i buduće. Eto, u toj točki je cijeli naš život.» Da ne kasnimo za svijetom (svega stoljeće) svjedoči i božićna poruka nadbiskupa Bozanića. «Okrenimo se sadašnjosti», poručuje on. A što je to toliko dobro danas? Sve ono što je bilo loše jučer? Sve ono nepoznato od sutra?

Uglavnom, danas se Eminem, ponosan na svoje znanje, hvali kako je i on jednom «posjećivao» satove geografije i kako je upamtio da je «Engleska u Londonu», kada Cindy Crawford, čest objekt mnogih muških snova, i sama priznaje «Čak ni ja ne izgledam kao Cindy Crawford kad ujutro ustanem iz kreveta», a Nijemci mimo ispijaju svoje pivo i godišnje unesu u sebe 120 l te tekućine koja ih «baca» na treće mjesto u Europi, iza gospode Iraca i Čeha.

Da panike nema svjedoči i maslinovo ulje izvorne hrvatske kakvoće. Naime, za sve one koji misle da se riječ djevičanski/a/o više ne može upotrijebiti, evo utjehe. Super djevičanske kakvoće naziva se ono maslinovo ulje koje ima manje od 1% slobodnih masnih kiselina. Istina je da se i njegove zalihe polako tope, no mislim da će se u tom kontekstu ova gore navedena riječ ipak dulje očuvati, nego u onom izvornom, nama nešto poznatijem obliku. Da ne bi bilo zabune, Britney će čekati onog pravog i taj pravi će čekati nju sve do braka (!). Jesam li ipak nekaj propustila???

Idemo na one nešto vedrije teme. Danas kad ni Božić nije ono kaj je nekad bio, oni u Hong

Kongu su doslovno zatrpali smećem kojega je ovog Božića bilo svega 13 tona, tri puta manje nego prošlih godina... Takvu pozitivnu tendenciju rasta zabilježio je i short-message-system, poznatiji kao SMS. Danas kad je nezaposlenost u Hrvatskoj 22% (prof. Vuk će me ispraviti ako griješim), 17,5 MILIJUNA (!!!) božićnih poruka «prokolalo» je našim eterom u manje od 24 sata. Inače, «običnih» je dana on sveden na svega 3 milijuna. Ako se poigramo nekim osnovnim matematičkim operacijama, doći ćemo do nebulozne šestoznamenkaste zarade hrv. operatera! U najludoj noći, gotovo svi koji znaju otvoriti usta i pjevati na play-back (čast iznimkama koje postoje) dobili su gažu. Najpoznatiji naš izvođač (bez uvrede) koji je ujedno i najmasnije plaćen, Thompson, dobit će, ako opet nije u pitanju neka gadna Nacionalova laž, 50 000 E za tu jednu jedinu noć. Ako se spustimo u neke manje «zvjezdane» sfere, dolazimo do sljedećih podataka. Prosječan Hrvat, onaj koji ima dovoljno sreće da se ne nađe među onih 22% nezaposlenih i koji je dovoljno sretan da prima plaću, i to još onu koja se naziva prosječnom, e, upravo takav Hrvat godišnje zaradi 4 500 \$ (prema onim najsvjetlijim podacima).

Uz opet malo matematike (o kojoj Missy Elliott kaže: «Da nisam imala baš nikakvu naobrazbu, ne bih sada znala prebrojati svoj novac»), dolazimo do sljedećih podataka. Kad već ranije spomenuti prosječni Hrvat ne bi trošio niti centa od svoje zarade (a to je za sad još uvijek nemoguće), trebao bi raditi 11 (!!) godina da zaradi ono kaj Thompson dobije za manje od 6 sati. Ako se baš želimo malo igrati nemogućim stvarima, pretpostavimo da bi taj isti

prosječni Hrvat mogao živjeti samo od zagađenog (a kakvog drugačijeg?) zraka i da ne mora imati nikakva davanja državi niti bilo kakvim drugim državnim institucijama (da'bar). S vremenom bi postao neotporan prema različitim bolestima, što bi nužno dovelo do odlaska u bolnicu i do neplaniranih troškova, tako da bi se taj period od 11 godina i u najidealnijim uvjetima znatno produžio.

Ipak, prva klonirana beba je rođena! Možda i ta do jučer nemoguća stvar dovede do nekih novih revolucionarnih otkrića i povrati u život dinosaure koje je uništilo ledeno doba - ta ipak, ovo je vrijeme globalnog zatopljenja.

Danas, kada Hrvati više ne lunjaju po kinima (zabilježen je pad od 10%), niti Harry Potter (slobodni prijevod Hari Lončarević, budući da mi volimo kroatizirati sve i svašta) ne može vratiti nezainteresirane Hrvate u kina.

Danas, dok Tarik Filipović, poznati glumac i TV voditelj popularnog kviza «Milijunaš» poručuje da svima nama želi da budemo milijunaši, prvi hrvatski polumilijunaš, gospon Pahić u svojem crvenom jaguaru hita u bolju i svjetliju (a kakvu drugačiju?) budućnost i poručuje: «Bude li sreće i zdravlja, vidimo se i dogodine» Da nam je i to vidjeti...

Uglavnom, danas kad su riješena neka pitanja (premda je većina njih ipak prebačena na neka tuđa pleća), mi otvaramo pjenušac i veselimo se novoj 2003. godini. Kao i u prethodnim godinama, puni nade i očekivanja. Sva sreća da nekako nismo dobro čuli kad su nam pričali da je upravo nada ostala zauvijek zatvorena na dnu Pandorine kutije. Tako se mi i dalje nadamo...

Iva Bojić, 3.a

The love story

Ovim simpatičnim tekstom **Sara Stanić, 3.a** prošle je godine jedno-glasnom odlukom ocjenjivačkoga suda u kategoriji literarnih uradaka lansirala našu gimnaziju na najviše, državne susrete LIDRANO 2002.!

Neka vas naslov ne zavaral! Ovo nije ljubavna priča, nego priča o ljubavnoj priči. Vidite, moja mama čita ljubice. I to ne bilo koje - one najgore, iz *Glorije*. Isprva u tome nisam vidjela ništa loše jer me mama dobro zavaravala rečenicom: «Samo da vidim koju će sljedeću glupost Rent izvaliti...» I ja sam joj vjerovala. A onda je počelo... Raspad sistema u obitelji Mladena i Mare Stanić. Mama je počela nestajati, svaki drugi dan ručak bi zagorio, mama bi kasnila na dogovore, rublje bi bilo neoprano jer bi se ona začitala nad neuključenom *vešmašinom*. Sve nas je to polako počelo živcirati jer se u obitelji s četvero djece svih dobnih skupina (dvoje pubertetlija i dvoje šmrkavaca) neoprana *roba* ne tolerira. Zanimalo me što je to toliko zanimljivo što mamu odvlači miljama daleko od nas, pa kad je ispuštila zadnji sanjarski uzdah i uputila pogled u daljinu, brzo joj uzeh novine i počeh ih čitati (kad se zapletem u aorist ne znam stati). Radilo se o jednom učitelju skija-nja koji je poučavao negdje u Alpama ili Aspeni i tamo upoznao Lauru, ženu svog života. Ona (u daljnjem tekstu L.) je bila najlošija skijašica koju je ikada vidio, no u toj je njejoj nespretnosti valjda ipak bilo ljupkosti jer su se uskoro zaljubili i vjenčali. Sve je bilo divno-krasno dok ona iznenada ne oboli od zloćudne bolesti. On sje-di uz njezino uzglavlje i moli (taj sam dio skoro povraćala) pa ona ipak ozdravi. No, on se u međuvremenu ohladio pa se sad želi

razvesti od L. Tako i bude. On ode s nekom zamamnom tenisačicom na put oko svijeta. Za to vrijeme ona je postala uspješna slikarica i uzela je novo ime. On, ne sluteći ishod, dolazi na otvorenje njene izložbe i oni se susreću kod njene slike s patkama. Prvo-tan šok, zatim *pusa-pusa, di si, kak si, kaj radiš, oš mi se vratit, bla, bla...* i oni se pomire. E, da, zaboravila sam spomenuti da je on otišao na putovanje ne znajući da ju je ostavio trudnu. Zalazak sunca, vrući poljupci, sretan kraj. Nakon što sam pročitala ovaj ljubici pomislila sam kako bi i mami i meni trebalo osvježiti moždane vijuge pa sam otišla u knjižnicu i sebi posudila lekturu, a mami «Političko pleme» *gospona* Letice (možda u tome bude bar nešto maaaalo pametnije). Opet ništa. Zapravo - sve! *Veš ispeglan*, ručak nije karbonizirao, čak je i desert napravljen - nevjerojatno! Pitam mamu kako joj se sviđa ona knjiga, veli da ne stigne čitati od silnog posla. I tako je to završilo. Mami sam otela njene neodsanjanje snove, vratila je u zemaljsku orbitu, prikovala je uz štednjak i zatomila u njoj sve želje iz jedne njene davno napisane pjesme...

Kad bijah, jednom davno,
Mlada u duši i laka u bokovima,
Htjedoh imati iza kuće drvo trešnje.

Za njega bi bila privezana ljujčaka
I ja bih na njoj ležala misleći
O nekom snu.

Mravi bi kuckali po debeloj kori,
A ja bih nizala želje u plavu
Ogrlicu.

Zibala bih se satima,
Drijemala, grijala leđa na suncu,
Stopala bi mi dirala rasute šafrane.

U mome jastuku bio bi zarobljen
Mirisni, proljetni povjetarac i ja bih ga
Udisala punim plućima.

Predvečer bi neki gnjevni oblak
Udarilo sunce u lijevo oko pa bi se ono
Rasplakalo po sparnoj zemlji.

A ja bih ušla u kuću
I kraj otvorenog prozora
Čitala o životu nekog Španjolca
Iz crvene knjige...

Božićna priredba ili kako to radi Jedanaesta

U petak, 21. 12. u našoj se školi radilo u nemogućim uvjetima. Uf, što volim tako napeta krizna stanja! Svi su bili u jednome tumusu, razbacani po kabinetima, akademiji, WC-ima, ... iako je i u tom kaosu ipak bilo reda pa su neki profesori opalili nove lekcije i ostavili čak razjapljenih usta. Predblagdansko raspoloženje očitovalo se na svakome koraku: u hodniku je bor nakinduren žarkocrvenim lampicama skičao *Zvončice*, sa stropa su kao alke u Sinju visili vjenčići koje je domar danima postavljao, s panoa nas je gledalo desetak varijanti Betlehema - realističnih, avangardnih... zgodnih, očajnih... Duh i dah Božića tako se uvukao i u ono površno, banalno, ali ljupko. Čak su i profesori nekako zračili: izvukli su iz ormara svoje šljokičaste artikle, nabacili smiješak kakav obično nose petkom veseleći se dugom vikendu i davili nas tobože neformalnim razgovorima: «I, hoće li tko kamo na skijanje? Plivanje? Djedu, baki? U Slavoniju, Dalmaciju? ...bla ...bla...». Nakon tobožnje nastave podijelili su nam još jedno iznenađenje: praline bombone s punjenjem od jagode. A di su rum-štangice? Marcipan-štangice? Naranče? Ništa nije ostalo od prošlogodišnjeg budžeta? Pitam zato što sam primijetila da su oni u kabinetu iz vjeronauka naveliko pripremali gozbu: šunkica, pršutić, piceki (hrskavi i mekani), sirevi, kolačići, salatice (razne)... Mmmm... Šef sale bio je prof. Kovačić, skužiran u odijelu, s oštrim nožem i dobre volje, dok su drugi uglavnom stalno ulazili i izlazili (punih usta), više smetajući i očekujući program u auli Akademije. Točno u podne

kod OK Korala počela je misa, a nakon nje uslijedila je priredba. Uz šarmantne voditelje anti-junake, uho nam je nježnim melodijama mazio školski zbor (ha, ha) pod vodstvom prof. Korbar Ivanjko, razmahane krhke ženice. Slijedio je igrokaz koji su izvela *Žižina djeca*; ne znam baš o čemu se radilo (jer nisam mogla čuti da sam i htjela), ali poantiranje je očito bilo dojmljivo jer su svi vrištali u egzaltaciji. Sve u svemu - puno vike, buke i dreke. Na kraju je ravnatelj izišao na stejdž želeći se valjda javno zahvaliti, ali je to učinio prije završetka programa, pa se zbunjeno povukao. Nakon cijele priče, napustili smo školu i izišli na ciču zimu, bruseći se na tri tjedna debele hladovine. Naši su profesori odjurli u zbornicu jer je bio oproštaj od prof. Kurnik koja odlazi u penziju. Bančili su i veselili se spomenu-toj trotjednoj hladovini do kasno u noć. Znam to pouzdano zato što živim u blizini pa sam vidjela svjetla. Pozdrav i pusa!

Vaša stalna izvještavačica s kulturnih zbivanja

Roka Ičko

CRNA UDOVICA bites again

U ova opasna vremena kada ne znate gdje vas kakvo zlo može snaći, ni naša mala gimnazija nije ostala pošteđena kršenja zakona...

U lisnatom od višanja koje prodaju tete iz pekare Bjelolasica pronađena je jedna četvorka. Nije riječ o zubu, rekla je glasnogovornica PU zagrebačke Stanke Saraja, nego o ocjeni ispaljoz iz imenika naše prof. Naglič.

Profesorica Vuk prošlog je četvrtka iz školskog dvorišta nepropisno skretala lijevo preko pune linije. Taj je prekršaj odmah uočila obližnja policijska ophodnja. Srećom, nakon višesatne divlje potjere podsusudskim satelitskim naseljima, naša im je profesorica uspjela pobjeći.

Nebuloze pronađene u našem tisku

(AUTENTIČNO!)

- ... Kraljica se isprcala u Dubrovniku... (umjesto iskrcala, dakako)
- ... Sovjetski Kavez... (nepotrebno komentirati)
- ... Kultura Svibnja... (nevjerojatno! Suludi lektorski zahvat! Trebalo je pisati, dakako, kultura Maja. Je li to neko novo indijansko pleme?)
- ... Kucnuo je sat da... (čas, naravno!)
- ... četničko čišćenje... (umjesto etničko, iako nam je i ovo savršeno prisposobivo i logično)
- ... Serena Williams iščasila je prst trenirajući penis (!)

Biserčići iz 3.c

- Prof. V.: Tko hajba na konju? Bugari!
 Prof. K.: Kad omladina zaluta na Sljemenu, zamota se u Večernji da im ne bu zimal!
 Prof. S.: Zapišite: *dam da mi daš*.
 Prof. M.: Nemoj mi ispitivati tako na glasno!
 Prof. K.: Nemoj tak mahat, nisu ovo vijesti za gluhošnjem!
 Prof. K.: Otkud hladnoća u toj rakiji da bi rakija bila hladna?!
 Prof. K.: Zašto voda ne gasi vatru?
 Prof. K.: Znaš ti onu pjesmu - *Mene tjera neki vrag?!*
 Prof. K.: To vam je kačji mašalj.
 Prof. H.: To ti je usput, *by the way*, jedan!
 Prof. K.: Motor na mamlazni pogon...
 Prof. K.: *Duračel* baterije se bacuju...
 Prof. K.: Made in Čina...
 Prof. V.: Je l' ovo sat TZK? Zašto onda razgibavaš donju vilicu?

- Prof. M.: Vi niste navikli na korišćenje knjige.
 Prof. K.: Lampe daju iskrivotvoreno svjetlo.
 Prof. M.: Stalno čujem neke glasove oko sebe!

Cvrlje/Svalina, 3.c

SMIJEŠNI IZVATCI IZ POVIJESTI BOLESTI

- Do vremena kada je primljen njegov ubrzani rad srca je potpuno prestao i osjećao se mnogo bolje.
- Pacijentica osjeća bol u prsnom košu kada leži na lijevoj strani duže od godinu dana.
- Drugog dana koljeno je bilo bolje, a trećeg je potpuno nestalo.
- Pacijent nema grčeve niti kočenja, no njezin suprug tvrdi da je bila vruća u krevetu prošle noći.

Spaljeni djedica... poznato?

Sećate li se priče o Djedu Božićnjaku iz prošlog broja Oximorona? Ne? Ukratko, jedan je hladni inženjer izračunao da je fizički nemoguće da Djed Božićnjak u tako kratkom roku obiđe svu djecu svijeta, uskoči u svaki dimnjak i ostavi željene darove. Zašto? Ukratko: Ako na svijetu ima oko tri milijarde djece, a Djed ne posjećuje Muslimane, Hinduse, Židove ili Budiste, trebat će obići samo 378 milijuna djece, ili oko 108 milijuna domova (1 dom=3,5 djeteta). Zahvaljujući vremenskoj razlici i rotaciji Zemlje, Djed će imati 31 sat vremena uoči Božića da obiđe sve kuće u kojima ga očekuju, tj. 967,7 kuća u sekundi. Djed, dakle, ima 1/1000 sekunde vremena da zaustavi sanjke, iskoči iz njih, nakrca se darovima, uskoči u dimnjak, napuni čarape i nađe bor, popne se nazad kroz isti onaj dimnjak, uskoči u sanjke, nagari Rudolfa i dođe do sljedeće kuće. Ako su sve kuće jednako raspoređene po zemlji (mada nisu), udaljenost jedne od druge je 1,24 km. Djedove sanjke, dakle, moraju juriti brzinom od 1080 km/s (3200 puta brže od brzine zvuka!). O teretu u

saonicama također je potrebno progovoriti. Pretpostavimo da svako dijete dobije samo jednu kutiju Lego-kocaka srednje veličine (oko 860 grama). Tada će ukupna masa djedovih saonica biti veća od 500 tisuća tona! Na tlu, normalan jelen može vući oko 138 kg, no pretpostavimo da Rudolf može tegliti i 10 puta više! Djedu bi svejedno trebalo oko 360 tisuća letećih jelena da povuku sanjke. Tih 600 tisuća tona, putujući brzinom od oko 1080 km/s stvara nezamisliv otpor zraka - takav koji bi jelene zagrijao poput svemirskog broda koji ponovo ulazi u zemaljsku atmosferu. Par vodećih jelena začas bi buknuo poput baklji u grbu nakađajne države, a lančanom bi reakcijom za 4,46 tisućina sekunde izgorjelo i ostalih 360 tisuća jelena - točno kada bi Djed došao

do pete kuće na svome putu. Djed Božićnjak, težine oko 115 kg (s odijelom), s obzirom na nemilosrdnu akceleraciju bio bi prikovan za kraj svojih saonica s 1984906,9 kg sile, što bi mu trenutačno smrvilo kosti i organe, pretvarajući ga u kašastu ljubičasto-crvenkastu tekućinu. Prema tome, ako je Djed Božićnjak ikada i postojao, sada ga zihher više nema.

Britanski vikar Lee Rayfield uspio je svoje slušateljke prestraviti tijekom školske božićne propovijedi o nečemu što je on smatrao dobrom pričom iz fizike. Stotinjak djece je širom otvorenih očiju slušalo priču o tome kako Djed Mraz/Božićnjak mora putovati 3.000 puta brže od zvuka kako bi podijelio darove svoj djeci svijeta. Dio koji se naročito dojmo dječice bio je onaj u kojem inteligentni vikar opisuje kako zbog takve brzine djed i sobovi umiru u mukama pretvorivši se u vatrenu loptu. "Krivo sam procijenio dob prisutnih", dosjetio se prekasno Rayfield koji se naknadno ispričao svima, a posebno jednoj obitelji koja je dijele za nagradu željela odvesti u Laponiju da vide djedicu uživo.

Ivan Čavčić, 3.a

MUDROSTI ANTIKE

- Bolji je siguran mir nego očekivana pobjeda. Tit Livije
- Budi sličan stijeni o koju se neprestano razbijaju valovi; stoji čvrsto dok oko nje vodena stihinja polako tone u san. Marko Antonije
- Mudar čovjek nije lišen svih strasti, ali on će ih samo umjereno služiti. Aristotel
- Briga je brža od vjetra.
- Budi zadovoljan svojom sudbinom. Horacije
- Niti se može opet natrag pozvati val koji je prošao, niti vratiti ura koja je prošla. Ovidije
- Cilj ljubavi nije samo u zajedničkom osobnom druženju, nego i u filozofiji. Aristotel
- Dimom se ništa ne može spaliti, ali plamenom može. Plaut
- Dobrom sudcu više vrijede dokazi nego svjedoci. Ciceron
- Malena se nedjela kažnjavaju, velika slave. Seneka
- Lako je sa sigurnog mjesta druge poučavati o pogibelji. Tit Livije

- Najviše i najjače blate filozofiju oni koji tvrde da se njome bave. Platon
- O čemu si u sumnji, ne čini. Plinije
- O onome čega još nema - ne misli kao da to već jest. Marko Aurelije
- Osobina je ljudske duše da mrziš onoga koga si povrijedio. Tacit
- Osveti se nitko više ne veseli od žena. Juvenal
- Slaba je utjeha od tuđih nevolja. Ciceron
- Što ne poznajemo - za tim ne čeznemo. Ovidije
- Zaborav je lijek za nepravdu. Seneka
- Zahvalnost brzo stari. Aristotel
- Ljudi rado vjeruju ono što žele. Julije Cezar
- Prijateljstvo je jednakost. Pitagora
- Navika je kao druga narav.
- Ako si zadovoljan svojom sudbinom, živjet ćeš mudro. Horacije
- Ako ne radimo ono što drugima prigovaramo, živjet ćemo najbolje i najpravednije. Tales
- Obrazovanost je najbolja priprema za starost. Aristotel
- Važno je naučiti se rano. Vergilije
- Za sve sunce sja. Ciceron
- Jednostavan je govor istine. Seneka

Našla i odlučila se navedenoga držati: Tamara Pavić, 2.b

PROUD TO BE BLUE VICEVI O PLAVUŠAMA

jezera kad jedna kaže:

»Vidi roda...»

A druga će: »Nije ti to roda, to je pelikan, od njega ti se rade gumice.»

- Zašto plavuša nosi reket u kafić? Čula je da konobari serviraju.
- Zašto su Japanci najpametnija nacija na svijetu? Zato jer nemaju plavuša.
- Koji jedini gen posjeduje plavuša? Hidrogen.
- Kupuje plavuša ručni sat pa pita trgovca:
«Oprostite, je li ovaj sat na navijanje ili na baterije?»
«Na navijanje» - odgovori prodavač.
A plavuša će gromko:
»Dinamo, Dinamoo, Dinamooo...»
- Zašto plavuša nosi računalo u bolnicu? Rekli su joj da ima virus.
- Koje je najteže desetljeće u životu plavuše? Treći razred osnovne.
- Što se dogodi kad se sudare dvije plavuše? Razbije se ogledalo.
- Srele se dvije plavuše i komentiraju jučerašnji nestanak struje.
Kaže prva: »Ja sam bila u liftu i provela sam tri sata u potpunom mraku.»
«Nije to ništa» - kaže druga - «ja sam tri sata stajala u NAMI na pokretnim stepenicama.»
- Zašto plavuša nosi rukavice u dućan? Kupuje oštro brašno.
- Kaže plavuša prijateljici:
»Počela sam sumnjati u svoga muža, mislim da mi zadnje dijete nije on napravio.»
- Plavuša i cmrka sjede u bircu i cmrka naruči hibiskus.
Plavuša: »Što je to hibiskus?»
Cmrka: »To ti je čaj.»
Plavuša: »E, ja ću onda jedan hibiskus od šipka.»
- Kako okarakterizirati plavušu s jednim cmrim pramenom?
Tračak nade...
- Kako znaš da je plavuša slalā fax? Po poštanskoj marki u kutu.
- Šeću dvije plavuše pored

• Zašto nije uspjelo presađivanje mozga plavuši? Mozak je odbacio strano tijelo.

• Probudi plavušu iz dubokog sna zvono na vratima. Onako mamuma, ona se dovuče do vrata i pita: »Tko je?»
«Ja sam!» - kaže onaj s druge strane.

«Ja??? Pa to je nemoguće!»

• Zašto plavuša hoda po kadi kad se kupava? Na šamponu piše «WASH & GO».

• Zašto plavuša drži prazne boce u frižideru? To je za one koji ništa ne piju.

• Rano ujutro zove jedna plavuša drugu:
«Dobro jutro, je li to broj 341-582?»
«Ne, ovo je tristočetdeset jedan-petstoosamdesetdva.»

«Aha, oprostite onda što sam Vas probudila.»

«Nema veze, ionako je zvonio telefon.»

• Zove plavuša vatrogasce telefonom i onako sva uplašena kaže:

- Molim vas, dodite, kod mene je požar u stanu, brzo, gori mi stan!

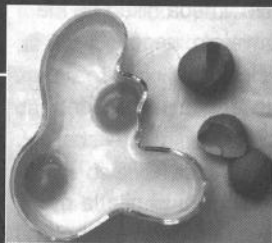
Vatrogasac:
- Dobro, gospođo, smirite se i recite kako da dođemo do vas.
Plavuša:

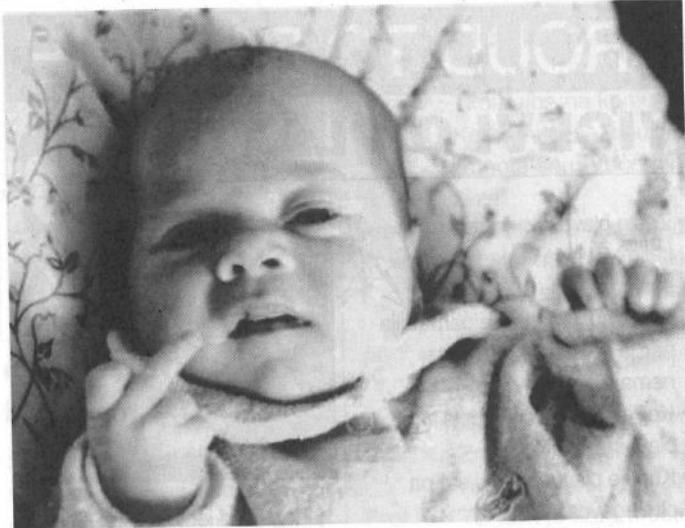
- Pa onim velikim crvenim kamionom!

Tamara, 2.b

Jeste li znali...

- da je Isaac Newton bio ispisan iz škole na zahtjev njegove majke koja je bila naumila da joj sin postane farmer
- da je kineski jezik po populaciji koja ga govori najrasprostranjeniji na svijetu. Drugi je španjolski, a tek treći engleski.

JOC VICEVA...

Kako ćeš prepoznati Bračani-
novu kuću? U dvorištu se suši
toaletni papir.

Pita napušeni medo ušlagiranog
zeku: »Zeko, koliko je sati?«
Vadi zeko barometar i kaže:
»Petak.«

Srele se dvije muhe nakon pet
godina pa kaže jedna: »Pa
gdje si ti, čovječe, nisam te
vidjela već pet godina!«
«Ma, pusti me, uletjela sam u
novčanik nekog Bračanina!»

Mladi Gavrilović kao šegrp ra-
dio u nekoj mesnici. Na kraju
svakog dana, kad su već pok-
lali i razrezali nekoliko svinja,
krava, ovaca i slično, morao je
još lijepo očistiti prostorije.
Dok je tako skupljao sve one
kljunove, uši, repove kopita i
slično, svane mu: »PA ŠTETA
je sve ovo bacati!«

Kako Bračanin priprema juhu
od rajčica? Ugrije vodu i
posluži je u crvenim tanjurima.

Na usmenom ispitu, dolazi
student i nosi 1000 eura za mito.
«Ma, neću ga pitati teško» -
misli profesor i pita tko je
bacio bombu na Hirošimu.
«Amerikanci - kaže student i
profesor ga pusti.
Dolazi drugi i nosi 500 eura.

Profesor ga pita tko je bacio
bombu na Hirošimu.

«Amerikanci» - kaže student.
Profesor pita dalje koliko ih
je poginulo.

«Oko 70 000 do 80 000» -
kaže student i profesor ga
pusti.

Dolazi štreber naoružan samo
znanjem, ne noseći ništa.

Profesor ga pita tko je bacio
bombu na Hirošimu.

«Amerikanci» - kaže on.

«Koliko ih je poginulo?»

«Oko 70 000 do 80 000.»

«Dobro, kolega» - kaže
profesor - «a sada mi
nabrojite imena poginulih.»

Razgovaraju dva programera:

- Jučer sam u disku upoznao
prekrasnu plavušu.

- Oho! I, šta je bilo? Pričaj mi!

- Predložio sam joj da odemo
do mene i ona je pristala. Čim
smo ušli u stan, zavapila je:
«Skinu me!». Skinuo sam je i
polegao na radni stol do
kompjutora...

- Oho! Koji procesor imaš?

Ivica: Tata, tko je mene donio
na svijet?

Tata: Roda.

Ivica: E, stari, i ti si svašta u
životu je*o!

Prolazi policajac kraj kioska i
ugleda Ivicu kako plače.

Policajac: Zašto plačeš?

Ivica: Alan Ford nije izišao!

Policajac: Alane, izlazi odmah

iz kioska, nećemo ti ništa!

Dolazi Mujo na Bahnhof u
Münchenu i ugleda automat za
piće. Ubaci marku i ispadne mu
limenka Cole. Gleda on u čudu
i ubacuje marku za markom, a
limenke samo ispadaju. Pita ga
Haso: Bolan, Mujo, što radiš?
Mujo: Šuti, Haso, kad Mujo igra
- Mujo dobiva!

Mujo se jednog dana ranije vra-
tio kući i zatekao Fatu u krevetu
s Hasom.

Mujo: Pa što vi to radite?

Fata: Vidiš, Haso, jesam li ti re-
kla da je glup...

Sjede Mujo i Fata na klupi.

- Mujo, ajd' me malo fataj - Fata
će mazno.

- Ajd' bježi onda!

- Ovo se zove greška! - kaže
jež i siđe s četke.

Filozofiraju dvije ovce:

- Šta misliš, ima li života poslije
Bajrama?

Voziš formulu 1, ispred tebe
podmornica, a iza tebe svemir-
ski brod. Kako se možeš spasiti
iz tog kaosa?

- Kažeš Cigi da zaustavi rin-
gišpil.

Razgovaraju dvije bebe u rodi-
lištu:

- Je l' pavas?

- Ne pavam.

- Ta ladiš?

- Papam kek.

- Da meni malo.

- Pavam, pavam!

- Zašto ameba nikad ne ide
tramvajem, nego uvijek
pješice?
- Zato jer ima samo jednu
stanicu.

Razgovaraju tri pijetla na
Kvatriću kako da što bolje
iskoriste dan. Jedan na koncu
predloži: Dečki, ajmo pred
mesnicu, bumo gledali gole
kokice!

Tražio pijetao koke po farmi, ali
nigdje ni jedne! Ljutit ode u
grad i ugleda ih kako se peku u
mesnici.

- Ma nemoj, ja vas tražim po
farmi, a vi se tu kvarcate!

Zrihtala se dva kostura za odla-
zak u disco. Jedan ponese i
spomenik, a drugi ga u čudu pi-
ta: Jesi ti normalan, šta će ti taj
spomenik!?

- Ja nikud ne idem bez doku-
menata!

Idu dvije sarme ulicom, jedna
se spotakne i padne, a druga
joj kaže:

- A jesi smotana!

Dođe Spiderman u Zagreb i
skoči na Cibonin toranj, pogle-
da oko sebe i kaže:

- Kud ću sad, majke ti mile!?

Razgovaraju dva Cigića na pla-
cu:

- Jesi čuo da je umro Versace?

- Koji? Je l' original?

Pita Mujo Fatu:

- Fato, đe su moje golf sokne?

- Koje golf sokne?

- Pa one s 9 rupa!

- Što ima na leđima zec koji
leti?

- Orla.

Iza sedam gora i sedam dola,
sedam planina i sedam nizina,
sedam rijeka i sedam pustinja,
sedam jezera i sedam mora ži-
vio jedan zmaj. Jedno se jutro
probudio i očajan upitao: Pa di
ja to u p*** m*** živim?

Tamara, 2.b

Gdje lijehe se kupusa zbiše

Vjerojatno je i vama na mail došla jedna zanimljiva školska zadaća. Bjelovarski su je gimnazijalci prepisali i stavili na Net. Evo što piše i kako promišlja najperspektivniji mladi kadar... Zadaća je prepisana doslovno, pa ako naidete na kakvu pogrešku, nelogičnost, pravopisni šok ili sl., protumačite to kao licentiu poeticu. I da, drugi put ne morate po nebuloze u Bjelovar, ima ih dosta u Jedanaestoj. Pitajte profesorice Hrvackog!

«Moj doživljaj poezije Sergeja Jesenjina»

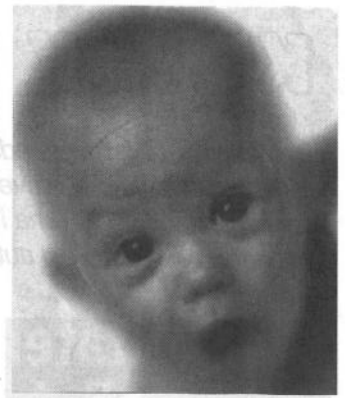
*Gdje lijehe se kupusa zbiše
I zora ih rumenom vodom zali
Zeleno vime siše
Materi kljenic mali.*

Vrlo je teško objasniti stihove poput gore navedenih. No to ipak nije problem samo ove pjesme nego općenito svih pjesama Sergeja Jesenjina. Budući da sam za analizu odabrao ovu pjesmu na početku, lako je zaključiti da ću se u ovoj zadaci usredotočiti upravo na nju. Prvo ću napisati nešto o svojem razlozima zašto sam odabrao baš ovu pjesmu. Sve je počelo kad sam došao u školu i saznao da pišemo školsku zadaću iz Hrvatskog. To mi je probudilo sjećanja na prošli sat Hrvatskog kada je profesorica najavila pisanje, ali ja sam očigledno zaboravio. No dobro. Neposredno prije Hrvatskog imali smo sat filozofije na kojem mi je moj prijatelj i suradnik Josip Dvornik rekao da ima nekakvu knjigu od Jesenjina. Ta vijest me je iznimno obradovala zbog toga što sam u toj knjizi prepoznao materijal za svoje novo djelo ili tu ovu zadaćnicu. No dobro. Moram priznat da sam prolistao cijelu knjigu koja je puna Jesenjinih pjesama. U početku sam planirao odabrati pjesmu slučajnim otvaranjem knjige ali bih uvijek otvorio neku dugačku pjesmu, pa sam naposljetku odustao od te metode «Slučajnog odabira». Tada sam krenuo u potragu prema naslovu. Pokazalo se da ima desetak pjesama sa vrlo za-

nimljivim naslovima ali i velik broj onih bez naslova. Prvo moram napomenuti da su ove sa zanimljivim naslovom sve dugačke pa sam bio prisiljen odustati i od toga. Preostalo mi je jedino da obradim pjesmu bez naslova. Izbor je pao na ovu koja se nalazi ispod naslova ove zadaće.

Zašto? Iskreno rečeno, glavni (i jedini) razlog je njezina dužina. Zauzima samo četiri reda u knjizi, pa tako i u mojoj bilježnici. Pjesma je vrlo nerazumljiva za mladog mladića poput mene. No unatoč tome ja ću pokušati opisati doživljaj te pjesme. Kao prvo ova pjesma govori o nekakvom kupusu i to je ustvari jedino što razumijem u njoj. Sada ću pokušati obraditi svaki stih zasebno. Tako ću možda uspjeti shvatiti značenje cijele pjesme u ukupnosti. Prvi stih: *gdje lijehe se kupusa zbiše*. Što reći o ovom stihu? Kao prvo, ne znam što su lijehe. To me podsjeća na riječ aleje, što su ustvari nekakve ulice, pa onda pretpostavljam da su to ustvari redovi kupusa. Već sam nešto postigao; preveo sam prvi stih. Gdje redovi kupusa se zbiše. Sada je krajnje vrijeme da predem na drugi stih koji glasi: *I zora ih rumenom vodom zali*. Moram priznati da mi je ovaj stih razumljiv. Govori vjerovatno o tome da je kupus vlažan od rose pa izgleda rumeno kada je u zoru izložen prvim zrakama sunca koje dolaze iz smjera Japana. Još jedan stih je riješen ali činjenica je da stvari sada postaju gadne zbog toga što su preostala dva stiha stvarno ružna. Treći stih: *Zeleno vime siše*. Šta bi sad to trebalo značiti? Vime imaju krave, koze, ovce... ali kakve to veze ima s kupusom? Još piše i

da je to vime zeleno, što je apsolutno nemoguće. Recimo da sam sada gotov sa ovim stihom, ali kao da i nisam zbog toga što sam doživio potpuni debakl u pokušaju objašnjavanja ovog stiha. Nisam baš optimist ni u slučaju prevođenja idućeg stiha, ali barem ću pokušati, zato da ne ispadne da nisam hrabar. Četvrti, a samim tim i zadnji stih glasi: *Materi kljenic mali*. Svaka normalna osoba će bez većih problema zaključiti da je ovaj stih abnormalan i deformiran i da ga ne može nitko prevesti. Vrijeme je da napišem nešto o ovoj pjesmi u njezinoj cjelokupnoj obuhvatnosti. Ova pjesma je dosta nerazumljiva. Što je uzrok? U knjizi piše da je ovu pjesmu preveo neki Golob. On je ovu pjesmu tako dobro preveo da ja imam osjećaj da bi ju mnogo bolje razumio na Ruskom jeziku. To je pomalo žalosno (*). Žalosno je i to što sam već pomalo i previše napisao o Jesenjinu pa se nisam uspio osvrnuti na probleme u svijetu, i u Bjelovaru, u zadnje vrijeme. Što bi Jesenjin rekao da vidi što se sada događa? Bombe padaju na sve strane, Antrax na svakom koraku. No to su ustvari manje važne stvari za čovjekov opstanak. Važno je to što se Đordan vratio na parket. No to ima i svojih negativnih strana. Opet će vrtoglavo porasti prodaja Đ-ordanovih (ovako je rastavio riječ Đordan, op.a.) tenisica. Svi znaju zašto je to loše. Postoji i dobra strana napada na Afganistan. Tamo je donedavno glavna grana proizvodnje bila proizvodnja droge. Sad se talibani ne mogu koncentrirati na to. U Bjelovaru se u zadnje vrijeme gradi obilaznica. Svi ljudi imaju

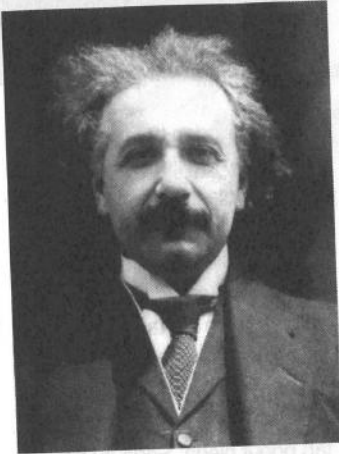

barem po jedan bubrež, a ako ne onda i nisu ljudi. Kada su bubrezi bolešni, onda se ide na dijalizu. Gadno je kad ni to ne ide. U prošlu srijedu su u Rock klubu svirali narodnjaci - srpski. Ja sam malo bio tamo i nije mi se sviđjelo. Bila je živa muzika. Pjevač je izgledao ko Haris Đinović samo što nije bio inteligentan poput njega. Sada ću navesti pjesmu Harisa Đinovića: *Ostarti ću, neću znati
Da l' ćeš sa mnom zaplakati
Ko ja za tobom...* Ova pjesma je također u četiri reda ali je mnogo razumljivija od Jesenjine. Iz toga se može zaključiti da je Haris Đinović bolji pjesnik od Jesenjina. U samom završetku moram istaknuti moj krajnji dojam o Jesenjinu, ovoj pjesmi i cjelokupnom njegovom opusu. Pjesme bi odlično zvučale kada bi bile uglazbljene uz harmoniku. Da je Jesenjin još živ mogao bi pjevati u duetu sa Đinovićem (*). Jesenjin je jedan od najvećih pjesnika svih vremena, ako ne i najveći, i nitko to ne može osporiti, a kamoli ja. Ja sam svjestan da ova moja zadaća baš i nije uspjela ali zato sam označio zvjezdicama (*) koji djelovi ustvari i nisu njen sastavni dio. Ti djelovi su umetnuti zbog mogeg osobnog zadovoljstva. To ću sada objasniti. Ja doma imam sve svoje zadaćnice i uvijek kad sam tužan pročitam ih, te sam odmah bolje raspoložen. Molim vas da mi ne date 1.

Filip Gašpar
Ocjena: nedovoljan (1)

KUTAK ZA KOKIJEV MEĐUTAK

Nevjerojatno, ali istinito! Jedan je marljivi učenik trećeg razreda od početka svoga školovanja u XI. gimnaziji vjerno biležio sve antologijske izjave svog profesora iz fizike. Pažljivo ih proučite! Tu ima važnih životnih mudrosti, tema za školske zadaće, aforizama i epigrama, poslovice, doskočica i posočica. You name it! Trećaš zasad ipak želi ostati anonimn, iako će tražiti autorski honorar. Profesore, za malu naknadu redakcija je spremna propjevati!

I. razred

- Crna kronika je štivo za učenjke fizike.
- Veš mašina za suđe...
- Indijanci su ispaljivali satelite...
- To ne morate pisat jer će to netko odgovarat.
- Tebe ću pitat nešto što nisam objašnjavao.
- Znam da ti voliš neke stvari prilježće, a ne nasuprotne.
- Netko sveže štrik pa vuče veš mašinu za noge...
- Imaš tu jedan i nulu, a s ovom četvorkom se možeš slikat. Ima tko aparat?
- Nemreš popit litru benzina i poglodat komad drva da bi imao energiju.
- 1,2,1,2 - to je naša ocjena!
- To ti je bil slučaj atomske bombe u Japanu, se sjećaš toga? Eksploziju atomske bombe '45. preživjeli su samo oni pekari u bijelim uniformama, a dimnjačari i ostali darkeri bili su skurenari.
- Neko skrpa osigurač pa mu sve pregori, a osigurač ne.
- Pištolji se koriste za slobodne aktivnosti po gradu.
- Što je bilo nakon što je Kopernik umro? Njegov sprovod.
- Koji planet se ne okreće oko sunca? Naš mjesec.
- Makarska zvona zvone, al

ipak se dalje tone.

- Kad bojler nema sigurnosni ventil, onda adptira stan - pomakne par zidova ili nekog iz kupaone na groblje.
- Imamo doma neku pipu na kojoj se toči Pipi-Kola...
- Iza sedam brda i sedam gora nalazi se carstvo elektromotora...
- Ima jedna pjesma: Kad naš brod plovi - onda plovi, a kada potone - onda više ne plovi.
- Ne znaš kaj je uzgon? Pa to ti je striček Arhimed u kadi isprobavall
- Zamisli da gurneš dve noge u bačvu vina pa dobiš pun kaminon vina!
- Plavo nebo, plavo more, plava knjiga iz fizike - naljepše ljeto za đaka 1. razreda!
- Striček Toricelli ti je to radiol! On nam je prvi sused tu prek Jadrana.
- Nemaš normalni i abnormalni barometar...
- Imaš jednu glazbenu grupu Smogovci - oni reklamiraju smog...

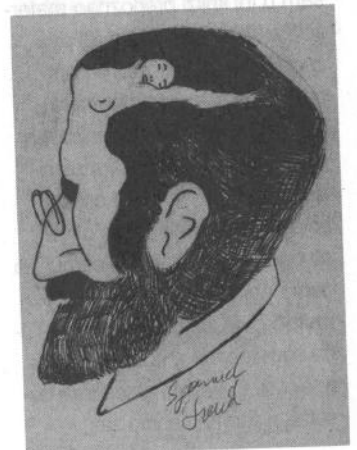
II. razred

- Imamo kojekakve sprejeve za tući muhe i komarce - bube i gamad, kak neko veli...
- Pa tebe je tehnika pregazila!
- Trovanje ugljikovim monoksidom ti je kad imaš blagi osmijeh na licu pa te samo iznesu van.
- Ide plavuša po cesti pa joj se samo najlonke rastope zbog trovanja ugljičnim monoksidom!
- Iz dizel motora izlazi ugljični dioksid i čisti ugljik - čada - da ne bi neko reko da van lete dijamanti...
- Kaj si ti iz pustinjske oluje?
- Obično se sve to kuha u ekspres loncu, a kad je gotovo, domaćica ga otvori i sve joj odleti u glavu.
- Ti se moraš udat za kuhara

inače buš poginula u kuhinji.

- Morate se čuvati eksplozivnih naprava u domaćinstvu.
- Prati lice ili ruke u vodenoj pari - to ne ide.
- Obično kad se neko nacuga u podrumu pa se legne da se malo odmori u mješovitim plinovima, tam i ostane. Poslije ga samo iznesu.
- Kaj imaš ti doma grijanje? Ili živiš na friškom zraku...
- Dobro da je Pascal mrtav da te ne čuje.
- Peć neće hodat po sobi zato kaj grije na naftu.
- Znaš one boriče u autu? Karton namočen u tekućinu? Ima različitih mirisa, npr. miris poškoene jagode.
- Ne trubi - vozač sniva.
- Svinje prije obrade idu na kupanje u kipuću vodu.
- Striček Dalton? To ti je onaj kaj je imal žensku frizuru.
- Avion ne leti kad nema goriva, kad ne rade motori, kad krilo ne nosi, ili kad ruski avion pogodi raketa pa se razleti. Ili kad ga vozi kamikaza.
- Motor uzima toplinu iz okoline? Pa to ti je bil perpetuum mobile hladnjak.
- Nekad su ljudi koristili mlijeko u prahu, nakon II. svjetskog rata i jaja u prahu. Još budu izmislili i vodu u prahu.
- Sardine plivaju u vodi, a kad su u konzervi nemaju kam, nema veze što nemaju glavu (?)
- Ak mi želite prodat nešto iz kemije, to mora bit na višem nivou, a iz vatrogastva to ne ide.
- Ja sam rođen u vatrogasnom autu, kak neko veli.
- Kaj ti ne znaš onu vatrogasnu? Ja sam danas jednu čul na radiju: Ugasi me, zar ne vidiš da gorim...
- Tekući kruh u bocama je pivo.

- Evo tu je jedan kemijski zadatak. Riješi ga i pišem ti 6 iz fizike.
- Netko je u testu pisao da je prvi takt usisavanje, drugi kompresija, treći eksplozija, a četvrtog nema jer nema motora.
- Pami stroj? Tko te šiša za parni stroj, to je staro sto godina!
- Struja je pojava... Je l' to nešto za skuhat ili za namazat na kruh?
- Znaš kaj dečki vele za struju? Da ju se ne smije pipat...
- Struja je ostala u kućanstvu? Kaj si ju u škarnicl spremila?
- Đaci me često pitaju zakaj su mi ruke crne. Zato kaj radim! Nisam valjda neku crmkinju pipao.
- Nemoj mi samo izmišljat neke zakone koje Newton nije uspio ni otkrit jer je na vrijeme umro.
- Uzmeš bateriju, staviš prste na minus i plus i onda te to ubije.
- Struja je imenica ženskog roda, inteligentna je i uvijek ide li-nijom manjeg otpora.
- Stari Grci i Grkinje uvijek su bili stari, nikad nisu bili mladi.
- Ti si fizički prisutna, ali si na inetelektualnoj ekskurziji.
- Kaj ti razgovaraš sama sa sobom? Pa to ti je za promatranjel!
- EPP - e pa probaj!
- Lucifer je došao od tamo gdje se jako loži.
- Kad se želiš dogovorit za spoj

s nekom mačkom kaj grdo zgloda, ugovori ga kad se ove plavičaste žarulje pale - imala bu blago mrtvački izgled...

- Još nije zvonilo? Moramo čekati da elektroni dođu do zvona.
- Auto se nije mijenjao od 1925. do danas - limena škatula s četri kotača.

- To je viša matematika. Tako su stari Grkljani računali.

- Stare šparete, vešmašine, atomske reaktore - sve u grabu bacamo.

- Da bi ovo uočili, ja ću se poslužiti višim nivoom nastave - kredom u boji.

- Kaj je to prsten, to bi trebao znati iz one pjesme Miše Kovača: U ruci suza, u oku prsten...

- Koji ti radio slušaš? Otvoreni ili zatvoreni?

- Prosto pravilo trojno - tri kvрге u jednom satu.

- Melodije Istre, Kvarnera i Šibenika.

III. razred

- Ovaj generator ima noge ko mali zeleni.

- Njena kćer je išla u našu školu. Bilo je to davno - prije par sto godina.

- Išli smo nekaj u ondašnju Čehoslovačku. Carinske formalnosti bile su brzo gotove - za dva i pol sata, a granica je zglodala ko ulaz u konc-logor.

- Znete kaj se dogodi kad se spoje gromobran i zemljovod? - Munje nam sijevaju po stanu.

- To ti je elektromotor? Pa to zgloda ko mlinski kamen s rupom. Da sam vam ja tako nacrtao elektromotor, ljudi bi mislili da sam vam nacrtao zahodsku dasku.

- Ti brojiš ko mali Ivica. Ne znaš taj? Ivica ti broji 6,7,8,9,10, dečko, baba, kralj...

- Te sijalice imaju malu snagu, a svijetle da ti mrak padne na oči.

- Tebe dugo nije bilo? Bila si bolesna? Vidi se na tebi. Tak sam ti ja ko đak deset dana bil bolestan. Vratil sam se u školu sa smeđim tenom od refleksije bolničkih plati...

Mai

=

veik

Oglas

Organiziram borbe buha, gnjida i ušiju. Ako ste vlasnici ovdje navedenih, molim da mi se obratite radi termina.

Šifra: Bernardinac

Fiju, fiju, imam rupu u glavi!

Šifra: Ne hvalim se.

Izgubila sam nevinost. Znam da je više nikad neću naći, no ipak, dajem vam na znanje da ne bi bilo - nismo znali.
Šifra: Rupa rupu mije, bedro obadvije.

Uspješno prenosimo herpes na ustima i gljivice na nogama.

Šifra: Svaka sličnost sa

Stubakima je slučajna.

Djeco, pričam priče u alkoholiziranom stanju.

Šifra: Whiskey line.

Mama, ne vraćam se doma dok ne odustaneš od mog šišanja!

Šifra: Metalac

Djevojke! Nudim vam odličnu zaradu preko ljeta u toplicama Singapura i Bangkoka.

Zaradu dijelimo 80:20 u moju korist.

Šifra: Odljev mozgova

Žene! Vršim obradu vašeg uha. Pušem u njega, grickam ga, rado ga češkam, pjevam mu arije... Ostalo po dogovoru.

Šifra: Hajde honey, please, please, daj mi jedan dobar liz, liz!

Mašem rukama, lamatam nogama, okrećem očima, vrtim guzicom i njišem pim... Sve za zabavu vaše djece.

Šifra: Klaun

Crknutog štakora darujem u znanstvene svrhe, odmah.

Šifra: Dikumarol

Vrlo povoljno kradem po kućama hi-fi, TV i video opremu, kao i sve druge kućanske aparate.

Šifra: Pajser d.o.o.

Veselim se zajedno s vama u vrijeme Božića, Uskrsa i drugih blagdana.

Šifra: Vrapče bb

Sad me ima, sad me nema.

Šifra: Propuh

Traži se veći broj mladića i djevojaka za rad na plantaži indijske konoplje po obroncima zagrebačke gore. Izvrstan profit i brza zarada.

Šifra: Dobra berba je dobra berba, ma koliko mi šutjeli o tome.

B.D.

GRAFITI

Um caruje, a snaga dobro dođe.

Ako vam ide prelagano, pogledajte ponovo - možda vam ide nizbrdo.

Probudite se s osmijehom na licu - spavajte s vješalicom u ustima.

Bolje šest sati u školi nego ne spavati uopće.

Vraćam se odmah. Godot.

Svi su bili na mojoj strani. Zato se čamac i prevrnuo.

Moj ljubavni sastanak s Pamelom Anderson uspio je samo polovično. Ja sam došao, ona nije.

Potrčao je u susret tramvaju. Tramvaj ga nije prepoznao.

Newton laže. Lake padaju brže.

Oprezan je onaj tko prije grmljavine opere kosu šamponom od koprive.

Vrhunac gluposti je kada ti rođeni otac tumači da si postao od majmuna.

Ah, kad te nema u blizini nisu mi sve ovce na broju.

Ne budite praznovjerni, to donosi nesreću.

Najbolji slikar mrtve prirode je industrija.

Plavuša je žena s plavim ušima.

Pušenje skraćuje cigaretu.

Nitko nije beskoristan. Može poslužiti barem kao loš primjer.

Cijev je šipka kroz koju je provučena rupa.

Pinocchio, kad ustaneš doručuj i polakiraj se. Tata.

EPITAF: Ovdje leži mazga koja je ritnula 110 vojnika, 35 dočasnika, 12 časnika, 4 generala i 1 minu.

Rosa salvaje

Otkad nam nema prof. Franić, u školi nema glamura, nema života, nema raskoši... Zanimljiva žustra ženica neobičnog personalityja i istančanog stylinga svima nam strašno fali. Kuda prođe naša prof. Franić - buja život! Rascvjeta i plastično cvijeće, probujaju svi mirisi, sve odzvanja smijehom i veseljem kojega nam sada kronično fali! Draga naša profesorice, vratite nam proljeće koje je otišlo s Vama kao vjerni kapetan sa svojim brodom! Posjetite nas koji put! Nismo daleko i beskrajno ćemo se veseliti! Puno Vas volimo!!! Cmok!

1. Kakva je bila slavna prof. Franić dok je bila mlada?

Ah, kakva je bila... Poletna, vesela, sretna što je živa. A sad više nije. Nemam nikavih planova za budućnost, a bez toga je teško živjeti. Uvijek te treba nešto vući naprijed.

2. Gdje ste rođeni? Kakvo je bilo Vaše djetinjstvo? Čega se najradije sjećate?

Djetinjstvo mi je najmiliji period života. Toliko mi je bilo lijepo i bezbrižno... Živjela sam u malom mjestu, uvijek sam se igrala... bila sam jako živo dijete - četvrto, neočekivano, najmlađe. Rođena sam u Opuzenu - malom, starom gradiću - pravom dalmatinskom, poznatom po gusarima... To je bogat kraj, pravi Eldorado, zemlja na kojoj sve uspijeva, koja može prahranjivati cijelu Hrvatsku. Ali

melioracija je počela, a nije završena, kao i sve u nas... Kao mala nisam bila zločesta, moji roditelji nikada sa mnom nisu imali problema, ali sam bila jako živa. Čak sam i jela tresući se, pa su uvijek govorili da sjednem, da se smirim, ali ja nisam imala vremena - trebalo se početi igrati. S lutkama sam se igrala još u gimnaziji, onda znate koliko sam dijete bila... I uvijek sam bila lider među djecom.

3. Gdje ste studirali? Što ste radili u mladim danima?

Gimnaziju sam završila u Splitu jer je u ono vrijeme u Metkoviću nije bilo, a nakon Splita sam došla u Zagreb na studij. Kao apsolvantica sam otišla u London.

4. Dani u Londonu...

Možeš zabosti štap u maglu i on-

da na njega objesiti šešir. Varljivo vrijeme, ljudi konzervativni i hladni.

5. Zagreb u srcu, a more u duši (kako pjeva Zvonko Špišić)?

Je, baš tako. Moja je pjesma ona: *Vežali me za ove stijene ko da su od suhog zlata* - tako nešto... To je jedna pjesma Miše Kovača koja me dira u srce. Toliko sam vezana uz tu svoju Dalmaciju da je uvijek nosim u srcu.

6. Lijepo strane rada u školi...

Djeca. Ti mladi ljudi čovjeku uvijek daju poleta, s njima živiš novi život. To me je uvijek držalo.

7. A ružne...

Uf, ima i njih, ali čovjek ih zaboravi.

8. Što, opcenito, volite raditi? U čemu uživate?

Nekad sam jako voljela izlaziti vani, družiti se, obožavala sam ljude, ali sam se u zadnje vrijeme nekako povukla.

9. Fali li Vam škola? Što Vam najviše nedostaje?

Upravo to druženje s ljudima i djeca. Premda sam u zadnje vrijeme često u razredima ostavljala i vlastitu torbu. Šta ćeš...

10. Bili ste poznati po svojoj dotjeranosti. Treba li pratiti modu? Koji Vam je najvažniji odjevni predmet? Jesu li cipele Vaša strast? Koliko pari cipela broji Vaša kolekcija?

Imam ih beskrajno puno, više od Imelde Marcos. Cipela je osnovni odjevni predmet. Bez toga ništa drugo ne vrijedi. Možeš sav biti bespriječno obućen, ali ako ti ne valjaju cipele... I obratno - uz

dobru cipelu gore možeš obući bilo što! Modu treba pratiti, ali ne pod svaku cijenu, ne smijemo svi biti kao klonirani. Svatko je svoj tip, trebaš ostati vjeran sebi.

11. Sjećamo se jedne Vaše zgodne anegdote o odijevanju i zaboravnosti...

Koje? Ono kad sam u liftu shvatila da sam u kombineu? Ma nemoj to...

12. Koja je nijansa Vaše kose? Eternal flame?

E, crvena, e...

13. Koju glazbu rado slušate? Najdraži izvođači?

Čuješ, volim otići na koncert klasične glazbe, a od ovih pučkih volim onog Gibonnija, pa našeg Olivera...

14. Koja je osoba, na javnoj hrvatskoj sceni, najukusnije odjevena?

Na TV misliš? Ona Karmela, kako li se zove, Vukov Colić. Ona je nekako fino, decentno odjevena. A muški su uvijek isti, nemaju puno mogućnosti, pingvini...

15. A najneukusnije, bez imalo štih?

U zadnje se vrijeme Hloverka jako loše oblači, jako sam neugodno iznenađena. I ona Nina, Nina... kako li se zove... ne volim tako vulgarne, drske tipove.

16. Volite li putovanja? Kamo biste voljeli otići?

Volim. Voljela bih brodom otići na put oko svijeta

17. Koliko su u životu važni prijatelji? Tko su Vaši najbolji prijatelji? Još uvijek imam par dobrih prijatelja?

S prof. Franić u Rimu

telja koje znam iz studentskih dana, volim i svoje kolege s posla, a mnogih više ni nema... To me jako rastužuje. Fale mi.

18. Rangirajte životne prioritete: posao, domovina, Bog, pun želudac, novac, ljubav...

Na prvom mjestu je obitelj, a onda domovina... tek onda sve ostalo.

19. Što čovjeku treba značiti domovina?

Domovina je sve! I tko nema osjećaj da ima domovinu, da nekamo pripada - taj nije kompletan čovjek. To je čovjek bez korijena, a čovjek bez korijena nije ništa i nitko. U stranome svijetu nema ničega što toliko obećava da se čovjek otisne od domovine.

20. Vuče li Vas miris jüga i naranča u Vaše podneblje?

Naravno. Sanjam o tome da, sad kad odem u mirovinu, jedno vrijeme živim dolje, a jedno tu, u Zagrebu.

21. A najdraže pjesme?

Volim Ujevića, Jesenjina...

22. Najsimpatičnija životinja? Zašto?

Pas. Mada i mačke znaju biti drage. Ja sam imala jednu koju nikada neću zaboraviti. Samo što nije

pričala. To je bila tako krasna, nevjerovatna mačka... Brat mi ju je donio kad sam bila mala, ona je bila član obitelji, točno je znala procijeniti naša raspoloženja.

Zvala se Mora jer je bila crna. Kad je već bila stara, tata je dao da je prevezu preko Neretve, da je se riješi, ali se ona nakon dvije godine vratila. Nakon toga je više nismo dirali dok nije sama umrla od starosti.

23. Najgadljivija životinja? Zašto?

Svinje od domaćih, a od egzotičnih zmije. Iako su cipele od njihove kože posve drugi padež.

24. Najpoželjnija životinja oko vrata?

Aaaa... lijepa lisica. Ne, nemam nekih etičkih dvojbi oko toga. To je stvoreno da služi čovjeku, previše je bolesnih sentimentata. Prva je briga čovjek. Ne bojim se angažiranih aktivista.

25. Najdraže i najmrskije jelo?

Najviše mrzim poriluk i banane, a najviše volim meso, dobru ribu...morsku, naravno... škarpinu, zubatca...

26. Najdraži film?

Zameo ih vjetar. Svi se pomalo pronalazimo u ulozi Scarlet O'Hare. Ona je divna, Vivian Le-

igh - taj profilic...

27. Najkomičnija anegdota iz razreda?

Ima ih puno. Toliko da se ne mogu sjetiti ni jedne. Sve je pomalo anegdotalno.

28. Doživljavaju li daci profesore kao karikature?

Vjerojatno da.

29. Što će biti s hrvatskom mladež?

Ne znam ni ja. Zašto se ne žele testirati na drogu? Čega se boje? Tko stoji iza toga? Toliko je nas je poginulo u ratu, a i nakon rata bilo je toliko samoubojstava... To je dobro smišljen, organiziran i proveden plan - jedna vrsta rata protiv Hrvatske.

30. Hoće li profesori uskoro biti zamijenjeni cyber surogatima? Kako bi to izgledalo?

Nikada! Ništa ne može zamijeniti živog čovjeka.

31. Kakva se budućnost piše Hrvatskoj i hrvatskome školstvu?

Ah... ne vidim neki smisao u prijedlogu devetogodišnjega osnovnoškolskog školovanja. Na koji to način «unaprijeđuje» naše školstvo?

32. Tko i zašto napada Thompsona, Kosteliće itd.?

Zlonamjernici koji na sve načine bojkotiraju Hrvatsku. Anulirati sve što valja, izmisliti neki skandal - i to je sve dio jednog plana.

33. Zagovarate li posve prirodan look ili prirodi koji put treba pomoći?

Prirodi treba pomoći, ali ne treba ići predaleko. Čovjek se mora njegovati, našminkati... Nisam pobomica estetske kirurgije, ali neki sitniji zahvati koji put ne bi škodili.

34. Kome ni priroda ni estetska kirurgija ne mogu pomoći?

Onima iz kojih ništa ne zrači.

35. Zbog koje biste osobe, eventualno, odobrili kloniranje?

Nisam za kloniranje, ali kad bi se već išlo na to, onda svakako neke naše velikane.

36. Kamo preporučate odlazak na maturalac?

Ja bih malo promijenila ovu uobičajenu rutu... ima raznih povoljnih charter letova za Irsku, Škotsku, Englesku...

37. Koja Vam je najdraža sapunica?

Sve one s povijesnim činjenicama, npr. *Terra nostra* - podsjeća me na vrijeme kad su naši masovno odlazili u Južnu Ameriku... I *Divlje srce*.

38. Koji je Vaš tip muškarca?

Intelektualac. Uz to mora i dobro izgledati, naravno. Pametan čovjek koji ima zdrav pogled na svijet.

39. Može li se dogoditi da čovjek jednostavno ne prepozna pravu ljubav?

Može. To se meni dogodilo. Mislim sam da me još štošta čeka i nisam prepoznala da je jedan divan čovjek bio onaj pravi.

40. Zašto se nikad niste udali?

Rekla bi moja teta: *Ćerice - sudbina*. Eto, nisam. I drago mi je da nisam, da me nije teretio osjećaj tajminga i da zbog toga nisam izgubila sebe.

41. Volite li shopping?

Uf, strasno. Pa i sami znate koliko ste me u Rimu čekali ispred *Calzature*. To su male radosti koje me silno vesele.

42. Ulovi li Vas nostalgija kada prođete kraj naše škole?

Je. Osobito kad sam zadnji put bila na onoj sjednici. Činilo mi se kao da nisam uopće ni izišla iz te škole. A onda ti opet treba puno vremena da se vratiš u stvarnost. Dira me svaki pogled na tu školu.

43. Jesu li važne uspomene?

Jako. Ali što više živiš od uspomena znači da si sve stariji.

44. Što prišapnuti novim đacima, generacijama, budućoj hrvatskoj mladeži...?

Da budu poštene, ponosni, dobri ljudi.

45. Sjetite se kojeg mudrog savjeta svoga oca ili majke...

Pamtim sve što su mi govorili. Mama mi je uvijek govorila da budem dobar, ponosan, dostojanstven čovjek...

46. Kad ćete nam se vratiti? Strašno nam falitel

Vratiti? Morat ćete ipak vi k meni. Pa ćemo makar u *Viennu* na kavu. Sve mi puno pozdravi i izljubi! I vi meni straaašno falite...

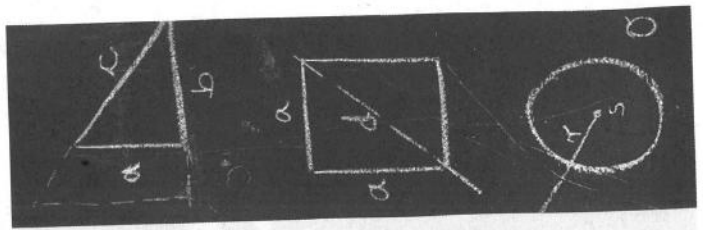
I.S.

Što bi radili vaši profesori da nisu zaposleni u XI. gimnaziji?

prof. Naglič - bila bi spisateljica budnica i davorija
prof. Franić - razminiračica (petama)
prof. Krčelić - pjevačica gospela
prof. Kumik - pomoćnica stomatologa (za vađenje korijena zuba)
prof. Sesar - vozač bolida Formule 1 ili Eros s onoga svijeta
prof. Amuš - bio bi dizajner odjeće
prof. Vlaičević - frizerka, spisateljica antidrama
prof. Goršić - komičarka u vodviljima
prof. Šoljan - prodavala bi povrće i poeziju na Dolcu
prof. Molčanov - glumila bi žive kipove na Rampli
prof. Kovačić - bio bi ministrant (na krštenju vina)
prof. Valentić - osobni biograf Matije Gupca
prof. Močan - posuđivala bi glas Ptici trkačici pri sinkronizaciji crtića
prof. Vuk - bila bi specijalac u Delta Force-u
prof. Mazal - nadglednica u (izviđačkom) logoru
prof. Sesar I. - Thompsonov back vokali

prof. Lončarević - u cirkusu bi trenirala buhe
prof. Berić - bio bi model za kubističke aktove
prof. Bačić - napisala bi dječji anti-bon-ton
prof. Lulić - kondukterka u Zeppelinu
prof. Korbar Ivanjko - back vokali Jon Bon Joviju
prof. Hančević - plesačica flamenca
prof. Harak - prva žena koja je prenonila La Manche (nagrada dodijeljena postumno)
prof. Amuš jr. - začetnik ideje kloniranja
prof. Stričević - izvjestiteljica sa šahovske olimpijade
prof. Brajdić - bila bi pipničarka na Oktoberskoj festu
prof. Arhanić - kuharica u hotelu Park
prof. Parašilovac - filmska diva nijemog filma
prof. Stockinger - dizajnerica meta za snajperiste
prof. Kežman - mažoretkinja
prof. Grgat - techno DJ
prof. Mihaljević - scenaristica domaćih humorističnih emisija

u strahu od reperkusija autori žele biti anonimni

Tamna strana profesora: što su bili u prošleme životu (ovo 100% niste znali)

Prof. Kovačić: izumitelj frizidera, bio otež zbog upletenosti u aferu firme «Kokčar» (jer je htio izbaciti kondenzator). Nakon toga podvrgnut lobotomiji - od tada u imeniku zna pisati samo do tri.
Prof. Valentić: bičevateljica robova u starome Egiptu, oštra, nemilosrdna, imala je titulu «One koja ne prašta»
Prof. Sesar: grčki filozof, znanstvenik, povjesničar, astrolog i osnivač afro-looka, svaštar - nitko zapravo nije točno znao čime se bavio
Prof. Babić (da, da, ex Sesar): lokalna treba, san svakog petrarkista (zlatna kosa, tanke tamne obrve, oči poput zvijezda, tanašna usta, zubi poput bisera, bijeli vrat, vitak stas... sličnost je očital)

Prof. Brajdić: radila kao detektivka u «Newyorškim plavcima», glavna funkcija bila joj je podvrgavanje najgorih zločinaca nemilosrdnom ispitivanju kako bi iscijedila što više iz njih

Prof. Stockinger: radila kao glavna zapisničarka na Vrhovnom sudu, tako da je ovo izživljavanje na nama, uvijek zakinutim učenicima XI. gimnazije, vjerojatno samo stvar osveće

Prof. Hančević: bila je najpoznatija modna dizajnerica u svoje vrijeme, imala je moć sparivanja onoga za što ste mislili da nikad ne bi moglo ići zajedno

Prof. Berić: zbog još nerazjašnjenog zločina osuđen na doživotnu robiju u zatvoru gdje je bilo zabranjeno čitati «Sportske novosti» i jesti bilo kakve oblike čokolade pa sada na sve moguće načine nastoji užicati te stvoriti zalihe istih

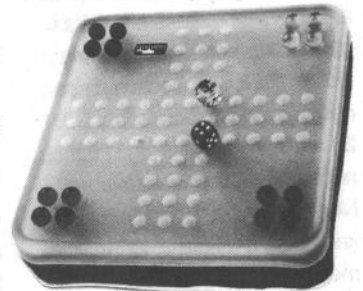
By S, F, K & T

Što profesori XI. gimnazije nose na srednjem retvorizoru u svojim automobilima?

prof. Arhanić - kockarske kockice i amblem zvonika sv. Duje
prof. I. Sesar Babić - stranačku zastavicu Hrvatskog bloka
prof. Berić - plišanog mačka Bartolomea i govance koje pjeva iz South Parka (Mr. Hanky)
prof. Barić - privjesak sa svojim horoskopskim znakom, plastičnog uskršnjeg zeku
prof. Molčanov - CD koji, navodno, sprječava da te otkrije radar
prof. Šoljan - privjesak s

imenom Thompsona i dvoje drvenih Šestinčana pod kišobranom
prof. Naglič - Homera Simpsona u majici «Drink and drive»
prof. Vuk - tri mirišljiva borića, bokser i Y otrgnut s naziva marke svoga auta
prof. Parašilovac - Kennyja iz South Parka, gumenog Šegrta Hlapića
prof. Kežman - jedan mirišljivi borić (vanilija) i plastični model DNA
prof. Grgat - privjesak Metallice

prof. Lulić - zastavicu NK Kamen Ingrada
prof. Mazal - privjesak I♥NY
prof. Šošarić - privjesak plavo srce iz filma Titanic
prof. Krčelić - plišanog medu, čupavu macu, dlakavog trola, runjavu ovcu...
prof. Kovačić - osvježivač zraka na bazi Pino Silvestre
prof. Stričević - mala Rubikova kocka, zastava Libertas
prof. Korbar Ivanjko - francuski i violinski ključ, privjesak Ede Maajke
prof. Hančević - plastični kostur

prof. Amuš - krunica, privjesak Iron Maiden
prof. Amuš jr. - isto
prof. Mihaljević - zastavica «Born to be wild»
prof. Brajdić - rezervno ogledalce i Barbie cipelice

DA SU PLAĆE VEĆE, DA IMAMO ZA AUTO - ON BI BIO BAŠ POPUT MENE...

Prof. Hančević: oko retrovizora visi privjesak u obliku Italije, auto ima talijansku registraciju, iako je kupljen kod nas (povukli smo sve moguće veze), ispod suvozačevog mjesta nalazi se test onog malog koji joj se prije par godina zaklinjao (i to na talijanskom) da ga je predao, radio je namješten tako da hvata samo talijanske radio-postaje, a prtljažnik pamti tisuće i tisuće stvari vješto prošvercanih iz Italije...

Prof. Berić: sjedio je u svojoj dvorani, gledao tridesetak (od nekud ipak poznatih) ljudi kako skaču okolo i razmišljao o prolaznosti života: «Što? Što da učinim da se maknem iz ove neizdržive svakodnevice?».

Pogled mu pade na susjedan stol u kutu dvorane i pozornost mu privuče malen i privlačan privjesak u obliku automobila, u vlasništvu nekoga rođenog pod nesretnom zvijezdom. «Da! To je to! Da!!!»- bio je to dan kada je prof. Berić ispraznio sve kasiće, odmaknuo krevete, fotelje i kauče u potrazi za kovanicama bilo kakve valute... da, bio je to dan kada je prof. Berić prodao (bolje reći uvalio nekom slijepcu) svoj «ka» i kupio (bolje reći suznim očima uživao) «twinga», auto jednako tužnih očiju. Već nagađate da na stražnjim sjedalima čuva svoju zavidnu kolekciju «Sportskih novosti», a na ključevima ima novi privjesak...

Prof. Valentić: profesorica posjeduje prvi automobil proi-

zveden u Hrvatskoj, čiju povijest poznaje bolje od korijena vlastite obitelji. Oko retrovizora joj visi papirus po kojem su pisali stari Egipćani, na suvozačevom mjestu nalazi se nepoznat broj skripti, zapisa i citata, a u prtljažniku, vješto skrivena, društvo im pravi Bašćanska ploča... pogađate, ona u HAZU zapravo je samo optička varka...

Prof. Kovačić: ovaj auto profesor je izgradio svojim vlastitim rukama, dijelove je nabavljao osobno, a gorivo koje koristi je također profesorov izum. Auto nema klimu, el. podizače, servo ili, ne daj Bože, abs, ali zato iskoristivost premašuje sva očekivanja!

Prof. Babić (moram li ponovo pisati ex Sesar?): posjeduje veliki obiteljski auto za 6 osoba, novopečeni muž naprijed smije sjediti samo ako su svo četvero djece u pozadini nahranjeni, promijenjenih pelena i u mirnom snu (naravno, muž nije vlasnik vozačke dozvole, a ako je ikad bio, sada više sigurno nije!). U CD-playeru konstantno se vrti CD uglazbljenih petrarkističkih pjesama (muž ih sve mora znati napamet), a oko retrovizora visi slika Dantea, Petrarce i Boccaccia u zagrljaju...

Prof. Brajdić: oko retrovizora visi mali globusić, u pretincu kod suvozačevog mjesta nalazi se najnovija kolekcija «Max Factorovih» ruževa od broja 076 do 118, ispod sjedala su, još uvijek zaboravljene, čizme od zmijske kože, lukavo prokrijumčarene iz Trsta, a prtljažnik skriva 199 kombinacija različitih torba i cipela... «Za svaku prigodu», kaže prof. Brajdić

by Pavić, Tamara Pavić

GRAFITI opet

Svatko ima pravo na moje mišljenje.

Tko se zadnji smije, još nije čuo loše vijesti.

Imam veoma lijepu, iznimno pametnu i vrlo bogatu djevojku.

Problem je što stalno moram paziti da se ne sretnu.

Ako možeš ostati miran dok je svuda oko tebe panika, vjerojatno nisi potpuno shvatio situaciju.

Nas dvoje smo stvoreni jedno za drugo: ti voliš mene, a i ja volim sebi!

Postoje tri vrste muškaraca: lijepi, pametni i većina.

Ja nemam predrasuda, mrzim sve živo.

Savršena žena pomaže svome mužu da opere suđe.

Oženjeni muškarci ne žive duže. To im samo tako izgleda.

Autor 1: Uvijek na pitanje odgovaraš protupitanjem?

Autor 2: To ti smeta?

Nisi ti debela, samo si niska za svoju težinu.

Povoljno primam mitol!

Ako daviš štrumfa, koje boje postane?

Kad držim predavanje, podnosim da ljudi povremeno gledaju u satove, ali ne podnosim da ih dižu do ušiju da provjere jesu li pokvareni. (nepoznata profesorica)

Ne moraš biti lud da bi išao na fakultet, ali tako je lakše.

Ako muž ženi otvara vrata auta - ili mu je nov auto ili mu je nova žena.

Gospodine, da ste mi Vi muž, ja bih Vam otrovala piće. (Lady Astor Winstonu Churchillu)

Gospodo, da ste mi Vi žena, ja bih ga popiol (njegov odgovor) Znate li što najviše mrzim? Re-

torička pitanja.

Mogu se oduprijeti svemu osim iskušenjima.

Rad je sladak, ali ja sam šećeraš.

Znam da novac ne donosi sreću, ali ipak bih volio da o meni pričaju kao o «sjetnom mladiću koji vozi Porshea».

Vila u Rovinju, stan u Opatiji, Mercedes i jahta. Ništa ne prodajem, samo se hvalim.

«Vrijeme je novac», reče konobar i uračuna datum.

Two beer or not to beer?

Nekad sam bio neodlučan. A možda i nisam?

Više nisam uobražen, sad sam savršen.

Agatha Christie je mrtva. Tko je to učinio?

Damme. Jean Claude van Damme.

Ako im ne možete objasniti, zburnite ih.

Dabogda ti se razlomci ne pokratili! (školska narodna)

Na vješalici za kapute: Samo za profesore.

Nadopisano: Mogu se objesiti i kaputi.

Vjeruj mi, zar bih ti lagao...dva-pu?

Žena mi je pobjegla s najboljim prijateljem. Doduše, još ga nisam upoznao...

Kisik je pronađen tek 1874. Nije utvrđeno kako su ljudi disali prije toga.

Znam da novac nije sve. Npr. nije moj.

Smiješi nam se bolje sutra. Crkava od smijeha.

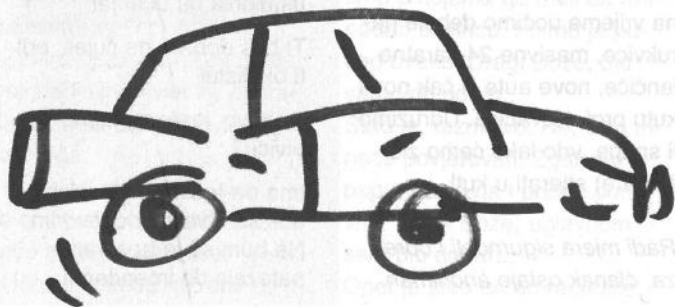
Griješiti je ženski.

Kaos je kada muslimani objašnjavaju budistima zašto ih katolici štite od pravoslavaca.

Izabrano iz prve i druge knjžice «Graffiti i co.»

Vedrana Vrsalovića.

Tamara, 2.b

SLUČAJ MOBITEL

ILI KAKO JE POTJEH TRAŽIO ISTINU

VRIJEME:

23.10.2002. Srijeda popodne. Zadnji sat, tjelesni (ili fizički, ovisi o godištu).

SITUACIJA:

Nestala 4 mobitela enormno visokih cijena. Ogromna materijalna šteta. Još veće duševne boli. Vrlo tragično.

OŠTEĆENI:

Četiri mirna, pristojna i marljiva momka čije podatke, radi mjera sigurnosti, možete pronaći u redakciji.

OSUMNJIČENI:

Svi prosvjetni djelatnici XI. gimnazije. Poseban naglasak je na onima kasnije spomenutima.

MOGUĆI MOTIV:

Čisto koristoljublje. Velike oči, brze ruke.

Ne isključuje se i mogućnost da je to bio već očajan potez nama nadređenih radi prikupljanja sredstava za kupovinu toliko spominjanih i potrebnih televizora. Jer dani bez podnevne meksičke serije u zbornici postaju neizdrživi.

KONSTRUKCIJA ZLOČINA:

Već spomenutog dana, neobičajeno rano spustio se mrak i tama je obavila XI. gimnaziju velom tajni. U zraku se osjećao miris zločina - okrutnog, nemilosrdnog i opakog zločina. Desetak minuta nakon završetka tog zadnjeg, kobnog sata, momci su shvatili da im nedostaju mobiteli, no njihovi neiskvareni i pravedni umovi pomisliše da su ih ne-

gdje zametnuli. Kad su shvatili da su zapravo postali žrtve jednog od najdramatičnijih zločina u povijesti zagrebačkih škola, bilo je kasno jer zločinac je bio već daleko, s plijenom u rukama...

POTENCIJALNI OKRIVLJENICI

prof. Sesar - pronađen na stani, odmah kod škole, glasno nam dajući do znanja da mu je drago što su mobiteli ukradeni jer oni ničemu ne služe; iako ovdje imamo gotovo riješen slučaj, možda je to sve dio plana...

prof. Babić (ex Sesar) - ne pokazujući nikakve znakove suosjećanja, poručila nam je da sljedeći put bolje pazimo na svoje stvari (!!)

prof. Berić - osoba u čijim se odajama sve skupa odvilo nije uopće komentirala incident. Može li se ovo shvatiti kao tiho priznanje? Tko šuti potvrđuje?

prof. Brajdić - jedina je nedugo nakon incidenta pokazala duboko suosjećanje: progovara li to iz unutrašnjosti grižnja i ostali oblici savjesti?

prof. Bačić - i dan danas, nakon toliko vremena, zna nas priupitati jesmo li pronašli ukradene mobitele: provjerava li se to (diskretno) teren? Ili se, možda, priprema za novi napad?

prof. Stockinger - kratko je prokomentirala da to nije ništa čudno i da je takvih slučajeva bilo i prije: tko zna koliku zbirku mobitela ima prof. Stockinger doma?

prof. Kovačić (Koki, za one koji ga nisu prepoznali) - ispod glasa (ako je to moguće!) rekao nam je da je njemu tu nešto sumnjivo: navodi li nas to profesor na krivi trag?

Dobra ideja, ali mi znamo sve te fore!

prof. Valentić - kratko nam je savjetovala da ne bismo trebali nositi mobitele u školu: čitajući između redaka može li se tu negdje pronaći "A," ko vam je kriv! Sljedeći put brže trčite za tramvajem!"

ZAKLJUČAK:

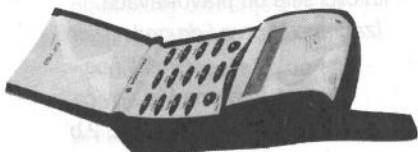
Kao što vidite, vrlo je teško izabrati kada se radi o najboljima. Svi su imali i motiv i priliku, a o trenutačnoj pripremljenosti da ne govorimo. Jedini savjet koji vam mogu dati, dragi moji poštteni i nepravedno zakinuti učenici, je taj da NI POD KOJU (O)CIJENU ne pokazujete javnu imovinu zaposlenicima naše gimnazije. Od sada, na ona naizgled banalna pitanja "Ima li tko korektor?" ili "Je li mi može netko posuditi običnu olovku?", svi glave dolje i pernice čvrsto stisnuti rukama. Vjerujte mi, oni su svugdje oko nas - samo vrebaju i čekaju priliku. Sada nam jedino preostaje da na vrijeme uočimo debele narukvice, masivne 24-karatne lančice, nove aute ili čak novu kutu prof. Kovačića. Udružimo li snage, vrlo lako ćemo zločinca(e) stjerati u kut!

Radi mjera sigurnosti i opreza, članak ostaje anonimn.

B I S E R I

Rasute profesorske perle prikupljene u 3.d (Anja i Jelena nanizale ih na flaks!)

- Ja sam kobra - popraćeno uz oponašanje rukom.
- Kobra nikad ne napada prva. Ona mora biti napadnuta. Prva faza: promatranje, druga faza: ugriz, treća faza: otrov djeluje, četvrta faza: tko živ - tko mrtav.
- Svaka cica dođe na kolica!
- Porast kriminala među mladima je u porastu.
- Ne da, nego da!
- Marijanska brazda, to vam je negdje tu... (i traži oko Čilea)
- Raščepi se!
- Ja da sam ti mama, tak bi te namazala...
- Ja najviše volim *face to face!*
- Ak treba zube bute si kupili po podu.
- Ja nisam bogata, ali živim ko jedna prosječna kanadska obitelj.
- Danas se za bolest smatra i klempav nos.
- Da ti je došao tata, sve bih mu rekla kakva si, ali ti je došla mama...
- Iz vaših slavina curi vodena otopina.
- Sad idemo na one brzopetne turnire; ko zna - zna, ko ne zna - ne zna.
- Solarij - to vam je kad se osoba bez tekstila legne i sunča sa svih strana.
- Ako želite sinus na minus prvu, stisnite šit.
- Ja sam svoje hormone usmjerila na učenje!
- Ti baš dobro i ne čuješ, odi ti okulistu!
- Društvo, jeste za jednu pivicu?
- Ima da rodim prije termina dok se s vama dogovorim. Ne bum se ja tu s vama natezala do imendana!

ŽUPNE OBAVIJESTI

Već po običaju, u raznim ispravama kojima se crkva obraća vjernicima, nailazi mo na smiješne rečenice. Pogledajte sljedeće primjere nenamjernih gluposti pronađenih u crkvenim biltenima i obavijestima.

- Župljanke su odbacile raznovrsne odjevne predmete. Možete ih vidjeti u suterenu Župnog dvora u petak popodne.
- U nedjelju se skupljaju prilozima za novi sag. Svi koji žele nešto načiniti na sagu neka se jave da im damo papir.
- Martina Bajsić i Branimir Rebrović vjenčali su se 24. listopada u našoj crkvi. Tako je završilo prijateljstvo koje je trajalo još od školskih klupa.
- Za one koji imaju djecu, a to ne znaju, u prizemlju imamo dječji vrtić.
- Župnik će održati završnu propovijed nakon čega će zbor zapjevati "Radujte se narodi".
- U utorak u pet poslije podne održat će se sastanak Kluba mladih majki. Sve one koje žele postati mlade majke neka se jave u ured svećenika.
- Za vrijeme odsutnosti našeg svećenika, imali smo rijetku priliku uživati u dobroj misi kad ga je zamijenio P. Ribarić.
- Udruga književnica ima sastanak u srijedu. Gospođa Ivić pjevat će pjesmu "Stavi me u moj krevetić". Pratit će je svećenik.
- Druge nedjelje na jutarnjoj misi solistica će biti gospođa Belušić. Nakon toga svećenik će govoriti "O tom strašnom iskustvu".
- Zahvaljujući župnikovoj bolesti nedjeljne mise za ozdravljenje neće se održavati do daljnjega.
- U svojim molitvama sjetite se onih koji su bolesni od naše crkve i zajednice.
- Učenici osmog razreda u

petak popodne u pet sati u crkvi će gledati *Hamleta*. Poziva se pučanstvo da prisustvuje ovoj tragediji.

- Današnja propovijed je: **KOLIKO ČOVJEK MOŽE POPITI?** Uz hvalospjeve cijelog zbora.
- Ne dajte da vas unište brige - dopustite da crkva pomogne.

Ove nehotično sročene rečenice daju vedrinu i živost inače suhoparnim crkvenim obavijestima. Duhovito i osvježavajuće! Uživajte!

SAT VJERONAUKA

Toga dana vjeroučiteljica je predškolskoj djeci koja su išla na vjeronauk trebala pričati o Noinjoj arci. Kako bi djeca bila aktivnija, odlučila je s njima igrati igru pogađanja životinja.

- Opisat ću vam nešto da vidim hoćete li pogoditi što je to: ima krzno, kitnjasti rep i voli se penjati po drveću.

Djeca su je blesavo gledala.

- Voli jesti lješnjake, a osobito žireve.

Opet ništa. Nije im baš išlo!

- Obično je smeđa ili siva, ali može biti i crna ili crvenkasta.

Očajna vjeroučiteljica okrenula se vedrom četverogodišnjaku koji je obično davao točne odgovore.

- Marko, što ti misliš?

Marko je pogledao svoje prijateljice i oklijevajući odgovorio:

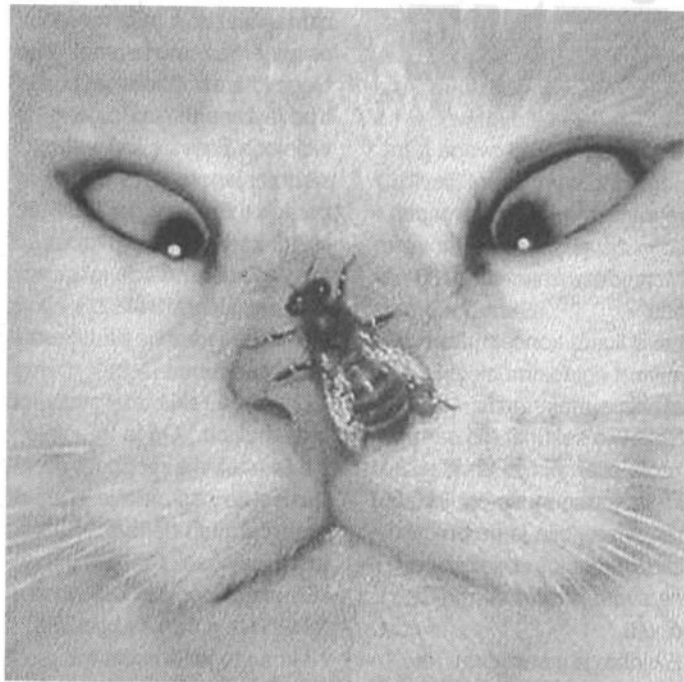
Pa znam da bi odgovor morao biti Isus, ali meni se više čini da je vjeverical!

BEZOBZIRNA UCJENA

Mali Branimir sjeo je za stol da napiše dragom Bogu pismo u kojemu ga moli da mu podari sestricu. Pismo je počeo ovako: Dragi Bože, bio sam vrlo dobar...

Stao je, razmislio. Ne, Bog mi neće povjerovati. Zgužvao je papir, bacio ga i počeo ponovno: Dragi Bože, uglavnom sam bio dobar...

Opet je stao usred rečenice.

Opet je počeo razmišljati. Boga to neće dirnuti. Zgužvao je pismo i bacio ga u koš za smeće, otišao u kupaonicu i s držača uzeo veliki ručnik od frotira. Odnio ga je u dnevnu sobu i brižno ga raširio na kauču. Izravnao je sve nabore. Zatim je pošao do kamina i s njegova okvira oprezno skinuo kip Majke Božje. Nježno ga je položio nasred ručnika i brižno ga zamotao. Potom je sve omotao gumenom vrpcom i odnio na stol. Zatim je uzeo još jedan list papira i počeo Bogu pisati treće pismo. Glasilo je ovako: Dragi Bože, želiš li ponovno vidjeti svoju majku...

WC

Jedna učiteljica tražila je smještaj u Švicarskoj. Obratila se mjesnom učitelju da joj pomogne pronaći prikladan stan. Stan je nađen i ona se vratila kući po stvari. Sjetila se da nije primijetila da stan ima WC*. Napisala je učitelju pismo i pitala ga postoji li WC u stanu ili negdje blizu. Učitelj koji nije poznao izraz WC bio je zbunjen, ni ne sanjajući da ona misli na kupaonicu. Konačno je molio župnika da mu pomogne. Zaključili su da ona

sigurno misli na Wayside Chapel. ** Nakon nekoliko dana, primila je sljedeće pismo:

Draga gospođice, WC se nalazi 15 kilometara od kuće u krasnoj šumici. Odjednom prima 150 ljudi, a otvoren je utorkom, četvrtkom i nedjeljom. Neki ljudi sa sobom ponesu jelo pa ondje provedu cijeli dan. Četvrtkom sviraju orgulje. Ozvučenje je vrlo dobro. Čuje se svaki zvuk. Sigurno će vas zanimati da je moja kći tamo upoznala svoga muža. Upravo imamo akciju prikupljanja dobrovoljnih priloga da kupimo plišane sjedalice. To nam već dugo treba jer sadašnje sjedalice imaju rupe. Moja je žena jako osjetljiva pa rijetko ide tamo. Posljednji put je bila prije šest mjeseci. Naravno, boli je kad ne ide češće. Sad ću završiti sa željom da vas što bolje smjestim. Bit će mi drago da vam sačuvam mjesto ili naprijed, ili blizu vrata, što vam je draže.

*WC - kratica za water-closet, zahod s vodom za ispiranje
**Wayside Chapel - kapelica uz put

Nikolina Pučar, 2.d

ŽENE

Vozeći se u ured ovoga jutra, pogledao sam u svoj lijevi retrovizor, kad - gle - vidim neku žensku u posve novom Mercedesu kako vozi 100 na sat!

I to s licem koncentrirano unijetim u ogledalo dok si je stavljala *make up*!!!

Nekoliko sekundi bio sam zaokupljen nečim drugim, no kada sam ponovo pogledao u retrovizor, bila je na polovici moje trake još uvijek radeći na svom prokletom *make upu*!!!

E vidite, ja jesam pravi muškarac, ali me taj prizor toliko prestrašio da sam ispustio svoj električni brijač koji je izbio krafnu iz moje druge ruke, tako da mi je, dok sam pokušavao izravnati auto koljenom, s ramena ispao mobitel koji je upao u kavu između mojih nogu pošpricavši moje odijelo, a uz to je, što je najgore, vražja naprava crkla i tako se prekinuo jedan vrlo važan poziv!
ŽENE SU GROZNI VOZAČI!!!

SLOBODNA VEČER

Imućan je par planirao otići na zabavu. Žena, domaćica kuće, odlučila je njihovom batleru, Ernestu, dati ostatak dana slobodno. Rekla je da će oni doći kući jako kasno i da on može uživati u ostatku večeri.

Ali, ispalo je tako da se žena nije dobro provodila na zabavi pa je odlučila otići kući ranije,

sama. Njezin je muž morao ostati jer je tamo bilo nekoliko njegovih važnih klijenata. Kad je žena ušla u kuću, vidjela je Ernesta kako sam sjedi u njenom dnevnom boravku. Pozvala ga je da je slijedi i odvela ga u svoju spavaću sobu. Tada je zatvorila i zaključala vrata.

Dobro ga je odmjerila i nasmiješila se.

"Ernest," - rekla je - "svuci moju haljinu." On je to učinio što je pažljivije mogao.

"Ernest," - nastavila je - "skini moje čarape i haltere." Šutke ju je poslušao.

"Ernest," - ponovo kaže ona - "skini moj grudnjak i gaćice."

Nakon što je i to učinio, napetost je dosegla svoj vrhunac.

Pogledala ga je dobro i rekla: "Ernest, ako te još jednom uhvatim da nosiš moju odjeću, OTPUŠTEN SI!"

TEMPO - test osobnosti

Psiholozi su otkrili da način na koji jedemo *Tempo* kekse pruža dobar uvid u našu osobnost.

Izaberi onu metodu koja najbolje opisuje tvoj najdraži način jedenja *Tempo* kekasa:

1. Cijeli keks odjednom.
2. Zalogaj po zalogaj.
3. Sporo i metodično, razmatrajući rezultate svakog malenog grizića.
4. Brzo grickajući (poput vjeverice).
5. Namačeš u neku tekućinu (kava, čaj, voda, sok, mlijeko..) - vrijedi i ako samo

zamišljaš da to radiš, iako nemaš pri ruci neki napitak.

6. Razdvojiš, pojedeš prvo kremu pa onda keks.
 7. Razdvojiš, pojedeš kremu, a kekse baciš.
 8. Pojedeš samo kekse, a kremu baciš.
 9. Samo ih ližeš, ne jedeš.
 10. Ja nemam svoj najdraži način jer ne jedem *Tempo* kekse.
- Zapamti broj i doznaj kakav si zapravo...

Tvoja osobnost:

1. Cijeli keks odjednom: Ovo znači da uzimaš život zdravo za gotovo. S tobom je uvijek zabavno, voliš živjeti bezbrižno, gotovo nepromišljeno. Skroz si neodgovorna osoba. Starci bi trebali biti zabrinuti ako ti povjere mladu braću na čuvanje.

2. Zalogaj po zalogaj: Ti si jedan od 5.4 milijardi ostalih sretnika na svijetu koji jedu *Tempo* kekse na isti način. Baš kao i oni, patiš od nedostatka mašte, ali to je OK, nemoj se brinuti - posve si normalan.

3. Sporo i metodično, razmatrajući rezultate svakog malenog grizića: Ti poštuješ pravila. Veoma si čist i uredan - prava picajzla. Toliko si pedantan da tvoje inzistiranje na svakom detalju izluduje i iritira druge. Želiš li i dalje nastaviti tako, barem se makni drugima s puta.

4. Brzo grickajući (poput vjeverice): Vjerojatno te starci obožavaju jer svoje poslove obaviš u rekordnom vremenu. Uvijek imaš milijun stvari na pameti i nikad dovoljno vremena da ih sve realiziraš. Živčani slomovi česti su u tvojoj obitelji. Aspirin i stručna pomoć ne bi bili na odmet.

5. Namačeš u neku tekućinu:

Vjerojatno te svi vole jer si osoba puna energije i manje -više uvijek dobro raspoložena. Nastojiš neugodnosti uljepšati, a loše stvari gledati iz onog kuta iz kojeg se čine dobrima. Potpuno negiraš ono što normalni ljudi zovu životom. Svi poznati narkomani vole baš ovaj način.

6. Razdvojiš, pojedeš prvo kremu pa onda keks: Ti si osoba izrazito znatiželjne naravi. Tvoj je najdraži hobi rastavljanje stvari samo da bi skužio po kojem principu rade, a to što nekad nisi u mogućnosti ponovno ih sastaviti uopće ti ne smeta. Ne preuzimaš odgovornost kada stvari krenu nizbrdo. Vrlo si dobar lažljivac sklon kriminalnom ponašanju.

7. Razdvojiš, pojedeš kremu, a kekse baciš: U tebi leži pravi kapitalist koji se vodi za onom "Tko riskira, taj profitira." Uzimaš ono što želiš, a ostalo bacaš. Ti si pohlepna, zlobna, bezosjećajna i sebična osoba. Trebao bi se sramiti samog sebe. Ali, poznavajući te, pročitao si samo ono što ti odgovara, a to su prve dvije rečenice.

8. Pojedeš samo kekse, a kremu baciš: Mazohist.

9. Samo ih ližeš, ne jedeš: Kloni se malih krznjenih životinja i potraži profesionalnu medicinsku pomoć na adresi Bolnička cesta 32, Vrapče....-ODMAH!!!!

10. Ja nemam svoj najdraži način jer ne jedem *Tempo* kekse: Vjerojatno dolaziš iz bogate obitelji, nosiš samo marke i odlaziš subotom na špicu. Tvrdoglavo znaš što želiš jer je to ovaj mjesec *in po Vougeu*. Voliš se isticati i pravi si snob.

ŠPANSKI SPECIJALITET

Amerikanac na odmoru u Španjolskoj odlučio zastati u jednom lokalnom restoranu. Dok je pijuckao svoju sangriju, zamijetio je prekrasan, slastan i velik obrok koji je bio poslužen susjednom stolu. Ne samo da je dobro izgledao, nego je i mirisao božanstveno. Pozvao je konobara i upitao: "Što ste to upravo poslužili?" Konobar je odgovorio: "Ah, señor, imate izvrstan ukus! To su vam bikovi testisi, friško skinuti s bika iz jutrošnje borbe. Prava delicija!" Amerikanac, iako je na trenutak bio zgrožen, reče: "Ma nek sve ode k vragu, ja sam na odmoru! Donesite mi to!" Konobar odgovori: "Jako mi je žao, señor. Poslužuje se samo jedan obrok po danu zato što je samo jedna borba svako jutro. Ali, ako dođete sutra rano ujutro i ponovo naručite, budite sigurni da ćete dobiti ovaj specijalitet!" Sljedećeg dana Amerikanac se vratio, ponovo naručio i toga je jutro poslužen prvom i jedinom specijalnom delicijom dana. Nakon nekoliko zaloga-ja i ispitivanja sadržaja svog tanjura, pozvao je konobara i rekao... "Ovo je vrlo ukusno i dobro, ali je mnogo, mnogo manja porcija od one koju ste jučer poslužili!" Konobar je slegnuo ramenima i odgovorio: "Si, señor. Ponekad i bik pobi-jedi."

BIZARDNI ZAVRŠETCI

Čovjeka je 1977. u New Yorku udario auto i on je ostao lakše ozlijeđen ležati pred autom kada mu je neki dobronamjerni prolaznik

šapnuo neka se pretvara da je teško ozlijeđen i neka ostane ležati kako bi dobio što više novaca od osiguranja. Baš je tada vozač auta odlučio pobjeći s mjesta nesreće i pregazio ga nasmr.

Godine 1983, gospođa Carson iz N.Y. položena je u lijes nakon što je utvrđeno da je umrla od srčane bolesti. Dok su je ožalošćeni posljednji put pozdravljali, ona se naglo ustala. Njena je kći od šoka doživjela srčani udar i srušila se mrtva.

Jaki nalet vjetera je 1983. otpuhao 45-godišnjeg Vittorija Luisea i njegov auto u rijeku blizu Napulja. Nesretnik je uspio razbiti staklo, probiti se do površine vode i otplivati do obale. Tada ga je ubilo - odlomljeno stablo...

Walter Hallas, 26-godišnjak, prodavač u Leedsu, toliko se bojao zubara da je 1979. zamolio radnika na cesti da ga udari šakom po čeljusti ne bi li se tako riješio zubobolje. Od udarca je Hallas pao, udario glavom i umro od frakture lubanje.

U depresiji zbog toga što nije mogao naći posao, 42-godišnji Romolo Ribolla iz Pise (Italija) 1981. sjedio je u kuhinji, s pištoljem u ruci i s čvrstom odlukom da se ubije. Njegova žena preklinjala ga je da to ne učini. Nakon sat vremena on je počeo plakati bacivši ipak pištolj na pod. Pištolj je opalio i ubio njegovu ženu.

Kako je skoro bio uhvaćen za vrijeme provale u kuću u Antverpu, lopov je pobjegao kroz stražnja vrata, popeo se na zid od tri metra, skočio preko i našao se u gradskom zatvoru.

Dva njemačka vozača imala

su sudar doslovce licem u lice za vrijeme jedne jake magle blizu gradića Guetersloha. Išli su iz suprotnih smjerova, a svaki je vozio svoj auto puževom brzinom po, otprilici, sredini ceste. U trenutku sudara obojica su imala glave nagnute kroz prozore kako bi bolje vidjeli. Oba čovjeka hospitalizirana su zbog ozljeda glave. Njihovi automobili nisu bili ni ogrebandi.

Došavši na krajnje neobičnu ideju da okonča durenje svoje žene tako da je dobro prestraši, Mađar Lajoš Fen napravio je lažna vješala u hodniku kuće i namjestio sve tako da izgleda kao da se objesio. Kada je njegova žena ušla i vidjela ga, onesvijestila se. Susjeda koja je čula buku došla je provjeriti što se događa. Pomislivši da su ono što je vidjela dva trupla odlučila je iskoristiti priliku i obogatiti se za par stvari iz kuće. Dok je napuštala sobu, za ramena ju je uhvatio "uskrsnuti" gosp. Fen. Naravno, susjeda je bila toliko iznenađena da se srušila mrtva od infarkta. Srećom, gosp. Fen je oslobođen optužbe za umorstvo, a on i njegova žena su se pomirili.

Katkad je istina čudnija od mašte!

GLUPI ZAKONI

ni tverci nisu nista pametniji

Za sve one koji još nisu svladali sve savezne države SAD-a, a moraju zbog Vuka, možda će im ovako biti lakše :-)

California

- Ilegalno je postaviti mišolovku bez dozvole za lov.
- Žene ne smiju voziti u kućnom ogrtaču.

New Jersey

- Ne smijete sami točiti benzin.
- Sve benzinske moraju pružiti punu uslugu.
- U Ocean Cityju protuzakonito je srkati juhu u restoranu.

New York

- Protuzakonito je baciti loptu u nečiju glavu samo iz zabave.
- Kazna za skakanje sa zgrade je smrt. (!?!?)

Florida

- Ilegalno je pjevati na javnom mjestu ako ste u kupaćem kostimu.
- Muškarcima ne smiju biti viđeni u javnosti kako nose ženske haljine bez naramenica.

Ohio

- Ženama je zabranjeno nositi u javnosti visoke kožne čizme s patentom.
- Ilegalno je napiti se ko zemlja.

Kansas

- Pješaci koji noću prelaze ceste izvan grada moraju nositi upaljene svjetiljke.
- Nitko ne smije loviti ribu golim rukama.

Oklahoma

- Čovjek može biti uhićen i/ili odveden u zatvor zbog grima upućenih psu.
- Državni zakon zabranjuje bilo kome da odgrize dio nečijeg hamburgera.

OBAVIJEST O POČINJENOM PREKRŠAJU 000121430146

Sukladno čl. 311. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama gospođine-đo
_____ JMBG _____ obavještavam Vas da ste u svojstvu:
a) vozača vozila reg. oznake _____ b) pješaka, c) putnika, d) ostalih.
dana 15.10.1998 god. u 10:15 sati, u Zagreb u na M. N. Držica
počinili prekršaj u prometu, kažnjivi po čl. 309 st. 1 toč. 10 Zakona o
sigurnosti prometa na cestama. S obzirom da na mjestu izvršenja prekršaja niste platili predviđenu novčanu
kaznu u iznosu od 50,00 kuna, slovima St. kuna
priopćavam Vam da navedeni iznos možete platiti u roku od osam dana na mjestima predviđenim za
uplatu no žiro-račun.

KAZNU U REČENOM ROKU MOŽETE PLATITI ISKLJUČIVO PRILOŽENOM UPLATNICOM.
UKOLIKO UPLATNICU IZGUBITE ILI OŠTETITE, KAZNU MOŽETE U ISTOM ROKU PLATITI U

U Vašem je interesu da radi reklamacije uplate sačuvate ovu obavijest i priznanicu uplate.

Alabama

- Ilegalno je nositi lažne brkove ili bradu koji mogu izazvati smijeh u crkvi.
- Zahodi se ne smiju ljuljati na vjetru.

Wisconsin

- U Racineu je ilegalno probuditi vatrogasca ako je zaspao.
- Maslac ni njegove zamjene ne smiju se posluživati u državnim zatvorima.

Virginia

- Ilegalno je prodavati mljevene orahe nedjeljom.
- Okretanje novčića u kafiću da se vidi tko će platiti kavu je izvan zakona.

Texas

- Ilegalno je popiti više od 3 gutljaja piva odjednom dok stojiš.
- Protuzakonito je ako osoba hoda bosa a da prvo nije tražila sudska dopuštenje.

Kentucky

- Svaki građanin Savezne države Kentucky obavezan je okupati se barem jedanput godišnje.

Georgia

- Zakonom je zabranjeno vezanje žirafa za telefonske stupove ili ulične svjetiljke.

MUDROSTI GENERACIJE X

- Ako ne uspiješ prvi put, uništi sve dokaze da si probao.
- Konkluzija je trenutak kada se umoriš od razmišljanja.
- Onaj koji oklijeva vjerojatno je u pravu.
- Nitko ne obraća pažnju dok ne napraviš pogrešku.
- Što prije ostariš, imat ćeš više vremena da uhvatiš korak s vremenom.
- Novac ne može kupiti ljubav, ali MOŽE kupiti njenu jako dobru imitaciju.
- Ako se starci žale da nitko na njih ne misli, nagovori ih da probaju

neplatiti račune.

- Ljubav možda jest slijepa, ali brak širi horizonte.
- 42.7% statistike izmišljeno je radi popunjavanja redova u novinama.

Nepotrebna činjenica dana: Odakle potječe ljubljenje?

Jedna od teorija koja prevladava među antropolozima jest ta da ljubljenje potječe od prežvakavanja hrane za potomke. Iako danas djeci kupujemo kašice i fruteke, ovakav način hranjenja djece još uvijek postoji među raznim plemenima i kulturama. Majka dobro prožvače hranu, a zatim je omekšanu i usitnjenu stavi u usta djeteta. Ovaj proces uključuje i dodir usana pa ga neki zovu i hranjenje ljubljenjem. Mnogi vjeruju da ljubljenje vuče korijene odatle. Druga popularna teorija, i ona manje gadljiva, jest ta da je ljubljenje izumljeno kao simbol koji predstavlja ujedinjavanje duša. U mnogim kulturama ljudi su se dodirivali licima kako bi iskazali želju za duhovnim ujedinjenjem. A kako se vjerovalo da je dah dio ljudske duše, izmjenom

daha duše bi bile potpuno ujedinjene.

Mnoge stručne osobe vjeruju da je upravo taj običaj doveo do običaja trljanja noseva kao znaka iskazivanja prisnosti i ljubavi kod Eskima, kao i do ljubljenja kod nas. Naša kultura razlikuje mnogo vrsta poljubaca. Postoji poljubac između roditelja i djeteta, koji predstavlja iskaz ljubavi i brižnosti. Postoje društveni poljupci koji mogu biti ili brzinska pusa u obraz kada se nađu prijatelji ili poljupci koji idu uz ritual upoznavanja (znate ono, rukovanje pa dvije puse u obraz - doduše, ako ste u Francuskoj, morate dodati još dvije da ne ispadnete nekulturni - malo duže traje, al' šta se tu može?). Isto tako, ako su ovi potonji izmijenjeni među glavešinama država ili bilo čega ostalog, nemaju toliko socijalno koliko ceremonijalno značenje - simboliziraju dobre namjere obiju strana. Dakako, postoje i oni romantični poljupci koje izmjenjuju parovi. Te valjda ne moram objašnjavati.

Nepotrebna činjenica dana : Kako oni u cirkusu uspijevaju gutati mačeve?

Vjerovali ili ne, oni stvarno progutaju mač! Glavni trik je u tome da se nauči opustiti mišiće u grlu i vratu, tj. mora se naučiti svladati refleks grčenja mišića (svi koji su ikad probali povraćati metodom "prst u usta" znaju o čemu govorim). A to nipošto nije lako. Zahtijeva tjedne i mjesece učenja i mučenja. Kako možete sa sigurnošću znati da ste svladali tu vještinu? Tako što ni jedan obrok ne možete zadržati u želucu dulje od pet minuta (kome nije jasno neka pogle-

da prijašnju rečenicu u zagradi). Ali, bit svega je - da, to je izvedivo.

Dobro, šta je i u maču... Naime, to je poseban mač tupih strana jer ma koliko vi sebe i svoje mišiće relaksirali, gutanje oštrog mača naziva se samoubojstvom. Doduše, vrh mača obično jest oštar, ali to ionako nije važno sve dok gutač ne namjerava progutati toliko dugačak mač koji bi mu mogao ozlijediti unutarnje trbušne organe. Neki gutači gutaju i osvijetljene neonske žarulje (da, baš one koje nam odnedavno vise nad glavama i kvare vid) - rečeno mi je da je to prizor koji treba vidjeti. Cijela stvar je izuzetno opasna i za profiće. Zato molim... DJECO, NE POKUŠAVAJTE TO IZVESTI KOD KUĆE!!!! ... jer inače, ako vam ljudi kažu da vam je jezik poput zmijinog, vjerojatno se nisu šalili.

Nepotrebna činjenica dana: Zasto minuta ima baš 60 sekundi, a sat baš 60 minuta?

Babilonci su krivi. Oni su živjeli otprilike prije 3000 godina (molim prof. Valentić da se ne ljuti što mi se nije dalo tražiti udžbenik prvog razreda pa se ovdje oslanjam samo na svoje jadno i bijedno ljudsko pamćenje), otprilike tamo gdje se danas nalazi Irak (a sad ono isto što sam zamolila prof. Valentić molim i prof. Vuk). Babilonci su mslili da je 60 predivan broj. Zašto? Pa to vjerojatno samo oni znaju. Najbliže nagađanje je sljedeće: smatrali su da je broj 60 magičan broj (inače su drevne civilizacije bile sklone sve, svašta i svakoga smatrati magičnim). Možda su Babilonci voljeli broj 60 jer se on može podijeliti bez ostatka s dosta manjih brojeva:

2,3,4,5,6,10,12,15,20 i 30. Ali, u čemu je štos ako se može podijeliti bez ostatka? Pa u tome što izbjegnute one beskonačne brojeve koje dobijete ako podijelite recimo 10 s 3 (što je jednako 3,33333333333..., a prof. Moćan bi dodala da to nije točan rezultat jer se trojka periodično ponavlja u beskonačnost koja se, naravno, ne može staviti na papir, pa se zbog toga mora reći da je jedini točan rezultat tri cijela i jedna trećina).

No, da se vratim na temu. Možda to nama danas i nema neku važnost, ali imalo je za Ivicu Babilonca. Tip je živio u blatnoj kolibi i prao svoj veš u nekom potoku. Jadnik nije znao za pogodnosti modernog čovjeka - srednjoškolsko obrazovanje, klima, TV u boji, kalkulator. Kad bi on ugledao beskonačan broj, obavio bi nešto u gaće. Zato je za njega 60 bio fenomenalan broj.

NEPOTREBNA ČINJENICA DANA: ZAŠTO SE VJENČANI PRSTEN NOSI NA ČETVRTOM PRSTU LIJEVE RUKE?

Koliko je danas poznato, drevni su Egipćani prvi počeli s praksom nošenja prstena na četvrtome prstu lijeve ruke kao simbolom bračnog sjedi-

njenja. A prsten se smjestio baš na tom prstu zato što su oni vjerovali da "vena ljubavi" teče upravo od tog prsta do srca. Prsten su koristili zbog toga što su vjerovali da krug predstavlja vječnost. Za njih je krug predstavljao potpuno savršenstvo jer nema ni početka ni kraja. Prstenje nađeno u egipatskim grobnicama napravljeno je od čistoga zlata. Ime ili titula vlasnika bili bi hijeroglifima ugravirani u prsten. Oni tanjeg džepa imali su prstene od srebra, bronce, jantara, slonovače ili od pečene gline. A preko koga ili čega (genitiv) nego preko Rimljana, običaj prstenja kao bračnog zavjeta na vječnu ljubav prenio se i u Europu (zanimljivo kako nisu prenijeli običaj nošenja glinenog prstenja - za njih je očito vrijedila ona da je blago samo ono što sja). Engleski kralj Edward VI. donio je dekret kojim je četvrti prst lijeve ruke proglsio prstenjakom. A 1549. u "Book of Common Prayer" lijeva je ruka proglašena vjenčanom rukom.

No, da po svom običaju malo skrenem s teme, moram dodati: otkad znam za sebe, ljudi obično savjetuju novopečenim supružnicima: "Tješite jedno drugoga", "Poštujte jedno drugoga" i "Slušajte jedno drugoga". Meni je osobno najluđi savjet "Nikad ne vičite jedno na drugoga, osim u slučaju kad vam gori kuća!"

Nepotrebna činjenica dana: Kako astro- nauti idu na WC dok su u svemiru?

Ljudi, sad bez šale, to je jako ozbiljan posao. Kad moraš, onda moraš, čak i ako si astronaut. Pomnije razmotrite problem. U svom normalnom

zemaljskom toaletu korisnik (A) namjesti se iznad WC školjke (B). Višak ide od točke A do točke B zbog blagodati i čuda zvanog gravitacija. Ah da, u svemiru nema gravitacije (u sustavu space shuttlea koji kruži oko Zemlje na astronauta djeluju centrifugalna i gravitacijska sila koje se međusobno poništavaju. Rezultantna sila na astronauta u tom je sustavu nula. To je tzv. bestežinsko stanje - rješenje zadatka 1.13 u udžbeniku *Fizika 3*, autor Rudolf Krsnik). Uglavnom, sve - i ljudi i viškovi - jednostavno... plutaju. Kužite li sad ozbiljnost problema (a i da ne kužite ne bi bilo pristojno da vam slovkam ovako u javnosti)?

E, pa, znanstvenici su dobili zadatak da smisle način na koji će višak od točke A doći do točke B. I što smo dobili - visoko tehnološki vakuumski WC - pa hajdmo ga nazvati WC usisavač. Evo kako radi. Astronaut čvrsto skupljenih nogu isto tako čvrsto sjedne (ima li smisla kad se kaže "čvrsto sjesti"?) na posebno izrađenu WC školjku. Ta školjka se na neku foru priljubi uz astronautovu kožu tako da ništa od viška ne može odplutati u kabinu (na koju foru - to je Nasina tajna). Tada astronaut pritišće gumb koji pokreće mali ventilator smješten negdje u tom WC-u, taj ventilatorčić stvori struju koja usisava višak, a što je još najbolje, čvrsti višak ide u jedan spremnik, a tekući višak ide u cijev pa u drugi spremnik. Kada astronaut obavi svoj posao, prvo pritisne gumb da ventilator prestane raditi, pa ustane i čvrsto zaklopi WC, a zatim:

- ako je višak bio tekući - pritišće gumb kojim se spremnik otvara i višak odlazi u vakuum,
- ako je višak bio čvrst - pa valjda se obriše!? (Da, inače,

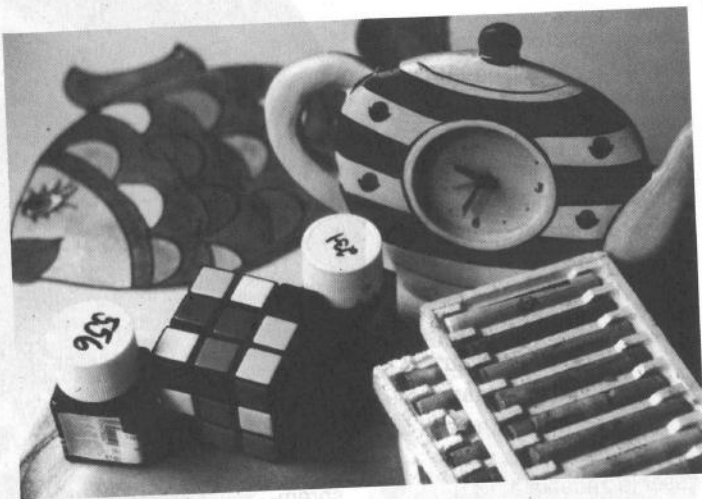

spremnik se vraća na Zemlju gdje se višak onda odlaže na za to predviđeno mjesto). Super, problem riješen - rekao bi netko nepromišljen. ALI što ako se svi ti gumbići i kompjutorski programčići pokvare, kako to često biva? Pa, postoji nekoliko pomoćnih sistema. A i ako sve drugo propadne, uvijek postoje "Apollo vreće" nazvane po tome što su ih koristili svi astronauti na svim, koliko god ih je bilo, *Apollo* letovima. U osnovi to je najobičnija plastična vrećica. Koristi se na onaj način na koji više-manje možete pretpostaviti. U svakom slučaju, vidite da je biti astronaut mnogo manje glamurozno nego što se to nastoji prikazati.

Zanimljiva činjenica dana: Internet

Na početku 2002. godine na Netu je bilo nešto više od 28 milijuna stranica. Kao što znate, stranice se osim po izgledu i sadržaju razlikuju i po veličini. Neke imaju samo jednu, osnovnu stranicu, dok npr. stranica BBC-a sadrži nekoliko tisuća podstranica i linkova. Da bi se jedna stranica učitala potrebna je u prosjeku jedna minuta (ljudi, čitajte: u prosjeku! Znači da će i bez

Jeste li znali?

obzira na čuda tehnologije uvijek postojati stranice koje će se učitati za sekundu i one koje će biti vidljive za deset minuta). Dakle, ta jedna minuta dovodi nas do konkluzije (izvedene iz podataka o vremenu učitavanja i broja stranica) koja kaže da je za učitavanje svih stranica potrebno 28 milijuna minuta, što znači punih 468 763 sati ili, skraćeno, pune 53 godine. Ako uzmemo u obzir da prosječna stranica sadrži prosječno 100 podstranica i linkova, čovjeku bi trebalo 5 300 godina da pretraži cjelokupan Internet. Što čekate? Počnite odmah!! Potpuno nepotrebne činjenice - pregled kraćih:

- U Velikoj Britaniji prosječno godišnje osmero ljudi umre od ispitivanja strujnog kruga 9-voltne baterije na svojem jeziku.
- 111 111 111 pomnoženo s 111 111 111 daje 12 345 678 987 654 321.
- Ako kip u parku prikazuje osobu na konju, a konju su obje prednje noge u zraku - ta je osoba poginula u bitci; ako je konju samo jedna noga u zraku, osoba je umrla od rana zadobivenih u bitci (ne odmah nego kasnije); a ako su konju sve četiri na zemlji (tj. na postolju), osoba je umrla prirodnom smrću.
- Leonardo Da Vinci izumio je škare, a da naslika famozni Mona Lisin smiješak trebalo mu je 10 godina.
- Charlie Chaplin na jednom je natjecanju u najboljoj

sličnosti s Charlijem Chaplinom osvojio treće mjesto.

- Guinnessova knjiga rekorda drži rekord kao najčešće otuđivana knjiga u knjižnicama.
- Nećete se utopiti u živom pijesku ako polako podižete noge i izvedete foru kao kad plutate na leđima u moru.
- Postoji 12 988 816 različitih načina kako da prekrijete standardnu šahovsku ploču s 32 standardne domino pločice.
- Grčka nacionalna himna službeno ima 158 stihova (i vjerojatno je nitko od Grka ne zna).
- Ovo sam ja morala znati za 4 iz zemljopisa na polugodištu 6. razreda: puno ime grada Los Angelesa je "El Pueblo de Nuestra Señora la Regina de los Angeles de Porciuncula". I sad se ljudi pitaju zašto je ime smanjeno za 363% na "L.A." i zašto je meni u osnovnjaku najgori predmet bio zemljopis.

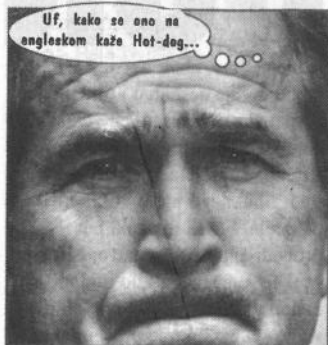
Autorica svih tekstova: **Mia Bebek**, 3. a - izvor: znanje stečeno u O.Š "Davorin Trstenjak", XI. gimnaziji, pokupljeno iz dnevnog tiska, TV-a, nađeno na Internetu, pročitano u knjgama (pogotovo je korisna knjiga Eda Zottija "Know It All" nabavljena preko Amazon.com i uz pomoć tatine kartice - ne posuđujem ni jedno ni drugo!).
Hvala na čitanju!

1. da nijedan predsjednik SAD-a nije bio sin jedinac?
2. da je kikiriki jedan od sastojaka dinamita?
3. da lijeva ruka prosječnog tipkača napiše 56% slova?
4. da je morski pas jedina riba koja trepće s oba oka u isto vrijeme?
5. da na svijetu ima više pilića od ljudi?
6. da na kanadskoj novčanici od dva dolara zastava koja se vijori na zgradi Parlamenta nije kanadska, nego američka?
7. da svi satovi u Paklénom šundu pokazuju 4:20?
8. da bademi pripadaju porodici bresaka?
9. da mačka ima po 32 mišića u svakome uhu?
10. da je na posjetnici Ala Capponea pisalo da se bavi prodajom rabljenog namještaja?
11. da je nemoguće kihnuti zatvorenih očiju?
12. da prosječnoj osobi treba sedam minuta da zaspe?
13. da divovska lignja ima najveće oči na svijetu?
14. da je mikrovalna pećnica izmišljena slučajno, nakon što je istraživač u laboratoriju prošao pokraj radarske cijevi, uslijed čega mu se otopila
15. da na službenoj loptici za golf postoji 336 udubina?
16. da žohar može živjeti 9 dana bez glave, nakon čega umire od gladi?
17. da je koža polarnog medvjeda crna, a da mu krzno nije bijelo nego prozirno?
18. da su stripovi o Paji (Pašku) Patku svojedobno bili zabranjeni u Engleskoj jer Pajo ne nosi hlače?
19. da više ljudi godišnje ubiju magarci nego što ih pogine u avionskim nesrećama?
20. da je Marilyn Monroe na jednoj nozi imala 6 prstiju?
21. da će zlatna ribica, ako je držite u mračnoj sobi, postati bijela!?
22. da žene trepću duplo češće od muškaraca?
23. da noj ima veće oko od mozga?
24. da je električnu stolicu izumio zubar (zašto nas to ne čudi?)?
25. da su u American Airline-su uštedjeli čak 40 000 dolara u godinu dana nakon što su maknuli jednu maslinu iz salate koju poslužuju putnicima koji putuju prvim razredom?

Luka Kedžo, 2.b

BUŠIZMI

DEFINICIJA: izjave specifične samo za američkog predsjednika Georgea W. Busha (sve i da želite, nemoguće ih je izmisliti)

Popis najnelogičnijih i najbesmislenijih izjava:

«Svi ambiciozni ljudi moraju znati da se uspjeti može samo s uspjehom, a ne s neuspjehom.»

«Velika većina našeg uvoza dolazi iz inozemstva.»

«Čini mi se da smo krenuli nezaustavljivim putem prema slobodi i demokraciji - ali to se može promijeniti!»

«U jednu riječ može se sažeti odgovornost onog koji vlada, a ta jedna riječ glasi: 'Budi potpuno pripremljen.'»

«Mi ćemo imati najbolje obrazovane Amerikance na svijetu.»

«Mi stojimo uz NATO. Mi smo dio NATO-a. Mi stojimo uz Europu. Mi smo dio Europe.»

«Za američku svemirsku agenciju NASA svemir je prvi prioritet.»

«Kad pažljivije proučimo stvar, vidjet ćemo da su učitelji jedina profesija koja podučava našu djecu.»

«Vrijeme je za ljudsku vrstu da uđe u Sunčev sustav.»

«Nadam se da će Kongres izglasati zakon s kojim ću ja moći živjeti čak i ako ne bude izglasan.»

«Da u SAD-u postoji diktatura bilo bi mi mnogo lakše. Naravno, kad bih ja bio diktator.»

«Divna stvar u knjigama jest to što se u njima mogu naći i prekrasne slike.»

«Mi smo udvostručili - s 50 milijuna na 195 milijuna - količinu novca koji nam je za tu stvar na raspolaganju.»

«Sreo sam se s predsjednikom Putinom jučer. Čini mi se da je on vrlo napredan čovjek, kako se to kaže u nijansiranim diplomatskim krugovima.»

«Ovdje sam da vas obavijestim da će šalteri i avioni poletjeti s washingtonskog aerodroma već ovog četvrtka.»

«Donio sam neke jako dobre odluke u prošlosti. Donio sam i neke jako dobre odluke u budućnosti.»

izvor: jedan domaći tjednik odabrala (izbor nije bio lagan!): **Tamara Pavić, 2.b**

Prvo skoč...

Zamislite da znate neku ženu koja je trudna, ali već ima osmero djece od kojih su troje gluhi, dvoje lijepi, a jedno duševno zaostalo. Osim toga, žena boluje od sifilisa. Hoćete li joj savjetovati da napravi abortus? Odgovorite na ovo pitanje u sebi i zadržite odgovor dok ne pročitate sljedeće pitanje:

Vrijeme je izborne kampanje za novog predsjednika države. Evo nekoliko natuknica iz biografija trojice najizglednijih kandidata:

Kandidat A je u vezi sa sumnjivim političarima i o svemu se konzultira s astrologom. Ima dvije ljubavnice, puši k'o Turčin i pije 8-10 martinija dnevno.

Kandidat B već je dva puta dobio otkaz na poslu, spava do podneva, dok je studirao

pušio je opijum i pio pola litre Whiskeyja svaku večer.

Kandidat C je ratni heroj i nositelj niz odličja. Uz to je vegetarijanac, pije samo tu i tamo po čašu pive i nikada nije imao izvanbračne veze. Odaberite svog kandidata!

Kandidat A je Franklin D. Roosevelt.

Kandidat B je Winston Churchill

Kandidat C je Adolf Hitler.

A da, još nešto - o temi abortusa. Ako ste u sebi odgovorili s «da», upravo ste ubili Beethovena.

KUTAK ZA BEZIMENI MEĐUTAK

Razgovor kanadske obalne straže i američkog nosača aviona *Lincoln*, u listopadu 1995., umalo je završio kobno. Čovjek bi mogao pomisliti da se radi o vicu da ga kasnije nije objavila američka momarica.

Kanadani: Molim promijenite kurs plovidbe za 15 stupnjeva prema jugu kako biste izbjegli koliziju.

Amerikanci: Zahtijevamo da promijenite kurs za 15 stupnjeva prema sjeveru kako bi se izbjegao sudar.

Kanadani: Negativno. Morate promijeniti kurs za 15 stupnjeva prema jugu kako biste

izbjegli koliziju.

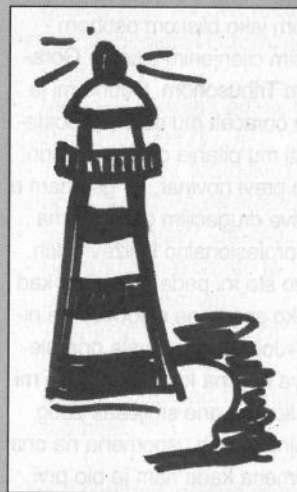
Amerikanci: Govori kapetan američkog ratnog broda!

Ponavljam: promijenite vaš kurs plovidbe.

Kanadani: Negativno. Ponavljamo još jednom: morate promijeniti kurs plovidbe.

Amerikanci (povišenim glasom): Govori nosač aviona *USS Lincoln*, drugi po veličini brod atlantske flote USA!

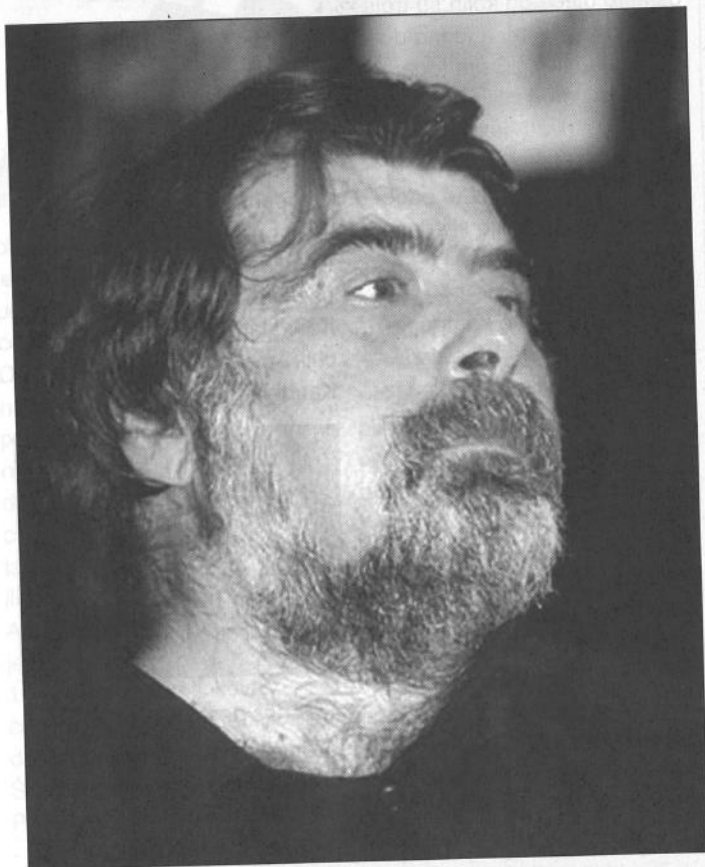
Prate nas tri razarača, tri krstarice i mnogi pomoćni brodovi. Zahtijevam od vas da promijenite kurs za 15 stupnjeva prema sjeveru! Ponavljam, ili ćete promijeniti kurs za 15 stupnjeva prema sjeveru ili ćemo mi poduzeti protu-

mjere kako bismo osigurali sigurnost našeg broda!

Kanadani: Ne možemo - mi smo svjetionik!

GORAN TRIBUSON

Dragi moji kolege i kolegice! Donosim vam interview s meni jedinom jako bliskom osobom - našim cijenjenim piscem **Goranom Tribusonom**. Čudno mi je bilo obraćati mu se s *Vi* i postavljati mu pitanja onako ozbiljno, kao pravi novinar, jer ga znam u posve drugačijim okolnostima od profesionalno književničkih. Prvo što mi pada na pamet kad netko spomene njegovo ime nije: «Joj, kako se zvala ona njegova odlična knjiga...», nego mi na licu osvane smiješak zbog brojnih divnih uspomena na ona vremena kada nam je bio prvi susjed. Gorana Tribusona ni ne možete shvaćati ozbiljno ako ga pamтите kako se u vašem vrtu bos penje na stablo da bi vam dokazao da je još uvijek u

top formi. Usput rečeno, toga je puta ostao bez čarapa koje mu je moj pas sažvakao. U sjećanju su mi i brojna nadvikivanja moje mame i gospode Tribuson, koja je mogla čuti cijela ulica: gđa Jasna: *Anaaa, dodi na kavu!*

Ana (moja mama): *Ne mogu sad, u šlafroku sam!*

Na svako moje pitanje «Gdje je mama?» - gotovo sam redovito dobivala isti odgovor: »Preko, kod Jasne i Gorana.« Mogla bih vam ispričati na tisuće sličnih priča. Ipak, pokušat ću vam i bez bedastih priča približiti našeg Gorana na jedan prirodaniji, opušteniji, školskiji način. Krenimo s općim podatcima.

Goran Tribuson (1948.) jedan je od najproduktivnijih hrvatskih

proznih pisaca. Od 1972. kada je objavio svoju prvu knjigu *Zavjera kartografa*, izdao je i niz zbirki pripovijedaka (*Praška smrt, Raj za pse, Klasici na ekranu, Zvijezda kabarea*). Izbor njegovih priča objavljen je u knjizi *Osmi okular*. Goran Tribuson objavio je i niz rado čitanih romana: *Ruski rulet, Polagana predaja, Zavrivanje, Made in USA, Povijest pomografije, Satorij, Noćna smjena, Potonulo groblje, Uzvratni susret, Siva zona, Bijesne lisice, Dublja strana zaljeva, Klub obožavatelja*, te autobiografske zapise u dvije knjige: *Rani dani*, te *Trava i korov*. Napisao je i scenarije za filmove *Crvena prašina, Srce nije u modi, Potonulo groblje* i *Ne dao Bog većeg zla*. Živi i radi u Zagrebu.

Prvo i uobičajeno pitanje - kako ste se i kada opredijelili za pisanje? Postoji li nešto što Vas je osobito potaknulo na pisanje ili Vas je to jednostavno privlačilo oduvijek (iako se u Vašoj biografiji ne spominje da ste u pisanje bili zaljubljeni još od malih nogu)?

Kada sam bio klinac, pisanje me uopće nije zanimalo. Zanimale su me puno zdravije stvari poput nogometa, cura, kartanja, izleta... čak sam i u školskim zadaćama bio strašno prosječan, uvijek negdje između +3 i -3, s 50% krivih č i ć. Onda sam u gimnaziji dobio jednog profesora koji je jako lijepo predavao književnost i tada sam počeo po prvi put, onako istinski zadubljeno, čitati. I ubrzo se pretvorio u manijaka čitanja.

Pisati sam počeo na faksu kada sam skužio da to svi studenti

književnosti rade, a ja nisam htio biti lošiji od njih. Poslije je nekako ispalo tako da su oni prestali pisati, a ja sam, eto, izdržao u toj šašavoj navici punih trideset godina.

Recite nam nešto o Vašoj obitelji, kućnim ljubimcima...

Imam obitelj u kojoj su mi svi kućni ljubimci, a od klasičnih ljubimaca, odnosno životinja trenutno imam samo smrznute lignje u frizeru, kojih sutra na žalost (zapravo na sreću) neće biti, i prepariranu papigu koja ima jaaako dugi životni vijek. Imam i ženu koja mora trpjeti moje književničke navike, svega se naslušati i često se dosađivati dok ja pišem. Imam i dva sina koji sviraju u rock bendu a vježbaju kod kuće. Možete li zamisliti živjeti u stanu u kojemu postoje bubnjevi i Marshal od 20 W?

Biste li nam odali jednu tajnu...? Šapnite nam nešto o Vašoj najnovijoj knjizi.

Ne dolazi u obzir! To je državna tajna! Šalim se, naravno. Trenutno pišem jednu totalno zafrkantsku knjigu koja će se sastojati od mnogo manjih tekstova, a zvat će se «Uvod u estetiku». Zafrkavat će se na račun opere, klasične literature, slikarstva i svih drugih velikih i ozbiljnih umjetničkih stvari na koje nas tjeraju da ih volimo!

Vi ste napisali scenarij za film Vaše sestre «Ne dao Bog većeg zla». Jesu li sve dogodovštine iz filma istinite? Postoje li doista Zumzo i Kompa? A Hana Šolc?

Film je u velikoj mjeri naša autobiografija. Obitelj o kojoj se u fil-

mu radi sasvim je nalik mojoj i puno prikazanih situacija doista se dogodilo. I ja sam sanjao o tome da dobijem gramofon, da mi kupe prave američke traperice (a ne one domaće proizvodnje - Bill i Ruža, je l' da? Sjećamo se!)... Imao sam svoju Hanu koja se, naravno, drukčije zvala, ali nisam imao tu sreću kao Siniša da me Hana poljubi na onoj šljunčari. Zumzo također postoji u stvarnome životu. On je tip koji ima 140 kg i može pojesti tri ručka. Naftni je inženjer, danas radi u INI i jedan je od najvedrijih ljudi koje znam. Kad god mi je bilo teško, znao me nasmijati i kad god ga sretnem - kao da se čitavo djetinjstvo ponovno rastvori preda mnom. Kompa je ravnatelj gimnazije u Bjelovaru, gdje sam odrastao, s kojim još i danas razmjenjujem CD-e i rock ploče.

Poznato je da ste odani pravome rocku. Što mislite o današnjoj glazbi?

Ja nemam neku glazbenu naobrazbu i volim ono što mi se instinktivno sviđa. Zapravo, volim glazbu s kojom je odrasla moja generacija, a to je rock. Poznato je da sam lud za Rolling Stonesima i u ovome trenutku već imam karte za njihove koncerte u Beču i Zagrebu (za fanove - 4. kolovoza, Maksimir). Jedna-

ko volim i Boba Dylana koji je za moju generaciju bio jako važan jer je bio protestni pjevač, odnosno pjevao je protiv društvenih nepravdi. Od današnje glazbe ne volim hip-hop, techno, ni metal. Ipak, sviđa mi se sve što podsjeća na izvorni blues, rock i punk. Zato obavezno kupujem diskove Nicka Cavea, Davida Graya, Cowboy Junkies, Toma Waitsa, Shanea MacGowana... a od naših volim Hladno pivo, Gustafe i Psihomodo pop.

Što biste bili da niste pisac? O čemu ste maštali kao klinac?

Budući da sam studij završio na Filozofskom fakultetu, danas bih predavao vama srednjoškolicima hrvatski jezik i književnost. To mi ne bi bilo drago. Nemojte me krivo shvatiti! Ja volim srednjoškolce i općenito mlade ljude, ali ne volim biti u poziciji autoriteta knjige kojega oni moraju slušati. Najviše bih volio da ne moram misliti o svakodnevnoj egzistenciji, nego da mogu raditi samo no što me zanima i u čemu uživam. Je li tako?

Naravno!... Prijedimo malo na školske probleme. Strahujete li od čega? Bojite li se?

Bojim se da će me u jednome trenutku publika prestati čitati, bojim se nekog nenadanog siromaštva, bojim se političarskog ludila i strasti koje se sve češće mogu vidjeti na našim ulicama, a najviše se bojim bolesti i tu sam malo hipohondar koji stalno umišlja da boluje od nekih teških i rijetkih bolesti. Bojim se primitivizma, glupih američkih komedija, nogometnih navijača i nagaznih mina.

Uf, nagaznih se mina svi boje, ali Vas uvjeravam da ne morate strahovati od toga da ćete izgubiti čitatelje. Rado Vas čitaju sva Vaša «poslušna djeca», naša profesorica Sesar, moj djed i ja. Uvijek ćete imati svoje obožavatelje, mi smo Vaš «Klub oboža-

vatelja».

Hvala vam. Lijepo je znati da imam tako vjerne čitatelje.

Ali ovo nije kurtoazija nego prava pravcata istina! Gorane, recite nam što još volite raditi, a čega se stvarno grozite...

Volim klopou do te mjere da svakog prvog u mjesecu započinjem dijete. Ne volim žestoki alkohol, ali sam lud za pivom, osobito belgijskim. Kao što imam svoje omiljene pisce i rokere, imam i svoja omiljena piva: *Lefte, Trappe i Salvator*.

Ne volim TV program, ne volim lažno i patetično zaklinjanje političara, kao ni glupavo zaklinjanje u velike i važne stvari.

I evo nam posljednjeg pitanja... Od 1972., kada ste objavili svoju prvu knjigu, je li se štogod promijenilo?

Promijenilo se puno toga. Posjedila mi je kosa (malo previše), knjige objavljujem mnogo lakše, ali ih zato pišem mnogo teže. Uspjesi me manje vesele nego prije i sve je više stvari prema kojima sam gotovo posve ravnodušan - ali to je valjda sve normalno u tom procesu starenja. Mislim da sam u ovih trideset godina postao iskusniji, pametniji i da sam kao pisac mnogo toga naučio. Jedino čega više nemam su energija, motivacija i ambicije koje sam imao u mladosti. No, ipak, živnem, zagrijem se i odmah postanem mlad kada naletim na kakav dobar film ili CD, ili kada Goran Ivanišević kao outsider osvoji Wimbledon, ili kada Janica sama osvoji više bodova od kompletne slovenske muške i ženske reprezentacije (Goran nam je dao interview prije zlata naših rukometaša, pa je to jedini razlog što nisu na popisu odbačenih pa proslavljenih). Tada mi slimi da je svako vrijeme u kojem živiš tvoje vrijeme i zato moraš nastojati od njega uzeti što više možeš.

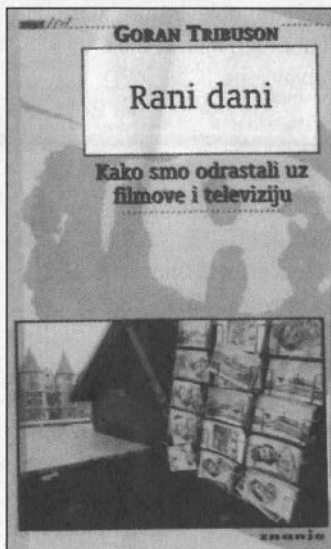
Petra Lederer, 2.d

Osjećate li se staro?

Odgovorite nakon što pročitate cijeli tekst!

- Ljudi koji se ove godine upisuju na fakultet rođeni su 1984.-1985.
- Za njih je Tito neka osoba iz povijesti. Dan Republike 29. 11.? Što je to?
- Vrlo vjerojatno nemaju pojma što je štafeta mladosti.
- Nikad nisu primljeni u pionire.
- Ivo Lola Ribar - je li to neki pjevač?
- Ne znaju tko su Prle, Tihi, Mirko, Slavko...
- Zar je olimpijada stvarno održana u Sarajevu, a univerzijada u Zagrebu?
- Zar su Irak i Iran stvarno ratovali?
- Zar su ikad postojale dvije Njemačke?
- Što je to Tienamen?
- SIDA postoji otkad oni znaju za sebe.
- Spectrum je stariji od njih.
- Izraz "zvučiš kao pokvarena ploča" ništa im ne znači jer nikad nisu imali gramofon.
- Vjerojatno nikad nisu igrali PacMana. Space invaders - što je to?
- *Ratovi zvijezda* izgledaju im vrlo lažno, a specijalni efekti su više nego patetični.
- CD je pušten na tržište 3-4 godine prije njihova rođenja.
- Zar su postojali crno-bijeli televizori?
- Video je oduvijek postojao. Što je to Beta?
- Televizor bez daljinskog upravljača? Pa se stalno moraš ustajati? Grozno...
- Rođeni su nakon što je izumljen walkman.
- Titanic je pronaden. Zar je ikada bio izgubljen?
- Michael Jackson oduvijek je bio bijel.

Isti ti ljudi ove godine dobivalju pravo glasa! A sada, ako uopće imate volje i snage, odgovorite na prvo pitanje...

Murphyjevi zakoni u ljubavi

ili Kako sve što možeš pokvariti - pokvariš

Ovo je knjiga objašnjenja svim onim jadnim pubertetlijama koji su mislili da su prokleti od rođenja. Dragi gospodin Murphy poručuje vam da niste vi krivi, tak je to u prirodi.

Par riječi o ljubavnim pismima:

1. Ljubavno pismo koje si napokon odlučio poslati stići će s dovoljnim zakašnjenjem da ti ostane dovoljno vremena da ispadneš glup uživo.
2. Da bi napisao dobro ljubavno pismo, na početku ne smiješ imati pojma o tome što želiš reći, a na kraju nikakva pojma o tome što si napisao.
3. Ljubavna pisma uvijek bi se trebala diktirati tajnici.
4. Ne postoji gornja granica broju gluposti koje možeš reći ženi u koju si zaljubljen.
5. Ljubavna pisma je najbolje ne poslati.

Nekoliko definicija ljubavi:

1. Ljubav je vječna sve dok traje.
2. Ljubav je slijepa, no peh je što savršeno dobro vidi.
3. Ljubav je biti kreten zajedno s još nekim.
4. Ljubav je trijumf mašte nad inteligencijom.
5. Ljubav je kao auto bez problema. Problemi su u vozaču, putnicima i cesti.
6. Ljubav je kao cigara; ako se ugasi, možeš je ponovno pripaliti, ali više nema isti okus.
7. Ne izgubi li čovjek glavu zbog ljubavi, nema glavu.

Nekoliko općenitih:

1. Riječ «ljubav» nikako nema isto značenje za oba spola. U tome leži razlog nerazumijevanju koje ih razdvaja.
2. Knjiga Života počinje s jednim muškarcem i jednom ženom u nekom vrtu. Završava Apokalipsom.
3. Zbog čega bi čovjek morao sjediniti ono što je Bog stvorio odvojeno?
4. Savršena ljubav često stiže s prvim unučićem.

Ako ste mislili da znate sve o kontracepciji - varate se:

1. Nikad ne idi u krevet s osobom čudnijom od tebe.
2. Ako ga nemaš, zatreba ti. Ako ga imaš, ne treba ti.
3. Sredstva protiv začeća treba koristiti i onda kad je prilika tek u začeću.
4. Najbolja metoda kontracepcije je ona oralna; kad ti netko predloži da odeš s njim u krevet, odgovori mu «Ne».
5. Najbolje kontracepcijsko sredstvo je Plivadon. Pitate se kako? Stavite ga među koljena i - ne puštate.

I to nije sve! Bračna murphologija, ljubavna murphologija (kao što vidite, dva odvojena poglavlja), kontracepcija, zavođenje, borba spolova - sve na jednome mjestu. Posudite, pročitajte i prosudite. Meni se sviđa.

Sara Stanić, 3.a

VIP me fun club

Mjesto: Nov@ TV

Vrijeme: 19.30-20.30

Događaj: Ljudi šalju SMS poruke sa svih strana Hrvatske. Grupirala sam ih u nekoliko kategorija...

Dosadni ljubavni izljevi:

1. Tamara, volim te.
2. Hej, šta mi radiš moj vilo?
3. Ante, voli te Miro (?)
4. Tri tjedna u braku - dobro smo izdržali. Škrinjar-Škrinjar
5. POMAGAJTE, MOJ ZELENOOKI IDE U VOJSKU
6. Velika pusa onima koji su zaljubljeni, a moraju to skrivati...*plavuše*

Korisni savjeti:

1. Slušajte roditelje kad vam prigovaraju, trebat će vam za vašu djecu.
2. Bit će teško, ali neće bit jednostavno (?)
3. Ako te spopadne želja za učenjem, sjedi i čekaj da prođe.
4. Sad ćemo ovo, a poslije ćemo kasnije (?)

Pozdravi i želje:

1. Pozdrav vrapcu koji mi je razbil auto.
2. Pozdrav Brunu koji sada lupa glavom o zid. Lesi se uvijek vraća kući, kaj ne?
3. Sandra dobro se provedi i napi se do besvjesti (toliko da zanemariš i pravopis!)
4. Pozdrav našoj žutoj zgradi i njenim vjernim čuvarima (?)
5. Pozdrav meni. Dino.

6. Pozdrav svim jadnicima koji polažu opću povijest. Baš smo zaglobili...

Glad u Hrvata:

1. Vlatka, kako ide dijeta?
2. Mama kaj ima za jest, ali da je slatko?
3. Mama, hoću palačinke
4. Mama, ispeci mi to kak spada
5. Palačinke su gotove, izlazite iz sobe (???)

Ipak, važno je ostati svoj:

1. Zašto stjuardese moraju biti zgodne?
2. Ovo je ko meksička sapunica
3. Hoću na godišnjiiii
4. Mislim da sam vidio mica-macu
5. Stalno padam na ispitima. Proklete stolice!
6. Vidi, buraz, na TV sam! Pa kaj ću još doživjet!
7. Hitno bih se ispričao profesoru jer sam prepisivao. Fala.
8. Ej vi, koji nestrpljivo čekate da vam objave poruku, budite ljubomorni jer je moja već objavljena (Čavčić?)

Iva Bojić, 3.a

Kako policajac rješava križaljku

1. svečano odijelo (4 slova) ... CRNO
2. telefonski poziv (3 slova) ... ZVR
3. grad u Italiji (3 slova) ... TRS
4. vrsta životinje s kućicom (3 slova) ... PAS
5. nije gladan (3 slova) ... JEO
6. vidi sliku (4 slova) ... VIDO
7. ženin brat (5 slova) ... MARKO
8. vrsta metala (4 slova) ... PLEH
9. dio pribora za jelo (3 slova) ... ZUB
10. žensko dijete (3 slova) ...

ONA

11. najmanji troznamenasti broj (3 slova) ... 000
12. mjera za težinu (4 slova) ... UTEG
13. hladno oružje (3 slova) ... TOP
14. najzdravije piće (4 slova) ... PIVA
15. neizlječiva bolest (4 slova) ... SMRT

16. kokošji proizvod (4 slova) ... JUHA
17. zajednica muškarca i žene (4 slova) ... STAN
18. mjera za dragocjenosti (5 slova) ... NOVAC
19. kćerin muž (3 slova) ... IVO
20. biblijska osoba (3 slova) ... POP

Luka Kedžo, 2.b

BREAKDANCE (BREAK)

Breakdance se, kao jedan od stupova hip hōp kulture, počeo razvijati još sredinom sedamdesetih godina u Americi.

Ne zna se tko je prvi počeo plesati. U početku su to bili lagani koraci i tzv. OLD SCHOOL pokreti. Najpoznatije grupe tada su bili *Zulu kings* i *Rock steady crew*. Osamdesetih godina dolazi do ekspanzije breakdancera. U današnje vrijeme break je doživio pravi povratak.

Pokreti

Break se sastoji od mnogo pokreta koji se dijele u nekoliko osnovnih skupina. Postoje osnovni koraci kao što su UPROCK, SIXSTEP, FOURSTEP, zatim pokreti (moves) koji su slični gimnastičkim pokretima kao što su FLARE, WINDMILL, HEADSPIN, JUMP, AIRTRACK, te razni freezevi.

Svaki B-BOY/GIRL ima svoj osobni stil. Borba između dva b-boys ili b-boy grupa naziva se BATTLE. O pobjedniku odlučuju sudci koji su i sami breakeri.

U breaku je vrlo važna glazba koja se razvila miješanjem funka, elektra i rapa. Najpoznatiji break DJ-i na svijetu su ZEB ROC SKI i DEF CUT. Break se najprije počeo širiti Amerikom da bi kasnije zarazio cijelu Europu, a potom i ostatak svijeta. Postoji mnogo bre-

akerskih natjecanja, od kojih je u Europi najcjeljeniji BATTLE OF THE YEAR koji se svake godine održava u Njemačkoj. Jedno od najcjeljenijih natjecanja u Americi je FREESTYLE SESSION, te B-BOY SUMMIT. Trenutno su najbolje grupe na svijetu LA BREAKERS, KILLA BEEZ iz Njemačke, EXPRESSION iz Koreje, VAGABONDSI iz Francuske, te mnoge druge. Da Hrvatska B-BOY scena ne zaostaje za ostatkom svijeta dokazuje i uspjeh ponajbolje Hrvatske grupe FEEL DA PANIC koja je ovo ljeto osvojila treće mjesto na EAST SIDE BATTLEU u Poljskoj. Ipak, kod nas mladi breakeri nemaju uvjete za kvalitetan trening. No, unatoč tome u Hrvatskoj su se dosada održala dva veća natjecanja - STYLE VISION i BATTLE ZONE. Ta su natjecanja pokazala da Hrvatska B-BOY scena ima budućnost zbog mladih nada koje uporno treniraju usprkos teškim uvjetima.

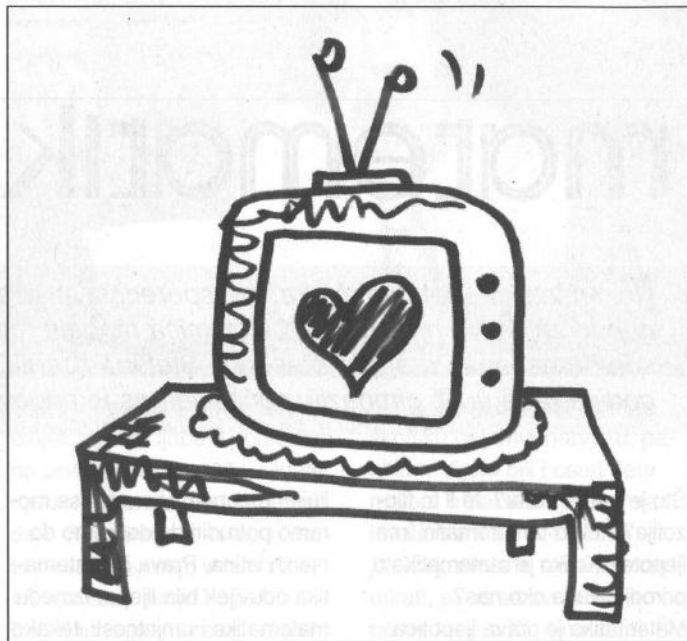
Nadamo se da će se stanje popraviti jer je i u svijetu i kod nas break jači nego ikada do sada.

Kontakt e-mail adresa:
B_boy4life48 hotmail.com
A change of direction...

Ivo Kušek, 2.D

NOVI BISERIS 981

- Molim vas informacije za ugovor za HiNet za Internet!
- Kao mali ili veliki korisnik?
- Kak to mislite? Visok sam 172 cm...
- Kad je danas predstava u HNK?
- Danas nema predstave jer je komemorativni skup za Vladu Gotovca...
- E, da, da, na to sam i mislila...
- Do kad radi pošta u Branimirovoj?
- Radi non-stop.
- A, hvala, znači do devet...
- Dobar dan, koliko mesa ide po normativu u burek?
- Stojim na Zrinjvcu. Ako trebam tramvaj broj 11, trebam li ići lijevo ili desno?
- Dober dan, rečite me kad je lovostaj za štuku?
- Molim srednji tečaj za danas prodajni od marke za Privrednu!
- Kako radi Mirogoj preko radnog dana tjedna?
- Znae vi broj od frizera ilije na Zvijezdi, sav sam začupavio!
- Kako se zove, znate ono u crkvi na štapu s čim se uzima milostinja, a na štapu visi krpica?
- Kad sutra radi Billa?
- Sutra ne radi, Božić je, gospođo.
- A, tako dakle, sutra im se ne radi!
- Koliko je u 9. stoljeću zemaljska kugla imala stanovnika?
- Od koje je države pozivni 591?
- Od Bolivije.
- Majku mu, šta je tamo tražio...
- Možda znate koliko kila kuruze u klipu stane u metar kubični?
- Molim vas brojeve za Večernji za cijeli tjedan!
- Trebate i za ponedjeljak?
- Aha, da zovem u ponedjeljak, hvala...

Sanja Profuntar, 2.d

ZLATNI REZ:

matematika i ljepota

Nezamjenjiva matematičarka, neusporediva stručnjakinja, strpljiva profesorica, mentorica i savjetnica, nenadomjestiva metodičarka, dobitnica mnogih matematičkih nagrada i priznanja i - prije svega - prekrasna dama, naša draga profesorica Štefana Kurnik, koja nas je ove godine napustila nakon više od 40 godina rada u XI. gimnaziji, počastila nas je odgovorima na par pitanja...

Što je matematika? Je li to filozofija? Koliko u matematici ima ljepote? Koliko je matematike u prirodi, svuda oko nas?

Matematika je prava ljepotica. Meni je oduvijek puno značila. Pružala mi je veliko zadovoljstvo, dala odlučnost, upornost i hrabrost da pridem i najvećim poteškoćama bez straha. Matematika je vrhunac znanosti. Većini ljudi čini se nepristupačnom i mnogi je se boje, a ona je zapravo koncentrat logike koji nas uči kako pravilno misliti. Ljepotu i vrijednost matematike zahva-

ljujemo upravo tome što se moramo potruditi da dopremo do njenih istina. Prava je matematika oduvijek bila lijepa. Između matematike i umjetnosti itekako su čvrste veze! Mnogo je proslavljenih matematičara koji su se itekako dokazali kao pravi umjetnici, i obrnuto. Primjerice, Lewis Carroll, pisac "Alise u zemlji čudesa", bio je poznati matematičar; nobelovac Aleksandar Solženjicin, poznati pisac, također je bio matematičar... I mnogi su poznati šahisti bili matematičari. U šahu ima mno-

go matematičkih i umjetničkih elemenata, što zahtijeva veliku sposobnost kombinatoričko-logičkog rasuđivanja, bogatu maštu i intuiciju. U zlatnom rezu jednako je mnogo matematike i umjetnosti!

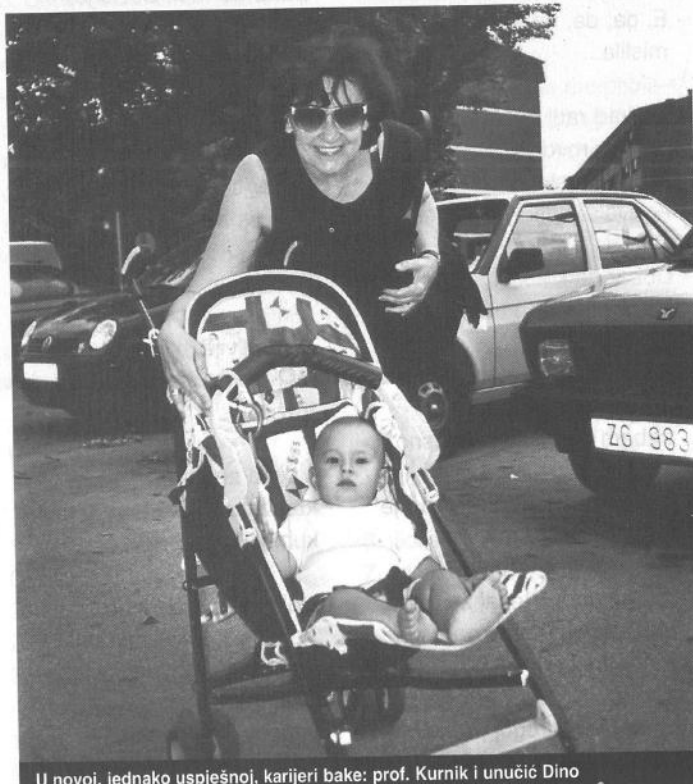
Molimo Vas, otkrijte nam i neke detalje o Vama: gdje ste rođeni, kakvo je bilo Vaše djetinjstvo, školovanje... Sve nas zanima!

Rođena sam u Bjelovaru, gdje sam i završila osnovnu školu i gimnaziju. Unatoč ratu, imala sam sretno djetinjstvo. Uz dvije sestre i brata nikad mi nije bilo dosadno. Rado se sjećam tih bezbrižnih dana, igara i priča koje nam je baka pričala uz toplu peč, kao u kakvoj bajci, za vrijeme zimskih večeri. Tada su zime bile vrlo oštre, s puno snijega, a za nas djecu - savršene! Sanjkanju i igranju nikad kraja! Često smo se kući znali vratiti posve promrzli i mokri, ali sretni.

Kada ste se i kako zaljubili u matematiku? Ne zvuče li riječi integrali, derivacije, infinitezimalni brojevi zastrašujuće? Kako se jedna tako fina i krhka dama ulovila u koštac s tako prijetećim oružjem?

Voljela sam ići u školu. Već u osnovnoj školi zavoljela sam matematiku i bila sam sasvim sigurna da će uz nju biti vezano moje buduće zanimanje. U gimnaziji se ta ljubav nije smanjila, dapače - uz izvrsnu profesoricu Danicu Milaković samo sam potvrdila da je to ono što me uistinu privlači i što svrno želim. Oduševljavao me je i sport - atletika, igre graničara, tenis... a zatim i moja najveća ljubav - rukomet. Igrala sam desno krilo i znala vrlo uspješno zabijati golove. Tada rukomet nije bio brz i grub kao danas - tek je bio u povojima, osobito u Bjelovaru. Talenta i upornosti nije nedostajalo, tako da je baš Bjelovar ubrzo postao rukometni grad. Naše muške ekipe bile su najbolje u Hrvatskoj!

Nakon završene gimnazije upisala sam matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, gdje sam i diplomirala u redovnom roku obranom radnje "Trigonometrija u hiperboličkoj geometriji". Te iste godine zaposlila sam se u bjelovarskoj gimnaziji kao profesorica matematike. Kao početnik imala sam ogromnu satnicu od 32 sata tjedno! Bilo je vrlo teško, ali - izdržala sam! Iduće školske godine, kada se moj suprug vratio s odsluženja vojnog roka, preselili smo se u Zagreb. Tada sam primljena u našu XI. gimnaziju. U toj se školi oduvijek velika pozornost posvećivala odgoju mladih i težilo se tome da učenici zavole školu i što više razviju svoje sposobnosti. Za svoj uspjeh škola je dobila i državnu nagra-

U novoj, jednako uspješnoj, karijeri bake: prof. Kurnik i unučić Dino

du "Ivan Filipović". Zahvalna sam svim svojim bivšim kolegama na pomoći i savjetima koje su mi pružili na početku mog radnog vijeka. Bila je velika sreća učiti od najboljih. Od samog početka u našoj se školi vodilo računa o pozitivnom ozračju u zbornici, što je iznimno važno, i što se zadržalo do danas. Sastav kolektiva polako se mijenjao, dolazili su novi ljudi, ali svi su nastojali dati najbolje što mogu jer je sredina jednostavno to zahtijevala.

A druge ljubavi (muž, obitelj...)? Sigurno su svi đaci bili zaljubljeni u Vas (imamo puno svjedoka!). Pričaju da nije bilo ljepše mlade profesorice od Vas!

Hvala vam lijepa, bilo je to tako davno... Danas se i sama iznenadim kad vidim koju staru fotografiju. Gotovo je teško povjerovati da sam to doista bila ja... U mojoj obitelji ima pet matematičara; suprug je doktor matematike i profesor na PMF-u, dvije kćeri - Mirela i Željka - također su profesorice matematike (obje u V. gimnaziji u Zagrebu), čak je i zet Denis matematičar i izvrstan informatičar. Najmlađa kći Irena jedina je krenula drugim stopama i sada završava studij dizajna na Arhitekturi.

Gdje ste nalazili toliko strpljivosti u radu s đacima? Mnogi govore da nisu nikad mogli zamisliti da matematika može biti sinonim za blagost, dok im Vi niste počeli predavati. Odakle Vam toliko divne smirenosti, ustrajnosti, dostojanstva, upornosti, suosjećajnosti...? Bezbroj šansi za ispravak... pa za ispravak ispravka... Do kraja radnog vijeka nikad niste izgubili elan, volju... Predavali ste nesmanjenom ljubavlju, jednako angažirano. Je li Vas ikad ulovila malodušnost?

Ljubav prema matematici nastojala sam razviti kod mnogih učenika, pokazati im da matematika nije bauk, da je mogu

naučiti. Kod nekoga to ide brže, kod nekoga sporije, ali ako postoji želja da se matematika nauči - sigurno se može svladati! Dobar nastavnik mora biti stručan, dobar metodičar i mora voljeti djecu. Ako ima sve tri vrline - uspjeh ne može izostati. Averzija nekih učenika prema matematici ne mora biti uzrokovana njihovom "nesposobnošću" da je razumiju, nego nekim promašajima u nastavi - lošim udžbenicima, metodici ili materijalu koji im se ne prezentira na pravi način. Kako je divan osjećaj sjetiti se onog bljeska u očima učenika koji su nakon dugog niza ispravaka uspjeli svladati gradivo! To je ono što sam željela postići - uvjeriti svakog od njih da se sve može napraviti vlastitim snagama i vjerom u sebe!

Fali li Vam sada, kad ste od nas ipak odlučili odahnuti, Vaša stara škola? Budi li žuta zgrada nostalgiju? Nedostaju li Vam velika drvena ravnala i šestari? Fali li vam veliki zeleni stol u zbornici? Vaša prva ladica? Galama na hodniku...? Bijela kreda, ofucana spužva, škripava katedra, hrpa testova... Jer nama itekako fali Vaš smiješak, lijep rukopis (osobito kada ispisuje petice...), miran glas... Kako teku umirovljenički dani? Za što sada imate više vremena nego dok ste radili?

Odluku da odem u mirovinu donijela sam u vrlo kratkom roku. Namjeravala sam raditi još koju godinu, ali situacija je bila takva da sam morala brzo odlučiti. Nisam požalila. Sada sam u društvu moga unuka i obitelji, što mi pruža veliko zadovoljstvo. Međutim, nakon 41 godine rada u školi, fali mi naša Jedanaesta. Fale mi kolege iz zbornice, fale mi učenici, žamor na hodnicima, njihovi nestašluci... jedino što mi definitivno ne fali su kontrolni radovi! Gotovo svaki dan pro-

Lijepa i mlada prof. Kurnik na svojim matematičkim početcima

lazim tramvajem pokraj škole i uvijek s puno ljubavi pogledam na prvi kat. Vidim vaše siluete i poželim vam uspješan radni dan. Sada kada je tempo života postao laganiji, imam više vremena za svoje hobije.

Imam mnogo interesa - u posljednje me vrijeme oduševljava haiku poezija, kojom se bavi moj suprug (dok smo mu mi ostali pravi kritičari), ali volim i enigmatiku, sport... Planiram surađivati i u matematičkim listovima, spremam se krenuti na tečajeve stranih jezika i još mnogo toga! Volim pogledati dobar film, pročitati dobru knjigu bilo kojeg žanra, volim prirodu, planinarenje, putovanja, ples, kazalište, glazbu i - moju najveću ljubav - fotografiranje. **Znamo da je fotografija Vaša strast. Zaustavlja li ona vrijeme? Gledate li često stare fotografije? Treba li uopće čuvati uspomene? Da li uspomene ravnjavaju srce?**

Volim vratiti u sjećanje ugodno provedene trenutke, prisjetiti se dragih ljudi, mjesta... Lijepa uspomene itekako treba čuvati. Meni u tome pomaže zavidna kolekcija tisuća fotografija! **Prezime Kurnik slavno je u matematičkome svijetu. Tome pridonose i Vaša priznanja, mnoge nagrade, vrhunski rezultati na natjecanjima... Vi ćete reći da to nije ništa, da je sve lako postići kad čovjek radi posao koji voli... kad voliš svoje đake... I mi volimo Vas! Čuvajte nam se, svratite koji**

put ... Vaša blagost smiruje školsku galamu, nervozu, paniku... Vi ste bili i ostat ćete melema u đачkim sjećanjima. Hvala Vam na svemu!!! Za kraj, možete li nekako rezimirati, sumirati svoje dane provedene u XI. gimnaziji? Što biste poručili svojim đacima - bivšim, sadašnjim i budućima (jer svi mi učimo od Vas) koji muku muče s matematikom? A neovisno o njoj? Što je u životu najvažnije?

Bilo mi je veliko zadovoljstvo i čast odazvati se pozivu da dam interview našem školskom listu. Ne znam hoćete li biti zadovoljni mojim odgovorima - ja sam vrlo običan i skroman čovjek koji je, doduše, neizmerno volio svoj posao. Što poželjeti našim učenicima? Uspješan završetak školovanja, pametan izbor budućeg zvanja i partnera za život! Bez toga nema ugodne budućnosti! Zadatak matematike nije samo golo stjecanje znanja, nego i razvijanje sposobnosti mišljenja, rasuđivanja... osposobljavanje učenika da se mogu uloviti u koštac sa svakim problemom koji iskrсне u životu. Ponesite što više znanja jer se propuštene prilike teško nadoknađuju. Mojim dragim kolegama ponajprije želim obiteljsku sreću, poboljšanje stanja u prosvjeti, veće poštovanje našega rada i truda, puno ljubavi i strpljenja da mogu, baš kao i ja, do kraja radnog vijeka na posao ići sretni i zadovoljni!

I.B.

ANIMIRANI PROFESORI

Što mislite, kojim su likovima iz crtića najslbližnji naši profesori?

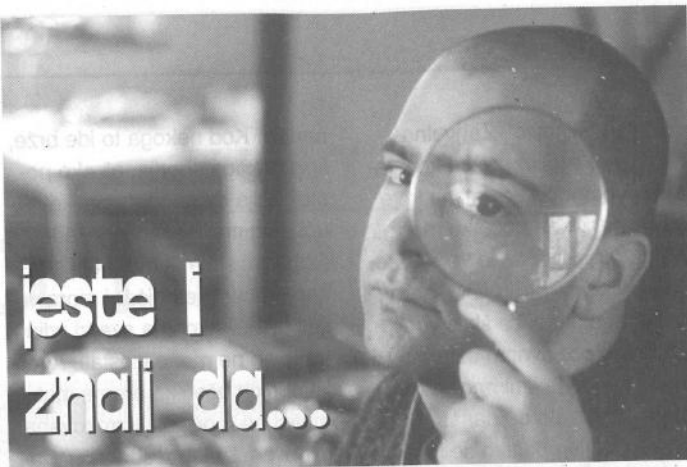
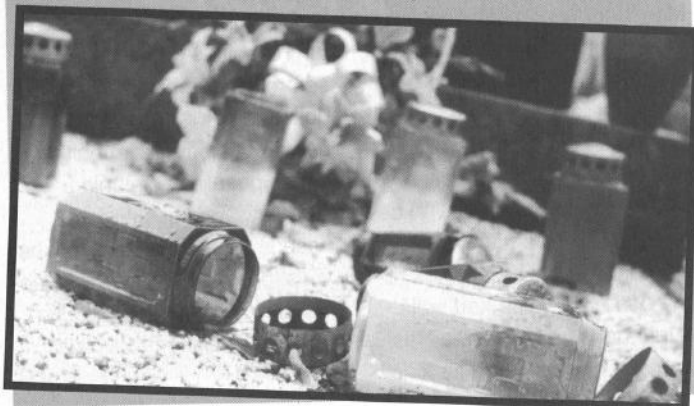
Prof. Arnuš - stariji i mladi - Jerry i Mrvica
 Prof. Vuk - Đuro Kojot Zlikovski
 Prof. Sesar - Schrek
 Prof. Brajdić - Vila Amalka
 Prof. Korbar - Mala sirena
 Prof. I. S. Babić - Kiki
 Prof. Molčanov - Štrumfeta
 Prof. Hančević - Mrgud
 Prof. Kovačić - He Man
 Prof. Mazal - Maza
 Prof. Lulić - Lunjo
 Prof. Franić - Marge Simpson
 Prof. Šoljan - Eustahije Brzić
 ...
 dopuni, ispravi, predloži!!!
 Nagrada najduhovitijim odgovorima je zaštita identiteta i petica iz izborne!

MATERIJA

U smrti se rastapaju stvari kao šećer u kavi (M. Krleža)

Kratak pogled na naslove dnevnih novina bode oči najzgodniji važnim vijestima. Ja ništa ne mogu učiniti za izglasavanje novog zakona o redu u javnim objektima ili za otkriće ključnog gena za dobivanje ovaca mekšeg runa. Okružuje nas samo materijal! Radujemo se suncu što nas budi, običnoj nuklearnoj reakciji. Uživamo u pjevu ptica koje je možda samo instinkt. Divimo se šumu vjetra, najobičnijoj fizikalnoj pojavi. Bojimo se smrti, najobičnije promjene «agregatnog stanja». Što je to u meni što se veseli jutru, zašto mi se pjeva kad vidim procvjetale oči? Zašto se veselim svakom udisaju

ovog otrovnog zraka? Smrt će dati konačan odgovor. Smrt će nam svim proširiti vidike i izdići nas iz materije u koju smo bili usađeni. Smrt će nas osloboditi materijalnih okova. Ali, zašto se onda toliko bojimo smrti? To je vjerojatno zato što smo se navikli na našu tromu ljušturu željnu užitaka i nismo je se spremni odreći. Navikli smo se na svoje nedostižne snove i zatvorene vidike, pa ne želimo da nam ih se oduzme. I na kraju, inspiracija ne dolazi od materije, nego od daha života što drhturi u nama. To je dokaz da materija nije ta zbog koje se radamo, niti ona rotira našu malu zemaljsku kuglu. T.M.

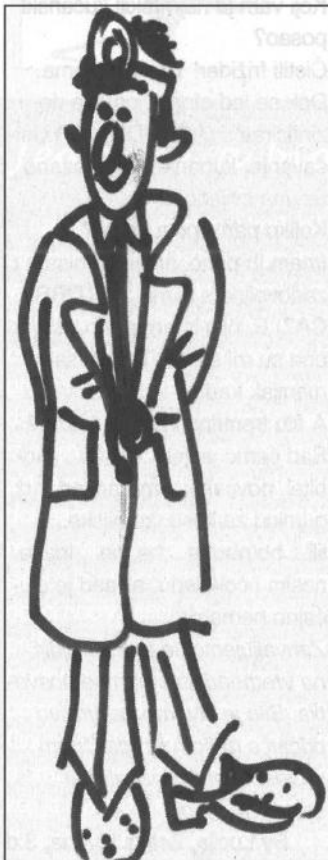
- je nemoguće polizati si lakat?
 - krokodil ne može isplaziti jezik?
 - u prosjeku, ljudsko biće u svom životu seksa se više od 3000 puta i provede dva tjedna ljubeći se?
 - nošenje slušalica (za slušanje glazbe) u trajanju od samo jednog sata povećava broj bakterija u vašem uhu za 700 puta?
 - 23% svih pogrešaka na fotokopirnim aparatima otpada na one uzrokovane pokušajima ljudi da sjednu na njih i naprave fotokopije svojih stražnjica?
 - se srce morskog račića nalazi u njegovoj glavi?
 - Englezi kažu "Bless you" kada kihneš jer ti tada srce doista zastane na jednu milisekundu?
 - mačja mokraća sjaji pod tzv. black-lightom?
 - u studiji koja je obuhvatila preko dva milijuna nojeva u periodu od oko 80 godina, nije zabilježen niti jedan slučaj da je noj zabio glavu u pijesak?
 - je fizički nemoguće da svinje pogledaju u nebo?
 - više od 50% ljudi na zemaljskoj kugli nije nikada uputilo ili primilo telefonski poziv?
 - štakori i konji ne mogu povraćati?
 - kažu da je najkompliciranija rečenica za izgovoriti na engleskom jeziku baš ova: "Sixth sick sheik's sixth sheep's sick"?
 - ako kihnete prejako, možete slomiti rebro? Ako, pak, pokušate zatomiti kihanje stisnuvši nosnice prstima, možete izazvati puknuće krvne žile u glavi ili vratu i umrijeti? Pokušate li nasilno držati oči otvorenima, one će ispasti iz duplje.
 - se štakori razmnožavaju tako brzo da u 18 mjeseci par štakora može stvoriti preko milijun svojih nasljednika?
 - ako vlada nema nikakvih dokaza o postojanju izvanzemaljaca, zašto onda točka 14. stavka 1211 Pravilnika o Federalnoj upravi, koji je stupio na snagu 16. srpnja 1969. godine, zabranjuje građanima SAD-a bilo kakav kontakt s izvanzemalcima i njihovim letjelicama?
 - se u svakoj epizodi *Seinfelda* negdje u kadru pojavljuje Superman?
 - je upaljač izumljen prije šibice?
 - 35% ljudi koji se služe oglasima tipa kontakt/poznanstva su već u braku?
 - glasanje patke ne uzrokuje jeku i nitko ne zna zašto je to tako?
 - ćete tijekom svog života, spavajući, u prosjeku pojesti oko 70 raznih insekata i 10 paukova?
 - većina ruževa za usne sadrži riblju krležu?
 - kao i otisak prsta, svačiji je otisak jezika unikatan?
- Kladim se da ste pokušali polizati vlastiti lakat!*

Vedran Šramek, 2.d

RING... RING... KLIK

• Dobrodošli na psihijatrijsku vruću liniju, Psihijatrija Hotline! Ako ste opsesivno-kompulzivni, molim pritisnite 1 mnogo puta. Ako ste previše ovisni o drugima, zamolite nekoga da pritisne 2. Ako imate multiplu ličnost, molim pritisnite 3, 4, 5 i 6. Ako ste paranoik, mi znamo tko ste i što želite, samo pričekajte na liniji da možemo otkriti odakle nas zovete. Ako imate shizofreniju, slušajte pažljivo i tihi glas će vam reći koji broj trebate pritisnuti. Ako ste manično-depresivni, nije bitno koji broj ćete pritisnuti, nitko vam neće odgovoriti.

• Vrlo vrućeg dana, čovjek se onesvijesti usred velikog križanja. Promet je bio gust i jedna žena potrči da mu pomogne. Kad se sagnula, prolaznik dotrči, odgurne je i kaže: "U redu je, dušo, pusti mene, ja sam položio tečaj iz prve pomoći!" Žena se makla i promatrala kako prolaznik provjerava puls i priprema se za pružanje umjerenog disanja. Tada mu priđe,

potapša ga po ramenima i kaže: "Kad dođete do dijela kada treba pozvati doktora, ja sam već ovdje."

• Kašljete?

Otiđite kući, popijte dvije litre čaja za čišćenje i sutra nećete smjeti zakašljati od straha.

• Oglas za kampanju protiv nepušenja:

Dobra vijest za sve pušače Međunarodni duhanski sindikat, za svoju zlatnu godišnjicu, poziva pušače svih dobi da se uključe u nagradnu igru u kojoj je svaki pušač siguran dobitnik. Svi pušači imaju mogućnost osvojiti sljedeće glavne nagrade: Potpuno novi rak, Upala bronhija, Guša, Sinusitis, Migrena, Cerebralni tumor, Paraliza, Hipertenzija, Burgerova bolest i Astma.

Druga nagrada: Specijalni hepatitis, Menengitis, Bronhitis.

Treća nagrada: Tuberkuloza, Emfizeza, Ateroskleroza, Gingivitis, Reumatizam, Srčana bolest, Rak pluća.

Također postoji mogućnost osvajanja utješnih nagrada kao što su: Naslage katrana u plućima, Teško disanje, Žuti zubi i Otekline zubnog mesa.

Pridruži nam se odmah! Ne zaboravi - što više cigareta popušiš, veća je mogućnost jednostavnog pobjeđivanja! Fantastične nagrade te čekaju!

I ti možeš biti sretan dobitnik! Nagrade se podižu u obližnjoj mrtvačnici.

Pogledaj nalaz svoje RTG slike pluća za više detalja!!!

• Psihijatru roditelji dovedu dijete koje je u školi crtalo slike samo u crnoj i smeđoj boji.

Psihijatar razgovara s njim. Sve izgleda u redu.

Psihijatar mu da projektivni test. Ništa upadljivo.

Napokon, psihijatar mu da kutiju s bojama i zamoli ga da nešto nacrtá.

"Ah, super," oduševi se dijete, "u školi sam dobio staru kutiju boja i sve su bile samo crne i smeđe!"

Luka Kedžo, 2.b

LVIN' LA VIDA LOCA

Dva i dvadeset je. Već minutu i pol stojim pred svojim ulazom i kopam desnom rukom po torbi tražeći ključeve, dok mi niz lijevu ruku klizi divovska zimska jakna, a prsti mi popuštaju pod teretom «Konzum» vrećice (nisam mogla naći ljepšu) i tenisica za tjelesni. Postoji više razloga zašto mrzim nastavu ujutro: nikad, ali baš nikad dovoljno se ne naspavam, prvi sat pratim samo fizički jer mi mozak nije u mogućnosti normalno funkcionirati tako rano, ujutro je uvijek toliko mrtvački hladno da sam par puta čak bila spremna doći u školu u skafanderu (iako živim tek desetak minuta od te žute zgrade), a budenje u sedam sati stvarno je najgora kazna mog okrutnog života. Napokon ulazim u zgradu, jedva otključavajući poštanski sandučić. Po običaju, sva pošta iz pretrpanog kastlića raspoređuje se po hodniku. Umorna od života skupljam to s poda: letak - *Nadite savršen posao već danas!*, prospekt *Bauhaus: Odaberite između 1800 vrsta šarafa i matica* (tko broji te šarafe? Da li se ljudima s tim zanimanjem računa beneficirani radni staž?), račun za čistoću, račun za «American» (stara će poluditi) i - do vraga (civiliziraniji oblik mog izraza) - račun za telefon! Slijede logičke radnje: procjenjivanje težine te stravične omotnice, mjerenje debljine, matematičko izračunavanje broja listova, proučavanje pod stolnom lampom te nagađanje potencijalne cifre unutra (s plus-minus

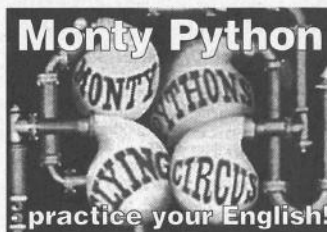
apsolutnom pogreškom). Nameću se dvije mogućnosti:

a) skrivanje ovog dokumenta i negiranje njegovog postojanja do daljnjega,

b) predavanje omotnice nadređenom, suočavanje s istinom, suzne oči + «neću više nikada». Biram prvo rješenje, uvijek linijom manjeg otpora.

Ulazim u stan, palim MTV i usmjerujem pogled pun nade prema frižideru. Izgovaram kratku molitvu očekujući da ima barem nešto (fino!) za jest. Sva sretna ubacujem najfiniji sendvič na svijetu u mikrovalnu i prepuštam se mislima... Jesu li Dante, Petrarca i Boccaccio ikad bili zajedno na kavi? Je li Bog znao, dok je stvarao svijet, da ću ja morat znat sve o podzemnim vodama, klimatskim modifikatorima i gibanju lito-sfernih ploča? Što su žene koristile dok još nisu imale uložaka? Zašto se probavni procesi u želucu komarca malaričara nisu uzeli u obzir pri rasterećivanju učenika od nepotrebnog gradiva? Sendvič je gotov. Čak i nije tako loš!

Tamara Pavić, 2.b

• Hello, are you there?
• Yes, who are you please?
• I'm Watt.
• What's your name?
• Watt's my name.

• Yes, what's your name?
• My name is John Watt.
• John what?
• Yes, are you Jones?
• No, I'm Knott.
• Will you tell me your name then?
• Will Knott.
• Why not?
• My name is Knott!
• Not what?
• Not Watt, Knott!
• What?

Vanja Nikolić, 3.a

FEMME FATALE

Kojom biste se riječju opisali? Isuse Bože... da... joj... uopće ne znam... najteže mi je sebe opisati... preskočit ću to pitanje! Nadam se da nisu sva ovakva! **U kojim prilikama zaobilazite istinu?**

Hmmm... pa... moja mama kaže - uvijek reci istinu, makar te to stajalo života. I toga se držim. Malo prilagodim tu istinu, ali je nikada ne preskačem. Na primjer, kad bi me istina koštala živaca ili čak života, ili kad je to bolje za druge - ja je malo zaobiđem.

Najdraže alkoholno piće?

Ne pijem alkohol... Niti pijem, niti pušim - vjerovali ili ne. **(MA JE LI TO MOGUĆE?)**

Tetovaža ili piercing?

Ni jedno ni drugo! Ali kad bih baš morala, prije bih tetovažu. Stvarno nemam potrebu za tim, ali piercing definitivno ne jer mrrrziim iglu! Tetovaža čak zna biti lijepa ako je ukusna.

Koji dio svoga tijela smatrate najzestvenijim?

Ovog sam se bojala... he, he... pa ne znam baš... nisam neka Milonska Venera,

ali nastojim biti šarmanтна.

Vjerujete li u izvanzemaljce?

Nee! vjerojatno postoji neki oblik života, ali svakako ne onako kako je to ekranizirano!

Koju knjigu svi moraju pročitati i zašto?

Strašno sam puno knjiga pročitala u životu, ali u zadnje vrijeme baš i ne čitam... hm... Sada mi pada na pamet knjiga "Zelene pohane rajčice". Jako je zanimljiva i u njoj se može naći puno toga o prijateljstvu, snalaženju u životu... U nekim prilikama čak nas može i ohrabriti! Jako su mi se sviđele i knjige "Ježeva kućica", "Besá", "Molitva prije plovidbe"...

Koja vam je najveća mana?

Hm... koja mi je mana... E, da - brzo zaboravljam! Brzo zaboravljam loše stvari, kao što su vaše nepodopštine ili svadice...

(DOBRO ZA NAS!)

Kad ste prestali vjerovati da postoji Djed Mraz?

Ne znam jesam li ikada vjerovala u Djeda Mraza, a ako i jesam - bilo je to jaaako davno!

Na što biste potrošili posljednji novčić?

Na čokoladu! Definitivno na čokoladu!!!

Tko vam je najvažnija osoba u životu?

izdvojila bih sestru. Malo je mlađa od mene, ali se jako dobro slažemo, pomazemo jedna drugoj savjetima, o svemu razgovaramo... i tak...

Koja je najluđa stvar koju ste napravili u životu?

Jo, ne znam... možda ona kad sam s udrugom *Bedem ljubavi* bez prethodnog planiranja ušla u autobus za Belgiju - bez da sam obavijestila roditelje, ono, totalno neplanski - i ostala puna tri dana! To je bilo 1990. ili

1991. - vi se tih ratnih godina vjerojatno ni ne sjećate jar ste još bili jako mali.

Koje je najzanimljivije mjesto na kojemu ste bili?

Niagarini vodopadi! Baš sam prošlog ljeta bila u Kanadi i moram reći da su stvarno posebnili! **Što prvo primijetite na ženi?**

Moram priznati da češće primjećujem žene. **(BAŠ ZANIMLJIVO... HE, HE)**. Prvo primjetim osmijeh, pa stil oblačenja, šminku... Hvala Bogu, ima se štošta za primijetiti!

Koliko palačinki možete pojesti?

Puno! 10-15. Naravno, s puuno čokolade. Inače, ja sam pravi majstor u pečenju palačinki!

Koja vam je neispunjena želja?

Uh, teška su vam ova pitanja... Pa, kao jedan štreberski odgovor, želim dobro naučiti govoriti engleski. To mi je stvarno velika želja. No, kao i većina, sanjam o Havajima, Karibima, Novom Zelandu... o oceanima, pijesku, suncu, koktelima...

Kad ste se zadnji put probudili oko podneva?

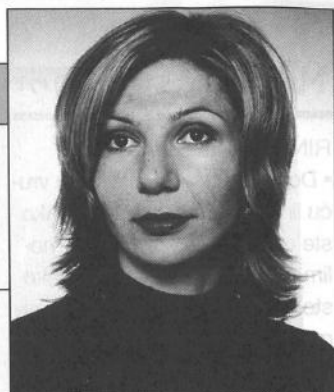
Ne sjećam se! Čak sam se i nakon Nove godine probudila prije podne! **(OHO!)**

Kad vas je najviše bilo sram?

Najviše sram?! Joj, ne znam... Bila sam negdje kao vi stara kad sam s prijateljicama izišla u disko. Plesale smo, pričale... Odjednom su mi se prijateljice počele smijati govoreći mi kako mi je došao tata. Mislila sam da me zafkavaju, ali kad sam se okrenula - stvarno sam ga ugledala! Naime, vani je padala kiša pa mi je donio kišobran. Grozno! Stvarno me bilo sram! **(SLATKI TATA)**

Koji su glavni glumci u "Titanicu"?

Di Caprio i ona Wi... vis... slet...

Mlada, pametna, zgodna, nasmijana i uvijek dobro raspoložena profesorica povijesti i geografije u XI. gimnaziji pristala nam je dati odgovore na par "ne-intimnih i neinkriminirajućih pitanja", i time donekle zadovoljiti našu i vašu znatiželju...

e, da, Winslet! **(HE, HE)**.

O čemu razmišljate dok se tuširate?

Što sve moram napraviti, što mi je netko rekao... ponekad smišljam pitanja za test... ništa interesantno. **(PJEVATE LI?)** Ne, ne... Eeee, sad sam se sjetila - gledam kako imam super zavjese na tuš kabini!

Koji vam je najmrskiji kućanski posao?

Čistiti frižider! To mi je koma. Dok se led otopi... pa sve dezinficirati... **(A NAJDRAŽI?)** Usisavanje, kuhanje i sve vezano uz vrt i cvijeće.

Koliko pari cipela imate?

Imam ih puno, ali nikad nisam zadovoljna s njima. **(A TORBICA?)** E, njih imam puno više, one su mi super. Totalni sam manijak kad su torbe u pitanju. **A što trenutno imate u torbici?** Sad ćemo vidjeti...evooo... mobitel, novčanik... maramice, ruž, gumicu za kosu, kemijske... iiii... bombone... he, he... Inače nosim i čokoladu, ali sad je slučajno nemam...

Zahvaljujemo se prof. Brajdić na vremenu koje nam je posvetila. Bilo je stvarno zanimljivo pričati s našom simpatičnom profesoricom i doznati par stvarčica o njoj!

By Lucija, Željka i Ivana, 3.d

Moj prijatelj i moj kraj

Cijeli dan je kišilo. Ova zagrebačka jesen počela se ponašati britanski. Dva puta pokisla sam do gole kože i već sam osjećala simptome upale pluća. Stoga se odlučih okupati u kipućoj vodi punoj one divne pjene s bademovim uljem.

U dlanove stavih nježnu gruduguste pjene, duboko udahnuh i pomislih: *Umrijet ću!* Slika moje smrti ostala mi je pred očima i kad sam podigla kapke. Umrijet ću u dobi od 34 godine. Izlazit ću iz škole u kojoj radim i čekati tramvaj, isto ovako ružnog dana kao danas. U

trenutku kada kiša počne padati, poznato će mi lice iz indigo plavog auta ponuditi prijevoz kući. Ući ću u auto moga prijatelja i krenut ćemo pod crne oblake. Zahvalit ću Bogu što se i na taj način brine za mene. Da, sad znam - otet će me moj prijatelj.

Odvest će me u svoju staru obiteljsku kuću na Tuškancu i tamo zavezati za stolicu u mračnome podrumu. Nitko nas neće vidjeti jer će vani bjesniti oluja. Reći će mi da se još na prvoj godini zajedničkog studija zakleo da će me prvom prilikom kad ostanemo jednom sami odvesti nekamo gdje ćemo zauvijek biti zajedno. *Sjećaš se? Tada si još bila mlada i svježja u hodu, brza na jeziku... sjećaš se?* Čekao je ovaj dan. Dan kada ću biti sama, bez svojih šarenih i neprobajnih prijateljica, bez pomoći svog mlakog dečka, bez svojih lončanica, starih traperica, svega svoga... sama, u njegovom mračnom svijetu. *Da, da, boj me se jer samo ja znam tvoje crne i crvene tajne, samo ja znam da si slaba, smrtna, obična. Ja, kojeg treseluda groznica, i ti, takva stara,*

s dubokom borom na čelu, bez svojih naočala s velikom dioptrijom... Ja, ovako lud jer moj cilj je tu, blizu, nemoćan, ja i ti, pobjeći ćemo, izgubiti se iz ove bolesne klime, otići nekamo gdje je toplo, gdje nema nikoga, gdje je pijesak vruć a voda bistra... o reci nešto, otvori uvela usta, reci 'da' i bit ćemo u avionu, ne avionu, ti se bojiš letenja, idemo autom, vlakom, svejedno, samo reci da želiš, reci nešto...

Ja ću ga jednom riječju poniziti, a moj će me otmičar pljusnuti, stegnuti ruke oko moga vrata i stezati ih sve jače. Ja ću plaviti, grcati, nemoćno loviti malo zraka i na kraju klonuti mrtva. A on - on će plakati, plakati što me je udario, ponizio pljuskom, svoju jedinu... On, koji me jedini poznavao, umrijet će od užasa grizodušja nakoliko sati kasnije. Naći će nas mrtve nakon dva tjedna, pregledati nam želudce na obdukciji i pokopati nas na istome gradskom groblju. Ustala sam iz sad već hladne vode, popila kakao i otišla u krevet. Eto, sad znam kako će to izgledati.

Sara Stanić, 3.a

Mislim na tebe

Mislim na tebe ujutro kad se probudim i kad su mi oči još poluzatvorene jer tebe mogu čuti i osjetiti. Mislim na tebe dok se vozim u tramvaju i dok gledam kroz prozor - čujem te, vidim tvoju sliku i odmah se osjećam bolje. Dok sam u školi dekoncentriraju me misli o tebi. Umjesto ploče vidim tvoju sliku, umjesto profesorskog čujem tvoj glas... Sve me podsjeća na tebe, svugdje te osjećam. Mislim na tebe dok sam na treningu, dok sam vani, dok sam na WC-u... Kada te ne vidim sat vremena u dubokoj sam krizi, a jedino što mi pomaže je stalna misao na tebe. Dok putujem, gledam u daljinu i mislim na tebe. Boja neba i drveća utapa se u boji grada... - i to me podsjeća na tebe. U izmiješanim zvukovima ljudi, ptica, automobila prepoznajem tvoj glas. U mirisu prirode osjećam tvoj miris. Čak i kada sam daleko od kuće, ti si svugdje oko mene; stojiš sramežljivo stisnuta uza zid i smiješiš se dugim osmijehom, a ja te gledam i uživam. Ti si tako lijepa, zanimljiva i dobra... Usrećuješ me beskrajno, voljena moja Televizijo!

Ivor Mateljan, 3.c

Jednom, a bio je pun mjesec...

... sanjala sam da sam u trolitarsku staklenku od kiselih krastavaca zarobila oblake. Ostavila sam ih u kokošinjcu i otišla presaditi jorgovane. Zveknula sam po zemlji i motika se slomila jer jer je zemlja bila zaleđena. Stajala sam s rukama punim jorgovana i plakala jer sam se bojala da će mi cvijeće uvenuti. Jorgovani su počeli mirisati po truleži i pretvarati se u žute crve koji su plazili po meni i jeli mi odjeću. U strahu da će me cijelu pojesti, tresla sam ih sa sebe, no oni kao da su izvicali iz mojih očiju, usta, kose. Iznenada se oko mene stvorio visok okrugao zid raznobojnih očiju, promatrao me, onako polugolu, treptao, buljio dok sam ja pljuvala ličinke nametnika. Iznenada, oči su dreknule: *Bul!* I moja crvlja smrt se razbježala. Oči su dobile ostatak tijela, lijepe ruke i sjenovita ramena. Prsi čvrste, mlade, bokovi uski, plavi, kosa ukradena nekoj noćnoj ptici... Pametno lice sakrivalo je starost, čekanje. Krenuh prema ostvarenju svojih snova kadli me moja vizija žestoko pogodi hladnom šakom u nos i slomi ga. Ja padnem u boli na tlo i krvava pogleda ugledah vriskove zatvorenih oblaka kako mi sjedaju na pluća. Oni zapomažu: *zraka, zraka!* Ja molim: *zraka, zraka!* Udaram rukama u prazan prostor iznad sebe koji me guši, koji mi otkida dijelove pluća, koji je toliko osvetoljubiv da umire zajedno sa mnom. Utapamo se; ja u svojoj bespomoćnosti, vriskovi u svojoj mržnji prema meni. Zajedno

urlamo: *zraka, zraka!* *Zraka!* Ne dobivamo traženo, gušimo se... Mislim: dobro je, sve je ovo samo san, u svom sam krevetu i ubrzano dišem od panike, no - živa sam! Tu misao prekine mi iznenadna težina vriskova na meni. Umrih su. Ja sam ih ubila. Sad ću sigurno preživjeti. Gledam u prazan prostor na sebi, gledam oko sebe, u vlastita pluća, raskomadana, krvava... užas. Budim se! Naglo i konačno! Mrak moje sobe nikad mi nije izgledao ljepši. Dignuh glavu i udarih u nešto tvrdo, drveno. U ovo malo prostora ne mogu dotaknuti ni ovo iznad mene, ne mogu izići, ne mogu disati. Ovo nije bio san, ili je još uvijek san, ili sam umrla sanjajući onaj san... Čujem plaženje crva, čujem kako ovaj pokrov iznad mene nestaje. Oni ga proždiru, rađaju se niotkud, ponovo govorim, šapćem, preklinjem... *zraka, zraka, zraka...*

Sara Stanić, 3.a

Jezik obrazovanog teenagera

Stari su Grci i Latini fakat poprilično pridonijeli našem svijetu i vremenu, tako da se i danas služimo frazama iz njihovog doba. Ak se hoćeš furat na kandidata koji bi u Milijunašu brk omastio s milijunom, poželjno je znati i sljedeće... Evo kako se meni Grci i Rimljani uvlače pod kožu u samo par rečenica... Baš sam faca (čak i u okviru tužne priče koja slijedi!)

Dan poslije ponedjeljka (ostalo je za priču manje bitno)

Digla sam se na vrijeme (ko bi reko!), obavila sve pripreme i oko pol (krenula put Savske (ceste?). Čekala sam Maju, no to je bilo poput čekanja Godota, pa odustah. Ulazim u razred u 7.59 - točna kao vurica. U školi ništa nova, svi komadi su u drugoj smjeni. Joj, kak zavidim Anji kaj ih viđa svaki odmor. Cijeli se dan brusim na večerašnji okršaj sa starcima - samo bum se borila za svoja prava, nikaj više. Moram prek toga RUBIKONA. Starci su (naravno) protiv toga da se vratim u ponoć (joj, pa to je opasno, svašta se može dogoditi, i te spike). Negdje oko 9 postignut je dogovor, vraćam se u pol 12 (baš im nekaj znači tih pol sata!). I to mi je pobjeda. Prije je PIROVA POBJEDA. Svakaj sam im rekla: kako provode SPARTANSKI ODGOJ, kako me DRAKONSKI kažnjavaju, ... no njihova je odluka bila finalna. Vozim se tramvajem i mislim kaj bih mu

danas uvjerljivo slagala.

- Čuj, Franjo, starci me nisu dulje pustili, moram biti doma do 10. Sorry.

- Nema frke ako je samo to u pitanju...

- Pa naravno, kaj ti je, znaš da sam ti vjerna kao PENELOPA!

- Znam, prozbori on naivno i zagri me.

To vam je to - malo slatkih riječi i odmah

ti povjeruje. Kak bi rekli stari Grci (ili Rimljani?) - daj narodu KRUHA I IGARA pa samo vladaj!

Kidnula sam da bih se našla s Lukom (nitko ne garantira ni da je Penelopa samo štrikala i parala dok se ODISEJ smucao svijetom i punio svoj *Erotikon*).

- Sorry, znam da kasnim, tramvaja nije bilo sto godina - počeh se opravdavati.

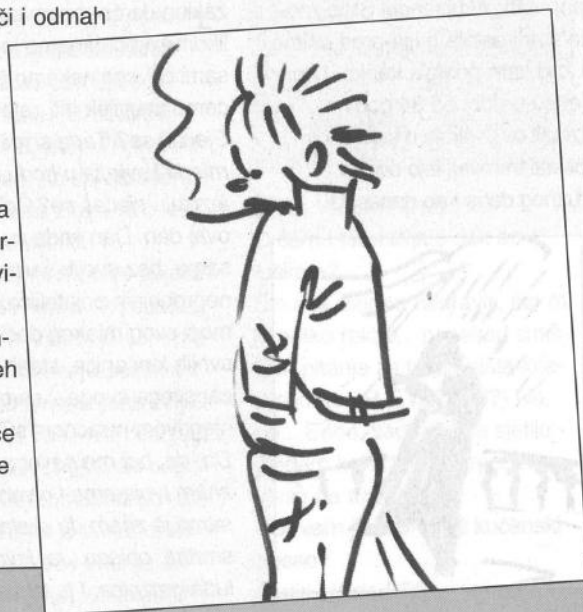
- Nema veze (oho, sve protječe glatko, zasadi!). Pozvao sam te da ti kažem kako je ovo kraj.

... Ulazim u stan, puno prije

ponoći. Moji iznenađeni, ja brišem u sobu i zaključavam se. Suze teku ko bujica...

U dvorani kobnoj, mislim u sivim... Sutra je novi dan, moram se trgnuti. NULLA DIES SINE LINEA!

Iva Bojić, 3.a

OPERACIJA ŠPECERAJ

Fabijan je naš susjed u mirovini koju je teško zaradio radeći kao inženjerski vođa u lokalnom auto-klubu. Po naravi je radoznalica i rado zabija nos u tuđa posla. Obožava škicanje iza zastora. Da bi bio što informiraniji, Fabijan koristi svoj dalekozor koji je prisvojio za vrijeme služenja JNA. On vodi dnevnik svog tajnog špijuniranja, zapisuje vrijeme i trajanje svega uočenog, sva kodirana imena i nazive, sve svoje komentare i opaske. Vrlo je temeljit i ponosan na svoj rad. Smatra svoj posao

od osobite društvene važnosti. Njegovo je djelovanje pozadinsko, a akciju prepušta drugima. Sva društva i udruge znaju za Fabijana. On privlači vrapce koji uneređuju klupe na dječjem igralištu, pijance, vlasnicu dućana - gospođu Mirelu koja ne vodi brigu o tome kad je najpogodnije vrijeme za dostavu namirnica, krivo parkirana vozila i preglasnu muziku mladog Marka. Fabijan nikada ne spava. To prepušta svojoj tajnici, supruzi, susjedi Adeli... Ona pomaže Fabijanu svakom korisnom informacijom koju je slučajno

čuła ispijajući kavu kod susjede Zorice. Ona vodi računa i o tome da Fabijanovi okulari na dvogledu budu kristalno čisti - da te bolje vidi...

Naš susjed Fabijan već tri dana prati sumnjiva zbivanja oko garaža. Bilježi vrijeme dolaska i odlaska svih automobila, registracije, imena svih osoba koje se onuda muvaju... Susjeda Adela i po nekoliko puta dnevno nosi smeće, treske krpe i stolnjake, klofa tepihe i svojim uho-satelitom nastoji razabrati imena i nadimke onih koji prolaze kraj garaža.

Automobili su počeli dolaziti i noću. Gasili su motore i bez svjetala se lagano spuštali do garaža. Šušškale su vrećice, a i sumnjivo se stenjalo - kao

da netko podiže težak i tajanstven teret...

Sumnjiva garaža pripadala je gospođi Veroniki. Ona je čudna žena. Vjeruje u magnetska zračenja, nosi vunene rukavice usred ljeta, radi bolje cirkulacije, spava zamotana u foliju, pije čudne čajeve i vjeruje u čarobne napitke. Fabijan je nije nikada osobito volio, pa je time njegova zainteresiranost bila veća.

Jedne večeri Fabijan se odvažio i odlučio malčice približiti garaži gospođe Veronike. Pri tome se služio jednom tajnovitom prečicom koja vodi uz zadnji zid garaža. Prislonio je obraze uz hrapavi betonski blok i vireći kroz rupu pokušao doznati o čemu se zapravo radi. Uzeo je još jedan

L A Ž

Ja nikad ne lažem. Dobar sam i pošten poput Pinocchia ili onog Nijemca, baruna, kako god da se zvao. Da bih vam to dokazao, ispričat ću vam, bez pretjerivanja, najiskreniju priču koju ste ikad čuli.

To je bilo ovako. Baš sam se vozio u novom Ferrariju (znam da zvuči otrcano, ali tko jedanput sjedne u njega, neće se zgražati nad ovim stereotipom), a do mene ona mala Lopezica. Vozim dvjesto u zavoj, smješkajući se kao James Bond, kad ispred mene na pet metara iskoči stup. Brzo zaokrenem i izbjegnem ga, ali mi nažalost Lopezica ispadne iz auta. Nisam znao da li da se inkomodiram i skupim je, no na koncu sam odustao jer sam već sutra imao dogovoren *randes vous* s malom Schiffericom. Stanem ispred *Ritza* i dam De Niru da mi parkira pilu. Malo sam se začudio što

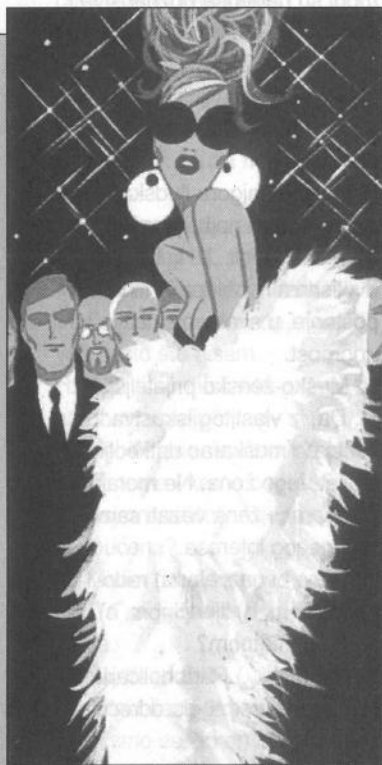
ga vidim jer aute obično parkira Clint Eastwood, dok De Niro posprema *Penthouse*. Udem u predvorje hotela i pitam Bati-stutu ima li kakvih poruka za mene, što je zapravo retoričko pitanje jer ih uvijek ima. Bati-stuta mi na lošem hrvatskom, koji je naučio samo zato da bih mu pokazao kako se zabija gol s vlastitog jedanaesterca, odgovara: «Stigli pet poruke, señor!». U prvoj poruci Amerikanci mi zahvaljuju što sam samo čačkalicom i čevapom oslobodio premilog im predsjednika Busha iz ralja zlih Saddamovih vojnika i šalju mi ček s 12 ili 13 nula - nemam vremena za brojenje. No, druga poruka je ona koju sam čekao. Izgleda da je netko pritisnuo krivi gumb na atomskoj bombi koja se pukim slučajem opet našla u središtu New Yorka pa postoji nova mogućnost da milijun ljudi strada ako je ja ne deaktiviram. Ovo je već nešto izazovno! Otkad sam sa slomljenom rukom spasio deset tisuća ljudi, nije bilo prave akcije. Brzo otrčim do privatnog mlažnjaka

koji mi je darovao Clinton još kad sam ono iz Bijele kuće izvadio 10 kila urana 238. Taj aviončić može letjeti pet puta brže od brzine zvuka, ali ja ga forsiram šest puta! Slijećem na vrh zgrade tek dva centimetra duljoj od samog aviona. Prilazim bombi, popravljam frizuru, iz džepa vadim spajalicu, staru gumu za žvakanje i malo ogledalce. Za profesionalca poput mene ovi su smiješni rekviziti dovoljni za deaktiviranje bombe. Spajalicom provalim brave na bombi i prespojim

mehanizam, žvakom onespособim detonator, a ogledalcem potvrdim da mi je frizura ostala postojana. I to je to. Nakon što sam se vratio u *Ritz*, konačno naručujem toliko željenu kavicu (gorču). Na telefon me zove Arnold, čestitajući mi u suzama. Prekidam razgovor s tom starom propalicom, liježem u krevet i usnim snom pravednika. Jedino što mi remeti snove je moj vlastiti nos koji mi ponekad zapne o strop sobe.

Martin Bužančić

nitroglicerina kako bi, ako bi to okolnosti zahtijevale, mogao

zaustaviti disanje da ga ne otkriju. To je moglo biti kobno za njegovo srce, ali Fabijan je bio odlučan u želji da raskrinka neka očito ilegalna zbivanja. Na koncu, to je bio najveći slučaj u njegovoj karijeri i mirisao je na nešto krupno. Svjetlost ispred garaže padala je točno na auto parkiran ispred nje. Čelavi muškarac saginjao se u prtljažnik i vadio kutije s natpisima *Ariel* praška, *Vegete* i čokoladnih bananica. Fabijanu je odmah sinulo. Šverc! Zagonetka samo što nije bila riješena. I nije ga ni najmanje boljela ogrebotina koju je zaradio vireći kroz rupu u betonskome bloku, kao ni činjenica da je bos došepesao do kuće jer mu je cipela

ostala u dubokom blatu blizu mjesta zločina... Sve je to bilo nevažno jer Fabijan se osjećao veličanstveno dok je sa svojom Adelom ispijao čašicu Loze - zbog posebne prigode...

U postaji je temeljito izložio svoja zapažanja. Obećano mu je da će se odmah djelovati.

Toga dana u kasnim popodnevničkim satima krim-policija opkolila je garažu. Plava svjetla i sirene sručili su se u prostor ispred garaža, a onda je nastao muk... Fabijan nije mogao dočekati ishod. Zašto je ne vežu lisicama? Zašto je ne utrpaju u maricu? ... A onda je zazvonilo na njegovim vratima. Adela je otvorila. Na vratima je stajao ljutiti inspek-

tor u crnom. Bio je kratak. Zaprijetio je Fabijanu da će ga, bude li sličnih prijava, OSO-BNO strpati u maricu i odvesti u Remetinec. Tog je dana i Hitna posjetila Fabijana jer nitroglicerina nije pomagao.

Nikako nije mogao podnijeti činjenicu da su u kutijama *Ariela* zapravo bile stvari od Veronikinog nećaka koji se selio, a da je stenjanje proizvodila sama gospođa Veronika strpljivo i do iznemoglosti vrteći pedale svog bicikla za vježbanje, koji je držala u sumnjivoj garaži. Tijelo mora biti u formi.

Fabijan i danas viri iza zavjesa, ali tek toliko, reda radi... Operacija *Špeceraj* umalo ga je koštala života.

Marko Matijašević, 1. d

Pamet i ljepota idu zajedno!

Jednog sunčanog subotnjeg jutra krenula sam na zagrebačku špiču gdje sam se našla s Mijom. Lijepa i nasmiješena, kao i uvijek, čekala me ispred kina Europa. Dok smo prolazile Cvjetnim trgom i Bogovičevom, muške i ženske glave vidno su se okretale za visokom, plavom Mijom. Sjele smo pred mondeni *Buldog* kao prave koke i započeo je naš razgovorčić. Ubrzo sam se uvjerila u njenu popularnost. Neprestano su nas prekidali njeni obožavatelji pozdravljajući je. Primijetila sam da su ženski osmjesi bili pomalo kiseli, za razliku od muških koji su bili puni iskrenog oduševljenja. No, kako i ne bi...

Lijepa, pametna, dobra, srdačna, simpatična, sportašica, missica...

... ma dovoljno je reći samo - MIA!

Mia Šlogar bivša je učenica naše legendarne XI. gimnazije, sada jedna od najboljih studentica prava, a još k tome i miss Eurosporta 2002.

Hana: Mia, reci nam nešto o sebi, znaš kako to već ide, navikla si na intervju... Reci to onima koji ne vjeruju da ljepota i pamet idu zajedno.

Mia: (smijeh) Redovno studiram pravo. Dala sam sve ispite u

roku i odlična sam studentica. Evo, baš sam jučer dobila dekansku nagradu za iznimnu uspješnost.

(Oblio me hladan znoj i popila sam čašu vode.)

H: Kako to da me to kod tebe ne čudi?

M: Hi, hi, hi... ma joj, već sam skoro i zaboravila na to jer spremam ispite za II. godinu.

H: Čekaj, čekaj, a uza sve to si postala i miss?

M: Pa, da. Izbor je bio u svibnju 2002. Nisam se sama prijavila, nego me prijavio klupski fizioterapeut. Pobjedila sam i onda više nije bilo povratka.

Otišla sam na Miss eurosporta.

H: Je li to puno promijenilo tvoj život?

M: Pa, ta titula mi je otvorila nove putove u životu i usmjerila me prema novom hobiju - manekenstvu. No, napominjem da će mi faks uvijek biti na prvom mjestu jer ja sam oduvijek voljela knjigu.

H: Hmmm... malo nas je takvih. A čemu to sve zahvaljuješ?

M: Mojoj mami, na prvom mjestu. No, uvelike su tome pridonijeli sport i škola. Zahvaljujem se profesorima XI. gimnazije jer su mi pomogli da sazrijem i da pronadem sebe.

H: Poželiš li se katkada vratiti u gimnazijske dane?

M: Uf, često. Zbog atmosfere, profesora, a nekada mi nedostaje i sama zgrada škole.

H: Čega se najčešće sjetiš kad se sjetiš škole?

M: Straha prije testova iz povijesti i kemije, ali i velikog olakšanja koje je uslijedilo nakon njih. Sjetim se i nezaboravnih diskusija o lektirama na satu hrvatskog kod Žiže. (Hi, hi, hi...)

H: Dobro, Mia, pa daj mi otkrij recept kako uspijevaš uskladiti sve te obaveze?

M: Sve se može kad se hoće. Dovoljno je željeti i potruditi se da za sve imamo vremena.

Samo je potrebna volja i trud.

H: A što je s tvojim rukometom?

M: Na žalost, sad je u drugom planu jer mi fakultet oduzima puno vremena. No, ne mislim se povući iz sporta, ali zbog mnogo obaveza mislim da ću prestati profesionalno igrati.

Rukomet mi je puno toga pružio u životu, ali vrijeme je da se posvetim nečemu drugome.

H: Što je najteže, a što najlakše u svijetu mode i sporta?

M: U sportu su najljepša druženja i sreća nakon pobjede, a naježa su odricanja. U modi su najljepša poznanstva i isprobavanje odjeće, a najružnija je ljudska zavist.

H: Što te najviše ljuti i rastužuje?

M: Nepravda, u bilo kojem smislu.

H: Koja je najgora ljudska mana, a koja najbolja vrлина?

M: Mana (misli...) - ljubomora, dvoličnost i pohlepa. Vrлина... poštenje, u svakom slučaju. I upornost.

H: Muško-žensko prijateljstvo?

M: Da, iz vlastitog iskustva... često će muškarac dati bolji savjet nego žena. Ne moraju se muškarac i žena vezati samo radi negog interesa.

H: Sebe bi nazvala: a) radoholičarkom, b) lijenčinom, c) samo pametnom?

M: (hi, hi, hi...) Radoholičarkom.

H: Čega bi se mogla odreći, a čega nikada ne bi?

M: Nikada prijatelja, faksa, a uvijek nekih sitnica u korizmi.

H: Kako se zamišljaš za 20

Blic pitanja

NAJ osoba Mama.
sport Rukomet i nogomet.
boja Ovisi o raspoloženju.
glumac Benn Affleck
(Jennifer, pazi se jer stiže Mia!)
glumica J. Roberts
uzrečica Sve se može kad se hoće.

manekenka Claudia Schiffer
parfem Cindy Crawford
auto
Skroman: Peugeot 206
Neskroman: CLK
mjesto Kava s prijateljica-
ma u gradu
knjiga Alkemičar

godina?

M: Supruga, majka barem dvoje djece, a uz to i uspješna odvjetnica.

H: Bi li branila klijenta ako znaš da je kriv?

M: Ovisno o slučaju. Mislim da mi savjest ne bi bila čista kad bih branila nekoga tko je učinio ubojstvo.

H: Kakvog muškarca zamišljaš uz sebe?

M: Kojeg ću voljeti i koji će voljeti mene, a kakav će biti, to nije toliko važno. Znam da ću znati dobro izabrati.

H: Tko treba prvi prići: dečko, cura ili je to svejedno?

M: Dečko!!! Zato što cura treba ostati nježniji i finiji spol, a muškarac uvijek treba preuzeti inicijativu. Uostalom, zašto uopće dečki služe nego da se trude?

H: Prvi spoj! Što ćeš obući? a) minicu, b) hlače, c) trenirku?

M: Hlače. Nije baš prikladno u trenirci, a sigurno neću izigravati nešto što nisam.

H: Koje ti se misli vrte po glavi na prvom spoju?

M: Uobičajene: imamo li zajedničkih tema i kamo ćemo ići.

H: Najromantičnija izjava koja ti je upućena?

M: Mislim da je to ona "Volim te". Ta mi je ipak nekako najdraža.

H: Najdraži citat?

M: "Izgubljeno je samo ono čega smo se odrekli. Zato u životu poželi da nikada ne voliš izgubljeno i ne izgubiš voljeno".

I onaj Begovićev "Ljubomora

nije stvar jednog fakta, nego jedne dispozicije."

H: Kako se rješavaš zaljubljenih momaka?

M: Ha, ha, ha, ha... na finjaka! Svakome dam do znanja kako stvari stoje.

H: Imaš li svog idola?

M: Nemam, nikada nisam o tome razmišljala.

H: Čitala sam u novinama kako je netko rekao: *Mala slična Brigitte Bardot*.

M: Možda smo isti tipovi, ali teško mi je sebe uspoređivati s njom. Jedino što sigurno mogu reći je da sličim mami.

H: Slika idealnog čovjeka, ako postoji?

M: Idealan ne postoji. Najbliži tome je osoba koja se u potpunosti izgradila na intelektualnoj razini i koja može reći da je sretna u životu. Čovjek koji je zadovoljan sam sa sobom je čovjek koji čini druge ljude oko sebe sretnima.

H: Poruka gimnazijalcima?

M: Uživajte u srednjoj školi jer tek kad izađete iz nje znat ćete koliko vam je bilo lijepo.

H: Čime si momentalno zaokupljena?

M: Velikom obrtničkom revijom "Zlatna igla". Baš prije no što sam se našla s tobom bila sam na probi.

H: Tvoje najbolje životno djelo?

M: Nadam se da sam na najboljem putu da ga jednog dana ostvarim (smijeh).

H: Jedna tvoja želja i željica, za kraj?

M: BITI SRETAN!!! To je i želja i željica.

Hana Šoljan, 4.a

PRICA

Petak. 30. studenog 2002. Najbizarniji dan u mome životu. Dan

nakon kojega mi se život potpuno preokrenuo, nakon kojega sam dobro preispitao svoju vjeru i odlučio biti bolji čovjek. A priča ide ovako...

Probudio sam se oko 10, sav znojao od mokrih snova s jednom plavom visokom djevojkom. Obavio sam svoju jutarnju rutinu, obilato se najeo, iscrpno učio par sati, spremio se i krenuo u školu. Na stubištu sam vidio osmrtnicu susjede koja je živjela kat više. Pustio sam jednu suzu, kratko se pomolio i pošao dalje. Prijatelj iz škole pozvao me da navečer dođem k njemu na malu fešticu jer mu se brat vraća iz vojske. Škrtao kao inače, naredio mi je da šutim o tome jer bi inače morao pozvati i ostale. Na moje ugodno iznenađenje, u klupi ispred mene sjedila je visoka plava djevojka iz mojih snova! Bio sam totalno zburjen i nisam mogao odlijepiti pogled od njenih tanga gaćica. Nakon školskih sati koji kao da su trajali po 90 minuta, konačno sam došao kući i spremio se za van. Došavši do prijatelja, ostao sam šokiran. Osim što nam je naplatio upad, što smo morali jesti jeger na kruhu starome tri dana i platiti svako popijeno piće, naplaćivao je i korištenje svog poljskog WC-a. Sa željom da se što bolje zabavim, popio sam pet litara

Whiskeyja, onako s nogu, i popušio dva jointa. Točno u ponoć moj nas je škrtao prijatelj izbacio na ulicu, pa sam se, u vidno raspojasanom stanju, uputio kući. Kako prijatelj živi bogu iza nogu, a bus ide svaka dva dana, zaputio sam se kući pješke. Usred šume u kojoj sam se putujući zatekao, sjeo sam na zemlju i zapalio cigaretu. Usred tamne noći, u kontrastnoj bijeloj minici i crnome grudnjaku, do mene je došetala moja visoka plava djevojka iz snova. Sljedećih par sati neka ostane cenzurirano. Nakon toga, kao anđeo je raširila krila i otišla u nebo. Iscrpljen, došao sam doma i zaspa.

Od tog dana svake nedjelje idem u crkvu, profesorima više ne namjeravam izrezbariti ime na auto zadnji dan škole, a moja djevojka više mi ne ulazi u snove. A ja stalno molim da se pojavi još koji put i opet mi cenzurira kraj priče. **M.T.**

Hrvatskih jedanaest najslušanijih

Davorka Valentić: Udri jače (a capella)

Višnja Stockinger: No-no-no (Mišo Kovač remix)

MC Sesar: Sedamnaestposto feat. Edo Maajka

Antonija Brajdić: Ponosna sam ja Ličanka feat. Kičo Slabinac

Goran Berić: Work it feat. Elton John

Ana Bačić: Bon appetit feat. Guliano

Zoran Kovačić: Košulja plava - the best of Novi fosili

Vlatka Arhanić: Zbog tebe više ne korjenujem (remix by Zečić)

Nada Hančević: Frutti di mare feat. Pavarotti

Ana Lončarević: E, moj narode feat. Thompson & Tiho

Dubravka Vlaičević: Jingle bells (Turkish version)

AMANTES - AMENTES

Kojekakve mitološke osobe svojim životom svjedoče i potvrđuju navedeni naslov. Bajkovite sfere života dvoje zaljubljenih redovito se isprepliću u neakvim tajanstvenim šumama gdje ne postoji strah od nemilosrdnih udara strašne Mojre ili od zlobnih bića koja bi bogovima s Olimpa otkrila njihovu zabranjenu ljubav. Zaljubljeni poput avanturista, u zjenicama umjesto homunkulusa vide sićušne amfore potonule u pjenušavom peharu beskrajna. Prekrasna božica u bijeloj svilenj tunici, klečeći pred visokim stablom, u sablasnoj tišini izgovara molitvu svevišnjem Panu.

Njezin dragi, opijen miomirisima i uspavan dodirima akan-tusovih listova koji miruju na njegovom andeoskom licu, počiva nedaleko od nje na grimiznome platnu.

Obližnji proplanak prepun je sitnih mitskih kukaca koji priređuju proslavu uoči Dana zaljubljenika.

Tužna Afrodita sluti kraj i prestaje moliti. Sjetnu tišinu šume prekidaju drhtave strune lire koje dodiruje neka bolom zalučena zaljubljena duša. Adonisovo tijelo kreće na dugotrajan put kroz nepredvidljive morske dubine da bi završio u vrtoglavoj beskrajnosti. Unaprijed ga oplakuje najsučutnija nebeska nimfa.

Marija Radčić, 3.a

U svježini sitnica srce pronalazi svoje jutro i okrijepljuje se

Teška i troma koraka povlači se ljudski život iz dana u dan. Kroz zore i sumrake tjera ga srce. Sve je nekako sivo i uobičajeno, pa takav vječni suton postaje poput kakve fizikalne konstante.

No tada, iz jedne posve neočekivane situacije, iznikne jedna *Sitnica*, mirna i staložena, nasmijana poput mladog mjeseca. Njen pogled širok je poput svih svjetskih mora, a u njenoj zlatnoj kosi prepoznaju se žitna polja. Ta se *Sitnica* ušuljala u ljudski život i oplemenila ga...

Nakon ovog sna, ako je to bio san, čovjek nastavlja živjeti po starom, zaboravlja *Sitnicu* koju je njegovo srce prepoznalo. Taj povratak je težak, s okusom prokletstva i s mirisom kazne. Unatoč tome, svježina i blagost te *Sitnice* probudile su jedno vječno, veličanstveno mirisno jutro i okrijepila ga. Bespomoćni i umorni stojimo na žalosti, ne primjećujući kako nam iz sivih valova uznemirene vodurine ruku spasa pruža ista ona *Sitnica*. Nakon što nam se ta utopljenica izgubi iz vida, ostaje samo uspomena na brzi uzajamni pogled preko stakla i tihi, nenapisani stih. R.K.

Još jedna od onih večeri...

...a sve je počelo jučer. Poslije podne, dok su moji roditelji nevinno plijevali cvjetne gredice misleći na divnu boju još neprocvalih grmova, prošao je susjed Slavek, krsnim imenom Vjekoslav, lugar. I pozdravio samo mamu. Da je znao što je tom nemilom gestom učinio, zažalio bi što se rodio. Tata je par sekundi prije toga zašao za brajdu (objašnjenje za gradsku djecu - metalna mreža po kojoj se penju grane grožđa; jako gusta) i *sused* ga nije vidio. Kad je stari izronio - bilo je kasno, pozdrav je već bio odaslan. Da ispravi pogrešku, Slavek brže-bolje pohvali nove presvlake u autu moga oca, ali ne možeš ti samo tako bijesnom mješancu tigra i ljubomornog muža zamazati oči tamo nekom pričom o autima, a tu se kao *gospon*

Fulir motati oko udane gospođe. Zna vam moj tatek sve te fore. Ipak, stižući u znojnoj ruci žutu vrtlarsku lopaticu, uputio je Slaveku jedan grčeviti smiješak. Mama je taj izraz odmah prepoznala: slijedio je još jedan od tatinih napada ljubomore. Zna, moj vam tata jako voli moju mamu. I tu je izvor svih problema. I zato ja sada nisam dolje, ne gledam rukomet, nego prislonjena o hladni radijator kroz prazne cijevi osluškujem kako se starci u boravku *časte*. Mi, djeca, imamo, pokraj mnogih drugih, i čulo za naslutiti gadnu svađu i za razlikovati je od malo glasnije rasprave. Na DSZFGS (dječjoj skali za fakat gadne svađe) ovo je bila čista desetka, od deset mogućih, pa smo od brige za vlastitu sigurnost podvijena repa

pobjegli u sigurnije krajeve. Matea i ja uspavale smo Marka, Tonki upalile one očajne Teletubbiese, a nas dvije sjele svaka na svoj radijator pokušavajući razaznati dijelove riječi ili rečenica, te stvari koje dolje lete. Ukupna šteta bila su dva tanjura s mamine strane, te dva daljinska s tatine. Izderali su se, izvikali, isplakali - i onda se sve smirilo. Onaj divni umor nakon oluje, ona tišina nakon grmljavine, u kojoj strepíte od sljedeće munje, djeluju tako nestvarno. No, to je diosta bilo to. Nestali su svi zvuci. Nije predugo ni potrajalo, niti su materijalne štete bile prevelike. Bila je to jedna od onih večeri u kojima se, na kraju balade, starci ne razvedu i samo skuže zakaj su se uopće ženili...

Sara Stanić, 3.a

Jesen

Jesen mi u srcu,
Njena pustoš i vjetrovi,
Njene boje i ljubav prema
sjećanjima.

Jesen mi je u srcu;
Hara, vijori i zlorado se smije
I pretvara moju toplu krv u
bljutave
Sive lokve na blatnjavome
putu.

Nestade moja vedrina,
Moji svježí obrazi,
Cvijeće iz očiju,
Žar i polet u bosim stopalima.
Misli su mi blijeđe i hladne.

Sjećam se samo
Želje za toplim kamenjem na
Prviću,
Želje za narančastom
haljinom i
Želje za morskim dubinama.

Sara Stanić, 3.a

Kako sam kupovao knjige ili dnevnik jednog očajnika

S početkom svake nove školske godine počinju i gužve povezane s manijakalnom kupovinom udžbenika. Kao i svake godine, čekam da profesori kažu koje to udžbenike obavezno moramo kupiti. Kao i svake godine, treba najmanje mjesec dana da to saznam. E, onda tek počinje ono pravo!

1. dan, 10. 9. 2002.
Biciklom sam otišao u grad, pun nade, s ruksakom punim prošlogodišnjih knjiga, do prvog antikvarijata. Kad sam stigao tamo, red je bio dugačak 100 metara pa sam odlučio malo pričekati. Čekao sam pet sati i vratio se kući po najvećem pljusk.

2. dan, 11. 9. 2002.
Ponovno sam došao pred isti antikvarijat, ali danas je red bio dugačak 500 metara. Odlučio sam stati u njega i čekati.

Stojim u redu dva sata, noge gotovo da ne osjećam. Nazvao sam mamu i rekao joj da mi donese nešto za jesti. Nakon sat vremena eto ti nje sa sendvičem i sokom. Bila je puna nade i dala mi podršku u mom nastojanju da ne izgubim strpljenje. Ispred mene stoji čovjek koji je dosad popužio pola tvornice duhana, tako da i ja smrdim kao pepeljara. Prošla su još dva sata, a antikvarijatu još ne vidim ni vrata. Noge i dalje ne osjećam. Dosad je izbilo pet tučnjava (dva je čovjeka odvezla hitna), osam je ljudi palo u nesvijest, a izbila su i tri požara u kojima je, na sreću,

stradao samo izlog nekog dućana. Spustila je noć i naglo je zahladilo. Netko od paćenika iz reda ukrao je bačvu pa se sad grijemo uz zapaljenu vatru. Lijepo nam je, skroz smo se spajdašili. Dok sam pokušavao odmrznuti noge, netko mi je maznuo bicikl. Nisam vidio tko jer je već bio debeli mrak, a i da jesam - bio bih bespomoćan jer ne smijem izgubiti red!

3. dan, 12. 9. 2002.
Svanulo je jutro. Umili su me čistači ulica, a leđa me bole od spavanja na betonu. Još ne vidim početak kolone. Mama mi je donijela grah u zdjeli, dala mi podršku, ohrabrila me i rekla mi da budem ustrajan. Podijelio sam grah s pušačem ispred mene. Baterija na mobitelu mi je otišla pa sam ga zamijenio za dvije dekice.

4. dan, 13. 9. 2002.
Kakvo prekrasno jutro! Tata mi je donio kavu i sendviče i obećao da će pokušati nešto srediti da prije dođem na red. Kruži vijest da pred drugim antikvarijatom nema kolone i da su knjige jeftinije. Neki neiskusni požurili su u taj antikvarijat, a kad su se vratili morali su stati na kraj reda jer ih je neumoljiva masa skoro požderala.

1. 10. 2002.
Kako je prošlo već dosta vremena, prilagodio sam se životu na ulici i sklopio neka vječna prijateljstva. Još čekam, ali imam dobar razlog. Naime, "znanje koje kriju knjige daje moć!"

1. 11. 2002.
Nazvao me je prijatelj iz škole i rekao mi da imam 25 jedinica i hrpu neopravdanih, ali nije bitno - pa ja moram kupiti udžbenike!

15. 11. 2002.
Onaj pušač do mene završio je u bolnici. Kažu da neće još

dugo. Zima je, uskoro će i Božić, a ja sam zaboravio kako mi izgleda soba.

20. 11. 2002.
Neki govore da su vidjeli početak repa, drugi pak tvrde da su upoznali neke koji su izišli iz antikvarijata! Jedan je dobio i njihov autogram!

25. 11. 2002.
Stare sam knjige zamijenio za debele čarape, kapu i šal.

1. 12. 2002.
Prijatelj mi je rekao da ću slagati sve predmete u školi, ali ja se previše ne uzrujavam jer - kad nabavim sve udžbenike vrlo ću lako i s radošću naučiti sve što je potrebno!

Ne znam više koji je datum, dane ne brojim. Saznao sam da mi se jedna rodica udala i da sam dobio sestru. Proslavio sam 16. rođendan u krugu najuže obitelji, a to su ovi ljudi iz mog reda. Dobio sam rukavice, gumicu i jednu malu bilježnicu. Nekako ću valjda doći i do olovke.

Danas je sretan dan - počeli su zimski praznici. Baš dobro, malo ću se odmoriti od škole.

Ne mogu vjerovati! Prvi sam u redu! Ustvari - i jedini! Pa kako su nestali svi moji ljudi? Nisu valjda odustali! Obitelj mi šalje razglednice sa zimovanja, kažu da im je lijepo i da im nedostajem, i pozivaju me da im se pridružim. Odgovorio sam im da ne mogu jer samo što nisam stigao na red. Prijatelj me izvijestio da imam sve jedinice, ali ja se ne brinem - evo me odmah na početku novog polugodišta sa svim udžbenicima! Sada idem malo odspavati jer je pao mrak i jer čuvam glasnice. Sutra opet pjevam s nekim tipom koji u blizini lupa po gitari. Dijelimo dobit.

Luka Kedžo, 2.b

TKO JE SVE IŠAO U

XI. GIMNAZIJU

(koliko se sjeća prof. Kovačić)

Ninoslav Kunc - karikaturist. To je bil pravi dečko. A bil je i talentiran.

Džepina, kak se ono zval? - kirurg na Rebru

Jukić - direktor OTV-a

Dolores - poznata pjevačica, zgodna mačka. Jedna kaj je s njom sjedila bila je još bolja.

Vlado Štimac - magičar, opsjenar i mađioničar - domaći Hudini.

Mario Igrec - neki kaj svira u Cubismu ili nekaj takvog

Alerić (kak se ono zove?) - pravnik u Ujedinjenim narodima (cijelim?)

Igor Serdar - glumac, sin pokojnog Ive Serdara (e, on je bio legenda, a mali je za drek)
Krunoslav Klabučar - glumac, navodno dobar

Tatjana Munižaba - novinarka, nekaj tak, sad poznata
Darko Rundek - pjevač. Si mu ti predavala?

Dario Zahora - pristojan dečko, nogometaš Dinama, mali Vukovarac, Maja mu je bila raska

Ivana Petković - missica. Tiha voda brege gloda, kak se ono veli.

Dražen Sirišćević - onaj TV voditelj kaj vodi Operu box
Sunčica Findak - novinarka kaj stalno priča o školstvu. Šteta kaj nam malo nemre pomoć. Nama nema pomoći.

Maja Briner - ona kaj je sad bila pomoćnica ministra financija ili gospodarstva, tak nekaj
Tanja Mršić - pjavačica na svadbama; dijaspora je jako voli, zbiljam

Marko Alerić - onaj mali kaj sastavlja pitanja za Milijunaša
Nikica Jelavić - capo di banda zločinačke organizacije s Knežije. To ne piši. Još bu nam svima lampe polupal.

Radni dan jednog (sasvim obično)

Rano, rano jutro u tipičnom zagrebačkom predgrađu...

Otvaram krmeljave okice na ležaljci uz bazen: sunčeve se zrake reflektiraju od glatke vodene površine, iz daljine dopire šum valova dok ventilator gotovo bešumno raspršuje pahuljice kokosa, zvučna pozadina je onaj pjesmuljak iz reklame za "Rafaello"...

Tipovi u plavim radnim kombinizonima nose kulise s naslikanim borovima (i morem u pozadini), redatelj se živčano dere u mobitel (*Que? Nema više kokosa?! Diablo!*), a glazbena podloga počinje očajno zatezati. Iz svega priloženog odmah mi je jasno da sanjam.

Oko 6 i 30 istog jutra, mjesto radnje nepromijenjeno

U sobu mi kao tomado (za sobom noseći aute, krovove kuća i nesretnog oklahomskog farmera na traktoru, sa slamkom među zubima) ulijeće baka u potrazi za naočalama (ili djed tražeći kremu za reumu). Da joj (dok traži) ne prođu prve jutarnje vijesti na Prvom programu, uključuje radio, pali i svjetlo (zašto tražiti u mraku?) i otvara prozor ("Joj, kak je ti tu zagušljivo!"). Bakino se "zlatno" sad stvarno budi suočavajući se s infantilnim/preobiljnim uzorkom svoje posteljine i/ili tapeta. Tu je i prizor s jednim, već uobičajenim "jutarnjim" viškom (vikleri) i jednim vrlo zamjetnim manjkom (zubna proteza).

7 sati, lift koji su stanari prozvali "Spori Rade"

Tupo buljim u masni zatiljak

susjeda Branka u naopako obučenom crvenom džemperu s motivom jelena koji riče i s crnom aktovkom u ruci. Pogled mi pada prema njegovim izlizaanim kućnim papučama: sa specijalne, ušivene naljepnice (s logom Microsofta u pozadini) bezbrižno mi se ceri Bill Gates. Potvrđuje se dobra stara teorija o zagrebačkim novogradnjama, preranim jutrima i premalim liftovima.

7 i 20, tram

Penzić uspuhan od trčanja (čiji lov na *sedamnaesticu* pratim svako jutro) ulazi stanicu poslije moje s pudlicom pod jednom i *Večernjim* pod drugom rukom.

7 i 43, semafor kod Vjesnika - "usko grlo" Savske ili bar jedno od njih

Uočavam poznate face s kojima se svako jutro gužvam u tramu. Osoba B preporučava osobi A kako je baš jutros na tepihu našla uginulu zlatnu ribicu (dar dečka koji radi u Beču).

7 i 50, škola

Ulazim u školu, u glavi mi se vrte "We don't need no education". Zašto ona zvijezda repatica na panou stoji naopako? U učionici: u prepisivanje DZ iz matematike zadubljeni šulkolege, poluzamusani čokoladom iz buhtli koje doručuju pod zasljepljujućim svjetlom novih lampi (čiji broj, navodno, savršeno odgovara kvadraturi naše učionice).

7 i 55...

"Napokon smo dobili osvjetljenje dostojno profesorskih glumačkih ekshibicija"- primjećuje zlobno jedan od poluzasljepljenih prepisivača.

8.00 (ili s par minuta zakašnjenja - da bi se povećala dra-

matičnost ulaska)

Neka obrazovni proces počne! *Stav'te pamet na komediju!* Spremni smo odigrati svoje uloge nadobudnih učenika. Na zvuk zvona bacamo se na mjesta naoružani kemijskama i spremni za "hvatanje" bilježaka. Ulazi glavna zvijezda s imenikom pod rukom i počinje (za obje strane zamoran) proces prenošenja znanja. Zbog savršenog osvjetljenja nazire se svaka i najmanja bora na licu glavne zvijezde, a (iako je rano) u oči upada u najmanju ruku neobična odjevna kombinacija.

9 i 45

Dok se izmjenjuju scene (Rad, red & disciplina, Zamišljeno gledam kroz prozor, Tko će..?) i dok jurimo za planom i programom, postaje skroz jasno da je glavnom glumcu kava jutros bila prevruća, budilica pokvarena i da je auto upalio tek iz desetog pokušaja.

10 i 30, odmor

... je uveden samo zato da bismo mi shvatili da (gle!) izvan bolesno žutih zidova postoji vrli novi svijet na relaciji škola-pekara/kiosk i natrag. Odmori su i odlična prilika za posuđivanje kalkulatora/atlasa. Na povratku iz pekare "dežurna žrtva"- onaj koji kupuje za najmanje 10 prijatelja i poznanika - može posvjedočiti razgovoru kao: "I onda bi ja njemu iščupo grkljan al se nisam mogel sjetit iz kojeg je to filma...". Dežurni učenik skakuće oko grma uz parkiralište ispred škole tražeći najljepše grančice jer prigodnom aranžmanu fali zelenila (na opću radost okupljenih studenata i šulkolega)

12 i 21

Nekada se ne uspije nestati u vidu magle prije sata ili isprike ne pale (čovjeku nikad dosta

GOGGE BJONDINA

Tekst koji slijedi ne razlikuje se previše od drugih učeničkih ostvarenja na tu temu. Svi su likovi izmišljeni i do srži stereotipni osim glavnoga - Gimnazij-skog Dišpeta koji se podmuklo šulja učionica naše škole u maskinom odijelu boje izlisanog parketa i plaši profesore. Catch him if you can!

bolesnih baka, stanova koji se preureduju i hitnih, neodgovornih putovanja u Graz), pa radnja prelazi s glavnog na sporednog glumca kojeg ostatak supatnika ispraća s onim poznatim "jadan X/ali dobro da nisam ja" pogledom. Zamislim kako se zbog nekih mojih stručnih definicija u svojim grobovima na grobljima diljem svijeta dlanom u čelo lupaju brojni slavni pokojnici - Napoleon, Cavendish ili Newton.

14 i 10
Dok se iz punih tramvaja u prolazu pobjednički ceri ekipa koja je ušla samo dvije stanice ranije, trudim se ne zijevati u facu onima koji prepričavaju lude subotnje provode ("I tak smo se naroljali da sam u haustoru zamijenil susjeda koji je išo nosit smeće za mačka lutalicu - deral sam se za njim mic, mic i probal ga nahranit burekom.")

14 i 15, napokon u pravom tramu
Frend iz ekonomske divi se nekom Darku koji je svojoj profi iz poduzetništva ispričao da je sanjao kako je ona doživjela prometnu nesreću i morala se odreći profesorske karijere jer se nije mogla u kolicima popeti na katedru (dvije sredovječne

gospode zgrozene su okrutnošću gore navedenog Darka).
otprilike 15.00-18.00
Vrijeme kada se nikoga iz razreda ni ne pokušava dobiti telefonom jer većina spava blaženim popodnevnim snom. Mnogi se još nisu vratili s popodnevnih kava, a samo neki (rijetki) stvarno uče.
oko 19 sati

Za večerom se (nad varivom od kelja) s tetom komentiraju novi mozgozaustavni zapleti u aktualnoj sapunici ili pak pogubni politički potezi određenog ministra ("I onda on u Saboru kaže...").

21 i 30
Proljeva se deseti hektolitar krvi (negativci padaju kao muhe) u nekoj akcijskoj sagi o hrabrom bivšem komandosu koji spašava hrpu školske djece iz gorućeg autobusa (tik pred vrtoglavom provalijom). Gasim telku i slušam muziku, kroz prozor promatrajući susjednu zgradu: onaj tip - četvrti prozor desno od ulaza - zamijenio je mjesto kaktusu i ljubici i kupio novu plavu teglu za begoniju. Na *mob* mi dolazi poruka: *Imaš rješenje trećeg?* Treći? Čekaj, pa ja sutra imam školu!

11 i 15
Zašto tu ima toliko bezveznih podataka?! Kome to treba? Odgovor: svim svjetskim zidarima.
oko 1, u sezoni testova, čak i oko 3 ili 4 sata

Kasno je i "udara" neispavanost redovito popraćena ubrzanim, slabo koordiniranim kretanjem, histeričnim smijehom izazvanim nimalo smiješnim stvarima (npr. olovka) i filozofskim mislima poput: radni dan jednog gimnazijalca ne počinje buđenjem, nego u 12.01 nad knjigom iz neimenovanog prirodnog predmeta (iz kojeg je za sutra zakazan test). Život je lijep!

Lana Ribarić, 3.a

Dobar van dan, lipi moji! Evo, svašta se događa ovdje, u našoj školi, a znate da Goge ne bi bila Goge da malo ne prokomentira situaciju. Prvo ću se uvatit naših, dragih nan, profesura. Neću ih ni kuditi ni suditi, samo se triban osvrnit na to da smo ih u godinu i po dana izminili, ako ne, dvadeset komada. Te jedan u penziju, te drugi u penziju, pa jedna da će rodit, za dva dana ode i druga... Svi se izmišali, majko mila! A šta se tiče toga da rađaju - nek rađaju, meni je drago i sve je to lipo, ali mi opet nije jasno kako su me, nije prošlo dva dana, u školi učili da kod nas prevladava staro stanovništvo (to se ka naziva senilizacija) i da je u nas Hrvata natalitet jako nizak. Brate mili, kako more bit nizak kad samo naše profesurese rađaju 100 na sat? I sad recite vi meni ko je ovdje lud? Još nešto da van rečen... U peti mjesec idemo van mi lipo u Dubrovnik. Bit će nan lipo, sve to stoji, ali svi smo ostali zatečeni kad su nan rekli da tamo stojimo samo dva dana. Zamislite vi, svitu moj, te ludosti! Spajamo izlet s vikendom da bi u subotu navečer već bili u kući. Možda stignemo još malo i vanka izić?! A sve to, kažu naši profesuri, da se u nedilju moremo odmarat i pripremat za školu za ponedjeljak. Neš ti razloga! Inače... Još bi se tila malo dotaknit ovih pustih štrajkova. Pravo da van kažen, ja to ništa ne razumim. Jedan štrajka, drugi ne... Tribali bi nan dat neku tabelu u kojoj bi napisali koji profesuri štrajkaju, a koji ne, a ne ovako. Pa ne moš to sve popamtiti! Čoviče, ka da su na studiju, malo ih ima, malo ih nema. Ništa meni to ne ide u

glavu! Ujutro mi u školi kažu: "Dodi sutra u školu", a navečer mi na dnevniku neki čovik iz nekog sindikata govori: "Nemoj dolaziti!". I to ne da meni govori da ne dođen, nego on kaže mome ocu i materi: "Ne šalji dite u školu". Majko mila, ka da san neka pošta pa da me šalju il ne šalju, ka da iman dvi godine?! E, to ti se, sinko moj, naziva senilizacija našeg školstva! I šta da ja sad mislin? Da dođen ili ne? Ma nema se tu šta puno mislit. Ka da je teško odlučit? Neću doć i amen!
Adio van, bog!

Ana Dominović, 2. d

Ti i Ja

Proljeće.
Park.
Klupa.
Ti.
Ja.
Sreća.
Zajedništvo.
Jesen.
Park.
Klupa.
Ja.
Sama.

Mirna Bedeković, 3.a

maturalno putovanje

Prag 5.-11. 10. 2002.

Dok je većina nas prošlog ljeta minule nam 2002. godine ispijala kavice, sokiće i druge osvježavajuće napitke u različitim zagrebačkim ili pak jadranskim bircévima, namačući svoja tijela u lijepom plavom Jadranu, daaleki su nam gosti Česi u svojoj domaji namakali aute, kuće i sve ostalo u Vltavi koja se, kao kakav udomaćeni gost, razlila gdje god je to bilo moguće. Potresne slike poplava u Češkoj stigle su i do nas i svi smo bili šokirani i suosjećajni. ALI - ono što je brinulo sirote maturante naše škole bilo je ŠTO JE S MATURALCEM??!! Kao i obično, panika se stvarala tamo gdje se uopće nije trebala stvarati. Sazvani su mnogi hitni sastanci učenika i razrednika, čule su se razne nebuloze, poput onih da se put odgađa do daljnjega, da se uopće ne ide ili da se mijenja plan putovanja, odnosno da se neće ići u Beč ili Budimpeštu. S početkom školske godine uklonjene su sve sumnje i naše neopravdane strepnje.

Polazak je dogovoren: kreće se u subotu, 5. 10. u 00.30 ispred zgrade Poglavarstva grada (u to vrijeme nema nikoga od poglavara pa je moguće iskrasti se pod okriljem noći). Najteži zadatak bio je tri tjedna u školskim klupama iščekivati dan maturalca i odsjediti zadnji sat u petak (posebice ako ste učili alkil-halogenide iz kemije, a u mislima već bili u jednoj od čeških pivnica!), no, strpljen-spašen! Ali - svanu je i taj dan! (S obzirom na to da se ja volim zadržavati na goooomili nevažnih detalja, probat ću u kratkim (!) crtama dočarati ono najbolje ili malo bolje.) 5. 10. u 00.30 Svi smo ufurani u nekakav sportski look, oboružali smo se fotićima, filmovima, walkmanima i sličnim napravicama - jer put je dug. Čast izuzetcima, ali većina nas je imala tolike torbe da bi u njih stala cijela prtljaga omanje obitelji koja se sprema na skijanje (samo moja malenkost nosila je torbu koja je bila dovoljna za odjeću koju prosječni sportaš nosi na pri-

premama od dva tjedna). Pohvala profesoricama koje su u ovim godinama iskustva odlaska na maturalna putovanja uistinu znale procijeniti što je najnužnije. Prije samog polaska, u grmlju kod poglavarstva nešto je zašuškalo i viknulo: «Čekajte nas!» Bili su to samo Capjak i Macko koje je Gradsko poglavarstvo ipak «preveslalo» - nije bilo tramvaja. Još jedan dokaz da «big brother» nikad ne spava. Konačno smo krenuli. Prije toga smo se, naravno, pozdravili s našim najdražima! JUPIIIIIIIIIII! IDEMO NA MATURALAC!!!!!! U busu smo upoznali vozača Vilima i VODIČKINJU Darju (ne znam uopće zakaj smo je tak zvali, ali znam da je to izazvalo polemiku između profesorica Molčanov i Mazal; je li pravilno za ženu koja peca reći *ribičkinja* ili *ribičica* jer je u duhu hrvatskog logičnije s nastavkom -ica, ali bedastije zvuči). Upoznali su nas s cijelim planom puta i Darja nas je uputila u to kako se snalaziti u Češkoj. Kao na svakom putovanju, početnička je euforija padala s porastom prijeđene kilometraže. Pjevalo se svašta: od Eminema, Magazina, Tajči, «naš je vozač pravi dasa», do «Suzo Suzana» raski i «Guten Tag» profesorici Mazal. Pero je, kao po običaju, bio glavni sa svojom gitarom. Pričale su se svakakve priče, malo se ogovaralo (šatro malo!), sve dok nismo «šaptom pali». Ali - samo neki; prednji dio busa nije mogao spavati jer nisu mogli otkriti gdje je

gumbić kojim se gasi moja malenkost. Cure su me ušutkivale jer, kao, profesorice koje su me slušale žele spavati. Jadne, valjda sam im živce popila, ali mi nisu imale srca reći da se zgasim. Prva kava na austrijskoj granici sjela nam je «ko budali šamar» - razbudila nas je, ali nas je skoro *šlak strefil* kad smo vidli cijenu! Zato su nam za svaku popijenu kavu dali po jednu šalicu, al i tu su se neki zeznuli - ja naprimjer; kupila sam čaj! Ipak sam na kraju popila kavu zahvaljujući Željki koja je valjda prvi put u životu naručila 20 kava i drugih napitaka u ime cijelog razreda jer je uz Frau Mazal jedina koja «spricht doč zergut». Tu nas je posebno razveselio tobogan kojim smo se spuštali do WC-a, a na kojem je jasno na njemačkom pisalo upozorenje za roditelje da paze na svoju djecu. E, da nas naši sad vide... Sjedamo u bus i idemo dalje. Inače, stajali smo u djućima i nakupovali svašta - darove, slatkiše... Uglavnom - sve ono kaj su nam i starci zapakirali, al kad je bal, nek je bal! Dobili smo masnu lovu; red je da je i potrošimo! U busu su se stvarno mogle čuti svakakve izjave jer smo se neprestano nečemu smijali. Meni je jedna od dražih ona Vekijeva kad je na austrijskoj granici pitao Peru kam ide, a kad mu je ovaj rekao da ide na WC, viknuo mu je nek ne zaboravi putovnicu (da ne bi carinici mislili da hoće pješice spuštenih hlača pobjeći u EU).

BEČ! Konačno! Pojma nemam kad smo stigli iako sam stalno bila budna, valjda sam previše klafrala.

Divan grad, stvarno se ima puno toga za vidjeti, a svidjeli su mi se i ljudi - jako su srdačni i ljubazni, iako smo vidjeli nacije svih boja i dezena - ali nijednog pravog Bečanina! Između ostalog tu su bili i Turci koji su na svakom koraku prodavali svoje tradicionalno jelo - kebab, od kojih je jedan znao malo hrvatskog (Turčin, a ne kebab). Grad je bio pun (zgodnih!) mladića u starinskim odijelima koji su reklamirali kazališta. Dobili smo i besplatnu vožnju u taksijima-biciklima ispred muzeja jer su bili dani muzeja. U Schönbrunu smo se susreli s Tajvancima. Bili su uzbuđeniji što su vidjeli nas, male Hrvate, nego mi njih. Beč smo napustili zadovoljni i siti.

Ne znam jesmo li ovo javno ustanovili prije ili poslije Beča, ali priznali smo Frau Mazal da ima zgodnog sina. Malo reklame - zgodan je, onak malo tamniji, ime mu je Tomislav, ima 25 godina i neoženjen je. Cure, navalite!

U Prag smo stigli navečer. Večerali smo i raštrkali se po sobama. Hotel se zvao «Top hotel» i bio je super. Malo smo se frnjili jer je izvan grada, al nam se na kraju stvarno svidio. Jedino nam je činjenica da osoblje, prije nego što se odjavljujete iz hotela, broji ručnike (a ako koji slučajno fali, ne puštaju vas van iz hotela) bila pomalo neobična i odbojna. Ali - ručnik je ručnik. Gdje bi došli kad bi svatko maznuo po jedan...

Lift se često znao zaglaviti, a kak su u hotelu bile i druge hrvatske škole, jednom je par cura iz Osijeka zapelo u liftu. Mi smo bile brižne i smirivale ih, a zatim otrčale po dečke. Brzo smo dovele Macka koji ih je dobro pogledao prek stakla i pitao: «Do you speak

Croatian?». Ne moram ni spominjati salve smijeha oko lifta, dok su jadne cure unutra paničarile. Stvar je spasilo hotelsko osoblje koje nas je svakog jutro po povratku iz diska ljubazno dočekivalo i pozdravljalo.

Sljedećih smo dana upoznali grad ko svoj džep, ali vam neću previše reći jer to trebate sami doživjeti.

Prag je prekrasan i na neki način dosta sličan Zagrebu - brzo se naviknete na nj. Vidjeli smo Vaclavske namesti, Hradčane, Karlov most na kojem smo bili svjedoci jedne romantične prošnje, Konoپیشته, Karlštajn i još puno, puno znamenitosti.

Ono što se mene posebno dojmilo su stražar(i) na Hradčanima. Imali smo sreću vidjeti smjenu straže. Velim sreću jer je jedan skoro napao Mariju zato što se htjela slikati s njim, a onda je na njegovo mjesto došao jaaaaaako zgodan stražar koji nam je dopustio fotografiranje. Valjda je bio svjestan svog izgleda pa mu je bilo drago škljocanje fotoaparata!

Inače, 95% Pražanki, bez obzira na dob, izgled i temperature, nosi minice veličine kojih 30-40 cm.

Sretni ste ak u cijelom Pragu nađete Čeha koji zna engleski ili bilo koji drugi jezik osim češkog. Novce promijenite

prije šopinga da vam ne bi rekli, ko meni i Stefs, 10 min prije zatvaranja, da ne primaju eure, a ne znaju vam objasniti gdje je mjenjačnica. Grad je prepun mjenjačnica i ima ih na svakom čošku, osim kad vam zatreba; onda ih je nemoguće naći. Neki su novce promijenili odmah, a oni strpljiviji su prošli cijeli grad ne bi li našli što povoljniji tečaj. I našli su ga (velim ja - strpljen spašen). I to, ni manje ni tanje - u židovskoj četvrti. Topolovec je imala bliski susret sa švercerom koji joj je, na sred ulice, za 100 eura nudio 3200 kruna. Takav tečaj nije čak ni u židovskoj četvrti. Zapravo, mislim da je tip to izmislio da bi joj dao lažnjake.

Najbolje mjesto u Pragu za najesti se je «Češka kuhinja». Pivnice su O.K., al je ovo povoljnije. Za 40 kn dobit ćete kompletan ručak koji uključuje i 2 dl soka i piva.

Što se tiče zabave, večernje (!), dio nas navečer je ostajao u hotelu i grijao se uz apsentkotel koji sadrži 70-80% alkohola, neki su spavali, a ostali su se razbježali u Hard Rock Caffé, disko «Arenu» ili pak u «Karlove lazni», popularno nazvane lazanje, u kojima se pio Smirnoff-ice; piće okusa sličnog Fanti, al lako šupi u glavu. Na počinak smo odlazili oko 06.30., a već oko 07.30 se budili.

Pojma nemam kaj se događalo s drugim razredima. Dekavce smo stalno viđali jer smo bili u istom hotelu, a za druge ne znam. Znam da su bili u nekom hotelu u gradu i vidjela sam ih jednom u «lazanjama».

Povratak iz diska bio je uglavnom metroom jer smo uvijek htjeli doći u hotel prije doručka, ali ponekad smo išli i taksijem. Jednom je taksistu Perićka, u želji da nam snizi cijenu prijevoza, rekla da je dobar čovjek i da će nam sigurno smanjiti cijenu. Nije nas niti pozvao u auto, al se lijepo nasmijao.

Nismo imali većih incidenata, a najbolji se dogodio zadnji dan kad je polovica razreda s raskom i vodičkinjom ostala u gradu, a ostatak je s Frau Mazal i vozačem lutao po gradu tražeći hotel. Vozač je bio na rubu živaca, a problem je riješila profesorica Mazal uzevši kartu grada i govoreći vozaču put. U hotel smo stigli nakon sat i pol lutanja.

Vozač je bio super. Skompao se s nama i učio nas nekim važnim životnim činjenicama, tak da mu to nismo zamjerili. Prošlo je vrijeme kad smo podcjenjivali Čehe. Prag je pun inozemnih gostiju; od Australije, SAD-a, Londona do Danske, Norveške i Rusije. To nas je razveselilo jer smo mogli upoznati mnogo različitih ljudi, ali smo se razočarali

jer dobar dio njih nije imao pojma što je Croatia, a kamoli gdje je smještena! Zadnji dan smo uglavnom proveli u šopingu ili spavanju, a oni izdržljiviji su se i dalje dobro zabavljali. Na povratku smo stali u Brnu gdje smo skupili siću i kupili hranu, a oni sretniji i obleku. Mislim da je ipak naj(ne)sretniji bio Hrestak koji je prvi dan spiskao svu lovu na neke super tenisice koje si je htio kupiti pa je ostalih dana gladovao ili spavao da ne misli na glad. U Budimpešti smo sreli «naše» istočne susjede. Rekli su mi da je skoro izbio fajt, al samo verbalni. Pojma nemam, krmila sam ko beba. Jadna Ivanković je skoro srušila vrata, nikak me nije mogla probuditi. Budimpešta je velika, lijepa, hladna i maglovita. Ili se meni tak činilo. Spavala sam dobar dio puta, al sam zapamtila da se dobro na mađarskom veli - JO; super - KURVAJO, a volim te - SEREŠ. Do kraja putovanja svi smo si izjavljivali ljubav. Isto tak je šifra starijih gospođa i escort mladića, po najnovijem, crveni Marlboro i čaša vode. Deči, oprez! Doma smo došli u petak navečer, ak se ne varam. Izljubili smo se i, opet, pod «okri-

ljem noći», zgibali doma. Ne ki su ostali čekati nesavjesne starce koji su se očito dobro odmorili u tih par dana i zaboravili na svoje ljubimce. Na kraju smo svi ipak došli «svojoj kućici, svojoj slobodici». Ma vraga slobodici! Mislim da su nas htjeli razapeti kad su vidjeli koliko smo love potrošili, ali su se smilovali kad su vidjeli naše blažene osmijehe. Tih par dana u «tuđini» bili su nam jedni od najboljih u životu; vidjeli smo malo druga mjesta, kulture, upoznali ljude iz svih krajeva svijeta i, na kraju, sami sebe. Profesorice su bile O.K., iako su ponekad morale i malo dreknuti na svoje DRRE-CKEZZCHE, kak smo se prozvali. Uglavnom su se smijale i zabavljale zajedno s nama. U ponedjeljak je počelo ono isto «mrcvarenje», al smo bar imali više sreće od 4.b i 4.d koji su imali ujutro školu. Prilažem ovdje par fotografija s maturalca i svečano obećajem da ćemo napraviti i pano da vidite kak je sve to izgledalo. Želim vam svima u budućnosti bar 10% onakve zabave u kakvoj smo mi uživali! Ako ne i više. VOZDRA!

Valentina, 4.a

Maturalac 2002. - kroz iskustva 4.b

Nakon niza peripetija i silnih poplava koje su poharale Češku, naši su strpljivi profesori ipak s agencijama uglavili datum definitivnog odlaska u Zlatni Prag. Na maturalcu je bilo kao i svake godine - bučno i veselo. Detalja se mutno sjećamo, a kronologije još mutnije jer nismo imali neko pis-karalo koje bi sve to zapisalo u kakvu tekicu. Ipak, na dnu ladice ostala je jedna zanimljiva stvar s maturalca, a to je popis naših učenika 4.b razreda, koji su napravili Česi kako bi nas registrirali u hotelu. Budući da češka varijanta naših prezimena ponegdje čak ne da ni naslutiti original, prilažemo vam dvije verzije - češku i domaću. Uživate!

Kovič - ?
Susan - Sušanj
Puskaz - Puškar
Jedniko - Jedriško
Losaniek - Kostanjšek
Žibeki - Žibert
Šlugar - Šlogar
Brbuč - Brblić
Klus - Kos
Kukok - Kukor
Borrčić - Borčić
Kaznarič - Krznarič
Reteter - Rešetar
Čurič - Čupić
Kadakuk - Radaković (?)
Hkem - Hren
Juguves - Jugovac
...
prof. Bekič - Berić

KAKO SAM SE ZABAVLJALA ZADNJIH 20 MINUTA JEDNOG SATA

Uffffff.....još 20 minuta do kraja sata...
20 - pojela jednu košticu
19 - tupo gledam u ploču
18 - još gledam u ploču, ali ništa ne razumijem (doduše, ni ne slušam)
17 - pokušavam pojesti još jednu košticu, ali prof. gleda
16 - napokon uspjela pojesti košticu. Prof. misli da smo gluhi: "Velike crkve (stanka), ne male, nego veeelike" (naglašeno)
15 - brojim pruge na L. majici
14 - L. ima 23 pruge na majici! Divim se J. kako bez straha glasno jede košticu
13 - nekome je došla poruka, a prof. nije skužio. Vrhunac sata.
12 - objašnjava konstrukciju šišmiša (iako ovo nije sat biologije), nešto spominje da šišmiš ima radar, što li već.
11 - Provodim minutu žudeći za vodom koju imam u torbi. Slane košticke spalile su mi usta.
10 - Razmišljam kaj ću si kupit poslije škole.
9 - U glavi vrtim pjesmu Cranberriesa
8 - Prof. opet priča priče iz davnine. Pridaje sebi zaslugu (bar 50%) što je neki učenik specijalizirao otorinolaringologiju.
7 - P. si kopa oko, K. rastavlja kemijsku, I. grize nokte, B. se smije.
6 - svi su u polusnu. V. drži glavu vodoravno i rasteže je rukama. D. mi šalje pogled ispod obrva.
5 - I. se toliko rastegnula da će past ispod stola ako se još malo pomakne. Zijeva i pika olovkom stol.
4 - Još priča iz davnine. Pitanje dana: "Kak je muzika došla tu na terasu?"
3 - Priča o maturalcu. Svi su se uključili. Sjaj u očima učenika zbog skorog kraja sata.
2 - Još priča o maturalcu i nekom kazalištu. Prilično zanimljiva zgodica. Usprkos tome, svi se rastežu.
1 - Pokušavam pojest košticu za kraj.
0 (zvoni) - obuzela me nevjerojatna sreća. Lica ostalih učenika su vedra i nasmijana. Atmosfera je slična onoj kad puste zatvorenike pet minuta na zrak...

-anonimka-

Stara civilizacija - civilizacija narkomana?

Tko bi rekao da su naši davno umrli pretci bili jako dobro upoznati s najvećom pošasti današnjice? I ne samo da su bili upoznati, nego su je konzumirali u velikim količinama!

U Mezopotamiji je opijum bio poznat još 5000. g. p. K., a koristio se u medicinske svrhe. Stari egipatski ljekari upotrebljavali su ga kao anestetik, a i u Kini se koristila marihuana još 2737. g. p. K. Hinduska vjera spominje konopljino lišće kao «stanište anđela čitavog čovječanstva» (ha, ha). Indijski su svećenici konzumiranjem opijuma nastojali dostići nirvanu (danas je vrlo lako svi dostižul), a stare Grke opijajući su ekstrakti maka vodili u čudesne snove. Vjerojatno je iz sjmena istog tog maka nikla cijela mitologija! O tome su govorili Herodot, Aristotel, Hipokrat... I Rimljani su «u čast bogova» pili makov sok. U jednoj iskopanoj urni (500. g. p. K.) osim ostataka spaljenog tijela pronađeno je lišće marihuane (nije se valjda pre-

O opasnosti služenja drogama odavno je sve rečeno. Ipak, u njoj kao da su tražili utočište mnogi slavni ljudi: Baudelaire, Poe, Maupassant, Wilde, Huxley, Hesse, Castaneda, Hemingway... O slikarima i glazbenicima ne treba ni govoriti. Čak je i Mujo imao pod nosom perja jer je šmrcao koku! A mog je prijatelj iz Imotskog netko otkucao policiji da doma u vrtu sadi marihuanu. Kad su mu došli doma, majka je zavapila: »Kud ste se na njega napenalili, on je dobar ko krov, ništa nije zgršija, po cile dane samo bere cviče i spava!...»

dozirao?). Keltski druidi (vračevi) bavili su se proricanjem i magijom, imali su izrazito bujnu maštu, a sve to vjerojatno uslijed uživanja određene biljčice ugodnog mirisa. Ekstazu su postizali i žvakanjem žira!

Pretpostavlja se da je već tada postojala organizirana trgovina narkoticima, u kojoj su vodeću ulogu imali Skiti. Na istoku Balkana i obalama Crnog mora Pomponije Mel spominje narod Tračana kao one koji «hodaju po oblaci-ma»! U ratna vremena neke su islamske sekte konzumirale hašiš u ogromnim količinama da bi u ratničkoj ekstazi kretale u boj. I drugi su narodi, npr. Inke, kretali u ratne pohode i osvajanja ovi-jeni oblakom dima. Droga se koristila kao poticajno sredstvo u borbama i pri vjerskim ritualima.

U nekim iščezlim vremenima doslovce je postojao i kult droge kao božanstvene

biljčice koja otvara nove svjetove. Asteci su u prašumama Južne Amerike podigli mnoge skulpture gljiva kojima su se klanjali kao božanstvima. Te su gljive, naravno, imale halucinogena svojstva tu-maćena kao «Božji dar». Dobro nam poznate indijanske lule mira bile su napunjene isključivo narkoticima - nikotinom, konopljom...

U Južnoj Americi žene iz plemena Suto i danas pri porođaju spaljuju cvjetove konoplje radi ublažavanja truda. U 16. stoljeću europski konkvistadori od Inka preuzimaju kokain koji postaje jednom od najraširenijih droga na zapadnom narkomanskom tržištu. Kao što se kod nas tradicionalno uzgaja vinova loza ili maslina, tako se u Juž. Americi uzgajao kokain koji je vrlo stimulativno djelovao na živčani sustav i pružao osjećaj blagostanja, povećane aktivnosti i naglašene seksualnosti. Zato se Juž. Amerika nije morala brinuti za opstanak vrste, bar ne do 16. stoljeća.

Poznati grad i luka Macchu Picchu bio je idealno mjesto za uzgajanje koke kojom se opskrbljivao i glavni grad - luka Cuzco. Droga se koristila za stupanje u kontakt s bogovima i «podzemnim svijetom», ali i u svakodnevnom životu - kao lijek, relaksacija... Stanovnici Anda su od izlaska do zalaska sunca u nedogled žvakali lišće koke! Danas mi se čini da su stare civilizacije bile ogrezle u narkomaniji više nego mi danas. Ipak, nekako kao da su ipak znali gdje su granice...

Marija Borovičić, 3.b

Alkohol brže djeluje na žene

Alkohol brže opušta žene nego muškarce, a razlog tomu leži u hormonima. Istraživači su otkrili da alkohol opušta ljude potičući u mozgu stvaranje kemijskog spoja proizvedenog iz ženskog hormona progesterona pa zato, vjeruju, brže djeluje na žene. Na temelju istraživanja provedenog na štakorima, ustanovili su da žene vjerojatno moraju popiti manje da bi osjetile učinak alkohola, jer prirodno imaju višu razinu steroida. To bi moglo objasniti i zašto žene rjeđe postaju alkoholičari od muškaraca. Prethodna istraživanja pokazala su da su štakorice sklonije piti alkohol u fazi reproduktivnog ciklusa kad je razina progesterona razmjerno niska. Jedan od direktora *Instituta za istraživanje alkohola* rekao je da žene općenito kao skupina piju manje od muškaraca, vjerojatno zbog mješavine društvenih, kulturnih i bioloških čimbenika.

Nad ovim sociološkim problemom razmišljao

Josip Gagula, 2b

Dragi učenici! Za idući broj:

Odaberite najdražu spremačicu!
Dizajnirajte domarovu odoru!
Izaberite najljepšeg muškog profesora!
Odgovorite:
Koliko su zajedno stari svi profesori naše gimnazije?
Nagrada: Godišnja pretplata na naš časopis i cjelodnevna tramvajaska karta.
Kojem biste profesoru povjerali vlastito dijete na čuvanje?
Najiskreniji odgovor neće se nagraditi.

FENOMEN TOLKIEN

J. R. R. Tolkien... Ime koje je sada svima poznato zahvaljujući ekranizaciji njegovog najpoznatijeg djela "Gospodar prstenova" već je jako dugo poznato onoj odabranoj skupini ljudi, u koju ubrajamo i našu malenkost koja je imala prilike čitati njegova djela. Prije pojave samog filma čak smo se i prepoznavali nazivajući se hobitima, rohanskim jahačima, vilenjacima ili pak orcima, Nazgûlima i ostalim stvorenjima njegova Meduzemlja. Nedavno je Tolkienov "Gospodar prstenova" proglašen najboljom knjigom stoljeća po izboru BBC-a (zašto ga nema u lektiri ostavit ćemo za neki drugi broj školskog lista), a potražnja za njegovim djelima uvijek iznova zapanjuje knjižare širom svijeta. Film snimljen prema prvom dijelu trilogije pokupio je 4 Oscara i bezbroj drugih nagrada, dok drugi dio

u trenucima dok ovo pišemo hara kinoblagajnama. Logično je da se zapitamo: **PA TKO JE UOPĆE TAJ TOLKIEN I ŠTO JE TOLIKO PRIVLAČNO U NJEGOVIH DJELIMA?**

TKO JE BIO TOLKIEN?

John Ronald Reuel Tolkien rođen je 3. siječnja 1892 u Južnoj Africi gdje je njegov otac radio od 1890. Nakon smrti oca (1896) vraća se u Englesku gdje mu nedugo zatim (1904) umire i majka ostavljajući njega i brata Hilaryja u teškom materijalnom stanju. Njihov odgoj preuzima katolički svećenik Francis Morgan. Već tada mali Tolkien pokazuje iznimnu nadarenost za jezike koje i sam smišlja iz zabave. 1915. završava studij engleskog jezika i književnosti, te anglosaksonskog i staroengleskog na sveučilištu u Oxfordu. Sljedeće godine ženi se s Edith Brath, svojom

ljubavi iz djetinjstva, te odlazi u rat gdje sudjeluje u bitci na Sommi. Nakon rata radi najprije kao asistent, a zatim i kao redovni profesor staroengleskog na sveučilištu na Oxfordu. U međuvremenu smišlja priče za svoju djecu. Tako nastaju 1937. *Hobbit* i 1955. *Gospodar prstenova* koji mu donose planetarnu popularnost. Tijekom 60-ih Tolkien postaje kulturni pisac hipi generacije, toliko poštovan da su čak bojkotirana neautorizirana izdanja njegovih djela. Tolkien je u detalje razradio svoj svijet pa postoji još nekoliko knjiga koje upotpunjuju njegov opus. Kod nas je od knjiga koje govore o Meduzemlju preveden *Silmarillion* kojega je nakon Tolkienove smrti uredio njegov sin Christopher. Nedavno je objavljen i *Roverandum* koji nema veze s Meduzemljem, ali je jedna od predivnih priča koje je Tolkien pričao svojoj djeci. Tolkien je umro 1973., slavljen među mnogim obožavateljima širom svijeta.

TOLKIENOV SVIJET

Tolkien je stvorio Meduzemlje, njegove stanovnike, njegovu povijest, pa čak i jezik i pismo. U nekoliko je intervjua tijekom života rekao da je pokušao stvoriti englesku mitologiju. Koliko li je samo mašte imao taj čovjek!! Za sve one koji bi htjeli znati više o Meduzemlju i zašto se baš tamo vodi borba između dobra i zla - evo ukratko priče iz *Silmariliona*.... Meduzemlje je stvorio Eru, tj. Jedin. On je stvorio vilenjake koji su besmrtni, patuljke, te ljude za koje ima posebne planove. Stvorio je i Ainure, tj. Svete (bića slična anđelima).

Ainur s najvećim moćima odmetnuo se od Erua jer je želio sam preuzeti vlast. I tako - sve bi bilo idealno za Meduzemlje da nije bilo Melkora i njegovog utjecaja (povukao je mnoge Ainure za sobom). Melkorove ambicije nisu se zaustavile samo na Meduzemlju iako je ono na neki način linija sukoba - "front". Melkor je sebi "stvorio" orke i brojna druga stvorenja (*stvorio* pod navodnicima jer je zapravo preokrenuo na zlo već postojeća stvorenja, on nema moć za stvaranje života). Melkor je izbačen iz Meduzemlja u neko doba prapovijesti zajedničkom akcijom ljudi i vilenjaka, no Zlo time nije poraženo - dapače, uvijek se obnavljalo nakon nekoliko stoljeća zatišja. Glavni Melkorov sluga u Meduzemlju je Sauron - najveći negativac nakon što je Melkor protjeran. Nitko osim Jedinoga, pa ni Ainuri, ne zna što se zbivalo s ostalim rasama Meduzemlja. Zna se da su vilenjaci, zasićeni ponajviše ljudskom glupošću, otišli u Besmrtnu luku, a sudbina Meduzemlja, kako je i bilo namijenjeno od početka, ostala je na ljudima. Neposredno prije toga počinju događaji opisani u *Hobbitu* i *Gospodar prstenova*.... Počinje priča koja i dan danas očarava generacije. Po našem osobnom mišljenju upravo se u povijesti Meduzemlja vidi da je Tolkien bio dobar psiholog. Naime, ako pogledamo malo sastav najbitnijih rasa Meduzemlja, iz kojeg ćemo na trenutak izuzeti hobite (jer oni su ipak nešto posebno), vidjet ćemo da su vilenjaci najčišći, najplemenitiji i ne može ih se iskvariti. Negdje

ponešto o životu i djelu autora najbolje knjige proteklog stoljeća po izboru BBC-a...

do njih su ljudi koji su podložni lažnim obećanjima, prijevarama i zasljepljujućem sjaju lakšeg puta. No, često su upravo oni jezičac na vagi, koji donosi prevagu dobru. Na toj drugoj strani vage su orči, varzi itd... - stvorenja koja je zavelo Zlo pa služe Zlu.... Bitka između Dobra i Zla ne prestaje do svršetka svijeta, a tada zlo ionako ne može pobijediti, ma što si umišljalo.

TOLKIEN I RELIGIJA

(ili zašto Tolkien nije New Age)

Kao što se vidi iz prethodnog opisa Međuzemlja, Tolkien je izmislio čitavu mitologiju i povijest, pa čak i jezik svog imaginarnog svijeta... To je ponukalo neke osobe koje, uzgred rečeno, nisu nikad pročitale Tolkienova djela da totalno neargumentirano izjave da je Tolkien dio New Agea. Tolkien NIJE i ne može biti dio New Agea, što ćemo dokazati u nekoliko činjenica koje baš iz ovog razloga nisamo stavili u prethodne dijelove teksta.

Tolkien je bio uvjereni rimokatolik, jedan sin mu je postao katolički svećenik, njegova jedina žena i najbliži prijatelj su se obratili i prešli na katoličanstvo ponajviše zbog Tolkienovog utjecaja. E, pa ja ne znam... Možda se čovjek cijeli život pretvarao!? Naše je skromno mišljenje da se nešto od njegovog kršćanskog svjetonazora može osjetiti i u Međuzemlju. Hobiti mijenjaju sudbinu svih, odlučuju sudbinu svijeta, a istodobno su male na, gotovo nezamjetna i nebitna bića u povijesti Međuzemlja. Podsjeća li vas ovo na priču o Davidu i Golijatu? Kod Tolkiena je zlo inteligentno i ne

smije se podcjenjivati. Pa i sam Prsten u *Gospodaru prstenova* ne smije se upotrebljavati ni u najboljoj namjeri jer ima moć da sve okrene na zlo... Zlo se može pobijediti jedino dobrotom i ljubavlju (hobiti), a nikako ne njegovim vlastitim oružjem (Prsten). Žalosno je da postoje ljudi koji poneseni Tolkienovim iscrpnim stvaralaštvom toliko utonu u njegov svijet da im on predstavlja bijeg od stvarnosti (tada se možda može govoriti o New Ageu), no Tolkien je kao osoba i više nego dobro funkcionirao u stvarnom svijetu. Prema tome, problem nije u Tolkienu nego u njima. Tolkien u svojim djelima proročanski opisuje odnos čovjeka prema prirodi, koji kulminira zadnjih godina (Saruman i rušenje Fangorna), pokazuje ljudske slabosti ali i snagu da se najmanji na ljestvici suprostavi najvećem zlu i pobijedi ga. Riječ je o književniku i književnom djelu, a ne o nečemu alternativnom (stvarnosti, religiji) što bi trebalo formirati nečiji pogled na svijet. Pročitajte knjige i uvjerit ćete se da se u Tolkienovom djelu mogu uočiti mnoge poveznice s kršćanstvom. Na posljetku, i Crkva je nedugo nakon izlaska filma pozdravila ekranizaciju Tolkiena izjavivši da njegovo djelo promiče kršćanski duh. Prema tome, o nekom New Ageu nema govora. Tolkien je samo genijalni književnik koji nadahnjuje milijune ljudi.

I PONEŠTO O GOSPODARU PRSTENOVA

Gospodar prstenova je 1997. godine u anketi BBC-a proglašen najboljom knjigom stoljeća. Koliko je to prizna-

nje važno, ne trebamo previše naglašavati. Dakle, kakav je to Prsten iz *Gospodara prstenova*? Pa, prema samoj priči Prsten daje ogromnu moć osobi koja ga posjeduje (zapravo umnaža njegove sposobnosti). Iskovan je u plamenu Klete gore. U njega je Sauron, glavni negativac nakon što je Melkor istjeran, ukovao velik dio sebe tako da dok Prsten postoji, postoji šansa da se i on vrati, tj. dok Prsten postoji - on ne može biti potpuno uništen. Prsten funkcionira tako da potčini svojoj volji svakoga tko s njim dođe u dodir. Iskovan je u tajnosti tako da su ostale rase Međuzemlja kojima su podijeljeni Veliki Prstenovi bile prevarene (vilenjaci, ljudi patuljci...). Radnja *Gospodara* počinje u trenutku kad se zlo ponovno budi u Mordoru. Za Prsten se misli da je izgubljen, no on se nalazi kod hobita Bilba Bagginsa iz Shirea koji ga je dobio na jednoj od svojih pustolovina (opisano u *Hobbitu*). Bilbo odlazi kod vilenjaka i ostavlja Prsten nećaku Frodu. Čarobnjak Gandalf nedugo nakon Bilbova odlaska shvaća da je riječ o jedinom prstenu pa Frodo odlazi na misiju spašavanja čitavog Međuzemlja uništenjem Prstena. U cijelom djelu do

izražaja dolazi Tolkienova genijalna ideja da Prsten želi biti pronađen, tj. da ima vlastitu volju. Vlasnik Prstena je samo jedan, tu nema demokracije i jedini izlaz je u uništenju Prstena. Frodo s još devetero suputnika kreće prema Mordoru i na putu doživljava brojne pustolovine... Tolkien je ovim djelom utemeljio novi žanr - fantasy. Čekalo se dugo godina da filmska industrija toliko napreduje i da neki redatelj bude toliko odvažan da prenese Tolkienov svijet na veliko platno... Kad je Tolkienov fanatik Peter Jackson najavio snimanje sva tri filma odjednom, fanovi su zanijemili... Pojavio se strah od razbijanja iluzije, no na kraju se pokazao suvišnim. Filmovi koji su dosad izašli po *Gospodaru prstenova* obaraju sve rekorde. Ne želimo vam kvariti gledanje filma odnosno čitanje knjige pa ispričati kraj. Epska priča o malom hobitu u velikom i okrutnom svijetu nadahnjivala je nadahnjivat će godinama. Iako su filmovi ponešto izmijenjeni u odnosu na knjige, preporučam vam da skoknete do kina i pogledate ga... Nećete zažaliti! Očekujući treći dio, hobitski pozdrav vam žele

Danijel Jedriško
i Filip Ujaković, 4.b

Kirijaška vožnja

Zvonilo je ono staro zvono,
izletila su iz škole ko iz katapultu
dica iz ciloga mesta.

Kosari kojih je onda još bilo puno
sa strane su sili i u trenu se
složili

da će čekat kirijaše.

Zapadne je prošlo u grudanju na
snigu.

Predvečer je trebalo čekat
kad će se kirijaši vratit.

Kad je konačno konj sta,
pitali su da li ih moru pobrat.

«Bome, dica, samo site,
ali pričekajte nu da si nešto popi-
jen.»

Čekali su i čekali,

već je deset odzvonilo;

par su puta pitali

i uvijek ono isto

«Sa' ćemo» - dobivali.

Već su mogli bit doma

da se ni zaškurilo.

Sad ih je strah;

more ih medvid na cesti nać

pa čiji su onda?

A kad su već oko pol noći kirijaši

onako pod gason izišli van,

svi su se u kola potrpali

i ko čički se jadan za drugoga

držali

dok je konj u kalopu prašija.

Danas in ni jasno kako nisu

popadali

i kako to da su toliko čekali,

a onda in ko izmed dvī čašice

do pameti dojde da se

isplatija taj gušt

kirijaške

vožnje.

Danijel Jedriško, 4.b

HRVATSKA U MISLIMA I POGLEDIMA ANTUNA GUSTAVA MATOŠA

O, ta uska varoš, o, ti uski ljudi,

O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,

O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,

Pa ta svakidašnja glupa perspektiva! (*Stara pjesma*)

Hrvatska već vidje dosta raznih čuda,

Al ne nađe štrika za toliko Juda! (*Jude*)

Domovino moja, tvoje sunce pada,

Ni umrijeti za te Hrvat snage nema,

Dok nam stranac, majko, tihu propast spre-

ma... (*Stara pjesma*)

Hrvatska je danas zemlja potpunog bankrota:

političkog, ekonomskog, socijalnog i literarnog.

(*Hrvatska 1904.*)

U mojoj domovini vladaju glupi, puni želuci, a

robuju pune, gladne glave - i radi toga toliko

ljubim domovinu... (*Tko vlada u Hrvatskoj*)

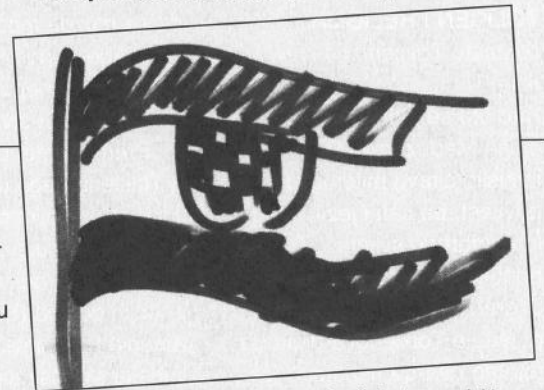
Moj slavni hrvatski jezik

U svojim najranijim godinama učio sam gledati i razumijevati svijet oko sebe, i to uvijek kroz svoj jezik. On mi je urezan u dušu, on je dio mene. Na svome jeziku volim, pišem, kroza nj doživljam, osjećam. Kaže se da čovjek može naučiti sve jezike svijeta, ali će na samrtnoj postelji, u pomirenju s Bogom, posljednju riječ, posljednji vapaj izeći na svome jeziku. Tako i ja u trenucima svoje slabosti molim Boga i zahvaljujem mu na svome, hrvatskom jeziku jer to je govor moje duše, moga srca, moga naroda. Na tako slatkome, bogatom i skladnom jeziku lako je napisati najljepše stihove. Hrvatski je jezik poput polja, poput njiva, planina i rijeka moje zemlje, zapisan u lakom duhu vode, u blagom vihoru ili pak žestokoj oluji, te na vječnom kamenu, kao Sveto pismo. Moj jezik diše plućima moga naroda, živi s njime, u njegovoj mucu i patnji. On živi i sa mnom, u meni. Kada izgovorim koju stranu riječ, u duši mi i tada zvoni glas materinjskog jezika.

Vjerujte u hrvatsku slobodu, radite za nju kao dvanaest neukih apostola koji snagom vjere i svetog uvjerenja osvojiše svijet! (*Vjerujte u Hrvatsku*)

O, propali dvori, o stari krovovi hrvatski!... (*Povijest*)

Domovino, lijepa naša domovino, dogmo skepse, čežnja našeg ropstva, simbolu naše duše, vezo naša s Bogom i s čovječanstvom, jedina dužnosti i najviši naš zakone, zipko i grobe, kruše naš svagdašnji, slatko mlijeko jezika majčina, drevna kraljevino za koju se na skrletnoj krpi kockaju vjerolomci kao za roba afrikanškoga, draga, sveta, gažena, mučenička zemljo naša Hrvatska! (*Hrvatska*)

Moj jezik ipak ponajviše proslavili naši slavni pisci i pretci koji su kroza nj ovjekovječili svaki kucaj srca moje domovine. Za svaki osjećaj postoji niz riječi, svaki nemiran duh opisan na mome jeziku raskošan je i vrijedan poput grumena zlata. Za svaku ravnicu, svaki slap domovine opjevane kroz riječi zaslužni su naši vječni mudraci: Kranjčević, Ujević, Matoš... I ja želim ostaviti pečat, trag na svome jeziku, doprinijeti njegovoj besmrtnosti, da živi kroz buduće naraštaje, u vječnom perivoju od slave, kao vječni plamen, bezvremeno biće u svojim potomcima! I da svijet vazda gromko grmi: »Živ je, čusmo i vidjesmo!«

Elvir Katić, 1.raz.

U Božićni sumrak

Jednom davno,

Dok sam još bila zaljubljena u

Kristijana Matešu,

Dok sam vjerovala da će moja

baka živjeti vječno,

Dok na svijetu nije postojala

kastracija djevojčica,

Dok je Brad Pitt bio popularan

(dakle jako davno)...

...iskreno sam vjerovala u

Božić,

u veselog djedicu koji bez prob-

lema sklizne niz dimnjak

u stanove s centralnim grijanjem,

njem,

koji dariva djecu cijeloga svijeta,

itd, itd...

A onda sam se, jedne bolne go-

dine, odljubila,

Baka je umrla,

Djevojčice su vrištale i prekli-

njale,

Bebe se smrzavale u kantama

za smeće,

Majke umirale od heroina...

... i ta rijeka odvratnih, golih isti-

na sjurila mi se u mozak

i tamo ostala dugo, dugo...

Mrzila sam Božić zbog

komercijalizma i uvijek istih

darova,

Zbog tuđe zarade i truda nekih

lukavaca da me uvjere u to da

se u božićno vrijeme ništa loše

ne događa.

E pa događa se.

Jednom, ne tako davno,

Vozila sam se s tatom u Nje-

mačku, i kroz san,

Slijepijene oči i bunovnost,

Vidjela kapelicu u magli,

Malenu, nježnu i toplu,

I shvatila smisao Božića.

Ne baš posve, ali otprilike,

A taj je da, uza sve užase koji

se događaju,

Ljudi, svatko za sebe, shvate

ljepotu blagdana

I da bar na trenutak prestanu

s gadostima.

Sara Stanić, 3.a

PETRARKISTI IZ 2.b

Zadatak je bio jednostavan: nakon niza obrađenih i odrađenih petrarkističkih pjesama naših renesansnih pjesnika, trebalo je stvoriti slično djelo služeći se stalnim epitetima, frazama i sl. - zlatni prami, koraljne usne, bile grudi, drobnji zubići, graciozan hod ("birek tančac da izvodi!")... Evo par uradaka iz 2.b. pa sami zaključite jesu li razumljivi i svladali gradivo.

Mojoj vječnoj ili oda grudima

Zelenom livadom korača
djevojčice,
Bajnog izgleda ali moguće vrlo
kobne ćudi,
Pogled na njih oduzima mi
dah,
Pogled na nadimanje uzavrelih
joj grudi.

Ti Božji darovi gegaju se amo-
tamo,
Poput ružinih latica
tog toplog proljetnog dana,
I uzokuju hvalospjev
zaljubljenih ptica
Sa svih strana i zelenih grana.

A bradavica li tek,
što hladnoća uzdiže ih cijele,
Lahorom blagim njihov se
drhtaj

Osjeća šumom i skrivenim
drumom,
Dok slavuji pjevaju o toj čaroliji
nad čarolijama.

(Pred kraj nisam imao vremena
za pravu rimu.)

Marko Slaviček, 2.b

Moja voljena

Tiho na prstima hodiš ulicom,
Zboriš meko, usnama nježnim,
Ti sve činiš božanstvenim,
Voljena moja u rukama s
puricom.

Tvoje grudi snježno bijele
Udaraju mi u oči,
A kad izgubim sve moći,
Ti ćeš doći i reći: Kukulele!

Amore, što život mi zagorča,
Ta žena srce mi je otela,
Smijehom svojim... (Zvonilo!)

Jozo Milić, 2.b

Sedlarka

Jednom davno osjetih kako
vonja
Ta lijepa žena koja sedla konja.
Kosa joj puna zlatnih
pramenova
Ko potkivačeve stalaže
potkova...

Martina Sedlar, 2.b

XXX

Pliva patka preko Save,
Zlatni joj prami navrh glave.
Obrve joj crne, duge
Kao dvije željezničke pruge.
Prsti obli, tanki, vitki,
A mozak joj tako plitki.

(Neki su petrarkističke ele-
mente avangardno uklopili u
dječju brojalicu! Bravo! Jedan.)

Vlatka Dumić, 2.b

XXX

Dragi brate!
Svaki dan ja mislim na te!
Znam da si u svijetu i nije ti
lako
Kad se toga sjetim, najrađe bih
plako.
I zato brate, neka bude šta
bude,
Dolazim k tebi da provedemo
noći besane i lude.
(Promašena tema! Je li to neki
narodnjak?)

Ivan Maratović, 2.b

XXX

Kosa tvoja zlatna na suncu sija
Ko svježje oprana tepsija
Emailj s tvojih zuba sjaji kao
vila
Iako su ti zubi ko ubodna pila.
Debele i pune usne su tvoje
Uz to su još i rumene boje.

Kakva je to buka? Čudnoga li
zvuka!
Smijeh moje drage ko sovina je
huka.

Divna su tvoja topla dva crna
oka.

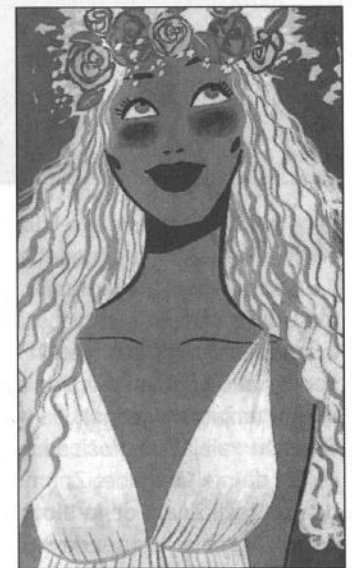
Reci, majke ti, jesi li malo
razroka?

Obrve su tvoje guste kao grm
I crnije nego što je i sam mrak
crn.

Lažu svi kad kažu da imaš
debele prste.

Zavide ti jer nisu od odabrane
vrste!

Luka Kedžo, 2.b

Sad sam stara

To se dogodilo u sedamnaesti-
ci. Išla sam do lve. Razlog ne-
važan. Na prvom sjedalu do
vrata sjedila je starija žena i
gledala kroz prozor. Kad smo

se približili stanici, ustala sam,
došla do vrata i slučajno je po-
gledala u oči. Pogled je trajao
sekundu-dvije, ali ja sam osjeti-
la kako je teško njeno nabora-
no čelo, njene sitne, ružne oči,
njena zla, tanka usta. Osjetila

sam njene bolne
zglobove, ljubo-
moru, težinu jala
koji osjeća pre-
ma meni i mojoj
mladosti.

Moj sućutan po-
gled zaljepio je
njezin za sebe
poput magneta.
Začarala me.

Rasporila me od grkljana do
pupka. Razmičući moje tople
organe, sebi je, staroj i smrdlji-
voj, pravila mjesta. Ugnijezdila
se u meni gdje se osjećala do-
bro. Obnovila je sjećanja; po-
novno je brza, ne boli je svaki
korak, ima apetita, nama perut
ni sijedu kosu. Ja se gušim.
Pogled mi gasne dok se ona u
meni meškolji, rana na prsima i
truhlu peče.

Njeni grijesi, mane, muškarci s
kojima je spavala, zemlja koja
joj je ostala pod noktima, djeca
koju je premotavala, žuta ma-
čka koju je zgazila - sve njezi-
no polijepilo se po mome sje-

ćanju i ugušilo ga. Više nemam
svojih sjećanja! Sve ih je uzela
i prisvojila. Uprjerala me! Uprjali
su me njeni pokvareni zubi i od
premale proteze našuljano zu-
bno meso, uprjali su me njeni
lijekovi za visoki tlak, njen prlja-
vi porodaj, operacija kuka, sva-
ka njena menstruacija.
Od ove vještice čarolije nema
mi spasa. Umrijet ću mlada jer
ni baba neće još dugo. Na
mome sprovodu vjerojatno će
netko patetično spomenuti ka-
ko sam bila ljubazna i kako
sam uvijek ustajala bakama u
tramvaju.

Sara Stanić, 3.a

Ugaslo sunce

Ugasit će se sunce, a kad se ugasi, morat ću sjediti u mraku. Ljudi u elektranima u mrklom će mraku npijavati žice i pokušavati ih spojiti kako bi nam se vratila barem umjetna svjetlost. Sjest ću na hladne pločice i čekati da me On nađe. Znam da me traži! Znam da je bio krenuo s posla i znam da se sunce ugasilo dok je on još bio jako daleko. Ja ću sjediti na pločicama i čekati ga, a on će tražiti moja vrata. Ja ću čekati, a on će izbezumljen trčati, tumarati, pitati za smjer, tapkati u mraku, past će preko psa koji mu se zapleo oko nogu, vikat će... a ja ću potihno plakati, uspaničarena i promrzla. Na crnim zidovima moga stana vidim ga kako se ruši od umora, odustaje, zaboravio je ulicu koju traži, ne zna odakle je ni kamo krenuo, više nema koga ni pitati, svi su umrli od mraka. Takva smrt čeka i njega. I on zna da je kraj blizu, on pada...!... vidim to na svo-

jim tamnim zidovima... pada i ne ustaje! Njegova teška tuga udarila je u crni beton i ostala ležati. Pao je kao jaki crni konj slomljenih prednjih nogu, konj koji zna da će sad njegov jahač izvaditi svoj ledeni pištolj i ustrijeliti ga. Vidim kako mu se suše usne (a znao je šaptati tako prekrasne stvari), njegova snažna prsa propadaju (a sjećam se kako su me njegovi tregeri nekad dovodili do ludila), ruke su mu iskrivljene kao kod samoubojica koji su skočili s balkona (a imao je tako lijepe kirurške prste). Umro je njegov smisao za humor, njegovo hrkanje, strast za kolicama i filmovima, umrla je njegova stalna glad za kremastim kolačima, želja za znanjem kompletne grčke mitologije... umrla je njegova ljubav prema meni. Opužila sam se na pločice i pomislila kako bi bilo grozno da ja preživim... srećom, to se nije dogodilo.

Sara Stanić, 3.a

Tatek, sport i ja

Znam da to smiješno zvuči, ali kada bih ga oslovlila s otac, pa i tata, inspiracija za ovu, već unaprijed znam izvanrednu priču, brzo bi nestala, pa će tatek jednostavno ostati tatek. Bio je tatek oduvijek, pa neka bude i zauvijek. No, da ne bih previše zagnjavila svoju velecijenjenu, ali najvjerojatnije malobrojnu čitateljsku publiku, jer ne mogu imati ovce i novce, mislim da bi bilo vrijeme da prijedem na stvar.

Tatek se na prvi pogled, dakle još u rodilištu, zaljubio u mene. I naravno, već unaprijed isplanirao svako poglavlje života svoje divne curice. Sad, o tome jesam li uistinu bila divna dalo bi se raspravljati, ali pustimo to zasad... Kao što ga ni moje grozno drečanje čim bi se ugasila svjetla nije pokolebalo da me i dalje s istim žarom nastavi voditi u kazalište (tako da sam "Gulivera", "Kekeca", "Crvenkapicu" i tome slično pogledala oko desetak puta, pa bih i danas bez problema mogla imati vlastitu monodramu u kojoj bih glumila sve likove, od Crvenkalice do Liliputanaca, i to bez pomoći šaptača, molim lijepo), tako ga ni moje odustajanje od svakog sporta ili bilo koje druge aktivnosti (i to već nakon dva tjedna, u najboljem slučaju mjesec dana) nije obeshrabilo da me i dalje nastavi upoznavati sa svim čarima i dražima sporta. Sve je počelo s ritmičkom gimnastikom. I dok su drugi u meni vidjeli malu, namrgođenu, nespretnu i nikad zadovoljnu debljicu kako preskače preko obruča i svaki put samo što ne slomi nogu, te kako radi kolutove koji su nalikovali na sve samo ne na ono što je trebalo (tome u prilog

svjedoči činjenica da i dan danas ne znam napraviti kolut u natrag - za detaljnije informacije pitajte prof. Berića), tatek je u meni vidio buduću gimnastičarku. No, brzo se rasplinuše tatekovi snovi. Mislim da sam prestala pohadati satove ritmičke gimnastike, hm koje li slučajnosti, baš u vrijeme kada je Kraš prestao proizvoditi čokoladice koje mi je tatek (samo da bi me potkupio) kupovao u neograničenim količinama. To mu je inače bilo glavno oružje u borbi s mojom lijenošću. Zainteresirana sam bila samo za jelo. No, tatek nije odustajao, a moralnu podršku u njegovom nastojanju da od mene napravi aktivnu mladu sportašicu davale su mu knjige iz kojih je pozobao sve informacije o tome kako dobro odgojiti dijete, usmjeriti ga na pravi put, kako mu svratiti pozornost na razne korisne stvari i slično. Na žalost, kod mene to nije imalo previše učinka. Tako je potkupljivanje, a mene se, hvala bogu, uvijek moglo potkupiti, postalo metoda kojom se siroti tatek bio prisiljen svakodnevno služiti. Tada je na red došlo plivanje. Dovoljno je da kažem koliko je ta aktivnost trajala pa da sami zaključite kako su stvari stajale. Svaki put kad bih skočila u vodu, tatek bi također skočio (samo na mjestu, naravno). Dok bih plivala, on je ozaren paralelno uz mene trčao i vikao: "Bravo, bravo! Pliva moja ribica, pliva!", a ja bih se svaki put od srama gotovo utopila. Naravno, drugima je vjerojatno bilo umebesno smiješno gledati još jednog nadobudnog oca kako s neskrivenim obožavanjem priča o svojoj talentiranoj kćeri, a to je sve bilo daleko od istine... Mogla bih vam ispričati čitavu sagu o mojim sportskim uspjesima odnosno neuspjesima, ali mislim da bi to bilo prenaporno i vama i meni, pa će biti najbolje da na ovom mjestu stavim točku i kažem: "Kakvo je remek djelo čovjek". I još nešto: «Tatek, oprostite što sam te razočarala. Šta ćeš...»

Petra Dolanjski, 2.d.

Galaksija M31 - Andromeda

Galaksija Andromeda je susjedna galaksija Mliječne staze, udaljena od nas 2.2 milijuna godina svjetlosti. To je spiralna galaksija, a promjer joj je 130 000 godina svjetlosti, što je za 30 000 godina svjetlosti više od naše galaksije. Andromeda je najveća u mjesnoj skupini galaksija, a naša Mliječna staza je po veličini druga. Andromedu prati i nekoliko manjih galaksija, od kojih je najpoznatija eliptična galaksija M32. Sve do dvadesetog stoljeća vjerovalo se da je Andromeda zapravo spiralna maglica unutar Mliječne staze, a ne zasebna galaksija. To je bilo potkrijepljeno činjenicom da je u Andromedi 1885.g. opažena Supernova, koja je bila sjajnija od cijele Andromede. Budući da se tada smatralo da je nemoguće da zvijezda svojim sjajem nadmaši cijelu galaksiju, donesen je zaključak da je Andromeda spiralna maglica unutar naše galaksije. O tome se pitanju raspravljalo na simpoziju koji je organizirala *Američka nacionalna akademija znanosti* 26. travnja 1920.g. u Washingtonu. Glavni sudionici su bili Harlow Shapley (1885. - 1972.) i Herber D. Curtis (1872. - 1942.). Taj simpozij danas je poznat pod nazivom "Velika debata" zato jer je na njemu došlo do ključnog pomaka u shvaćanju svemira. Simpozij se

službeno bavio veličinom Mliječne staze, a neslužbeno ga je mučio objekt M31, velika spiralna maglica, kako su je tada zvali, u Andromedi. Znanstvenici su se pitali je li ta maglica, oblak plina i prašine, doista "rodilište" zvijezda ili je to druga galaksija, sasvim odvojen disk zvijezda, "otočni svemir"? Shapley je zastupao ideju da je Mliječna staza velika 300 000 km (tri puta više od stvarne veličine galaksije), što je bilo ogromno povećanje u odnosu na ranijih 15 - 20 tisuća. Također je smatrao je da je Andromeda maglica unutar granica Mliječne staze zato jer joj je pogrešno izmjerio udaljenost na temelju Supernove iz 1885.g., koja je svojim sjajem nadmašila čitavu galaksiju. Za razliku od Shapleya, njegov protivnik u debati, Curtis, smatrao je da je Sunce središte naše galaksije, da je svemir malen, da su spiralne maglice (što se posebno odnosi na Andromedu) zapravo druge galaksije smještene daleko od Mliječne staze. Tako su obojica bila i u pravu i u krivu. Nekoliko godina kasnije Edwin Hubble je promatrajući cefeide (zvijezde promjenjiva sjaja, žuti veledivovi, služe za određivanje udaljenosti u svemiru) definirao Andromedu. **U** Grčkoj mitologiji Andromeda je bila kći Cefeje i Kasiopeje, kralja i kraljice Etiopije.

Kasiopeja je bila tašta pa je izjavila da je ljepša od morskih nimfi Nereida, što je njih silno uvrijedilo. Zato su od boga mora Posejdona zatražile da je kazni. On je to i učinio poslavši na Zemlju potop i morsko čudovište Cetusa. Kad je Cefej zapitao proročište kako da se oslobodi kletve, dobio je odgovor da mora žrtvovati vlastitu kćer. Zato je prikovao Andromedu za stijenu na obali. Upravo kad su je pribijali na stijenu, iznad tog je područja na letećem konju, Pegazu, prelijetao Perzej. Perzej je bio sin Danaje i Zeusa. Da ne rodi unuka koji bi ga, prema proročanstvu, jednog dana trebao ubiti, Danajin otac Akrizije zatvorio ju je u tamnicu. Zeus je do nje došao u obliku zlatne kiše i Danaja je s njim zanjela. Kad se rodio Perzej, Akrizije je i nje ga i Danaju zakovao u škrinju i bacio u more. Nakon što su se nasukali na obalu otoka Serifa, pronašao ih je ribar Dikt i odgovorio Perzeja kao vlastito dijete. Nakon nekog vremena, Diktov brat, kralj Polidekt, poželio se oženiti Danajom, a kad je Perzej skočio da brani majku, Polidekt mu je naredio da mu donese glavu jedne od triju Gorgona, mlade ljepotice Meduze, koja je umjesto kose imala zmijsko leglo. Tko god bi je pogledao, pretvorio bi se u kameni kip. Zbog tolike opasnosti bogovi su Perzeja opremili različitim pomagalicama: Hermes mu je dao krilate sandale i željezni mač, Atena mu je dala sjajni brončani štit, a nimfe mu dadoše kacigu koja ga je, dok ju nosio na sebi, činila nevidljivim. Meduzi je odsjekao glavu tako što nije gledao u nju nego u njezin odsjaj u štitu, glavu je ubacio u torbu, stavio na glavu kacigu da se zaštiti od njezinih besmrtnih sestara, a dok je bježao, kap Meduzine krvi pala je u ocean i tako je nastao krilati konj Pegaz. Na

putu kući, Perzej je ugledao Andromedu, prikovanu za stijenu, i (kako kaže Ovidije) "udahnuo je ogranj ljubavi". Cefej mu je obećao Andromedu ako ubije Cetusa, što je on svojim mačem smjesta i učinio. Meduzinu glavu je položio u morsku travu i tako su nastali koralji. Cefej je Andromedu već obećao svom bratu Fineju koji je na svadbu Perzeja i Andromede došao s vojskom. Perzej je mahnuo Meduzinom glavom i pretvorio ga u kamen. Kasnije je u kamen pretvorio i titana Atlasa koji je tako postao kameno brdo koje drži nebo, kao i Polidekta koji je sumnjao da Perzej uopće ima Meduzinu glavu. Kasnije je glavu predao Ateni koja ju je stavila na svoj štit. Kasnije, dok je sudjelovao u pogrebnim igrama u čast tesalonijskoga kralja, Perzej je bacio disk koji je skrenuo na tribine i ubio gledatelja. Taj gledatelj je bio njegov djed, stari kralj Akrizije. Tako se ispunilo i to proročanstvo. Kasiopeju je na nebu lako naći - podsjeća na slovo W ili M, ovisno o godišnjem dobu, a vrti se oko Sjevernjače. Kraj nje je Cefej koji sliči kući koju bi nacrtao dijete, krovom okrenutim prema Sjevernjači. Pegaz sliči na divovski kvadrat, Andromeda iskače iz jednog kuta kvadrata i proteže se prema Perzeju, gdje pomrčinska dvojna zvijezda Algol tvori užasno žmirkavo oko Meduze. *Literatura korištena pri izradi članka:*
- "Vodič Kroz Svemir" - Nancy Hathaway, tiskano 1994.g.
Hrvoje Gradečak, 2.d

Galaksija Andromeda (M31) i njezina malena pratilja, eliptična galaksija M32

Jesu li Hrvati ovceee?

Jesu. To je dokazano nebrojeno puta, a jedan od recentnih događaja ponovno i ponovno to potvrđuje.

Jeste li možda i vi bili među onima koji su, prvi dan iza Nove godine, pohrlili u Petrinjsku da bi satima stajali u redu za nove, još vruće, osobne iskaznice? Jeste li čuli i vidjeli

išta apsurdnije? Naguravanje, dreka, Hitna pomoć i nevjerovatna upornost pomiješana sa stoljetnom idiotskom pokornošću - bili su nedavni prizori ispred zgrade Policijske uprave. Znanstveno je potpuno neobjašnjivo zašto je naš narod tako brzo požurio u policiju kao da se tamo dijele carinske olakšice, a ne nove osobne s istim starim podacima. Tko su ljudi koji u novčaniku imaju

Prva svjetska budnica

Godine 1741. prvi se put u europskoj povijesti dogodio vojnički mimohod uz pratnju vojne glazbe. Taj neobični primat, tvrdi dr. Mladen Hrnčić, pripada Hrvatima - "pandurima" i "turskoj bandi" baruna Franje Trenka! Godine 1660., prigodom svečanog dočeka kralja Leopolda I. u Ljubljani, glazbenici hrvatske garde svirali su na "turski način", no više od toga nije nam poznato, stoji u napisu dr. Hrnčića objavljenom o 260. obljetnici prve vojničke koračnice u listu 'Reporter'. U pravom smislu tek barun Trenk ustrojava vojnu glazbu te sastavlja koračnicu za svoje "pandure", kasnije poznatu kao "Budnicu Trenkovih pandura". Naime, Trenk je stekao glazbenu naobrazbu u Požegi te za službovanja u Italiji, a

slovio je i kao dobar pjevač. "Bandu" je sastavio od 12 glazbenika: 10 svirača na fruli, jednog sa činelama te s bubnjarom koji je "udarao" takt ili marševski korak. S tom je koračnicom i zakoračio u Europu, iako ga je ova upamtila više po surovom ratovanju negoli po glazbi. Neki su muzikolozi isticali da prva hrvatska koračnica ima isuviše turski, tj. orijentalni karakter. Kako bilo da bilo, 1741. godine Trenkovi panduri su, uz pratnju vojne glazbe u Beču, prodefilirali uz kočiju carice Marije Terezije, mudre žene i Trenkove navodne ljubavnice. Muzikolog Franjo Kuhač navodi da je još 1876., u tada još turskom Brodu, čuo cigansku kapelu kako, navodno, izvodi "Budnicu" Trenkovih pandura.

Ivan Čavčić, 3.a

osobnu iskaznicu koja VRIJEDI daljnjih deset godina, a pobožno čekaju na zimi da bi od crkavice koju zarađuju izdvojili 50 kuna za nove osobne? E, moj narode...

Vaša Dolly

JMBG

Svi znaju da je brisanjem JMBG-a s naših osobnih iskaznica došlo do velikih komplikacija i nesporazuma, kao i zamjena te zlouporaba tuđega imena. JMBG je važna stvar. To potvrđuju sljedeće činjenice... Prije godinu dana u Zagrebu je postojala pekarnica vlasnika Ivica Račana. Vlasnik je, da bi izbjegao neugodnosti, uz svoje ime vidljivo istaknuo svoj JMBG.

U nekim selima gotovo svi stanovnici imaju isto prezime, a i izbor imena relativno je uzak, pa se uz njega navodi i nadimak, odnosno, u službenim dokumentima nespozrazum se izbjegava JMBG-om. Neki gospodin imenom Mario Kovač nedavno je pak parkirao auto na nedopuštenome mjestu. Pauk mu ga je odnio, ali i ubrzo vratio jer je netko bio uvjeren da je oštećenik tadašnji ministar prometa. (Večernji, 21.1.03.). E, pa, dragi naši strpljivi vlasnici najnovijih osobnih karata, čini se da ćete uskoro imati još friškije. Naime, niz komplikacija nastalih zbog micanja JMBG-a s vidljivog mjesta primorat će vas da opet stanete u toliko voljeni red...

Vrijeme

Zamislite da postoji banka koja vas svako jutro kreditira s 86.400 dolara i da se ovaj iznos ne može prenijeti na sljedeći dan! Svake večeri vam se oduzima sve što niste potrošili prethodnog dana. Što biste učinili? Potrošili svaki cent, naravno!!!

Svatko od nas ima takvu banku. Njeno je ime VRIJEME. Svako jutro ona vas kreditira s 86.400 sekundi. Svake večeri smatra se izgubljenim sve što ste propustili potrošiti u dobre svrhe. Vrijeme se ne može prenijeti u sljedeći dan, ne možete ga čuvati kao rezervu! Svaki dan za vas se otvara novi račun. Ako propustite iskoristiti dnevni ulog, nećete moći nadoknaditi gubitak. Ne može se ići unatrag. Također, ne možete trošiti ono od sutrašnjeg dana! Morate živjeti u sadašnjosti, s današnjim ulogom. Uložite tako da dobijete zdravlje, sreću i uspjeh. Vrijeme leti! Napravite danas najviše što možete. Da biste shvatili kolika je vrije-

dnost JEDNE GODINE, pitajte učenika koji ponavlja razred. Da biste shvatili vrijednost JEDNOG MJESECA, pitajte majku koja je rodila nedonošče. Da biste shvatili vrijednost JEDNOG TJEDNA, pitajte izdavača tjednih novina. Da biste shvatili vrijednost JEDNOG SATA, pitajte zaljubljenega koji uzbuđeno iščekuju sastanak. Da biste shvatili vrijednost JEDNE MINUTE, pitajte osobu kojoj je pobjegao vlak. Da biste shvatili vrijednost JEDNE SEKUNDE, pitajte osobu koja je upravo za dlaku izbjegla sudar. Da biste shvatili vrijednost JEDNE STOTINKE, pitajte osobu koja je osvojila srebrnu medalju na Olimpijadi. Cijenite svaki trenutak koji imate! Posebno ga cijenite zato što ga dijelite s nekim posebnim - dovoljno posebnim da mu darujete svoje vrijeme. I ne zaboravite, vrijeme nikoga ne čeka! Jučer je prošlost, sutra je tajna, danas je dar!

Petra Matijević, 2. d

Istinite priče

Policija bez novca

Nakon što im se obratila žena obavještavajući ih gdje je vidjela svoj ukradeni automobil, manchesterska policija joj je savjetovala da sama uzme svoje vozilo, tj. da ga ukrade onima koji su ga ukrali njoj.

Jednostavno nije mogla vjerovati čuvši preporuku policije.

"Gospodo, uzmite sjekiru i odbijte bravu s vozila, tako ćete ga najmanje oštetiti, pa fino odvezite auto. Poslije ćemo riješiti papirologiju", kazao joj je dežurni policajac. Umalo nije doživjela infarkt kad je čula scenarij u kojem ona sjekirama razbija bravu vlastitog auta kako bi ga ukrala lopovima koji su ga ukrali njoj. Zato je zatražila da policija

postavi stalnog čuvara kod automobila kako bi se ulovio krivac. Policija je to odbila. Sada, kad je vijest došla u javnost, tamošnja se policija pravda standardnim nedostatkom novca i osoblja, a javnost se pita hoće li po novom morati sav kriminal rješavati sama.

Dodite u Hrvatsku! Ima mnogo nebuloznijih i zanimljivijih priča. Što je u ovoj tako egzotično?

Izdržljivost

30-godišnji Ailton de Souza pao je u 25 metara dubok bunar, ali je u njemu uspio preživjeti sljedećih 37 dana. Prije nego su ga spasili, Ailton je boraveći u dubinama bunara izgubio čak 30 kilograma. Preživio je zahvaljujući kiši koja je padala unatoč sušnim danima, i čije je kapljice lizao sa zida bunara. "Uvijek sam znao da će mi Bog pomoći", rekao je prije nego su ga odvezli u bolnicu.

Cucak - bomba

Brazilski mješanac svom je vlasniku uredno u zubima donio - aktiviranu ručnu bombu. U mjestu Sao Jose dos Campos, stotinjak kilometara sjeverno od Sao Paula, crno-bijeli mješanac

Chumbinho imao je naviku svom vlasniku donositi razne stvari. Međutim, ovog puta veseli psić je ipak malo pretjerao. Ušao je u kuću noseći u zubima - ručnu granatu.

"Ispustio ju je na pod i počela se dimiti", kaže njegov vlasnik Haroldo Renato Mota koji je odmah pozvao policiju. Stručnjaci iz službe za uklanjanje eksplozivnih detonirali su granatu koja je bila stara i zahrđala, a veseli Chumbinho ju je iskopao tko zna gdje. Kako kaže vlasnik Mota, Chumbinhu to nije prvi takav "biser"; njegov ljubimac je već donosio stari kotač od bicikla, a jednom je u zubima čak donio revolver kalibra 22. "Jedino mi još nikad nije donio novce", kaže Haroldo.

Englezi kao Englezi

Britanski ministar obrane ispričao se u ime skupine britanskih komandosa koja se zabunom iskrcala na španjolsku obalu i s nje počela invaziju. Četrdesetak se pripadnika britanske Kraljevske momarice iz baze pokraj Arbroatha iskrcalo iz amfibijskog vozila i započelo juriš pod punom opremom. Zbunjeni španjolski ribari iz grada La Linea de la Concepcion ubrzo su ugledali i taktično ukopavanje 45 komandosa. Nadmoćnoj sili suprotstavila su se dva hrabra španjolska policajca koji su im prišli i taktično im pokazali smjer Gibraltara - ciljne lokacije - te objasnili da je on nešto dalje niz obalu. Crveni od srama, Britanci su se brzo ispričali, ukrcali u vozilo i odvezli prema jugu...

Glasnogovornik britanskog ministara obrane rekao je da se "žaljenja vrijedan" incident zbio tijekom vježbe snaga Kraljevske momarice te dodao: "Tijekom vježbe jedno od vozila trebalo se iskrcati na Gibraltar, no vojnici su greškom istrčali nešto ranije, na španjolskoj strani. Naravno, riječ je o velikoj blamaži". Nakon toga

dodao je: "Nismo pokušali invaziju na Španjolsku, niti imamo takve planove".

U Rumunjskoj žive mačke jedu

Poznato je da djeca vole životinje, ali dječak Robert Radu iz Comnestija u Rumunjskoj voli ih na drugi način. Mali Robert smazao je svoju kućnu ljubimicu pa su mu u bolnici ispumpali želudac i dali mu injekciju protiv bjesnoće. Robert je prvo mačku zadavio, a zatim je i slasno pojeo. Već ju je gotovo cijelu bio smazao, kad je njegova majka primijetila što se događa. Liječnici u bolnici kamo je izbezumljena majka dopremila dječaka prvo nisu vjerovali što se dogodilo, ali kad su u Robertovim ustima pronašli mačje dlake, shvatili su da je sve istina.

Nakon što su mu isprali želudac i cijepili ga protiv bjesnoće, Roberta su zadržali u bolnici na promatranju. Nema veze, Rumunjskoj to sigurno neće smetati da uđe u Europsku zajednicu.

Lažna krava

Ako ste jako, jako kratkovidni može vam se dogoditi da, na primjer, zamijenite kravu i medvjeda, a takav previd može biti i više nego koban.

Upravo to dogodilo se jednom turskom seljaku koji svoju slabovidnost ipak nije platio životom. Prema novinskim izveštajima sedamdesetogodišnji Saban Yildiz iz turske pokrajine Sivas u središnjoj Andaluziji vjerovao je da je životinja koju je ugledao u gmlju najobičnija kravetina, što se pokazalo gotovo fatalnim.

Bila je to za njega skupa pogreška, stoji u crtici objavljenoj u 'Lovačkom vjesniku'. Naime, nesretni je Yildiz palicom ošinio "kravu", no kad se "krava" okrenula, shvatio je da stoji pred golemim medvjedom. Medvjed se naglo uspravio i napao jadnog Turčina sloivši mu ruku i ozlijedivši ga po licu i genitalijama. Možda bi lažna krava bila i zatukla sedamdesetogodišnjaka da

se starac nije obranio sjekirama.

Jeste li gledali film Pink Panther?

Sve nas koji smo mislili da je tako nešto moguće samo na filmu razuvjerio je najnoviji policijski izvještaj iz Miamija. Počelo je kao uobičajena pljačka: visok, mršav, tamnopot muškarac, star između 20 i 30 godina, odjeven u crnu majicu i plavi donji dio trenirke, upao je u podružnicu banke Wachovia u North Miami Beachu, izvukao pištolj i zatražio od blagajnice da napuni torbu novcem. Dograbio je plijen i krenuo prema izlazu. A onda...

Dok je pljačkaš stavlja pištolj natrag u džep hlaća, oružje je samo opalilo. U izvještaju FBI-a navodi se da "trenutno još nije poznato je li počinitelj tom prilikom zadobio ozljede". Ako i jest, nisu bile ozbiljne jer je uspio istrčati na ulicu - gdje je na njega naletio kamion. Vozač je, ne znajući da je pregazio pljačkaša, istrčao iz vozila i pomogao nesrećenom da se podigne na noge, nakon čega je pljačkaš odšepao do crvenog Mitsubishija koji ga je čekao i - odjurio u njemu. Čuvari zakona trenutno po lokalnim bolnicama provjeravaju je li pljačkaš zatražio pomoć: "Jedan očevidac rekao je da je počinitelj bio dosta uzdrman te smatramo da je morao zatražiti pomoć." Identifikacija neće biti problem, našli smo dva njegova zlatna zuba koje mu je izbio kamion i s njih možemo skinuti uzorke DNK.", kaže FBI.

Ivan Čavčić, 3.a

ANĐELI - (49) Eva Pano, Namik, (7) Kipling
 BALDITA - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 BILJADZI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 CROŠIĆI - (49) Ljilja, Ispolna avajda, Epana, Čvrljević pri. Žilo, Vučica pri. Žilo
 DUBOVIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 ETO - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 FANTASTIČNI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 GAVRANOVIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 HANČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 IČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 JAKIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 KALINIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 LAŠIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 LIČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 MARIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 NIČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 OČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 PARIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 RADIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 ŠIĆIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 TOČIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 VUKIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 ZAKIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele
 ŽIĆIĆI - (49) Džej Kanan, (8) Tijana Zmajević, (7) Kora, (2) Dele

Šalabahter - papirić koji ocjenu znači

Danas je taj dan! Učio si tri sata i još ne znaš ni pola toga. Mijenjaš taktiku - preostaje ti samo plan B... uzimaš škare i napraviš ga... jedan mali šalabahterčić. S njim preuzimaš i sav rizik da i ti i on budete otkriveni. Je li ta muka uopće potrebna? Prema anketi koju sam pronašla, čak 90% učenika na test nosi - šalić. U studenom 1998. u zagrebačkom muzeju Mimara otvorena je izložba šalabahtera na kojoj je bilo izloženo čak 8000 različitih primjera. Najmanji i najprofesionalniji imao je samo 2 cm u visinu i 3 cm u duljinu, dok je najveći imao čak 30 cm (pretpostavite dioptriju vlasnika!).

Šalići se najčešće skrivaju po džepovima, u rukavu, pod pojansom... ali postoje i bolja mjesta - pod satom, digitronom (ako ne pišete predmet koji nema veze s brojevima)... Neka mjesta još ne želim odati. Nikad ne znam kad će mi zatrebati. Postoje još neke originalne ideje kako komprimirano znanje skutreno na malom papiriću približiti što bliže oku, npr. lijepljenje na potplate tenisica ili s unutarnje strane majice. Eto, ako jednostavno ne uspijete stići naučiti svo gradivo jer ste do kasno u noć igrali Tekken na Play Stationu, otkinite iz bilježnice mali komadić spasonosnog papira i... pazite da vas ne ulove, sankcije su neizbježne.

Nikolina Kelava, 3. c

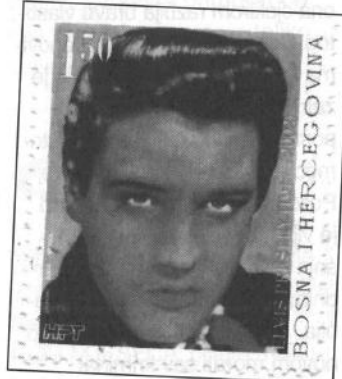
Tajna ljudske besmrtnosti

U ledu su nađeni ostatci nekih životinja stari i po nekoliko milijuna godina. Može li čovjek zaleđen preživjeti do otkrića besmrtnosti? Otkako postoji, čovjek se nije mogao pomiriti s činjenicom da je smrtan i da jednoga dana neće biti među živima. Baš zbog toga želio je "izmisliti" besmrtnost i živjeti vječno. Ubrzo je došao na ideju da bi mogao preživjeti u ledu, odnosno da bi mogao biti oživljen u daljoj budućnosti, kada medicina dovoljno uznapreduje da ga može učiniti besmrtnim. Ideja je proizašla iz činjenice da je led odličan izolator i da ima sposobnost čuvanja organske tvari, tj. ubijanja bakterija i zaustavljanja procesa propadanja. Da, organske tvari, ali ne ŽIVE organske tvari. U čemu je problem? Da bismo na to odgovorili, moramo pogledati molekularnu strukturu kristala leda. Pravi led kemijske formule $H_2O(s)$ sastoji se od sitnih

kristalića. Molekule vode su povezane vodikovim vezama. Četiri molekule čine mali tetraedar. Tetraedri, a time i cijeli kristali, iznimno su oštri i špičasti zbog svog nepravilnog oblika. Živa organska tvar sastoji se od milijardi međusobno povezanih stanica. Slina, limfa, krv i ostale tekućine čine vrlo veliki postotak čovjekova tijela. Samo vode u organskoj tvari ima između 60 i 99%. Kada bismo živu tvar počeli zaleđivati, stvarali bi se kristali leda. Kako smo već rekli, oni su vrlo oštri pa bi se poput milijardi sitnih noževa zabijali u svaku živu stanicu. To bi uzrokovalo smrt cijeloga organizma. Dakle, umjesto da čovjeku omogućimo besmrtnost, mi bismo ga jednostavno ubili. No, ipak postoji jedna komplicirana organska otopina koja omogućava nekim vrstama zmija i kukaca da prežive smrzavanje. Ta kemikalija usporava proces zaleđivanja i sprječava zaleđivanje važnih tjelesnih

tekućina pa zato te životinje mogu preživjeti vanjsko zaleđivanje. Međutim, kada bi čovjek predugo ostao u ledu, smrznula bi mu se krv, što bi značilo njegov kraj. Koliko god američki filmovi o ovoj temi bili uvjerljivi, ipak su to samo filmovi. Zaista, to što se tamo događa u fizikalnom je smislu u potpunosti nemoguće. Ali, u budućnosti, tko zna, možda svi uspijemo biti "forever young"...

Profesorice iz kemije zavidnim znanjem pokušao impresionirati Josip Gagula, 2.b

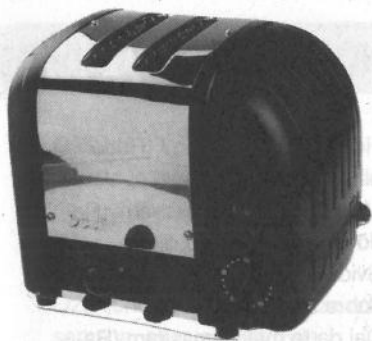
AFORIZMI

- Neočekivanost je jedino što se može pouzdano očekivati. *P. Drucker*
- Najlakše je ne imati cilj. Tada ništa ne moraš raditi. *TG*
- Što se više planira, nesigurnost uspjeha je manja. *TG*
- Imam tupu sjekiru i puno se mučim. Od posla ne stižem stati i naoštriti je. *Narodna hrvatska*
- Zemlju ne dobivamo od starijih, nego je posuđujemo od mladih.
- Ne postoji hitno. Postoje samo ljudi koji kasne. *Kineska mudrost*
- Iskoristi neuspjeh da naučiš kako uspjeti.
- Ne glancaj ono što se već sjajilo.
- Mladost imamo zato da radimo gluposti, a starost da te gluposti žalimo. *E. Hemingway*

- Ništa se brže ne osuši od ženskih suza. *John Webster*
- Čovječe, tko se ne zna smiješiti dok puše vjetar, ubrzo će početi kihati. *W. Shakespeare*
- Ako ciljaš u ništa, pogodić ćeš svaki put.
- Većina je ljudi sretna onoliko koliko odluči da će to biti. *Mark Twain*
- Ti odlučuješ kako ćeš se danas osjećati.
- Jedini način da ostvariš snove jest da se probudiš.
- Brak je pokušaj da se udvoje riješe problemi koje čovjek sam nikada ne bi imao. *Woody Allen*
- Opeklo ga mlijeko pa sad puše i na jogurt. *Albanska narodna*
- Ljudi koji slabo uspijevaju - ne rade ništa ili rade mnogo toga istodobno. *TG*
- Pokreći stvari kao optimist, predviđaj probleme kao pesimist.

- Student koji želi visoku ocjenu ne raspravlja sa svojim profesorom. *Dr. Paul Hanck*
- Od svakoga treba tražiti ono što je u stanju dati. Autoritet se gradi prije svega na razumu. *A. de Saint Exupery*
- Podnositi nepravdu možda je još gora osobina nego činiti nepravdu. *Preutice Mulford*
- Ljudi su poput vrećica čaja. Oni ne poznaju vlastitu snagu sve dok ne dospiju u kipuću vodu. *Dan McKinnan*
- Nemoj zgrabiti prvu stvar koja naiđe... Znaj kada trebaš odbiti nešto što te neće nikamo dovesti. *Will Rogers*
- Treba oko petnaestak godina za uspjeh preko noći.
- Uvijek kad sam u pravu, oprezan sam. *J. Lec*

Tamara Pavić, 2.b

Slušaj starijeg

- Rekao sam ti milijun puta: prestani pretjerivati!
- Mudrost dolazi s godinama. Smrt dolazi s godinama. Dakle, mudrost je opasna.
- Možda je svrha vašeg života jednostavno služiti kao upozorenje ostalima.
- Ne uzimaj život tako ozbiljno, ionako nećeš preživjeti
- Neka tvoj život bude kao toaletni papir: dug i koristan
- Život je pun razočaranja, a ja sam pun života
- Nakon jednogodišnje terapije moj psihijatar je zaključio: 'Možda život ipak nije za svakoga.'
- Odjeća čini čovjeka. Neodjeveni ljudi imaju mali ili nikakav utjecaj na društvo.
- Žene vole šutljive muškarce jer misle da ih slušaju.

Je li nam to trebalo?!

- **Psihologija kućnih ljubimaca:** Vaš lovački pas ne pati od depresije. Tako, naime, svi izgledaju:
- **Auto alarmi:** Pratimo što se događa otkad je sprava izumljena, a priča ide ovako: 12 spašenih vozila, 425 milijuna ljudi probuđenih u 3 ujutro jer se netko naslonio na fićeka.

- **Pakiranja CD-a:** Za 130 kn po komadu ne samo da bi se trebali otvarati bez pomoći specijalnih postrojbi, nego bi diskovi trebali sami skočiti u player.
- **Sljepo crijevo:** Ne vjerujemo niti jednom organu čija je jedina očita uloga da pukne bez najave i ubije nas!
- **Osiguranje:** Naravno, može se dogoditi neka nesreća u budućnosti, ali to je samo još jedan razlog više da svoj novac pametnije iskoristite.
- **Sklekovi:** Prije nego što su mazohisti Spartanci izmislili ovo mučenje nitko nije znao da postoje trbušni mišići i nitko nije očekivao da ih imamo.

Stvari koje bez filmova nikada ne biste znali

- Čak i pri vožnji niz potpuno ravnu cestu neophodno je energično okrenuti volan s lijeva na desno svakih nekoliko trenutaka.
- Ventilacijski sustav bilo koje zgrade savršeno je mjesto za skrivanje. Nitko nikada neće ni pomisliti da vas u njemu traži i možete bez teškoća putovati do bilo kojeg dijela zgrade.
- Kada se suočite sa zlim međunarodnim teroristom, sarkazam i duhovitost vaše su najbolje oružje.
- Kada plaćate taksi, ne morate pogledati u novčanik dok vadite novčanicu - samo zgrabite jednu nasumce i dajte je - bit će to uvijek točan iznos cijene vožnje.
- Kada je netko zaljubljen, uobičajeno je oduševljeno zapjevati pjesmu
- Kada se vozi auto, normalno je gledati (ne, ne na cestu) u osobu koja sjedi pokraj vas ili na stražnjem sjedalu za vrijeme cijelog putovanja

Mijenjanje žarulje

Koliko programera treba za mijenjanje žarulje?

Nijedan. To je hardverski problem.

Koliko diplomiranih studenata

treba za mijenjanje žarulje?

Samo jedan, ali to može trajati 5 godina.

Koliko pravih muškaraca treba za mijenjanje žarulje?

Nijedan. Pravi muškarac se ne boji mraka.

Koliko pravih žena treba za mijenjanje žarulje?

Nijedna. Prava žena oko sebe ima uvijek dovoljno pravih muškaraca koji će to učiniti umjesto nje.

Koliko psihijataru treba za mijenjanje žarulje?

Samo jedan, ali žarulja mora sama željeti promjenu.

Koliko psihologa treba za mijenjanje žarulje?

Nijedan, žarulja će se sama zamijeniti kada za to bude spremna.

Koliko mafijaša treba za mijenjanje žarulje?

Tri. Jedan da zamjeni žarulju, drugi kao svjedok, a treći da se riješi svjedoka.

Koliko službenika treba za mijenjanje žarulje?

45. Jedan da je zamijeni, a ostalih 44 ispunjavaju formulare.

Upute za bankomate (vjerojatno pisao muškarac)

Budući da se očekuje sve masovnija primjena bankomata, posebno onih koji će biti postavljeni uz cestu, evo nekoliko savjeta za njihovo korištenje:

Postupak za muškarce:

1. dovezite auto do bankomata
2. otvorite prozor
3. ubacite karticu u bankomat i utipkajte šifru
4. utipkajte željeni iznos
5. uzmite karticu, gotovinu i potvrdu
6. podignite prozor
7. odvezite se dalje

Postupak za žene:

1. dovezite auto do bankomata
2. vozite malo unatrag da vaš prozor bude u ravnini s bankomatom
3. ponovno upalite motor koji se ugasio

4. spustite prozor
5. otvorite torbicu, istresite čitav njezin sadržaj na susjedno sjedalo i potražite karticu
6. kada naidete na kutiju sa šminkom, provjerite svoj izgled u retrovizoru
7. vratite istreseni sadržaj u torbicu
8. pokušajte ubaciti karticu u bankomat
9. otvorite vrata auta da biste mogli dohvatiti automat
10. ubacite karticu
11. ponovno ubacite karticu - ovaj put s pravom stranom okrenutom na gore
12. kada vam bude zatražena šifra, ponovno istresite torbicu i pronađite notes, pa onda pogledajte njegovu zadnju stranicu
13. vratite istreseni sadržaj u torbicu
14. utipkajte šifru

15. pritisnite Cancel i otkucajte ispravan broj
16. utipkajte željeni iznos
17. uzmite gotovinu i potvrdu
18. ispraznite torbicu kako biste pronašli novčanik
19. vozite naprijed 2 metra
20. vozite natrag 2 m kako biste uzeli karticu iz bankomata
21. stavite karticu, novčanik i sve ostalo što je palo na pod automobila u torbicu
22. provjerite šminku
23. ponovno upalite motor koji se ugasio
24. vozite 5 - 10 km
25. spustite ručnu kočnicu

Napisi

- **Zoološki vrt, Budimpešta:** Molimo vas da ne hranite životinje. Ako imate pogodnu hranu, daj-

te je čuvaru na dužnosti.

- **U čekaonici rimskog liječnika:** Specijalist za žene i ostale bolesti
- **Ispred groblja u Moskvi:** Pozivamo vas da posjetite groblje gdje se poznati ruski umjetnici, skladatelji i pisci pokapaju dnevno osim četvrtkom
- **U hotelu u Beču:** U slučaju požara učinite sve da uzbunite hotelskog portira
- **U izlogu švedskog krznara:** Pravimo kožne kapute za dame od njihove kože
- **Na 'Swanson' zamrznutim jelima:** Savjet: prije serviranja odmrznuti
- **Na 'American Airlines' paketiću kikirikija:** Uputstvo: Otvorite paketić, jedite kikiriki
- **U čekaonici veterinara:** Vraćam se za 5 min. Sjedi! Lezi!

Oglas

- Mladalački dvosjed
- Gradilište s pogledom na okoliš
- Kuća s okućnicom i vanjskom zemljom
- Štednjak s 4 gnijezda
- Brzošivači stroj
- Kuća, sve komunikacije
- Renault 4, stari tip, vrata, opruge i ostale sitarije
- Trokrilni ormar za vješanje
- Prazne telefonske kartice mijenjam za ukrasne ribice
- Golubovi višestruki šampioni, šaljem ih poštom
- Grobnicu na Mirogoju iznajmljujem. Poslije 12 h; tel. 01 123 456

Maja Vidović, 2.b

ŠTO ZAPRAVO MISLE MUŠKARCI KADA KAŽU...

1. IDEM U RIBOLOV!
ZNAČI: Napit ću se ko majka i stajati uz potok sa štapom u ruci, dok ribe potpuno bezbrižno plivaju uživajući u slobodi.
2. MOGU LI TI POMOĆI OKO VEČERE?
ZNAČI: Zašto već nije na stolu?
3. SLUŠAO SAM TE, SAMO ŠTO IMAM DRUGE STVARI U GLAVI.
ZNAČI: Pitaо sam se nosi li ona plavuša preko puta grudnjak.
4. ODMORI SE, DRAGA! PREVIŠE RADIŠ.
ZNAČI: Ne čujem utakmicu od usisavača.
5. HM, UH, DA DUŠO... SVAKAKO, DRAGA...
ZNAČI: Apsolutno ništa!
6. MI DIJELIMO KUĆNE POSLOVE.
ZNAČI: Ja pravim nered, ti spremaš!
7. MISLIO SAM NA TEBE PA SAM TI KUPIO OVE LIJEPE RUŽE.
ZNAČI: Djevojka koja ih prodaje pravi je komad!
8. IZGLEDAŠ SJAJNO!
ZNAČI: Nemoj više isprobavati haljine. Umirem od gladil!
9. NISAM SE IZGUBIO! ZNAM TOČNO GDJE SE NALAZIMO.
ZNAČI: Nitko nas više neće vidjeti živ!
10. DRAGA, TO JE VRLO ZANIMLJIVO!
ZNAČI: Kad ćeš više prestati pričati?!

Ana Dominović
& Sara Bertičević, 2.d

ZABAVAN PRILOG O VJEČNOJ ZAGONETKI U ODNOSI

Dakle, što kažu žene, a što zaista misle:

- Da (Ne)
- Ne (Da)
- Možda (Ne)
- Žao mi je (Bit će ti žao)
- Potrebno nam je (Ja hoću)
- Ti odluči (Valjda ti je jasno da mora biti kako sam ja rekla)
- Napravi kako hoćeš (Platit ćeš mi poslije)
- Trebamo razgovarati (Sad ćeš me čuti)
- Naravno, napravi tako (Samo se usudi)
- Nisam ljuta (Naravno da sam ljuta, idiote)
- Budi romantičan, ugasi svjetlo (Imam previše celulita)
- Voliš li me? (Trebam kupiti nešto skupo)
- Koliko me voliš? (Napravila sam nešto što ti se neće svidjeti)
- Odmah sam gotova (Skinij cipele i potraži neki film na TV)
- Ja ne vičem (Naravno da vičem, ovo je važno!)

A muškarci - ponešto jednostavnija stvorenja:

- Gladan sam (Gladan sam)
- Spava mi se (Spava mi se)
- Umoran sam (Umoran sam)
- Hoćeš li u kino? (Rado bih te povalio poslije)

- Hoćemo li u restoran? (Rado bih te povalio poslije)
- Mogu li te koji put nazvati? (Rado bih te povalio poslije)
- Svida mi se tvoja bluza (Imaš dobre sise)
- Daj da te malo izmasiram (Rado bih te povalio poslije)
- Što ti je? (Što ti je?)
- Što ti je? (Koji si to nevažan problem opet izmislila?)
- Što ti je? (Rado bih te povalio poslije)
- Volim te (Rado bih te povalio odmah)
- I ja tebe volim (Dobro, sad sam to rekao, ajmo sad u krevet)
- Svida mi se tvoja nova frizura (Stara mi se svidala više)
- Svida mi se tvoja nova frizura (Toliko para, a izgledaš gore nego prije)
- Razgovarajmo o tome (Tek toliko da vidiš da sam razuman i osjećajan, a onda idemo u krevet)

MATEMATIKA SHOPPINGA

- Muškarac će platiti 1 dolar za stvar koja vrijedi 2 dolara i potrebna mu je.
- Žena će platiti 2 dolara za stvar koja vrijedi 1 dolar i uopće joj ne treba.

OPĆENITE STATISTIKE I JEDNADŽBE

- Žena se brine o budućnosti samo dok ne nađe muža
- Muškarac se ne brine o budućnosti dok ne nađe ženu.
- Uspješan muškarac je onaj koji zarađuje više nego mu žena može potrošiti.
- Uspješna žena je ona koja uspije pronaći takvog muža.

SREĆA

Da biste bili sretni s muškarcem, morate ga puno razumjeti i malo voljeti.

Da biste bili sretni sa ženom, morate je puno voljeti i uopće je ne pokušavati razumjeti.

DUGOVJEČNOST

Oženjeni muškarci žive duže od samaca, ali puno više žele umrijeti.

SJEĆANJE

Svaki oženjeni muškarac treba zaboraviti svoje pogreške; nema smisla da dvije osobe pamte iste stvari.

IZGLED

Muškarci se bude jednako zgodni kao i kad su legli u krevet. Stanje žena se, nekako, pogoršava tijekom noći.

MOGUĆNOST PROMJENE

Žena se uda za muškarca u nadi da će se on promijeniti, ali on se ne mijenja.

Muškarac oženi ženu u nadi da se ona neće promijeniti, ali ona baš to učini.

TEHNIKA DISKUSIJE

Žena ima zadnju riječ u svakoj svadi.

Sve što muškarac kaže nakon toga početak je nove svađe.

RAZUMIJEVANJE

Muškarac ne razumije ženu u dva navrata - prije braka i poslije braka.

KAKO SPRIJEČITI DA VAS LJUDI GNJAVE PITANJEM KADA ĆETE SE KONAČNO VJENČATI

Stare tete znale su me presretati na vjenčanjima, udarati pod rebra i govoriti: "Ti si sljedeći!"

Prestale su nakon što sam im počeo raditi istu stvar na sprovodima.

Mailom dobio i velikodušno proslijedio ekspert za odnose između F i M - Marko Slaviček, 2.b

On i ona svijet: porezani prst

Jedan običan dan: na stolu je jedan kruh, jedna konzerva i jedan nož. On i ona pokušavaju spremati nešto na brzaka. No, što se događa ako se netko od njih malo poreže...

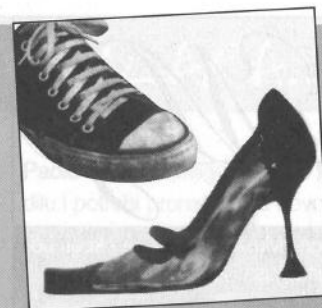
ONA

1. Reže kruh i slučajno nožem poreže prst
2. Pomisli: *Jo!*
3. Stavi prst u usta da zaustavi krvarenje
4. Drugom rukom uzme flaster i zalijepi ga na ranicu
5. Nastavi rezati kruh

ON

1. Reže kruh i slučajno se poreže

2. Urla iz sveg glasa
3. Ispruži ruku daleko od sebe
4. Gleda u drugu stranu da ne vidi krv
5. Viče: *Upomoć!*
6. Krv pada na nedovršeni sendvič
7. Ipak će malo prileći, nekako mu se vrti u glavi
8. Dok ona ne dode, on nastavlja s kuknjavom kako je teško ranjen
9. Čita u *Doktoru u kući* koliko odrasla osoba mora izgubiti krvi da bi doista napustila ovaj svijet
10. Ona stiže u zadnji čas s kutijom prve pomoći
11. Nakon što ga je previla, ona mora nastaviti s rezanjem kruha
12. On zahtijeva dobar kotlet - treba nekako nadoknaditi taj gubitak krvi
13. No, budući da je ipak pre-

živio šok, treba i pivo, onako za smirenje

14. Diže flaster, samo da provjeri da li još krvari
15. Kopa po rani dok mu ponovno ne prokrvari
16. Viče na ženu. zato jer mu nije dobro previla ranu
17. Na poslu uzima slobodan dan dok se u potpunosti ne oporavi

Ah, taj hrabri, nedodirljivi, ratnički, nepristupačni muški svijet...

Maja Vidović, 2.b

PISMO RODITELJIMA

Dragi mama i tata,

Otkako sam došla u Zagreb na školovanje, sam se ulijenila u pisanju i žao mi je da vam nisam već i prije pisala. Imam puno novosti. Predlažem vam, da lijepo sjednete prije nego nastavite s čitanjem. Ne smijete čitati dok ne sjednete, u redu?

Ovdje mi je lijepo. Fraktura lubanje koju sam imala kad sam skočila kroz prozor sobe,

jer je izbio požar, se je zacijelila. Samo sam dva tjedna bila u bolnici i sada već dobro vidim, glavobolje imam samo povremeno. Sreća, da je moj skok kroz prozor vidio dežurni na obližnjoj benzinskoj pumpi i odmah je pozvao liječnike i vatrogasce.

Bio je vrlo ljubazan i posjetio me je u bolnici. Po povratku iz bolnice nisam imala kamo otići (soba je bila potpuno izgorjela), pa me je pozvao k sebi. To je vrlo prijatna soba, iako je u podrumu. On je vrlo dobar momak i nas dvoje smo se ubrzo zaljubili i planiramo vjenčanje. Datuma još nismo odredili, iako bi vjenčanje bilo prije nego se bude vidjelo, da sam trudna. Da dragi roditelji, trudna sam.

Znam koliko želite, da imate unuke i njima darujete istu pažnju i ljubav kao što ste je meni, kad sam bila dijete. Da-

tum vjenčanja još nismo odredili, jer nismo mogli obaviti predženidbene krvne pretrage radi nekakve infekcije; koju ima moj dragi, pa sam je i ja dobila od njega.

Znam, da ćete mojeg momka primiti u obitelj s otvorenim rukama. Iako nije školovan, vrlo je ambiciozan. Unatoč tome, da nije bijelac i da je muslimanske vjere znam, da vaša uvijek izražena strpljivost neće dozvoliti, da bi vam to smetalo.

Eto, sada, kad ste saznali sve te novosti, mogu vas utješiti, da nije bilo nikakvog požara, frakture lubanje, nisam bila u bolnici, niti sam trudna, niti imam aids, niti momka uopće.

Istina je, da sam pala na ispitu iz matematike i fizike i morat ću ponavljati godinu. Željela sam samo da činjenice vidite u pravome svjetlu.

Vaša draga kći

Maja Vidović, 2.b

Muze

(grč. Musai, lat. Musae - kćeri bo-
ga Zeusa i božice Mnemosine)

Muze su prema grčkoj mitologiji božice koje nadziru umjetnost i znanost, i inspiriraju one koji žele postići vrhunске rezultate.

Kćeri Zeusa, kralja svih bogova, i Mnemosine, boginje pamćenja, rođene su u podnožju Olimpa. Njihova dadilja Eufema odgojila ih je zajedno sa svojim sinom, lovcom Krotusom, koji je poslije svoje smrti otišao u nebo kao Strijelac (danas jedan od horoskih znakova). Njihovo ime dolazi od latinskih riječi "mens", što znači pamćenje ili podsjetnik... Kako u to doba nije bilo knjiga iz kojih bi se čitalo, pjesnici su se pouzdavali u pamćenje muza i zato ih na početku svih svojih djela zazivali upomoć (invokacija).

Njihov broj, kao i podjela njihovih uloga, dugo nisu bili posve utvrđeni. Najstariji autori nisu ih ni točno razlikovali. Nekad se govorilo o samo sedam muza, pa čak i o tek tri ili četiri, a često samo o i Muzi općenito. Nakon niza različitih verzija broja muza i njihovih imena, Grci su ih naposljetku priznali devet, a one su: Kaliopa, Euterpa, Erata, Talijsa, Melpomena, Terpsihora, Klija, Uranija i Polihimnija.

Iznimno, njima su ponekad bile pridruživane i druge muze, primjerice Meleta ("Brižnost"), Mne-

ma ("Pamćenje") i Aeda ("Pjevanje"). Platon im je bio dodao i deset, pjesnikinju Sapfu s otoka Lezbosa, oduševljen ljepotom njene poezije.

Muze nisu bile zaštitnice svih umjetničkih oblika, ali su zato bile zaštitnice i dvaju područja znanosti. Grci su, naime, a nakon njih i Rimljani, astronomiju i povijest ubrajali u umjetnosti, dok su kiparstvo i slikarstvo označavali u širem smislu riječju "tekhne", tj. umijećem. Iako su pojedini umjetnici u prvome redu poštovali i slavili muze svoje struke, svih devet muza postalo je nadaleko poznatima i bogovima i ljudima. Grci i Rimljani prikazivali su ih kao prelijepе žene, ravne najvišim boginjama. Pripisivali su im talentiranost za ples i pjesmu, čime su uveseljavale i bogove i sebe same. Vođa muza bio je bog Apolon. Živjele su na Olimpu, ali su se rado zadržavale i kod izvora Hipokrene na šumovitom Helikonu (u Beotiji), ili kod Kastalijskog izvora na Parnasu (u Fokidi). Prema ljudima su bile ljubazne i susretljive, naročito prema svojim miljenicima pjesnicima, glumcima, pjevačima, dramatičarima. Ali, ako im je bila nanesena kakva uvreda, bolje da im niste bili na putu jer one su se itekako svetile. Antički umjetnici često su slikali muze, a sačuvani su i brojni kipovi i reljefi s njihovim likovima. Čuvaju se u Dvorani muza Vatikanskih muzeja i u Ermitažu u Petrogradu. "Sretan na svijetu je onaj koga muze vole", kaže Homer. Upoznajmo ih i mi.

KALIOPA je muza epskog pjesništva. Ona je najstarija od svih muza, a obično se prikazuje sa zlatnom knjigom u ruci. Kaliopu je Zeus zamolio da presudi u svađi između Afrodite i Persofine oko Adonisa u kojega su obje bile zaljubljene. Kaliopa je smatrala da obje imaju podjednako pravo na njega, pa je godinu podijelila na tri jednaka dijela. U prvom dijelu godine Adonis je mogao biti s Afroditom, u drugom s Per-

sofinom, a treći dio godine mogao je provoditi kako je htio. Kaliopa je s Apolonom imala sinove Linusa (Lina) i Orfeja (slavnog pjevača). Lin je podučavao Herakla glazbi. Kada ga je jednom prilikom prekorio zbog slabog napretka i nezalaganja, Herkul ga je, dok još nije bio svjestan svoje snage, udario lirom u glavu tako jako da je ovaj na mjestu ostao mrtav. Kako je Orfej završio, odnosno kakva ga je tuga snašla zbog lude ljubavi prema Euridiki, svi znamo.

EUTERPA je muza epskog pjesništva i glazbe. Na slikama se prikazuje s flautom ili lirom. Smatra se izumiteljicom dvostrukе flaute. Kod rijeke Srimon rodila je Resa, ubijenog kod Troje. Res se borio na strani Trojanaца, a protiv Ahejaca. Ubio ga je Diomed, a Odisej je njegove slavne konje odveo u ahejski tabor.

ERATA je muza ljubavnog pjesništva i imitiranja. Obično se prikazuje s lirom u ruci i s krunom od ruža. Spominje se i kako s nimfama čuva Dionisa, Zeusovog sina, jer ga je ljubomorna Hera, kao plod Zeusove strasti prema lijepoj Semeli, htjela ubiti.

TALIJA je muza komedije, zai-granosti, idile. Često se prikazuje sa šaljivom maskom i krunom od bršljana. S Apolonom je imala Koribante, gorske bogove ili demone, iako postoje i drugačije predaje o njihovu porijeklu.

Iz tiska...

Voda sluša i osjeća

Voda može čuti, osjetiti sreću ili tugu, može se čak sjećati! To su sezacionalno otkriće objavili japanski znanstvenici nakon dvanaestogodišnjeg laboratorijskog istraživanja.

• Voda reagira, štoviše, posprema u svoju 'memoriju' osjećaje i informacije koje prima izvana - kaže Masaru Emoto, predsjednik Općeg ja-

MELPOMENA je muza tragedije i prikazuje se s tragičnom maskom. Ponekad se može vidjeti i s vijencem od bršljana ili sa sabljom. Na slikama se često prikazuje u čizmama koje obično nose glumci u tragedijama u kojima igraju.

TERPSIHORA je muza plesa i obično se prikazuje kako pleše, u rukama držeći liro. Spominje se i kako sa sirenama očarava Odisejeve momare ne bi li ih namamila na otok.

KLIJA je muza povijesti i prikazuje se s knjigama u ruci. Smatra se zaslužnom za uvođenje alfabeta u Grčku. Zaljubila se u Pijera, sina Magnesa, i kralja Makedonije. S njime je imala sina Hijacinta.

URANIJA je muza astronomije i obično se prikazuje s globusom. Ona proriče budućnost iz položaja zvijezda i zna sve tajne svemira.

POLIHIMNIJA je muza zbornog i himničkog pjevanja. Ona je i muza geometrije, mimike, meditacije i poljoprivrede. Najčešće se prikazuje pokrivena velom, sa zamišljenim izrazom lica.

Eto, sad kada nešto više znate o muzama, zazovite jednu u pomoć, neka vam pomogne napisati kakav zgodan tekstić za idući broj školskog lista.

Anja Nikitović, 1.b

panskog istraživačkog instituta.

Emoto i njegovi suradnici vodom su punili male bočice, prilikom čega je svirana različita glazba. Zatim su vodu zamrznuli na minus 20 stupnjeva Celzijevih, te fotografirali zamrznute kristalice uvećane za 200 do 500 puta. Rezultat: kristalici zamrznute vode koja je «slušala» klasičnu glazbu bili su pravilne i lijepe strukture, a heavy metal glazba ostavila je na vodi sliku kaosa i raspadanja.

VRIJEME JE ZA ŠIRENJE VOKABULARA...

Uvjereni ste da su sve knjige poput školske lektire, radije ćete provesti dva sata buljeći u kompjutor ili nedjeljnu reprizu Beverly Hillsa, zadnja knjiga koju ste pročitali bila je "Piko kreće u malu školu", a pojam beletristika izaziva u vama podsmijeh... vrijeme je za promjene! Preselite svoj čips i Colu na krevet, dobro namjestite jastuk, uzmite u ruke jednu od upravo ponuđenih knjiga i - avantura počinje!

AUTSAJDERI (S. E. Hinton) - bolje "probavljate" tužne priče, s dubokoumnim rečenicama i snažnom porukom na kraju? Nije vam žao pustiti koju suzu iza zatvorenih vrata vaše sobe? Htjeli biste osjetiti onu snažnu želju da budete dio priče koju čitate? Ovo je definitivno knjiga za vas!

POBUNJENI MLADAC (C. D. Payne) - svidio vam se Adrian Mole? Svakako pročitatajte dnevnik još zbunjenijeg, nevoljenijeg i uspaljenijeg teenagera!

LJEPJE DJEVOJKE NE PADAJU S NEBA (Susanne Fischer) - realno prikazan svijet mode i glamura ukomponiran u priču o sasvim običnoj i pomalo povodljivoj djevojci. Nakon što ovo pročitate, bit će vam drago, moje djevojke, što ipak niste jedna od odabranih...

ZAUVJEK (Judy Blume) - jedna od onih knjiga koje se brzo čitaju. Ako ništa drugo, ovdje ćete pronaći sve odgovore na pitanja o "prvom putu". Hm, možda će vam biti žao što nemate ipak malko liberalnije starce!

DJEVOJAČKI VODIČ ZA LOV I RIBOLOV (Melissa Bank) - šest povezanih priča o mladoj ženi koja jednostavno uvijek odabere najgoru opciju od ponuđenih. Knjiga je puna inspirativnih rečenica (izdvojila bih samo "... Savr-

šeno je normalno sumnjati u svoju prosudbu o sumnji u prosudbu...").

PUSTOLOVINA BOŽIČNOG PUDINGA (Agatha Christie) - savršen primjerak za one koji se još nisu upoznali s jedinstvenim načinom pisanja Agathe Christie. Knjiga se sastoji od par kratkih, nepovezanih kriminalističkih priča koje savršeno razvijaju vaše sposobnosti zapažanja i povezivanja.

ZAMJENA (Sandra Brown) - odličan roman o dvjema sestrama blizankama i njihovoj zamjeni. Knjiga je puna lascivnih scena pa bi ovdje možda bilo dobro staviti oznaku "zabranjeno ispod 15"!

NE DAM SVOJE DIJETE (Betty Mahmoody) - moja definitivna preporuka svima, bez obzira na uzrast! Istinita priča o izuzetno hrabroj ženi i nepravdi koju je morala proživjeti. Stvamo odlična knjiga!

ČOKOLADA (Joanne Harris) - svidio vam se istoimeni film? Čitajući ovu knjigu bit ćete gladni, pa čak i ako ste jeli prije par minuta! Nažalost, mislim da ovu knjigu nećete moći pronaći u knjižnici, ali ako imate jaku želju pročitati je i nekih 70-ak kuna viška u novčaniku, možete je pronaći u svim prodavaonicama Algoritma.

NEOBJAVLJENA NOSTRADAMUSOVA PROROČANSTVA (Arthura Crocketta) - ako još niste imali priliku uzeti ovu knjigu u ruke, svakako to učinite i uvjerite se da to nisu samo priče...

NIŠTA NIJE VJEČNO (Sidney Sheldon) - zanimljiv roman o životima triju doktorica koje su, svaka na svoj način, uložile svaki djelić energije u izgradnju svojih karijera. Ovo je zasigurno još jedna od onih knjiga koje jednostavno

ne možete prestati čitati. (za sada samo toliko, možda do izlaska Oximorona pročitam još koju "ovo svakako posudite" knjigu)

Tamara Pavić, 2.b

PREPORUČUJEM VAM...

Ovo je prava stranica za one koji vole čitati, a i za one koji ne vole jer - možda vam svojim preporukama pomognem da postanete "knjigofili", što sasvim sigurno niste mogli čitajući školsku lektiru (još jedan prijekor Ministarstvu školstva koje ju propisuje...). Čak i u našoj skromnoj knjižnici ima mnogo zanimljivog štiva, svih vrsta i žanrova!

Ako ste ljubitelji komedije i želite se nasmijati, pročitatajte knjigu **Ephraima Kishona: "Kod kuće je nagore"**. To je knjiga za sve uzraste, iznimno inteligentna i duhovita, a govori o nevoljama koje se kod kuće često znaju događati.

Želite li dublje promišljati o životu i shvatiti koliko vam je zapravo dobro, pročitatajte **"Napuklo srce" Brigitte Blobel**. Knjiga govori o djevojci koju je vlastiti otac napastovao, uslijed čega ona postaje introvertirana i sumnjičava prema svemu i svima. No, na jednom tulumu upoznaje dečka u kojeg se zaljubljuje...

Knjiga s vječno aktualnom temom je i **"Opet na pravom putu" Margaret Clark** koja progovara o patnjama mladih ovisnika. To je zapravo dojmiv dnevnik djevojke koja se drogira.

Onima malo mračnijeg uma preporučam **"Pafrem" Patricia Süsskinda**, iako će vam školska knjižničarka reći da ga ne čitate. Mistično, pomalo bolesno, ali suptilno i vrlo neobično... Ako vam se svidio Poe, u ovome ćete još više uživati.

...i za rasonodu...

"Veronika je odlučila umrijeti" -

Paolo Coelho. Knjiga govori o ludilu i potrebi pronalazanja novog načina života za ljude koji ne misle kao drugi, pa su zato često izloženi kritici i predrasudama. Priča prati Veroniku u napetim danima tijekom kojih ona, na vlastito iznenađenje, u sebi otkriva sve ono što nije znala da uopće može osjetiti.

"Jedno" - Richard Bach. Lijepa knjiga koja pruža nadom ispunjene odgovore na brojna pitanja. Kako bi bilo sresti samog sebe u prošlosti ili budućnosti? U kojem bi se smjeru razvijao naš život da smo odabrali neki drugi put?

"Zelena milja" - Stephen King. Šezdeset koraka zelenim linoleumom od *Velike iskrilice* na kojoj se peče mozak... Postoji li išta jezivije od tog koračanja u susret smrti na električnoj stolici? Postoji. To su zločini koje su počinili ljudi osuđeni da se prošeću tom Zelenom miljom. Šest ljudi izgorelo je u požaru kojim se htio prikriti zločin... I dvije mrtve djevojčice... A iza tih djevojčica - dva mrtva oka Johna Coffeyja kao sluttinja jeze koja tek dolazi...

"Na rubu pameti" - nastavak priče o **Bridget Jones**, tipične cure današnjice s kojom se mnoge žene mogu lako identificirati, a čitatelji inficirati. Suosjećajno, komično, toplo - Bridget kao da poručuje ženama da onaj Pravi ipak negdje postoji i da to što sve žene ne ispunjavaju sulude zahtjeve i standarde modnih časopisa ne znači da Pravog neće možda već sutra sresti i upoznati (ako ga čak već ne poznajul). "Na rubu pameti je", baš kao i "Dnevnik Bridget Jones", uza svu autoironiju, ipak romantična knjiga...

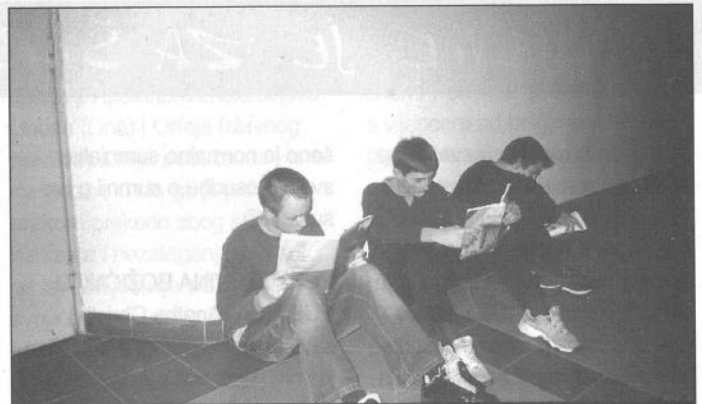
Nikolina Kelava, 3.c

Ružica's angels

by Bela, Iva, Ines, Helena...

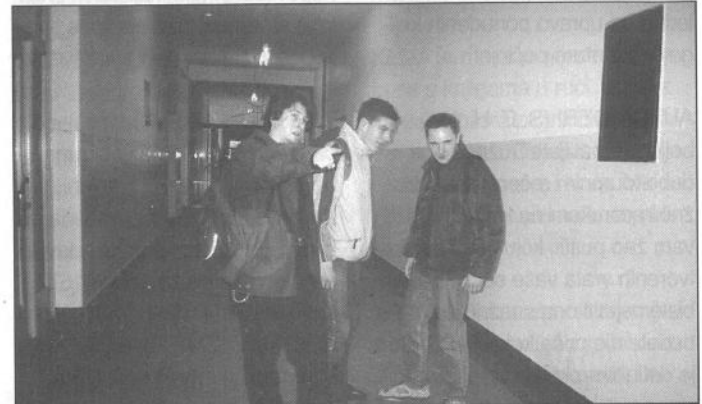
Glume: navedene + četvrtaši koji su se lako uživali u uloge negativaca + prvašići koji su se također lako uživali u ulogu zlostavljanih građana drugog reda naše male škole...

1. Na jednome kraju hodnika mlade nade XI. gimnazije provode svoje slobodno vrijeme uz knjigu (po običaju)

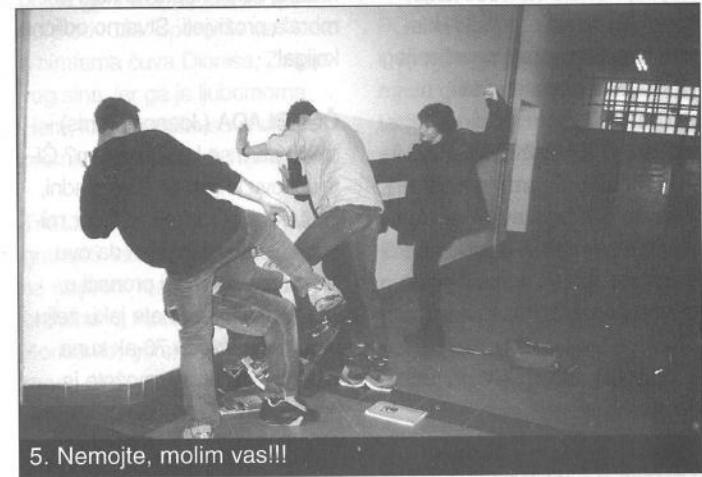
2. ...a s druge strane hodnika stižu tri delinkventa gimnazije navedene na prethodnoj slici

3. H: Gle male štrebere! Ajmo ih žicat za lepinju!
T (misli): Mmmmm...lepinja!

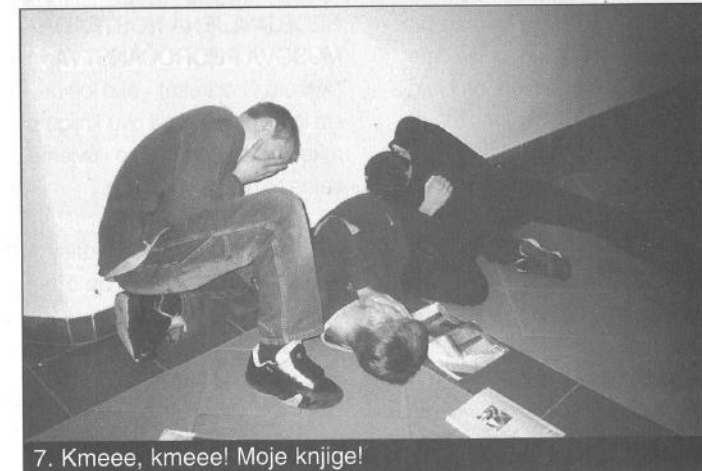
4. Priprema za bilateralne pregovore...

5. Nemojte, molim vas!!!

6. Sve nam uzmite, samo ne knjige!!!

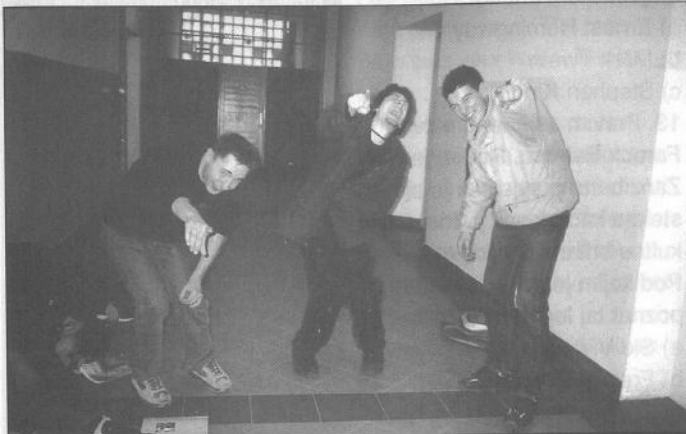
7. Kmeee, kmeee! Moje knjige!

8. T: Baš ćemo se najest!
 Č: Gle, labello! Baš mi treba, usta su mi skroz ispucana!

9. R: Kakva je to buka?!?! Nemojte da pozovem svoje anđele!
 Č: Nismo mi ništa... sami su legli na pod!
 ... opasna voditeljica turnusa stvorila se niotkud.

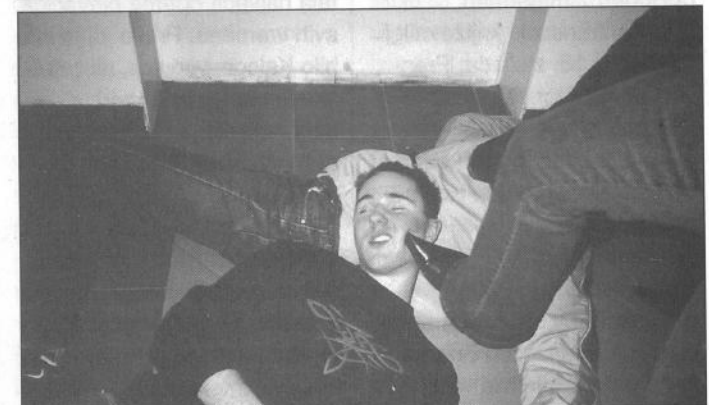
10. Hahaha... Kaj brijete, kakvi anđeli!

11. ... ali oni ne znaju što ih čeka - Ružica's angels!!!

12. No, i delinkventi su opasni. Zauzimaju svoje napadačke poze...

13. Prizore upotrebe sile namjerno smo cenzurirali zbog puno scena krvoprolića. Ali, završilo je otprilike ovako...

14. H: Dečki, vraćajte klincima lovu i labello!
 Č: Evo, odmah... samo smo ih bili posudili!

15. Dok školski anđeli odlaze na treći sat iščezavajući polako na obzoru, mlade snage hrle u zagrljaj svojim knjigama... Treba li uopće napomenuti da nepoćudni hahari nisu kupili lepinje?

KVIZ PSEUDONIMA

Iz rječnika cinizama

1. Ignac Fuchs bio je vatreni ilirac i skladatelj prvih hrvatskih opera. Svoje je ime pohrvatio i u hrvatskoj će povijesti zauvijek biti zapamćen kao...?

- a) Josip Runjanin
- b) Vatroslav Lisinski
- c) Jakov Gotovac

2. Djevojka imenom Norma Jean Baker maštala je o tome da postane filmska zvijezda. U Hollywoodu su joj obojili kosu u plavo, promijenili joj ime, stvorili od nje seks-bombu i gumuli je u preranu smrt. Ona je...?

- a) Marilyn Monroe
- b) Jane Mansfield
- c) Jean Harlow

3. Kako se pravim imenom zove legendarni roker Bob Dylan?

- a) Dylan Thomas
- b) Ray Manzarek
- c) Robert Zimmerman

4. Veliki francuski književnik i mislilac iz 18. stoljeća, Francois Marie Arouet, tvorac «Rasprave o toleranciji», mnogo je poznatiji pod svojim umjetničkim imenom. Kojim?

- a) Voltaire
- b) Moliere
- c) Robespierre

5. Talijanski vjerski reformator Giovanni Francesco Bernardone osnovao je red «male braće» i propovijedao ljubav prema svim Božjim stvorenjima. U kršćanskom svijetu on je poznat kao...?

- a) Sv. Ante Padovanski
- b) Sv. Franjo Asiški
- c) Sv. Ivan Zlatousti

6. Jedan od najistaknutijih pisaca hrvatskog realizma, autor zbirke «Pod starim krovovima», pravim se imenom zvao Ljubo Babić, no svi ga bolje poznajemo po pseudonimu...?

- a) Milutin Cihlar Nehajev
- b) Janko Polić Kamov
- c) Ksaver Šandor Gjalski

7. Velikog indijskog političara i mislioca Mohandasa Gandhija indijski je narod prozvao Mahatma. Što znači to ime?

- a) «Velika duša»
- b) «Dobročinitelj»
- c) «Najbolji među ljudima»

8. Za mnoge je ona bila i ostala najveća operna pjevačica svih vremena. Pravo joj je ime bilo Kalogeropoulos, ali svjetsku je slavu stekla pod imenom...?

- a) Montserrat Caballe
- b) Zinka Kunc
- c) Maria Callas

9. Prije nego što se odrekao svih zemaljskih dobara i posvetio se religioznom životu, Budha je bio poznati kraljević imenom...?

- a) Krishna
- b) Siddhartha
- c) Ramayana

10. Koji je slavni jazz-glazbenik imao nadimak Satchmo?

- a) Duke Ellington
- b) Benny Goodman
- c) Luis Armstrong

11. Kad je potkraj 20-ih iz rodne Švedske stigla u Hollywood, prezivala se Gustafsson. Onda je promijenila prezime, postala glumačka zvijezda i dobila atribut «božanstvena». Ona je...?

- a) Greta Garbo

b) Ingrid Bergman

c) Marlene Dietrich

12. Samuel Clemens bio je američki književnik i novinar, a prije toga kopač zlata i brodar na Mississippiju. Napisao je «Pustolovine Toma Sawyera», a čitatelji širom svijeta pamte ga po umjetničkom imenu...?

- a) Ernest Hemingway
- b) Mark Twain
- c) Stephen King

13. Pravim se imenom zvao Farook Balsara. Rođen je u Zanzibaru, a svjetsku je slavu stekao kao pjevač jedne kultne britanske rock-grupe. Pod kojim je pseudonimom poznat taj legendarni roker?

- a) Sid Vicious
- b) Freddy Mercury
- c) Jim Morrison

14. Da je zadržao svoje pravo ime - Marion Morrison - tko zna bi li ikad postao najveća zvijezda vestern-filmova. Glumio je u «Poštanskoj kočiji», «Mimom čovjeku», «Rio Bravu», a u filmsku je povijest ušao kao...?

- a) John Wayne
- b) John Ford
- c) Clint Eastwood

15. Reper Marshall Mathers proslavio se pod umjetničkim imenom Eminem. Što zapravo znači taj njegov pseudonim?

- a) U američkom slengu Eminem znači «bijeli reper».
- b) Eminem je naziv četvrti u kojoj je odrastao.
- c) Eminem je izvedenica od inicijala njegova pravog imena (M.M.).

13.b 14.a 15.c
8.c 9.b 10.c 11.a 12.b
1.b 2.a 3.c 4.a 5.b 6.c 7.a
RJEŠENJA:

Doslovno prepisano iz «Jutarnjeg lista», 26.01.2003. Ponovno se potrudila, kad nitko drugi neće, Tamara, 2.b

LJUBAV: Riječ od pet slova, dva samoglasnika, tri suglasnika i dva idiota.

ARHITEKT: To je tip koji nije bio dovoljno muško da bi bio inženjer, ni dovoljno peder da bi bio dizajner.

BANKAR: To je tip koji ti posudi svoj kišobran kada je sunčan dan i traži ga nazad kad počne padati kiša.

IZVIDAČ: Dječak odjeven kao kreten kojemu naređuje kreten odjeven kao dječak.

SAVJETNIK: To je onaj koji ti skine sat s ruke, kaže ti koliko je sati i to ti naplati.

DIPLOMAT: To je onaj koji ti kaže da ideš k vragu na takav način da jedva čekaš da putovanje započne.

GLAVOBOLJA: Kontracepcijsko sredstvo koje žene najčešće koriste od '90-ih naovamo.

EKONOMIST: To je stručnjak koji će znati sutra zašto se ono što je predvidio jučer nije dogodilo danas.

STATISTIČAR: To je onaj koji je dobar s brojevima, ali posjeduje dovoljno jaku osobnost da ne bi bio inženjer.

KVANTNI FIZIČAR: To je slijep čovjek u mračnoj sobi koji traži crnu mačku koja nije tamo.

NOGOMET: To je ono za što se uda svaka žena, ni ne znajući.

HARDWARE: Dio komputera koji prima udarce kad se zakodi software.

NESTRPLJIVOST: Čekati užurbano.

INFLACIJA: Morati živjeti plaćajući cijene sljedeće godine plaćom iz prethodne.

MONOGAM: Ograničeni poligam.

PROGRAMER: To je onaj koji ti riješi problem koji nisi ni znao da imaš, i to na način koji ne razumiješ.

PSIHOLOG: To je onaj koji gleda sve ostale kada neka zgodna žena uđe u prostoriju.

TIMSKI RAD: Mogućnost da se krivica prebaci na druge.

Našao i sa svime se složio
Ivan Čavčić, 3.a

BOSNIŠ INGLIŠ

Kad sam s Matijom Mažuranićem putovala u Bosnu, zapisala sam kako tamošnje stanovništvo komunicira s UNHCR-om, mahom sastavljenim od Engleza. Evo kako se u toj tajanstvenoj, mitskoj zemlji komunicira s Anglosaksoncima.

Računaj na mene - Calculate on me
Ivica i Marica - Edge and police van

Šta ima? - What has?
Nosi se! - Carry yourself!
Od pamtivijeka - Since remem-ber century

Dapače - Yes, little duck
Dopustite da vas prevedem preko ceste - Let me translate you across the street

Od malih nogu - Since little leggs
Maloprije - Small before
Voditi računa - To lead the bill

Samoubojica - Only killer
Napet sam! - I'm on five!
Na licu mjesta - On the face of the place

Nasloni se na mene! - Elephant on me!
Šta ti pada na pamet? - What is falling on your brain?

Pucali smo od smijeha - We were shooting from laughter
Baš si pokvaren - You are so broken

Ne vrijedi ni pišljiva boba - He is not worth a pissing bean
Kome ti to? - To whom you this?

Blago tebi! - Treasure to you!
Oči boje duge - Eye colors long
U nas je sve gore i gore - In us everything is up and up

Iz čista mira - Out of clean peace
Pop-pjevač - Priest-singer
Hajde da pojedemo nešto s nogu - Let's eat something from the leggs

Đe si, bolan! - Where are you, sick!
Zabilježila: **Maja Tudor, 2.b**

Boys from the end = Momci iz kraja
Dark job = Taman posla

They put him foxes = Stavili su mu lisice

Cabbaged book = Raskupusana knjiga

I axed myself very much = Mnogo sam se nasekirao

I am talking alone with the room = Pričam sam sa sobom

Waiting All Right for Bread = Čekanje u redu za kruh

Who Washes, Him Two = Ko umije, njemu dvije

Come to me go to me = Idi mi, dođi mi

Fag Bag = Pederuša
Who plums you = Tko te šljivi

Who cuts your hair = Tko te šiša

Why yes no = Zašto da ne
He beat him on dead name = Prebio ga na mrtvo ime

Middle sad = Srednja žalost
Erase yourself = Obrisati se

To take healthy for over = Uzeti zdravo za gotovo

A little bit tomorrow = Malo sutra

Oh not mine = Ma nemoj
God you pie = Bog te pita

How yes no = Kako da ne
Let's play on tickets = Ajmo igrati na karte

Framed understanding = Okvirni dogovor

I have no weather = Nemam vremena

I divide your opinion = Dijelim vaše mišljenje

She is in second stage = Ona je u drugom stanju

He is bright full stop = On je svijetla točka

He lives on high leg = Živi na visokoj nozi

He salts his brain = Soli mu pamet

Spitted father = Pljunuti otac
Brakeworry = Razbibriga

He's catching fog = Hvata maglu

Beat your worry on the joy = Udri brigu na veselje

He doesn't have hair on his language = Nema dlake na jeziku

Bake it then say it = Ispeci pa reci

He laughs into his moustache = Smije mu se u brk

He is drunk as a mother = Pijan

je k'o majka
To return pleasure for dear =

Vratiti milo za drago

He is big stamp = On je velika marka

Apples in nightgown = Jabuke u šlafroku

Photo-whodrinks = Foto-kopije

Hello for ready = Zdravo za gotovo

Red on railways = Crveno na pruge

I have to fish the floor = Moram oribatati pod

He took a paining = Uzeo je bolovanje

Nadopunili: **Vincək i Veljac, 3.d** (nadajući se višoj ocjeni iz hrvatskog)

Iz Malog priručnika za sudare i seks - fraze za nabacivanje koje treba izbjegavati!

- Smijem li ti platiti piće ili samo hoćeš da ti dam pare?

- S takvom grivom na glavi sigurno si lav u horoskopu!

- Bole li te noge? Cijele si mi noći trčala kroz snove!

- Je li ti tata lopov? Tko je onda ukrao sve zvijezde s neba i stavio ih u tvoje oči?

- Jesi li dobro? Pad iz raja sigurno je bio dug.

- Je li to upravo zasjalo sunce ili si mi s ti nasmiješila?

- Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled ili moram ponovno proći kraj tebe?

- Oprosti, imaš cigaretu? Ne? A, dečka?

- Krevet mi je slomljen. Mogu li spavati na tvome?

- Moje ime je... Zapamti ga, poslije ćeš ga vrištati.

- Imaš li ljestve u najlonkama ili su to stepenice koje vode u raj?

- Možeš li mi dati svoju sliku da mogu pokazati Djedu Božićnjaku što da mi donese za Božić?

- Možda nisam najzgodniji tip ovdje, ali sam jedini koji s tobom razgovara!

Maja Tudor, 2.b

FANTOM IZ WC-A

lako su u našoj gimnaziji stalno na snazi neke restriktivne mjere protiv oštećivanja školske imovine pa smo stalno prisiljeni gumicama, VIM-om, JON-om, CIFF-om ili sličnim sredstvima (po koje nas pošalju čistačicama) brisati klupe, u školi se ipak pojavio tajanstveni fantom koji prkosi svim školskim proglasima, prijetnjama i provođenjima kažnjavanja... Fantom iz WC-a ostavlja poruke da nikada neće biti uhvaćen, a njegova djela izbrisana ili pobijeđena. Naše se čistačice beskrajno ljute i svi se pitaju tko je taj huligan i junak istodobno. Čini se da to zapravo nitko ne zna, a ako i zna - dobro čuva tu tajnu. U razgovoru s nekim učenicima doznala sam da svi vole fantoma. Obrazloženja su različita; od toga da im nije dosadno dok vrše nuždu, do toga da su fantomove misli duboke kao teme za školsku zadaću. Vjerujem da bi rukovodstvo naše čiste i uredne škole sa zadovoljstvom zavmulo uho tome buntovniku. Možda baš zato prof. Kovačić nerijetko svraća u našu radiostanicu smještenu blizu žiže događanja? Dok se identitet fantoma iz Jedanaeste, koji prkosi pravilima i koji je neuhvatljiv, ne otkrije - uživajte i promišljajte nad njegovim WC porukama tipa: *Edisson je izmislio žarulju da ne piša u mraku; Ana voli Milovana, Vani je hladnije nego noću...* Ako ikad fantom i završi na strogom razgovoru kod ravnatelja, bit će nam žao jer je razbijao ozbiljnost naših školskih dana, barem u trenutcima predaha.

Nikolina Kelava, 3.c

U mladosti se zdravlje gradi, a kasnije koristi. To sam imala priliku pročitati u jednom priručniku, pa sam s prijateljima počela ozbiljnije misliti o tome. Znam da ne radim sve baš najbolje za sebe, kao da mi sa strane neki vrhovni advokat šapče što i kako ne treba raditi. Da bih mu se jače oduprla, odlučila sam našu međusobnu komunikaciju objaviti javno. Malu inspiraciju dobila sam čitajući friške brojeve HIT-a i OK-a, na čemu im hvala.

- Pada kišica, prohladno je, drugi nose prave jakne, no ti ćeš ipak obući svoju novu majicu (majičicu) koja je duga tek pedelj i pol. Trbuh i leđa goli! Nema veze - volim nositi novo, pokazati što sam kupila u King Crossu. Nisam uzalud radila trbušnjake cijeli mjesec. Upale mjehura, bubrega, jajnika ... već sada ili za 10 godina? Ma, tko će na sve misliti.
- Kapa mi stoji odvratno, a i malo je tko u društvu nosi. Nekako ću tog hladnog jutra dotrčati do tramvaja.

Baj, baj, sinusi. I moja sestra rikava svake jeseni od glavobolje, ne ide na faks po tjedan dana. Tko se ne bi veselio tome?

- Gledam kroz prozor. Pao je snijeg. Volim ga toliko da mi se ne da obući visoke gume ne cipele ili čizme (one bezvezne koje mi je tata donio sa službenog puta).

Prehlado, gripo, tu sam! Ostat ću doma ležati, piti čaj, andole i C vitamine. Izlasci, zabo-

ravite na mene.

- Mama gnjavi sa zubarom svake godine barem jednom. Nisam luda. Protrnem od straha kad vidim njegovu zgradu i s kilometar udaljenosti.

Karijesi? Super jer dečki (cu-re) mi neće više dosadivati. Neka probaju. Zadah mi je koma. A svi vole osmijeh koji pokaže samo pola zubi (većinu od njih crne). Zar ne?

- Osobna higijena? Prati zube, obuvati čiste čarape, imati džepne rupčiće uza se...

Ma sve je to protiv prirodnih zakona (treba biti onakav kakvog te je priroda napravila). Sve su to izmišljotine novog stresoidnog čovjeka.

- Znaš što najviše volim jesti? Hambiče, čips, pržene kikirikiće... Dobar je i pomfrit (ne onaj što ga mama isprži u tavi, nego onaj što ga u fast foodu prže deset dana na istom ulju). A i masne savijače od (ništa unutra) sira, oraha, macka - naročito kad si već umro od gladi, nakon sedmog sata. Tko šljivi priče o povrću, voću, žitaricama ...

Kalorije, maščobo, kolesterol... i sve moje kancerogeno, imate novo prebivalište!

- Nemam pojma zašto se joggeri ubijaju od trčanja. Ne kužim zašto neke cure vole ići na aerobik, tenis. Nitko ih ne tjera! Koja je to sad fora? Jedan liječnik je rekao da je fizička aktivnost najvažnija za dugi život i sretno življenje. Ma tko im vjeruje. I tako štrajkuju svaki dan.

- Živi brzo, umri mlad! Živi danas, sutra neka žive drugi! Rizici, životni ciljevi, smisao života, planovi; pa to troši mozak. Bez brige i bez pameti - to je pravi izbor!

- Oči su - da se šminkaju. Zato ništa ne smeta ako gledaš televiziju s metar udaljenosti i nešto čitaš u polumraku sobe. S naočalama debelim poput dna demizonke svi će me zamijetiti.

- Mrzim prištiće, a volim ih stiskati više no išta. Tri puta HURA za dugotrajne ožiljke i crvene iritacije na mom jadnom licu!

- Imam zdravstvenih problema, ali tko nema!? Mjesecima me žiga u trbuhu, boli me kralješnica, palac mi je stalno otečen nakon one košarkaške tekme...

Ne stižem otići doktoru jer nemam vremena. Znaš li ti koliko mi imamo opsežno gradivo za svladati svake školske godine?

- Normalno je da se cuga. Ljudi imaju rođendan, lakše se opustiš i uklopiš u društvo - to su razlozi. Pa ne pijem svaki dan! Jednom, dvaput na tjedan.

No frking. Jetrica se mogu presaditi. Kad sam pripit, ne vozim tatin auto po glavnim ulicama.

- Kako ne probati travu kad ti je nudi novi dečko?! Ako to radi toliki milijuni mladih u svijetu, to mora imati neki smisao. By, by sretni živote. Vidimo se u komuni.

- Obično su najbolji i najnoviji modeli robe od sintetike i plastike. I svi moraju biti pripiti uz tijelo.

E, to je najbolje za celulit i razne kožne bolesti, npr. gljivice! Kad se pred frajerom skinješ i za deset godina - svaki put će zanjemiti.

- Moda, moda! Ako nije najnovija, pih! Ne mora biti ni udobno, ni zdravo, ni kvalite-

tno - samo da je IN.

To mi ide dobro jer nemam neki stav. Lovu užicam od tebe ili bake, a koji put i od starog (kad stigne kući razdražgan zbog povišice od 0, 2%).

- Mora se pušiti. Dobro je nagovoriti i druge u društvu ili obitelji da puše.

Tada nećeš biti sam. Za društvo bih sve napravila. Nema veze što pušenjem skraćuješ život za 10 godina. Život mi se danas čini toliko dug.

- Visoke pete, minica, dekolte do pupka - jeeee!

Takav komplet je najbolji. Radiš sebi na štetu, garantirano! Oštećenja zglobova, upala jajnika i pluća - sve dobiješ odjednom pa ne moraš misliti što dalje.

- Moram na dijetu. Da mi je biti mršavica! Baš sam jučer dobila novi program super - mršavljenja. Prvih 12 dana ne jedeš ništa, onda dvije trešnje dnevno. Garantirano smršaviš 20 kila, i onda crkneš.

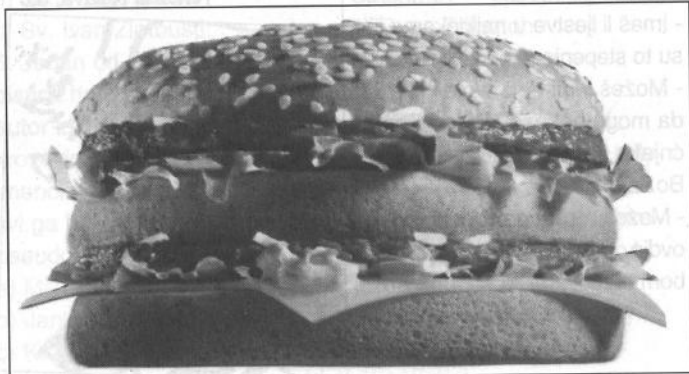
Welcome za totalni udarac na zdravlje, umor, slabije pamćenje, živčanost... Možda se posreći i anoreksija.

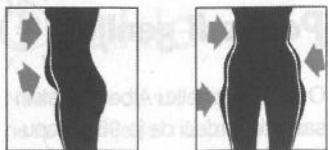
- Za biti u psihičkoj kondiciji najbolje je stalno biti u svadi sa svakim oko sebe, spavati 12 sati, nikad ne razmišljati o sebi samome, ne daj Bože pročitati nešto ili otići na neko predavanje ili tečaj.

To mi je rekao jedan moj frend. Fora je, ima 30 godina, ide u večernju ekonomsku.

- Nešto sam načula o "pravilnom spavanju"; da treba ići uvijek u približno isto vrijeme u krevet, spavati cca 8 sati, obući ugodnu pidžamu (i ne spavati u najlonkama), da dugotrajna neurednost u tome dovede do smanjenih radnih sposobnosti i psihičkih problema. Sve su to kojekakve gluposti. Treba spavanje prilagoditi životu, a ne obrnuto. Budi spontan.

Maja Tudor, 2.b

Opet na dijete

Nema te osobe na svijetu koja bar jednom u životu nije poželjela malo smršaviti. U svakom (ponajprije ženskom) časopisu obavezno nađemo na bar 4-5 stranica posvećenih skidanju kilaže. Naslovi obično glase: *Smršavite bez muke - za 7 dana 10 kilograma manje... Budite vitki i lijepi... Budimo zadovoljni svojim tijelom - skinimo suvišne kilograme* itd.

Nikad neću shvatiti te časopise. *Mila - tvoja prijateljica...* krasna reklama. Divna li je to prijateljica koja te ne voli takvu kakva jesi, koja ti na, doduše na baš prenapadan način, govori kako si zapravo debela i kako bi uz malo uredne samodiscipline vrlo lako mogla skinuti te šlafove oko trbuha. Moja teta redovito cmizdri nakon prijateljskih savjeta pročitanih u ženskoj štivi: *Joooj, debela sam! Imam bar 10 kila viška! Moji bokovi! Moja guzicaaa!* Draga moja teta, manekenski kosturi više nisu u modi, iako se na našoj dalekovidnici u okviru promidžbenih slikopišćica još uvijek agresivno reklamiraju čajevi za mršavljenje tipa «ELA-ES», «FIT», «ČANG ŠLANG», «HERBA LIFE» itd. I naravno - svi nude najbolju kvalitetu za najnižu cijenu, a smršaviti ćete čak i bez gladovanja! Štoviše, možete jesti kao car, kilogrami se sami tope! Aha, kako ne. Bojim se i slikovnicu otvoriti...

Nikolina Kelava, 3.c

RASPJEVANI PROFESORI

Sesar-Babić: Pjevaj, sestro, pjevaj, brate, zapjevajmo sada svi, udala se Hercegovka, najljepša je svega mi...

Krčelić: I'm a slave 4 you, I can not hold it, can not control it, I'm a slave 4 you...

Arhanić: Ti moš govorit kontra mene i kontra cilog svita, al neću da čujem ništa, ništa kontra Splita!

Kežman: Vrapci, vrapci i komarci, lete, lete, lete svud oko nas...

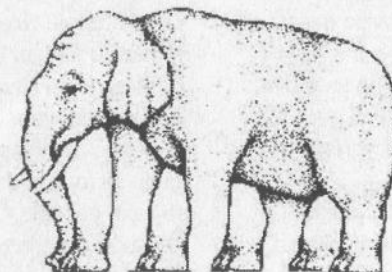
Berić: Nije lako bubamarcu, zum, zum, zum, zum, bubamarcu, zum, zum, zum, zum, usred tolikih bubamara, zum, zum, zum, zum...

Korbar Ivanjko: Ja samo pjevam, ja samo sviram, ja nemam razlog da se živciram...

Lončarević: I'm still, I'm still Jenny from the block, used to have a little, now I have a lot, no matter where I go I know where I came from...

Vlaičević: Radujte se narodi

How many legs does this elephant have?

kad čujete glas...

Mazal: Deutschland, Deutschland uber alles...

Brajdjić: Izgledaš mi kao lutkica iz Trsta - opeglana noću, opeglana danju: cipelice, bluzice, kompletići, šeširi - baš je ludo biti zaljubljen u damu...

Vuk: Ruuuužo, moja Ružice, sve sam suze isplako noću zbog tebe, Ružo...

Sesar: Ustani, bane, Hrvatska te zove, zove, ustani, bane Jelačiću...

Šošarić: Plavuša, plavuša -

to je cura prava; crne, smeđe dobre su, al' plava je plava...

Stričević: Budi moja kerozina, hajde da se volimo, meni treba benzina, budi moje gorivo...

Kovačić: No, I don't want no scrubs...

Bzik: Lepe ti je, lepe ti je Zagorje zelene, još je lepši beli Zagreb grad...

Amuš: You can say what you want but it won't change my mind...

Anonimne djevojke

Potrošnja piva u Njemačkoj

BERLIN - Potrošnja piva u Njemačkoj smanjila se ponovno i u 2000. godini, čime je nastavljen trend započet sredinom devedesetih godina, priopćio je u utorak Savezni statistički ured. Prošle je godine u Njemačkoj konzumirano ukupno 109,7 milijuna hektolitara piva, tj. 0,4 posto manje od godinu dana ranije. Nakon što je dosegla vrhunac od 115,7 milijuna hektolitara 1994. godine, u posljednjih šest godina potrošnja piva doživljava stalni pad. Nijemci se ipak nalaze među najvećim pivopijama na svijetu. Glasnogovornik Statističkog ureda rekao je

da je svaki Nijemac stariji od 15 godina u 2000. godini popio 120,5 litara piva. Rekordne 1994. godine svaki je Nijemac popio čak 165 litara piva, rekao je glasnogovornik.

Dužnosnici njemačkih pivovara smanjenje konzumacije piva u prošloj godini objašnjavaju hladnim i vlažnim ljetom.

Moja je susjeda jednom prilikom bila u jednoj hrvatskoj pivovari i kune se da je vidjela kako u bazenima pive plivaju štakori! Zna li to Goran Ivanišević koji reklamira pivu i oni koji nemaju smisla za humor pa su na njega graknuli zbog bedaste izjave kako mu

muškarci kajkavci zvuče kao mekušci, zbog čega je navodno, skoro dobio nogu kao maskota pivskog svijeta, premda u pivovari to opovrgavaju. Zbog smanjene se potrošnje zabrinuo i sociološki je pokušao protumačiti

Josip Gagula, 2.b

MUŠKARCI I PSI

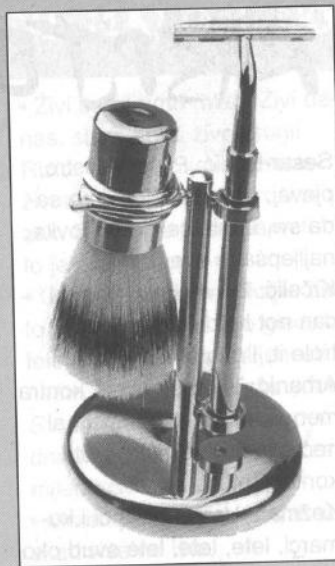
U čemu su muškarci i psi slični?

- Zauzimaju previše mjesta u krevetu.
- Imaju iracionalne strahove od usisavača.
- I jedne i druge ugrožava vlastita vrsta.
- Obilježavaju svoj teritorij.
- Ne znaju postaviti pitanje.
- Nijedan ti ne kaže što ga muči.
- Oni manjeg rasta su nervozniji.
- Ne peru sude.
- Besramno ispuštaju plinove.
- Uopće ne primjećuju kad se ošišaš.
- Sumnjičavi su prema poštaru.
- Ne znaju pričati na telefon.
- Ne razumiju što žena vidi u mačkama.

U čemu su psi bolji od muškaraca?

- Nemaju problema u iskazivanju osjećaja pred drugima.
- Nedostaješ im kad te nema.

- Osjećaju griznju savjesti kad naprave nešto loše.
- Ne kritiziraju tvoje prijatelje.
- Priznaju kad su ljubomorni.
- Vrlo su jasni i izravni što se tiče izlazaka van.
- Ne poigravaju se s tobom - igraju se lopticom (i ne smiju ti se kako bacaš).
- Ne ugrožava ih tvoja inteligencija.
- Možeš ih dresirati.
- Vrlo ih je lako kupiti.
- Uvijek znaš o čemu tvoj pas sanja.
- Najgora bolest koju možeš dobiti od njih su buhe.
- Razumiju što znači NE!
- Razumiju ako neki njihovi prijatelji ne smiju ući u kuću.
- Psi srednje dobi nemaju potrebu da te ostave zbog mlađe vlasnice.
- Priznaju kada se izgube.
- Ne osjećaju se ugroženima jer ti zarađuješ više od njih.
- Kada te poljube, misle to ozbiljno.

U čemu su muškarci bolji od pasa?

- Mogu ti kupovati darove.
- Ne moraju se igrati sa svakim čovjekom kojeg sretnete u šetnji.
- Psi stalno imaju zadah, a ne tek povremeno.
- Imaju samo dvije noge s kojima zagaze u blato.
- Malo su profinjniji.
- Ne linjaju se, a ako se i linjaju, pokušavaju to sakriti.

Ana Dominović & Sara Bertičević, 2.d

Pobijedi genija

Ovu je zagonetku Albert Einstein sastavio tvrdeći da je 98% populacije nije u stanju riješiti. Zadatak s kojim se morate suočiti glasi ovako:

1. Postoji pet kuća i svaka je različite boje.
2. U svakoj kući živi po jedna osoba različite nacionalnosti.
3. Stanar svake kuće ima svoje omiljeno piće.
4. Stanar svake kuće ima omiljenu marku cigareta.
5. Stanar svake kuće ima neku kućnu životinju.

Pitanje glasi: Čiji je zec?

Naputci:

- Britanac živi u crvenoj kući.
- Švedanin ima psa.
- Danac voli piti čaj.
- Zelena kuća lijevo je od bijele.
- Vlasnik zelene kuće pije kavu.
- Pušač Pall Malla ima pticu.
- Čovjek koji živi u srednjoj kući pije mlijeko.
- Vlasnik žute kuće puši Dunhill.
- Norvežanin stanuje u prvoj kući.
- Pušač Marlboro stanuje pokraj onoga koji ima mačku.
- Čovjek koji ima konja stanuje pokraj onoga koji puši Dunhill.
- Čovjek koji puši Winston rado pije pivo.
- Norvežanin stanuje pokraj plave kuće.
- Nijemac puši Rothmanns.
- Čovjek koji puši Marlboro ima susjeda koji pije vodu.

Pronašla: Anela, 2.d

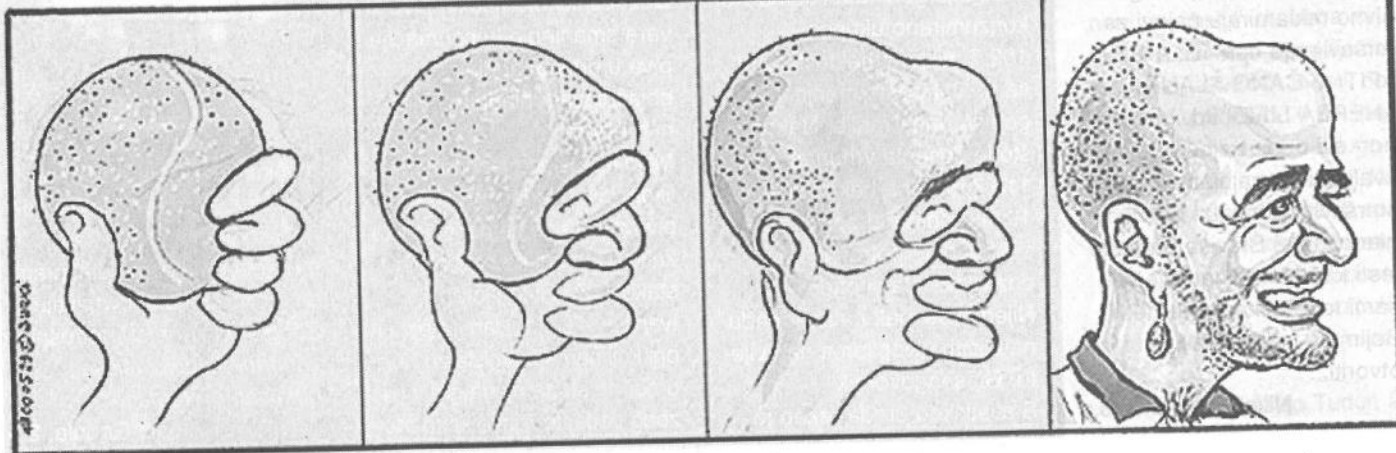
Rješenje: Zec pripada Nijemcu u zelenoj kući, koji pije kavu i puši Rothmanns.

O ŽENAMA

- Žene obožavaju telefonirati. Žena može biti u posjetu kod prijateljice dva tjedna, a kad se vrati kući nazvat će tu istu prijateljicu i razgovarati s njom tri sata.
- Žena se uređuje za odlazak u kupovinu, kada ide baciti smeće, kada zalijeva cvijeće,

- dok čita knjigu, kada se javlja na telefon i kada ide po poštu.
- Žena ne želi iskren odgovor na pitanje: «Kako izgledam?»
- «Ah, ma ništa!» - ima sasvim drugo značenje u jeziku žena nego u jeziku muškaraca.
- Žene uvijek imaju 5 kilograma previše, ali nemojte im to

spominjati osim ako imaju 5 kilograma premalo.

Odakle je, zapravo, Isus

Nadam se da vic koji slijedi neće povrijediti ničije vjerske osjećaje - sve je ipak samo zafrkancija.

Kako su SAD država u kojoj pripadnici mnogih naroda i rasa žive zajedno u slozi, ljubavi i miru, razvila se bezazlena diskusija na temu odakle je zapravo bio Isus Krist.

Isus Krist je bio iz Kalifornije jer:

- imao je dugu raščupanu kosu
- šetao je svijetom bos u laganim sandalama
- osnovao je novu religijsku sektu

Isus Krist je bio Irac jer:

- konzumirao je alkohol (vino)
- nikad nije imao stalni posao
- zadnja želja u životu bila je da mu daju piti

Isus Krist je bio Portorikanac jer:

- prijatelji su ga zvali Jesus
- bio je u sukobu sa zakonom
- njegova majka nije bila sigurna tko mu je otac

Isus Krist je bio Židov jer:

- ostao je živjeti kod roditelja do 33. godine
- vjerovao je da mu je majka djevice
- njegova majka je vjerovala da je on Bog

Isus Krist je bio crnac jer:

- provodio je vrijeme među

ljudima na ulici

- nitko mu nije dao stalni posao
- sve je zvao "brate"

U međuvremenu su i Hrvati reagirali na ove priče pa se može čuti i sljedeće:

Isus Krist je bio Dalmatinac jer:

- jahao je na magarcu
- pio je vino i jeo ribu
- nikad nije imao neki posao, a kada bi nešto i napravio, to je bilo pravo čudo

Isus Krist je bio hrvatski penzioner jer:

- živio je siromašno i teško
- svima je vjerovao
- u zadnjim danima života bio je izdan, prevaren i ostavljen

Unatoč brojnim dokazima pripadnosti Isusa Krista raznim narodnostima i rasama, u Bibliji postoji pisani dokaz koji jasno pokazuje da je Isus Krist ipak mogao biti isključivo Zagorac. Naime, znao je pretvoriti vodu u vino.

Anja, 3.d

U sljedećem broju Oximorona pročitajte...

- J.Lo.: U četvrti brak s prof. Berićem!
- Nensi Brlek: Ubit ću J. Lo.!
- Prof. Harak u penziju - Badel u stečaj!
- Maja Krčelić: I'll be back!

Pravo i pravda

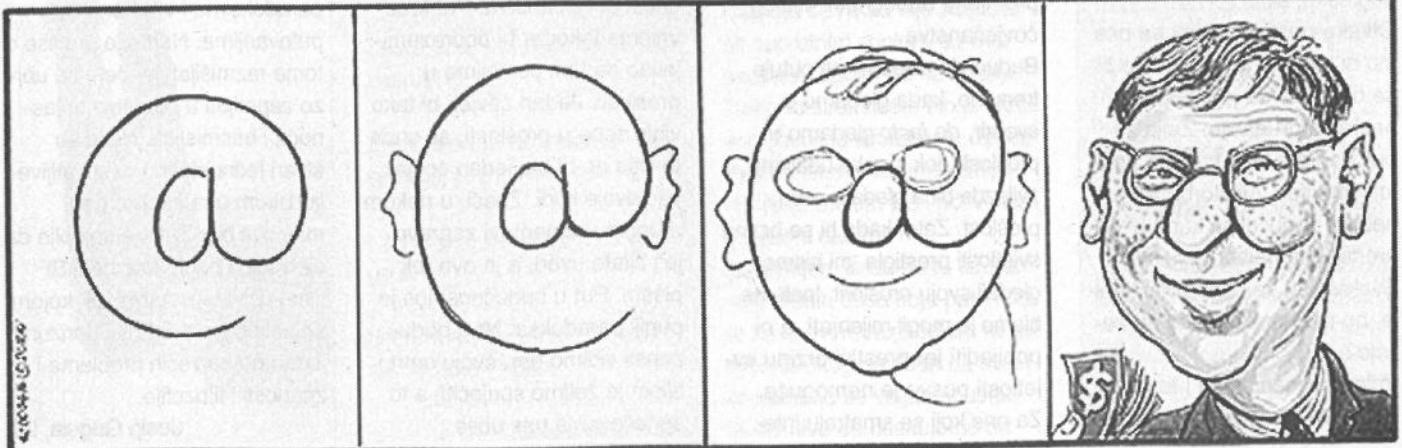
Koliko se sjećam, bilo je to u nekoj američkoj državi. Lopov je naumio opljačkati jedan stan dok su vlasnici bili na poslu. Ušuljao se u zgradu, jedva pronašao željeni stan (jer svjetlo u haustoru nije radilo), operušio ga i kanio brzo šmugnuti, kadli mu se dogodila mala nezgoda: kako je u hodniku bilo mračno, pao je niz stepenice i slomio nogu - i tako je otkriven. Ali! Kako pravda nema veze s pravom, lopov je tužio vlasnika stana (kojeg je, *by the way*, opljendrao) zbog neodržavanja stubišta, a time i indirektnog ugrožavanja ljudskog života, zbog čega je i jadni lopov doživio prijelom (ozljeda na radu?). Spor je, apsurdno ali istinito, dobio lopov.

Justina, 2.e

Prof. Hančević - zašto skupljam Digimone

Mato Arlović: Dopuna pravilnika o nagrađivanju - više mesa u piletinu
 Duhanska kriza: Razbolio se švercer na Gagarinovom putu
 Prof. Branko Sesar: Zašto slušam Pink
 Ozzy Osbourne - pod hitno naoružati Irak!

Je li vas strah?

Čini se da je u našem društvu strah postao epidemija. Bojimo se i uspjeha i neuspjeha, loših ocjena, strogih profesora, osamljenosti... Najgore je što nam se taj strah uvlači u sve pore života pa se, primjerice, bojimo novih poznanstava, rijetko izlazimo, teško se upuštamo u bilo kakve izazove... uglavnom, strah potire kvalitetu života na svim poljima. Srećom - strah je pobjediv protivnik - uz malo volje i puno hrabrosti! Prvi i najvažniji korak u pobjeđivanju straha je suočiti se s onim čega se najviše bojimo, npr. javiti se povijest, odgovarati teške zadatke iz kemije ili pozvati van kojeg zgodnog dečka! Nije lako, ali

vrijedi pokušati jer mnogo naših snova ostane neostvareno upravo zbog strahova. Nemojte dopustiti da i vaši budu među njima, kao što su neki moji ostali - iako je i njih, srećom, sve manje i manje!

Strahovi ne nestaju

Jeste li odrasli čekajući da se nečega prestanete bojati? Miša, odgovornosti, odrastanja, ispitivanja? Čak i kada savršeno naučim gradivo, uvijek strah da nešto ne znam izbrise i one informacije koje sam sigurno bila usvojila! Mislim da slična stvar muči mnoge školarce. Svaka nova situacija u nama izaziva strah. Kad god izidemo na nama nepoznat teritorij - iskusit

ćemo strah. Jedini način da se oslobodimo straha je da učinimo upravo ono čega se najviše bojimo! Savjet: ne smijemo čekati da strah nestane sam od sebe! Bitno je da ne odustanemo od svojih snova. S najmanjim uspjehom jača naše samopouzdanje!

I drugi se boje, ne samo ti

Svi se mi bojimo, samo što neki u potpunosti podliježu strahu, a neki hrabro kroče dalje. I ja sam prije testa zavidjela prijateljima koji su izgledali pribrani i sigurni u sebe. Sebe sam smatrala izgubljenim slučajem jer sam od straha zaboravljala sve što bih naučila. Kasnije sam shvatila da se svi bojimo, čak

i oni «kuleri» kojima sam bila zavidna. Dakle, strah ne možemo izbjeći, ali ga možemo ublažiti pozitivnim razmišljanjem. Strah je očito jedini suputnik koji nas prati kamo god krenuli.

Ipak, sve je puno lakše reći nego učiniti pa zato često padamo u depresiju, povlačimo se u sebe, a često se i posve paraliziramo. Probajte, kako vjerojatno sebe potiču brojni Amerikanci, iz faze žrtve prijeći u fazu moći. Okrenite strah u svoju korist! Pokušajte iz svog rječnika izbaciti neke izraze koji vas koče, a umjesto njih nadite one poticajne. Barem ja tako nastojim. Sretno!

Vesna Vrhovšek, 2.b

Putovanje kroz vrijeme

Draga prof. Naglič, tek sam drugi razred, ali me već more teške misli. Tražajući za pitanjima bez odgovora, zapleo sam se u vaše područje. Još nemam filozofiju, ali se nadam da ćete zapamtiti da sam svojedobno nešto malo kontemplirao...

Jeste li u prošlosti napravili nešto što žarko želite promijeniti? Vratite se kroz vrijeme i možete ispraviti sve svoje pogreške, ali...

Otkako postoji, čovjek se pita što bi bilo da je bilo, tj. što bi se dogodilo da je nešto napravio drugačije. Želja za putovanjem kroz vrijeme postoji oduvijek. Ali što bi bilo s našom budućnosti kada bi se promijenila naša prošlost? Svakako bi se i ona promijenila, no da li onako kako mi želimo?

Vrijeme vječno teče i to isključivo progresivno, prema

naprijed. Dokazano je da se i vrijeme može usporiti i da ne teče jednako u svim sustavima. Ako je tako, što nas sprječava da putujemo u svoju prošlost ili da vidimo budućnost? Jedna od prepreka je svakako nedovoljno razvijena civilizacija, tj. nedostatak tehnologije. No je li moguće i s najmodernijom tehnologijom putovati kroz vrijeme? Prostor i vrijeme su integrirani u tzv. vrijeme-prostor kontinuum. Najmanja promjena u prošlosti značila bi temeljitu i korjenitu promjenu budućnosti cijelog čovječanstva.

Budući da svjetlost ne putuje trenutno, kada gledamo u svemir, *de facto* gledamo u prošlost, dok s neke udaljene zvijezde bića gledaju našu prošlost. Zato, kada bi se brzina svjetlosti prestigla, mi bismo gledali svoju prošlost. Ipak, ne bismo je mogli mijenjati, a ni pobijediti jer prestići brzinu svjetlosti posve je nemoguće. Za one koji se smatraju inte-

ligentnima i mogu razmišljati o paradoksu prostora i vremena nudimo i ovo objašnjenje:

Teorija determinističkog kaosa.

Npr. čovjek otputuje u prošlost da bi spriječio masovno ubojstvo naizgled nevinih civila. No, među poginulima je i vlastita potpuno nepoznati terorist koji posjeduje nuklearno oružje. Vremenski putnik ga spasi i ovaj u roku od 24 sata pokrene nuklearni rat i čovječanstvo izumre. Zbog jedne naoko sitne promjene promijenila se cjelokupna povijest i budućnost čovječanstva. Put kroz vrijeme također bi podrazumijevao da i mi postojimo u prošlosti. Jedan čovjek bi tako vidio sebe u prošlosti, ali onda to više ne bi bio jedan čovjek, već dvoje ljudi. Znači, u nekom drugom vremenu vi zapravo još čitate uvod, a ja ovo tek pišem. Put u budućnost još je puniji paradoksa. Mi u budućnosti vidimo npr. svoju smrt i silom je želimo spriječiti, a to sprječavanje nas ubije.

Budućnost se još nije dogodila, pa kako da u nju otputujemo i kako da nešto spriječimo kada je to naša budućnost? U nekom drugom vremenu ste, znači, vi ovo već sve pročitali, a ja sam možda mrtav? I za kraj - što je to sadašnji trenutak? Za životinje samo on postoji - ne postoji ni prošlost ni budućnost, već samo instinktivna sadašnjost. Čovjek je svjesno biće, pa je možda sve to svjesno izmislio, možda zaista postoji samo sadašnji trenutak. Mislim da je dosta mučenja s paradoksima i vremenskim putovanjima. Nemojte previše o tome razmišljati jer ćete se ubrzo zapetljati u mnoštvo nejasnoća i besmislica. Neke su stvari jednostavno neshvatljive ljudskom umu, koliko god maštovit bio. Zato je najbolje da sjednete i pogledate neki SF film i uživajte u naivnosti kojom se pokušava približiti i uprizoriti jedan od najvećih problema i znanosti i filozofije.

Josip Gagula, 2.b

Grafiti

Grafiti su umjetnost - zaustavite općinske vandale koji ih žele uništiti.

Ako ste protiv pisanja po zidu, potpišite se ovdje na njemu.

Ljudi su vjerojatno ovakve žvrljotine urezivali u zidove staroegipatskih WC-a prije 2000 godina. Sav je napredak, dakle, u flomasteru.

Moja žena i ja imamo nešto zajedničko - vjenčali smo se istog dana.

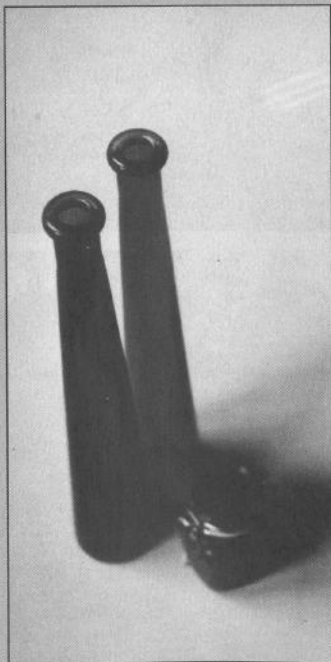
Nas dvoje smo stvoreni jedno za drugo - ti voliš me, a i ja se volim.

Nekad sam bio uobražen, ali sad sam se oslobodio i te mane pa sam savršen.

Blago onima kojima sudi povijest. Ne sudi im redovni sud.

U početku sam mislila da je on za mene čitav svijet. Poslije sam naučila dosta o zemljopisu.

Tješi se: nesreća koja te snašla mogla je biti i gora. Mogla je snaći mene.

Sreća moja što nisam rođen u Grčkoj. Ne znam ni riječi grčkog.

Baš je zgodno što abeceda ide po abecednom redu.

Mora da na mjesecu ima nekoga jer, eno, vidi se svjetlo.

Sve što je u životu lijepo ima neku kvaku: ili je nemoralno, ili je ilegalno, ili deblja.

Nekad sam bio mlad i lijep, danas sam samo 'f'.

Ako se svjetlost ugasi dovoljno brzo, može se na trenutak vidjeti kako izgleda mrak.

Nema tako velikog problema od kojeg se ne može pobjeći.

Nema problema koji ne može riješiti jedno dobro čudo.

Ja imam po nekoliko problema za svako rješenje.

Neurotičari grade kule u oblacima, psihopati žive u njima, psihijatri naplaćuju stanarinu.

Ako je rad odgovor na sve, mora da je bilo neko glupo pitanje.

Dajte svoj doprinos zapošljavanju mladih policajaca. Kradite.

Kljukajte svoju djecu češnjakom, pa ćete ih lako pronaći u mraku.

Zašto onaj tko hrče uvijek prvi zaspi?

Život je skup ali uključuje besplatnu vožnju oko sunca.

I život gori od smrti bolji je nego smrt.

Stari ribari ne umiru, ono to samo tako miriše.

Luka Kedžo, 2.b

ZAŠTO MRZIM VALENTINOVO?

Iskreno, 14. 2. mi je kao malo bio super datum. U osnovnoj školi (negdje do 4. razreda) su nadobudni, naivni i zaljubljeni dečki iz razreda donosili nama ravnodušnim, nedodirljivim dugokosim curicama razne poklone i poklončiće, srčeka, porukice i pisamca i to mi je bilo tak' super. Jednom sam, mislim u 3. razredu, dobila čak 14 tih gluposti! Sjećam se da mi je to bio najbolji dan u godini i da sam si cijelo vrijeme brijala kako je odličan taj praznik i kako će biti još bolji kad budem velika...

I evo, 7 godina kasnije, više ne mogu smisliti ovaj blesavi dan, a jedini razlog po čemu pamtim ovaj datum je taj što je tada Dinamu vraćeno njegovo ime. Možda su to neke traume iz djetinjstva, kao ne mogu se priviknuti da više nema anonimnih, rimovanih pjesmica, ili jednostavno to prođe s vremenom. Mislim, nije da sam sad neki okorjeli realist ili, ne daj Bože, pesimist, ali stvarno, čemu te sve gluposti? Tko je uopće bio taj Valentin? Ili Sv. Valentin, možda? Ako je to bio neki luzer koji je pokušavao napaliti trebe u 15. st. pomoću tri cvijeta i jedne bombonijere, onda je ovo fakat jadno. A ako se radilo o Sv. Valentini kojoj su zamusani tipovi, zakopčani do grla, mahali s obale dok je putovala brodom u Ameriku i slala im pisamca, onda je još jasnije! Stvarno, ne želim sad ispast neka zadržta neromantičarka s debelim naočalama koja se nikad nije poljubila sa suprotnim spolom, ali ovaj bezvezni datum nema smisla. Zašto forsirati nešto što je i tako već dovoljno isforsirano, izpolitičizirano i isfeminizirano i zašto nečemu takvom još i posvetiti određeni datum? Razumijem ja da su tu tisuće usamljenih duša koje pate i pate za sirovim, razbludnim mladima širokog pogleda na svijet, ali nećemo se valjda spuštati na taj nivo da očekujemo od

istih neki klišeizirani oblik pažnje, a sve u korist jezika u usta, ili nečega drugog u nešto drugo! Zar nije dovoljna činjenica da nam fizički jači, superiorniji i izdržljiviji pripadnici muškog roda više ne mogu konkurirati jer im pariramo, pa čak ih i nadmašujemo u kvalitetama koje su kud i kamo traženije, zahtjevnije i važnije od kojeg bicepsa ili tricepsa? Sve u svemu, zvao se on Valentin ili Valentina, namjera mu je bila totalno glupa. U najboljem slučaju, ako i imam pame, zgodnog, inteligentnog, duhovitog i zabavnog tipa, zar mi treba 14. 2. da mu nekom kretenarijom «dokažem» da ću ga ubiti ako me ostavi?

Ne znam, možda ću za petnaestak godina s troje djece u krilu i 20 kilograma viška, deprimirajući se što mi je muž (opet) zabravio potrošiti novce na nešto što će mi u kutu skupljati prašinu, više voljeti Valentinovo!

by Tamara Pavić

Loši dani

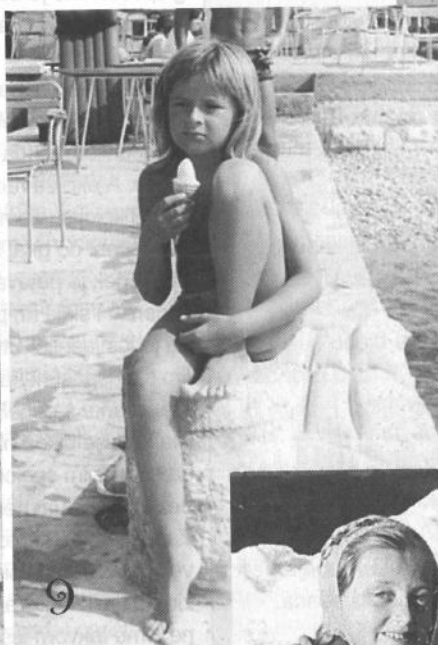
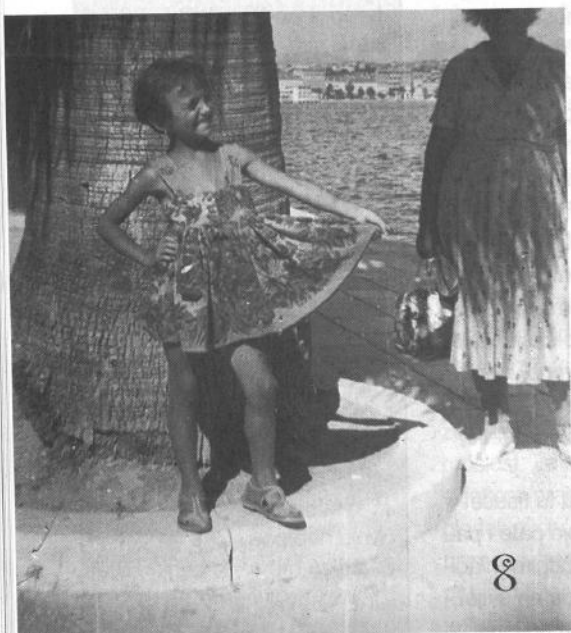
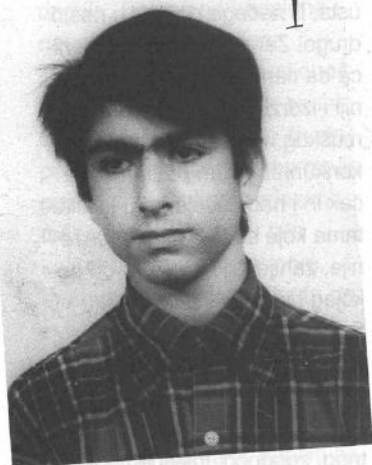
Prekjučer sam imala loš dan, Sve što sam takla vrisnulo je I gušeći se u cmim suzama Stalo zapomagati.

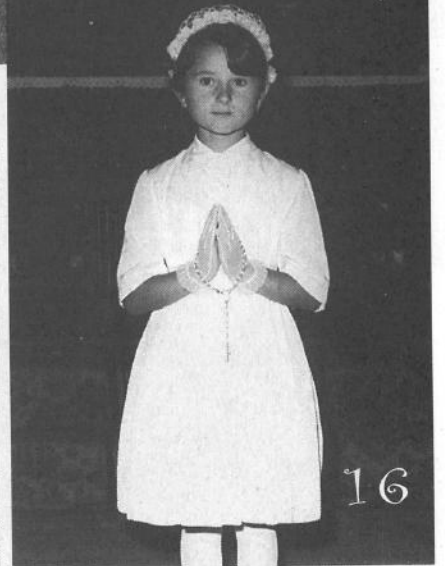
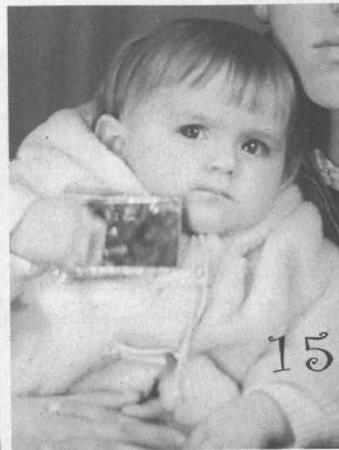
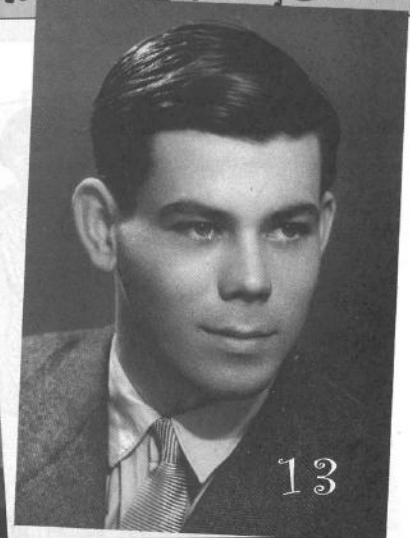
Jučer - također loš dan, Samo sad, i prije nego sam ih dotakla, Stvari su me napadale, Grizle, Moja nesлана krv kapala je po parketu.

Treći u nizu loš dan, Samo sad nisam čekala da me stvari Ugrizu za neosušene rane, nego Sam Ja grizla i pljuvala njihovu kožu, Ja sam mrko gledala sve oko sebe, Ja sam povratila svoju dobrotu, Svoju neprobavljenu dobrotu. Stvari su me na to natjerale. Njihova mržnja me na to natjerala.

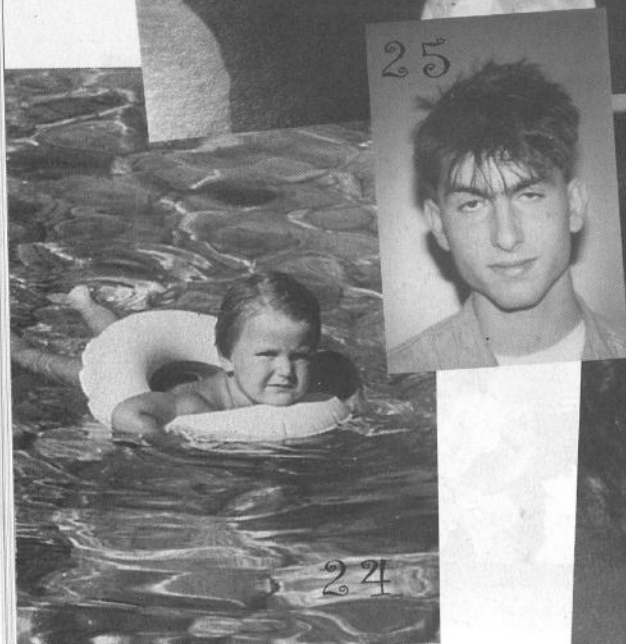
Sara Stanić, 3.a

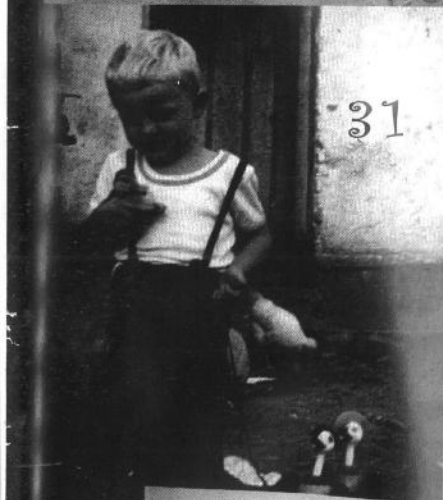
I vaši su profesori nekada bili mali i mladi

I vaši su profesori nekada bili mali i mladi

LEGENDA LEGENDI

1. Obožavatelj G. Michaela - prof. Berić
2. Mala Sesarica
3. Nije Hana nego Iva! (Žižanović)
4. Prof. Šoljan s bratom: Vidi me! Plivaaam!
5. Mala prof. Vuk!!! (Pazi detalj na majici!)
6. Elizabeth Taylor? Ne... prof. Franić!
7. Spremna za školu (i tako do danas) - Ivana S. s bratom
8. Mala glumica - Iva Šoljan
9. Ista je, je l' da? Suzana Parašilovac
10. Snijegom zametena Lika i mali Jelenko - prof. Naglič (sasvim lijevo)
11. Sumnjičava i oprezna - mala Elizabeta
12. Jedna strana medalje: pionirka Marina L.
13. Kakav Clark Gable! Prof. Kovačić!
14. Kada ste prestali vjerovati u Djeda Mraza? Antonija Brajčić
15. Zabrinuta - mala prof. Matija Grgat
16. Druga strana medalje - prvopričesnica Marina L.
17. S dadijkom i tetom - mala Davorka. Da, da! Prof. Valentić
18. Desno od zeca (ona mala krezuba dolje) - Suzana (Molčanov)
19. Mala Nataša Mazal u cvjetnoj haljinici
20. Mala Davorčica u maminom naručju
21. Malena mjesta srca moga... prof. Suzana M. s braćom
22. Prof. Branko Sesar u studentskim danima
23. Mlada Nada (Korbar Ivanjko)
24. "Ne prepoznajete me?" - prof. Dunja Barić
25. "Ko me tako rano digo?" - prof. Berić
26. Nada K. - dok još nije znala što je čeka...
27. Mala Dubravka Vlaičević
28. Foto Dubrovnik - mala prof. Dubravka Stričević
29. Mali Zoran sa sestrom
30. Pčelica Maja Krčelić
31. Mali Štefek (Arnuš) s pravim i drvenim patkicama
32. Sandra Harak: jupi, danas mi je rođendan!
33. Foto Ilica 247: četvrti rođendan male Mirjane (tada ne još Kežman)
34. Gladna (znanja): Elizabeta Močan

